Rbb
M98
5514

T.D.R.C. 566

R.R. 60-2-1898

1998

3
5766/1898/20
22 APR. 1898
OFFICE OF THE ... MADRAS
60

ஹரி:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

வேதாந்தஸாரஸங்க்ரஹம்.

லக்ஷ்மீநாதசடகோபயதிராஜவரவரமுநிப்ரமுககுருபரம்பரா
விஸ்ராந்திஸ்தாநமான வானமாமலையில்
ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யோபய
வேதாந்தப்ரதிஷ்டாபநாசார்யராயெழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீமாந் - பட்டர்பிரான்ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமி
திருவடிகளையாஸ்ரயித்து
அவர்நியமநப்ரகாரம்
உபயவேதாந்தங்களில் பரிபூர்ணஜ்ஞாநமுடைய
தத்வதர்ஸிகள்பலரிடத்திலும்
தத்வார்த்தங்களைக்கேட்ட
முதலியாண்டான் தாஸரால்
இயற்றப்பட்டு.

சென்னை பெரியாழ்வார்ஸபையின்[illegible]திரரும்
ஸன்மார்க்கமதப்ரவசநருமாகிய
ஸ்ரீமாந்-நா-சி-கண்ணபிரான்முதலியாரவர்களால்
ஸ்ரீநிகேதந அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீபராங்குசர் திருவவதாரஹு 5000.

566
181.48
5K

ஆஸந்வணந்ள ப்யாஜா ஸவாயா
ஸஊநம் வ்ருஷ விஷ்ஷஸஜாதை ।
தயொரநு: விஃஷவும் ஸாஙு
த்ரநஸ்ஸங்ஸெநூ ஸி ஶாவஸீதி ॥

ARCHIVES LIBRARY
5514

ஸ்ரீ

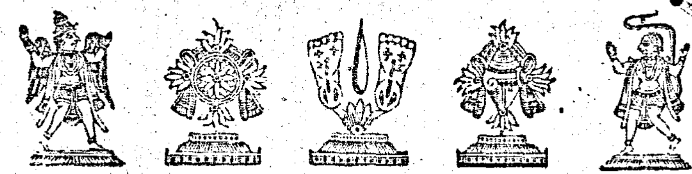

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

அவதாரிகை.

ஆசேது ஹிமாசலாந்தமான இந்தபரதக்கண்டத்திலுள்ள ப்ரஸித்தமான மதங்கள் ஆறு. அவை எவையென்றால், ந்யாயம், (இது கௌதமமஹருஷியாலுண்டானது.) வைசேஷிகம், (இது கணாதமஹருஷியாலுண்டானது.) ஸாங்க்யம், (இது பகவதவதாரமான கபிலமஹருஷியாலுண்டானது.) யோகம், (இது ஹிரண்யகர்ப்பராலுண்டானது.) மீமாம்ஸகமதம், வேதாந்தம் இவையே. (அந்தமதங்கள்) இந்தவேதாந்தசாஸ்த்ரமே ப்ரஹ்மமீமாம்ஸையென்று சொல்லப்படும். ஸகலஸமதங்களுக்கும் மூலம் அபௌருஷேயமான வேதம். அது கர்மபாகம் ப்ரஹ்மபாகமென்று இரண்டுவிதமாயிருக்கும். கர்மபாகத்தில் பசு புத்ர வ்ருஷ்டி அன்ன ஸ்வர்க்காத்யைஹிகாமுஷ்மிகங்களுக்கு ஸாதநங்களான கர்மங்களை அவற்றினுடைய அங்கோபாங்கங்களோடு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கர்மபாகத்தில் மந்தமதிகளுக்குப் பூர்வோத்தர விரோதங்களும் சிலவிடங்களில் அபார்த்தமும் ஸ்புரிக்குமாகையால் ஜைமினி காசக்ருத்ஸ்நரென்கிற மஹருஷிகளிருவரும் ந்யாயஸஞ்சாரஞ்செய்து அர்த்தநிர்ணயம் பண்ணினார்கள். அந்தவிசாரமே கர்மமீமாம்ஸை. இந்தவிசேஷமாக மீமாம்ஸையென்று வழங்குவர்கள். வேதார்த்த நிர்ண

[illegible]பண்ண இந்த மீமாம்ஸையில்சொல்லப்படுகிற ந்யாயங்க
ளின் ஸஹாயம்முக்யம். அப்படிப்பட்ட ந்யாய பரிஜ்ஞாநமில்
லாமல் வேதத்துக்கு ப்ராமாணிகமான அர்த்தம் சிறிதும்
தெரியாது. ஜைமினியால் செய்யப்பட்டது ௧௨ - அத்யா
யங்கள். காசக்ருத்ஸ்நரால் செய்யப்பட்டது ௪ - அத்யாயங்
கள். ஜைமினிபண்ணின பன்னிரண்டு அத்யாயங்களே ப்ரஸி
த்தமானவை. அவற்றிற்கு ப்ராபாகரரென்கிற குமாரிமதஸ்
தரும்-குருமதஸ்தரான பாட்டரும்-முராரிமிஶ்ரரும் வேறு
வேறு விதமாக வ்யாக்யாநஞ் செய்தார்களாகையால் மீமா
ம்ஸகமதம் மூன்று ப்ரகாரமாயிற்று. ப்ரஹ்மபாகமென்னில்
உபநிஷத்து. இதுவே வேதாந்தம். கர்மபாகத்திற்சொல்லப்
பட்ட ஆராதகரூபமான ஸமஸ்தகர்மங்களுக்கும் ஆராத்ய
வஸ்துவான ப்ரஹ்மம் இப்படிப்பட்டதென்றும் ஜகஜ்ஜந்
மாதிகாரணமான அந்தப்ரஹ்மம் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும்
சொல்லி அவனது ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும், மோக்ஷ
த்தையும், அதின்ஸாதநங்களையும் வேதாந்தம்நிரூபிக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட வேதாந்தார்த்தம், ந்யாய ஸஞ்சாரமி
ல்லாமல் அறிந்து கொள்வது கஷ்டமாகையால் லோகா
நுக்ரஹத்தால் பகவந்நாராயணாம்ச ஸம்பூதரான வ்யாஸர்,
சாரீரகமென்கிற ப்ரஹ்மமீமாம்ஸையைச் செய்தனர். இ
தை ப்ரஹ்மஸூத்ர மென்றும் வ்யாஸ ஸூத்ரமென்றும்
வழங்கப்படும். இது நான்கு அத்யாயங்களையுடையது. மு
தலத்யாயத்தில் ஸர்வஶ்ருதி வாக்யங்களையும் விசாரித்து
ப்ரஹ்மமே ஜகத்காரண மென்றும், ப்ரக்ருதி ஜீவர்களு
க்கு அப்படிப்பட்ட ஜகத்காரணத்வம் ஸம்பவிக்கமாட்
டாதென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டது. இரண்டாவது அத்
யாயத்தில் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகஜ்ஜந்மாதிகாரணத்வம் ஶ்ருதி
களாற்சொல்லும்[illegible]க்தில் யுக்திவிரோதங்களைப் பரிஹரித்து
ப்பரமாணுக்களுக்கு ஜகத்காரணத்வத்தைச்சொல்லும் வை
யாயிகபௌத்த ஜைநாதி மதங்களிலுள்ள விஷயங்களுக்கு
உண்டாகும் யுக்திவிரோதங்க ளநேகங்களென்றும் வேதவி

ருத்தமதங்களெல்லாம் பரிக்ராஹ்யங்களன்றென்றும் சொ
ல்லப்பட்டது. மூன்றுமத்யாயத்தில் - தத்வத்ரயங்களை விசா
ரித்து கர்மஜ்ஞாநபக்திகளின் ஸ்வரூபங்களை நிரூபிக்கப்பட்
டிருக்கிறது. நான்கா மத்யாயத்தில் மோக்ஷஸ்வரூபத்தை
யும் - பரமபதஸ்வரூபத்தையும் அர்ச்சிராதிகதி ஸ்வரூபம்மு
தலானவைகளையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முக்யமாக
இந்தவேதாந்தசாஸ்த்ரம், தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை நிரூ
பிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மமீமாம்ஸைக்கு வ்யாஸசி
ஷ்யரான போதாயநர், லக்ஷக்ரந்தாதிகமாகப் பண்ணின
வ்ருத்திரூப வ்யாக்யாநத்தை அறுபதினாயிர க்ரந்தமாகச்
சுருக்கிச் செய்தார்கள். அநந்தரம் இந்தக்கலியுகாரம்பத்
தில் ப்ரஹ்மநந்தியென்கிற திருநாமத்தையுடையவரான டங்
கர்-த்ரமிடர்-குஹதேவர் என்னும் மூன்றுருஷிகள் அந்தசா
ரீரகமீமாம்ஸாசாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர்களானார்கள். அவ
ருள் டங்கரென்கிறருஷி விஸ்தீர்ணமான போதாயநவ்ருத்தி
க்ரந்தத்தை ஆறாயிரவாக்யங்களாக ஸங்க்ரஹித்தருளினர்.
த்ரமிடரென்கிற ருஷி அந்தவாக்யக்ரந்தத்துக்குபாஷ்யம்செ
ய்தருளினர். குஹதேவரென்கிறருஷி அந்தபாஷ்யத்துக்கு
டீகைசெய்தருளினர். இவர்களுக்கு விசிஷ்டாத்வைதமும்
விஷ்ணுபாரம்யமும் அபிமதமென்பதற்கு அந்தக்ரந்தஸம்மதி
யோடு காணப்படுகிற ஸ்ரீபாஷ்ய ஶ்ருதப்ரகாசாதி க்ரந்தங்க
ளே முக்யத்ருஷ்டாந்தங்கள்.

இப்படியிருக்க சிலர், ஜகத்ப்ரஹ்மாத்வைதத்தை
யும் ஜகந்மித்யாத்வைதத்தையுஞ் சொல்ல ஆரம்பித்தார்
கள். அவர்கள் யாரென்னில் கௌடபாதர்-சங்கராசார்யர்-
வாசஸ்பதிமிஶ்ரர் முதலானோர். இவர்களே அத்வைதிகள்.
இவர்களில் சங்கராசார்யர் ப்ரஹ்மமீமாம்ஸைக்கு அத்வைத
ப்ரமாணபாஷ்யமொன்று செய்தார். அதுபோலவே தசோ
பநிஷத்துக்களுக்கும் பகவத்கீதைக்கும் ஸஹஸ்ரநாமாத்யா
யம் முதலானவைகளுக்கும் பாஷ்யம்செய்தார். வ்யாக்யா
நவிசேஷத்தை பாஷ்யமென்று சொல்லப்படும். பாட்டபாஸ்

ஸிர் யாதவப்ரகாசர்முதலான சிலர் அத்வைதிகளான போதி
லும் சங்கராசார்யருடைய அபிப்ராயத்தை அநுஸரியாமல்
வேறுவேறுவிதமாக அத்வைதாபிப்ராயத்தை வர்ணித்துமு
ன்சொன்ன.க்ரந்தங்களுக்கு பாஷ்யங்கள் செய்திருக்கிறார்
கள். இவர்கள் மாயாவாதிகளல்லர். உபாதிவாதிகள். ஜகத்து
ஸத்யமென்பர்கள். இப்படி சங்கரமதம், பாஸ்கரமதம், யாத
வப்ரகாசமதமென்று அத்வைதம்மூன்றுவிதமாயிற்று. இப்ப
டிப்பட்ட அத்வைதிகளால்முற்பட்ட போதாயநாதிகளுடைய
க்ரந்தங்களுக்கு விருத்தமாக க்ரந்தங்கள் செய்யப்பட்டு மா
யாவாதமென்கிற மோஹசூர்ணத்தால் உலகம்மோஹமடை
ந்திருக்கையில் ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் ந்யாயதத்வமென்கிற க்ர
ந்தத்தையும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸித்தித்ரயமென்கிற க்ரந்தத்
தையும் செய்து அத்வைத வாதத்தை நிராகரித்து விசி
ஷ்டாத்வைதத்தையும் ஸ்ரீமந்நாராயண பாரம்யத்தையும் ஸ்
தாபித்தார்கள். பிறகு ஸகலகலிகல்மஷாந்தகார விச்சேதக
ரும் ஸர்வதுர்மத விந்த்யாடவி தாவாநலரும் துர்வாதிமத்
தேப கும்பஸ்தலவிதளந கேஸரியுமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்
ஸ்ரீ ஆதிசேஷாம்சமாகத் திருவவதரித்து போதாயநாதிம
ஹருஷிகள்செய்த க்ரந்தங்கள், அதிவிஸ்தரமாயும் அதிஸ
ங்க்ரஹமாயுமிருப்பதைக்கண்டு ஸர்வலோகாநுக்ரஹார்த்த
மாக ப்ரஹ்மமீமாம்ஸைக்குஸ்ரீபாஷ்யமென்கிறவ்யாக்யாநம்,
கீதாபாஷ்யம், ஸர்வோபநிஷதர்த்த ஸங்க்ரஹமான வேதா
ர்த்தஸங்க்ரஹம் முதலான க்ரந்தங்களைச் செய்தருளினார்.

இப்படிப்பட்ட பாஷ்யத்தில் சங்கரபாஸ்கர யாதவப்ர
காசாதிகளுடைய பாஷ்யங்களை, அவற்றின் வ்யாக்யாநங்க
ளோடுகண்டித்து. அநேகஸத்யுக்திகள் எழுதப்பட்டிருக்கி
ன்றன. அந்த ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ஸ்ருதப்ரகாசிகையென்கிற
பெரிய வ்யாக்யாநமொன்றுண்டாயிற்று. அது ஸர்வாத்வை
தமதகண்டந க்ரந்தம். பின்பு சததூஷணியென்கிற க்ரந்தம்
ப்ரபோத சந்த்ரோதயம் செய்த க்ருஷ்ணமிஸ்ரரை ஜயித்
து, கவிதார்க்கிககேஸரியும், ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரருமாகிய

ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யராலே செய்யப்பட்டது. அது ஸர்வதுர்ம
தநிர்மூலநமூல ஹேதுவாயிருக்கிறது. அதின்பிறகு அத்வை
ததீபிகை முதலான நவீநாத்வைத க்ரந்தங்களைக் கண்டித்து
சண்டமாருதமென்கிற க்ரந்தத்தைதொட்டயாசார்யர்செய்
தார். இதுவுமன்றி புநாராஜ்யம் நல்ல நிலைமையிலிருக்கை
யில் புநாவுக்கரசனான ஸ்ரீமந்தனுடைய ஆஸ்தாநத்தில் மா
யாவாதிகளான அநேகபண்டிதர்களிருந்தும் ஸூரபுரம் ஸ்ரீ
நிவாஸாசார்யரால் செய்யப்பட்ட தத்வமார்த்தாண்டம் முத
லானகண்டன க்ரந்தங்களைக்கண்டிக்கச்சக்தியில்லாமல்ஸூ
ரபுரம் வேங்கடாசார்யருடைய ப்ரஸங்கத்தில் அவர்களெல்
லோரும் ஸம்மதிபத்ரிகை யெழுதிக்கொடுத்தார்கள். சிலகா
லத்துக்குமுன்பு கௌடப்ராஹ்மணர் என்கிற அத்வைதஸந்யா
ஸி, அத்வைத ஸித்தியென்கிற க்ரந்தத்துக்கு வ்யாக்யாநரூப
மாக ப்ரஹ்மாநந்தீயமென்கிற க்ரந்தத்தைச்செய்தார். இதுச
ந்த்ரிகையென்று வழங்கப்படும். இதில்ஜகந்மித்யையென்
பதை அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப்ர
ஹ்மாநந்தீயத்தை வநமாலாமிஸ்ரர் முதலானவர்கள் அக்கா
லத்திலேயேகண்டித்திருந்தபோதிலும் மைஸூர் ஸமஸ்தா
நத்துப் பண்டிதராயிருந்த ஸ்ரீமாந் அநந்தாழ்வா னென்பவர்
ந்யாயபாஸ்கரமென்கிற க்ரந்தத்தைச்செய்து கண்டித்தார்.
இப்படிவிசிஷ்டாத்வைத க்ரந்தங்களநேகங்கள் இன்றுவரை
யிலுமுண்டாய்க்கொண்டே யிருக்கின்றன. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரு
டைய அவதாரகாலத்துக்குப்பின்பு மேற்சமுத்திர தீரவாஸிக
ளானமத்வாசார்யர் கேவலம் த்வைதபரமாகஒருபாஷ்யம்ப்ர
ஹ்மமீமாம்ஸைக்குச்செய்தார். இவரே ஆநந்ததீர்த்தாசார்ய
ரென்பவர். இவர் விஷ்ணுபாரம்யவாதி. இவரை யநுஸரித்
துப்பின்புள்ளாரநேகர்மத்வமதத்தில் க்ரந்தங்களைச்செய்தார்
கள். இப்படிவேதாந்த சாஸ்த்ரம் - விசிஷ்டாத்வைதம் அத்
வைதம் த்வைதமென்று மூன்றுவிதமாயிற்று.

ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்குக் கேவலபேதத்தைச்சொல்லுகி
றமதத்துக்கு த்வைதமென்றும், ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்குக்கே

வலி அபேதத்தைச்சொல்லுகிற மதத்துக்கு அத்வைதமென்
றும்; சரீரமும் ஆத்மாவும்போல ப்ரஹ்மம் சிதசித்துக்களோ
டே கூடிக்கொண்டு அபேதமாய் (பிரிந்திராமல்) இருக்கிற
தென்று சொல்லுகிற மதத்துக்கு விசிஷ்டாத்வைதமென்
றும் சொல்லப்படும்.

ந்யாயவைசேஷிக ஸாங்க்யயோகமதங்களை சில ஶ்ருதி
ஸ்ம்ருதி யுக்தி விரோதங்களாலே தூஷித்து வேதாந்த சாஸ்
த்ரமே உத்தமமென்று வ்யாஸர் ப்ரஹ்மமீமாம்ஸையில் ஸ
மர்த்தித்தார். அப்படிப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்த்ரத்தில் அ
த்வைதமும் த்வைதமும் வ்யாஸருக்கு அபிப்ராயமன்றாகை
யால் போதாயன டங்காசார்யடங்க குஹதேவ்ப்ராஹ்ம நந்தி
நாதமுநி யாமுநாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமான விசிஷ்டாத்
வைதத்தையே ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸித்தாந்தம் செய்தருளினார்.

அநாதியாய் அநுபவஸித்தமாயிருக்கிற ப்ரத்யக்ஷ
அநுமாநாதிகளுக்கும் ...பாடநாதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தமான
வேதவேதாந்த ஸ்ம்ருதேதிஹாஸபுராண ப்ராஹ்மஸூத்ர
பகவத் கீதாதிகளுக்கும் அத்யந்தவிருத்தமாகவும் பூர்வம்
பகவான் ப்ரஹ்மாவின் மூலமாக தேவதா...வர்களுக்குஇஷ்
டக்கட்டளையைக் கடந்துவர்த்தித்த அஸுரர்களுடைய வி
நாசத்துக்குடலாய் பகவான் பௌத்தாவதாரஞ்செய்து ப்ர
மாணமும் ப்ரமேயமும் ப்ரமாதாவும் உண்டென்றறிகை ப்ர
மம; ஸர்வமும் ஸூந்யமென்றறிகை மோக்ஷமென்று கற்பி
த்த பௌத்தமதத்தை யவலம்பித்த வைபாஷிக ஸௌத்ரா
ந்திக யோகாசார மாத்யமிகர்களில் ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள்
ப்ரம்ம,ஜ்ஞாநமே யுள்ளது; அதுவும் க்ஷணிகமென்கிற யோ
காசாரனுடைய மதத்தை யுட்கொண்டு ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய
ங்கள் பொய்; ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதபேத ஸூந்யமாய்
நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரப்ரஹ்மமே மாயாசபளமாய்க்கொண்டு
ப்ரமிக்கிறது. அஜ்ஞாநாதிகளாலே பந்தத்தையும் மோக்ஷத்
தையுமடைகிறது. நிர்விசேஷசிந்மாத்ரத்துக்கு வேறுய்ஈஶ்வ
ரஈஶிதவ்யாதி அநந்தவிகல்ப ஸ்வரூபமாகிய ஸர்வஜகத்தும்

பொய். சிலர் பத்தர்களாயும், சிலர் முக்தர்களாயுமிருக்கிற
வ்யவஸ்தை கிடையாது. பூர்வத்தில் சிலர் முக்தரானார்களெ
ன்பதும் பொய்; சரீரம் ஒன்றே; ஜீவனைப்போல. நிர்ஜீவங்
கள் இதரசரீரங்கள்; ஜீவசரீரம் இன்னதென்னும் வ்யவஸ்தை
யில்லை. ஆசார்யனும் பொய்; உபதேசமும் பொய்; ப்ரமாதா
வும் பொய்; வேதவைதிகங்கள் பொய்; சாஸ்த்ரமும் பொய்;
சாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநமும் பொய்; ரஜ்ஜுஸர்ப்பத்தைப்போல
ஸர்வமும் பொய் என்று பகவந்நியமநத்தால் சிவபெருமான்
சங்கராசார்யரா யவதரித்து ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளுடைய
மோஹநார்த்தம் தாம்சொல்வது வைதிகமென்று ப்ரமிக்
கைக்காக வேதங்களிலுள்ள நாலுவாக்யங்களை மாத்ரமெடு
த்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு மஹாவாக்யமென்று பெயர்
வைத்து அவ்வாக்யங்களுக்கு அவ்வாக்யங்களுள்ள உபநிஷ
த்துக்களின் பூர்வோத்தரங்களுக்கு விருத்தமாக அர்த்தங்
களைக்கற்பித்த சங்கர மதத்தையும்; சங்கரமதத்தையவலம்
பித்து ஸத்யோபாதி ஸம்ரமாய்க்கொண்டு சிந்மாத்ர ப்ர
ஹ்மம் ப்ரமிக்கிறதென்கிற பாஸ்கரமதத்தையும், சிந்மாத்ர
ப்ரஹ்மமே சிதசிதீஶ்வராத்மகமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கிறதெ
ன்கிற யாதவமதத்தையும் அத்வைதிகள் கற்பித்த மஹா
வாக்யோபநிஷத் முதலிய அநேக உபநிஷத்துக்களையும்
மஹாநாராயணோபநிஷத் முதலிய அநேக உபநிஷத்துக்க
ளின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் கற்பித்துச்சேர்
த்தவைகளையும் கண்டும் கேட்டும் மதிமயங்கி மோஸம்போ
காமல் அவைகளை ஸங்கமாகவிட்டு ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் ப்ரஹ்
மஸூத்ரங்களில் விஷயவாக்யங்களாக எடுத்துதஹரித்த
ஈசோபநிஷத் முதலியவைகளிலுள்ள பேதஶ்ருதிவாக்யங்
களுக்கும் அபேதஶ்ருதி வாக்யங்களுக்கும் கடகஶ்ருதிவா
க்யங்களுக்கும் ஸகுண ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கும் நிர்க்கு
ண ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கும் நிர்விகார ஶ்ருதிவாக்யங்களு
க்கும் ஸவிகார ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கும் உத்பத்தி ஶ்ருதிவா
க்யங்களுக்கும் உத்பத்தி நிஷேத ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கும்
ஜீவைக்ய ப்ரதிபாதக ஶ்ருதிவாக்யங்களுக்கும் ஜீவபஹு

த்வ ப்ரதிபாதக ச்ருதிவாக்யங்களுக்கும் மற்றுமுள்ளவைகளுக்கும், பூர்வோத்தரவிரோத பரஸ்பர விரோதமில்லாதபடி ஸர்வ ச்ருதிவாக்ய ஸம்மதமான அர்த்தமேமெய்; ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமான வேதவைதிக ப்ரபஞ்சங்கள்மெய்; ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞாநஜ்ஞேயங்கள் மெய்; சாஸ்த்ரம்மெய்; தர்மாதர்மங்கள் மெய்; ஸ்வர்க்கநரகங்கள் மெய்; ப்ரஹ்மவிஷ்ணு சிவாதிகளுடையலோகங்கள் மெய்; பரமபதம்மெய்; பந்தமோக்ஷங்கள் மெய்;என்றுசொல்லுகிற விசிஷ்டாத்வைதத்தில் அந்வயித்து உஜ்ஜீவிப்பதுஉசிதமாகும். விசிஷ்டாத்வைதத்தில் தத்வங்கள் மூன்று. அவையாவன: சித்தும் அசித்தும் ஈச்வரனும், இம்மூன்றும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களால் வேறாய் சரீரங்களும் அந்தச்சரீரங்களுக்குள் ஆத்மாக்களும் அந்த ஆத்மாக்களுக்குள் பரமாத்மாவுமாயிருக்கிற சரீர சரீரிகளுடைய ஐக்யத்தால் ஒன்றாயிருக்கையாலே சேதநாசேதந விசிஷ்டப்ரஹ்மமொன்றே தத்வமென்றும், ஜகத்துக்கு நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரி காரணங்கள் மூன்றும் அந்த ப்ரஹ்மமேயென்றும் ஸங்கல்ப விசிஷ்ட ப்ரஹ்மம் நிமித்தகாரணமாகவும் ஜ்ஞாந சக்தி காலவிசிஷ்ட ப்ரஹ்மம் ஸஹகாரிகாரணமாகவும் ஸூக்ஷ்ம சிதசித் விசிஷ்ட ப்ரஹ்மம் உபாதாநகாரணமாகவும் ஸ்தூல சிதசித் விசிஷ்ட ப்ரஹ்மம் கார்யமான ஜகத்தாகவும் ஆயிருக்கையால் கார்யகாரணங்களுக்கு அபேதத்தைச் சொல்லுகிறதே விசிஷ்டாத்வைதமென்றும் இப்படி ஸர்வமும் சிதசித் விசிஷ்ட ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாயிருக்கிறதென்றும் ததிரிக்தமானதொன்றுமில்லையென்றும் அந்தபரப்ரஹ்மம் "நாராயணபரம்ப்ரஹ்மதத்வம் நாராயண: பர: నారాయణపరంబ్రహ్మతత్త్వంనారాయణఃపరః" என்று தைத்திரீயோபநிஷத்திற் சொன்ன ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்றும் பக்திப்ரபத்திகளால்வரும் அவனுடைய க்ருபையே மோக்ஷோபாயமென்றும் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே பரமபதத்தையடைந்து பரிபூர்ண பரப்ரஹ்மாநுபவத்தையும் அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யங்களையும்பண்ணி பரமாநந்தபரிதர்க

ளாவதே பரமபுருஷார்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். இவைகளை நாராயண சப்தார்த்தமே ஸ்பஷ்டமாய்த்தெரிவிக்கிறது.

ஆத்மாக்கள்: தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராண [illegible] ஜ்ஞாநவி[illegible]ணராய் நித்யராய் அணு ஸ்வரூபராய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணராய் ஜ்ஞாநகுணகராய் ஏகரூபராய் பகவச்சேஷபூதராய் அநேகராயிருப்பர்.

அசித்து: ஜ்ஞாநஸூந்யமாய் த்ரிகுணாத்மகமாய் நித்யமாய் விபுவாய் சுத்தஸத்வ மிச்ரஸத்வ ஸத்வஸூந்ய ரூபத்தாலே மூன்றுபடிப்பட்டு தேஹேச்வரர்களுக்கு போக்ய போகோபகரண போகஸ்தாநங்களாகப் பரிணமிக்குமதாயிருக்கும்.

ஈச்வரன்: ஜ்ஞாநாநந்த அமல ஸ்வரூபனாய் விபுவாய் ஜ்ஞாநசக்த்யாதி கல்யாணகுணகண விபூஷிதனாய் ஸகல ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய் ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாய் ஸர்வபலப்ரதனாய் [illegible]விக்ரஹயுக்தனாய் ஸ்ரீய:பதியாயிருப்பர்.

ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான வஸ்துக்கள் யாவும் சப்தஸ்பர்ச[illegible]ஸகந்தங்களோடே கூடிக்கொண்டு ஸவிசேஷமாயிருக்கையாலும் அநுமாநாதிகளிலும் தூமத்தோடே கூடிக்கொண்டு அக்நி[illegible]வைகள் ஸவிசேஷமாயிருக்கையாலும் சப்தமும் ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயங்களோடும் பதவாக்யங்களோடும் கூடிக்கொண்டு ஸவிசேஷமாயிருக்கையாலும் நிர்விசேஷவஸ்துவில் ப்ரமாணமில்லை.

தேவமநுஷ்யாதி சப்தங்கள் தேவமநுஷ்ய சரீரங்களையுடைய ஜீவபரமாகிறாப்போலே சேதநாசேதநவாசி ஸர்வ சப்தங்களும் தேஹஜீவவிசிஷ்டபரமாத்ம பரமாகின்றன.

ஸ்வரூபரூப குணவிபூதி சேஷ்டிதங்களால் மிகவும் பெரிதாயிருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தை ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதபேதஸூந்யமாய் நிர்விசேஷசிந்மாத்ரமாயிருக்கிறதென்று வாதிப்பது விருதாவாதமே.

• சுக்லயஜுர்வேத ஸுபாலோபநிஷத்தில் சக்ஷு
ஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயணஶ்ஶ்ரோத்ரஞ்ச ஶ்ரோதவ்யஞ்ச
நாராயணோ க்ராணஞ்ச க்ராதவ்யஞ்ச நாராயணோ
ஜிஹ்வா ச ரஸயிதவ்யஞ்ச நாராயணஸ்த்வக்ச ஸ்பர்ஶயித
வ்யஞ்ச நாராயணோ மனஶ்ச மந்தவ்யஞ்ச நாராயணோ பு
த்திஶ்ச போத்தவ்யஞ்ச நாராயணோ என்று ஆரம்பித்து மா
தா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நா
ராயண: என்றும் ப்ரஹ்மா ப்ரஜாபதி மகவா திவஸா
ஶ்சார்த்ததிவஸாஶ்ச காலா கலாஶ்சோர்த்வஞ்ச திஶஶ்ச ஸர்வ
ம் நாராயண: புருஷ ஏவேதꣳ ஸர்வம் யத்பூ
தம் யச்ச பவ்யம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதꣳ ஸதா பஶ்யந்தி
ஸூரய: திவீவ சக்ஷுராததம் தத்விப்ராஸோ விபந்யவோ
ஜாக்ருவாꣳஸஸ்ஸமிந்ததே விஷ்ணோர்யத்பரமம் பதம் ததே
தந்நிர்வாணாநுஶாஸனமிதி வேதாநுஶாஸனமிதி வேதானுஶா
ஸனம். அந்தஶ்ஶரீரே நிஹிதோ குஹாயாம் அஜ ஏகோ
நித்யோ யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் ய: ப்ருதிவீமந்தரே ஸஞ்
சரன் யம் ப்ருதிவீ ந வேத யஸ்யாபஶ்ஶரீரம் யோऽபோ
ऽந்தரே ஸஞ்சரன் யமாபோ ந வேத யஸ்ய தேஜஶ்ஶரீ
ரம் யோ தேஜோऽந்தரே ஸஞ்சரன் யம் தேஜோ ந வேத யஸ்ய
வாயுஶ்ஶரீரம் யோ வாயுமந்தரே ஸஞ்சரன் யம் வாயுர்ந
வேத யஸ்யாகாஶஶ்ஶரீரம் ய ஆகாஶமந்தரே ஸஞ்சரன் யமா
காஶோ ந வேத. என்றாரம்பித்து மனோபுத்தி அஹங்
கார சித்த அவ்யக்தாதிகளையும் சொல்லி யஸ்யாக்ஷரꣳ ஶ
ரீரம் யோऽக்ஷரமந்தரே ஸஞ்சரன் யமக்ஷரம் ந வேத யஸ்ய
ம்ருத்யுஶ்ஶரீரம் யோ ம்ருத்யுமந்தரே ஸஞ்சரன் யம் ம்ருத்யு
ர்ந வேத ஸ ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹத
பாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண: చక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యంచ
నారాయణశ్శ్రోత్రంచ శ్రోతవ్యంచ నారాయణో ఘ్రాణంచ ఘ్రాతవ్యంచ నా
రాయణో జిహ్వాచ రసయితవ్యంచ నారాయణస్త్వక్చ స్పర్శయితవ్యంచ నారా

యణో మనశ్చ మన్తవ్యంచ నారాయణో బుద్ధిశ్చ బోద్ధవ్యంచ నారాయణో என்
று ஆரம்பித்து మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయ
ణః என்றும் బ్రహ్మా ప్రజాపతిర్మఘవా దివసాశ్చార్ధదివసాశ్చ కాలాశ్చ
కలాశ్చోర్ధ్వంచ దిశశ్చ సర్వం నారాయణః పురుష ఏవేదగ్ం సర్వం యద్భూ
తం యచ్చ భవ్యం తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా పశ్యన్తి సూరయః దివీవ చక్షు
రాతతం తద్విప్రాసో విపన్యవో జాగృవాగ్ం సస్సమిన్ధతే । విష్ణోర్యత్పరమం
పదమ్ - తదేతన్నిర్వాణానుశాసనమితి వేదానుశాసనమితి వేదాను
శాసనమ్, అన్తశ్శరీరే నిహితో గుహాయామజ ఏకో నిత్యో యస్య పృథివీ శరీ
రం యః పృథివీమన్తరే సఞ్చరన్ యం పృథివీ న వేద యస్యాఽపశ్శరీరం యోఽ
పామన్తరే సఞ్చరన్ యమాపో న విదుర్యస్య తేజశ్శరీరం యో తేజోఽన్తరే సఞ్చ
రన్ యం తేజో న వేద యస్య వాయుశ్శరీరం యో వాయుమన్తరే సఞ్చరన్ యం వా
యుర్న వేద యస్యాఽకాశశ్శరీరం య ఆకాశమన్తరే సఞ్చరన్ యమాకాశో న
వేద என்றாரம்பித்து மனோபுத்தி அஹங்காரசித்த அவ்யக்தா
திகளையும் சொல்லி యస్యాఽక్షరం శరీరం యోఽక్షరమన్తరే సఞ్చ
రన్ యమక్షరం న వేద యస్య మృత్యుశ్శరీరం యో మృత్యుమన్తరే సఞ్చరన్ యం మృ
త్యుర్న వేద స ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మాఽపహతపాప్మా దివ్యో దేవ ఏకో
నారాయణః என்று நாரசப்தத்துக்குப் பொருளான ஸர்வசேத
நாசேதநங்களுக்கும் அயநசப்தத்துக்குப் பொருளான பர
மாத்மா, ஆதாரமாய் அந்தர்யாமியா யிருப்பதைப்பற்றிப் பா
ர்க்கிறதும் நாராயணன்; பார்க்கப்படுகிறதும் நாராய
ணன்; கேட்கிறதும் நாராயணன்; கேட்கப்படுகிறதும் நாரா
யணன்; ஸர்வமும் நாராயணனென்றும் மாதா பிதா முதலிய
ஸர்வவிதபந்துவும் சேஷியும் உபாயோபேயங்களும் நாரா
யணனேயென்றும் பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள் நிரந்தரம்
அவனநுபவ கைங்கர்யங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கி
றார்களென்றும் ஸர்வபூதாந்தர்யாமி நாராயணனென்றும்
சொல்லியிருக்கையால், அந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சரீரங்க
ளான சேதநா சேதநங்களிடத்தில் ராகத்வேஷங்கள் நடை
யாடாமல் அஹங்கார மமகாரங்களற்று விஷயப்ராவண்ய
த்தை விட்டு ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களை யுடையவர்க

ளாய் ஸகல ஜகத்காரண பூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வசேஷியாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனாய் அகாரவாச்யனாயிருக்கும் பரமாத்மாவுக்கு இருபத்து நான்கு தத்வங்களோடுகூடிய தேஹத்தில் அணுவாய் ஜ்ஞான ஸ்வரூபனாய் ஜ்ஞாநகுணகனாய் மகாரத்துக்குப் பொருளாயிருக்கிறவான், சேஷபூதன்; ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே ஏவகாரார்த்தத்தையுடைய உகாரார்த்தத்தின்படி அந்யர்களுக்கு அடிமையன்று. தேஹத்துக்கு அன்னம் தாரகமாய் ஜலம் பால்தயிர் முதலியவைகள் போஷகமாய் சந்தன புஷ்ப தாம்பூல வனிதாதிகள் போக்யங்களாயிருக்குமாபோலே ஆத்மாக்கு பகவானுடைய தர்சந அநுபவ கைங்கர்யங்கள் தாரக போஷக போக்யங்கள் என்கிற ஸகலவேதஸாரமாய் அகார உகார மகாராத்மகமான ப்ரணவார்த்தானுஸந்தானத்தோடு பலஸங்க கர்த்ருத்வ த்யாகபூர்வகமாக பகவதாராதநங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு சர்யாபாத க்ரியாபாத யோகபாதஜ்ஞாநபாதங்களையுடைய பகவச்சாஸ்த்ரத்தில் பகவான் "[illegible] భక్త్యా పరమయా వాపి ప్రపత్త్యా వా మహామునే ప్రాప్యోహం నాన్యథా ప్రాప్యః మమ కైంకర్యలిప్సుభిః" என்றருளிச் செய்தபடி. த்யாந ஸ்துதி ப்ரணாமார்ச்சநாதிகளோடு பக்தி ப்ரபத்திகளைப் பண்ணி பகவத் ப்ரஸாதத்தைப் பெற்றவர்கள் தேஹாவஸாநகாலத்தில் ஸுஷும்ந நாடிவழியாய்ப் புறப்பட்டு ஸாமவேதோபநிஷத்தாகிய சாந்தோக்யத்தில் [illegible] என்றும் ருக்வேதோபநிஷத்தாகிய கௌஷீதகி ப்ராஹ்மணத்தில், [illegible]

[illegible] என்றாரம்பித்து [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் கௌஷீதகி ப்ராஹ்மணோபநிஷத்தில் [illegible] என்றும் [illegible] ...షమభిసమ్భవన్త్యర్చిషోఽహరహ్న ఆపూర్యమాణపక్షమాపూర్యమాణపక్షాద్యాన్ షడుదఙ్ఙేతి మాసాగ్ స్తాన్ । మాసేభ్యస్సంవత్సరగ్ం సంవత్సరాదాదిత్యమాదిత్యాచ్చన్ద్రమసం చన్ద్రమసో విద్యుతం తత్పురుషోఽమానవస్స ఏనాన్ బ్రహ్మ గమయత్యేష దేవయానః పన్థా ఇతి॥ என்றும் ருக்வேதோபநிஷத்தாகிய கௌஷீதகி ப்ராஹ்மணத்தில், స ఏతం దేవయానం పన్థానమాసాద్యాగ్నిలోకమాగచ్ఛతి స వాయులోకం స వరుణలోకం స ఆదిత్యలోకం స ఇన్ద్రలోకం స ప్రజాపతిలోకం స బ్రహ్మలోకం తస్య హ వా ఏతస్య బ్రహ్మలోకస్యారో హ్రదో ముహూర్తా యేష్టిహా విరజా నదీల్యో వృక్షస్సాలజ్యం సంస్థానమపరాజితమాయతనం என்றாரம்பித்து, తం పంచశతాన్యప్సరసాం ప్రతిధావన్తి శతం మాలాహస్తాః శతమాంజనహస్తాః శతం చూర్ణహస్తాః శతం వాసోహస్తాః శతం ఫణాహస్తాః తం బ్రహ్మాలంకారేణాలంకుర్వన్తి స బ్రహ్మాలంకారేణా

लङ्कृतो (ब्रह्मविद्वान्) ब्रह्माभिप्रैति என்றும் स आगच्छतील्यं वृ
क्षं तं ब्रह्मगन्धः प्रविशति स आगच्छत्यपराजितमायतनं तं ब्रह्मतेज
प्रविशति स आगच्छतीन्द्रप्रजापती द्वारगोपौ என்றும் स आगच्छत्यमितौ
जसं पर्यङ्कं என்றும் கௌஷீதகிப்ராஹ்மணோபநிஷத்தில்
सहस्रस्थूणे विमिते दृढ उग्रे यत्र देवानामधिदेव आस्ते என்றும் तस्मिं
ब्रह्मास्त इदमित्थं विश्वादेवैरास्ते आरोहति तं ब्रह्माह कोऽसीति तं प्रति
ब्रूयात् ॥ என்றும் சொல்லியிருக்கிறபடி அர்ச்சிராதி புரு
ஷர்கள் வழிநடத்த ஸமஸ்ததேவதைகளும் ஸத்கரிக்க அக்
னிலோக வாயுலோக வருணலோக ஆதித்யலோக இந்த்ரலோ
க ப்ரஜாபதிலோக ப்ரஹ்மலோகங்களையும் அண்டத்தையும்
ஆவரண ஸப்தகத்தையும் மூலப்ரக்ருதியையுங் கடந்து விர
ஜையை தீர்த்தமாடி ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையும் வாஸநா ரேணு
க்களையுங்கழித்து அமாநவ கரஸ்பர்சத்தால் ஸௌந்தர்ய லா
வண்யாதி குணநிதியாய் சுத்த ஸத்வாத்மகமாய் பகவதநுப
வைகபரிகரமாயிருக்கிற திவ்ய தேஹத்தைப்பெற்று ஐந்
நூறு அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் வந்து திருமஞ்சனமாட்டி அலங்க
ரிக்கப் பெரியதிருவடி கொண்டுவந்த திவ்யவிமாநாரூடனாய்
நித்யஸூரிகள் புடைசூழ திவ்ய காந்தாரத்தைக்கடந்து ப்ர
ஹ்மகந்தத்தை ஆக்ராணம் பண்ணிக்கொண்டு திவ்யகோபு
ரத்தைக் கிட்டி பரமபதத்துக்குட் ப்ரவேசித்து பர்யங்கவித்
யையிற் சொன்னபடி திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தில் திருவநந்தாழ்
வான்மீது பிராட்டிமார்களோடு எழுந்தருளியிருக்கிற பரம
பதநாதனை ஸேவித்து பர்யங்கத்திலடியிட்டேற பரமபதநாத
ன் மடியிலிருத்திக்குசலப்ரச்நாதிகளைப்பண்ணினபின் புண்டரீகாக்ஷனாகிய கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து ஸஸ்மிதமாக ஸ்நிக்த
கம்பீர மதுரமான பேச்சாலே முகப்பேகூவி செம்மைப்பாத
பற்பைத்தலைசேர்த்து நித்யகைங்கர்யத்தில் நியோகித்தருள
நித்யஸூரிகளோடே சூழ்ந்திருந்து மங்களாசாஸநம்பண்ணி
நித்யாநுபவ நித்யகைங்கர்யங்களைச் செய்துகொண்டு ஆநந்த ஸாகரத்திலே மூழ்கி பரமாநந்தத்தை யடைவதே பல
மென்பதை இந்த வேதாந்த ஸாரஸங்க்ரஹத்திலே பரமா
ணப்ராயங்களோடே எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

யாவானர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ் ஸம்ப்லுதோதகே
தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜா
நத: - यावानर्थ उदपाने सर्वतः संप्लुतोदके तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्रा
ह्मणस्य विजानतः - ஸகலருக்கும் உபயோகமான குளத்தில் தாஹ
மெடுத்தவன் தனக்கு வேண்டுமவ்வளவு தண்ணீரை க்ரஹி
க்குமாபோலே வேதவேதாந்தங்களில் ஸர்வருக்கும் உபா
தேயமான ஸர்வார்த்தங்களையுஞ்சொல்லியிருந்தபோதிலும்
மோக்ஷாபேக்ஷையுடையவர்களுக்கு உபாதேயமான தத்வ
ஹிதபுருஷார்த்தங்களையே க்ரஹிக்கவேண்டுமென்று பகவத்
கீதையில் சொல்லியிருக்கையால் வேதாந்தங்களில தத்வஹி
தபுருஷார்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற வாக்யங்களை மாத்திரம்
ஸங்க்ரஹித்து எடுத்தெழுதி யிருக்கிறபடியால் இதற்கு வே
தாந்தஸாரஸங்க்ரஹமென்று பெயரிடப்பட்டது.

அத்வைதிகள் மஹாவாக்யங்களென்று நாலுவாக்யங்
களை யெடுத்து அதற்கு அவர்கள் சொல்லுகிற அபார்த்
தங்களையும் அவ்வாக்யங்களுள்ள உபநிஷத்துக்களின் பூர்
வோத்தரங்களுக்கு விரோதமில்லாமல் அவ்வாக்யங்களுக்கு
ஸித்திக்கும் பொருளையும் அவ்வுபநிஷத்துக்களின் பூர்வோ
த்தரவாக்யங்களிலுள்ள பொருள்களையும் மற்ற உபநிஷத்
துக்களிலுள்ள பொருள்களையும் பகவத்கீதையிலும் ப்ர
ஹ்மஸூத்ரங்களிலும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் சிலவற்று
க்கு அவர்கள் சொல்லுகிற அர்த்தம் அவைகளின் பூர்வோ
த்தரங்களுக்கு விரோதிப்பதையும் ஆழ்வார்கள் திருவாய்மல
ர்ந்தருளிய திராவிடவேதாதிகளில் இரண்டொருபாசுரங்களு
க்கு அவர்கள் பண்ணுகிற அர்த்தம் பூர்வோத்தர விரோத
மாயிருப்பதையும் அத்வைத விசிஷ்டாத்வைத மதங்களிப்
படிப்பட்டதென்பதையும், சூர்யன் ஒருவனும் ஜோதிர்க்க
ணங்களான நக்ஷத்ரங்கள் அநேகங்களாயு மிருப்பதைப்
போல் பரமாத்மா ஒருவனும் ஆத்மாக்களநேகராயுமிருக்கி
றார்களென்றும் ஜோதிர்க்கணங்கள் சூர்யனொளியைப்போ
ல் ஆத்மகோடிகளிற் சேர்ந்த இதரதேவதைகளும் மற்று

றுள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களும் பரமாத்வாகமாட்டாவென்றும் சூர்யனுடைய காந்தியைப்பெற்று ஜோதிர்க்கணங்கள் ப்ரகாசிப்பதைப்போல் பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூப சக்திகளின் அநுப்ரவேசத்தாலும் அநுக்ரஹத்தாலும் ஜீவாத்மாக்கள் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் நேரோ "வ்ரு-ஸூ - கவு, தீகா௰ம்பநாநு யதீவிவாடிரா யண உஹயபாவயொஷாத்தக்ஷு ப்ர-ஸூ - வுப்ரமீநாலம்ப ஸாநு யதீமிபாதராயண கூயதா-சக்ஷ ஸூதஃ)க்ஷ" என்று ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானருளிச்செய்தபடி பரமாத்மாவையும் தேவபித்ருபூத சரீரகபரமாத்மாவையும் உபாஸித்தால் பரமபத ப்ராப்தி உண்டாகிறாப்போலே கேவலப்ரக்ருதி ஜீவர்களை உபாஸித்தால் பரமபத ப்ராப்தி உண்டாக மாட்டாதென்றும் கேவல தேவ பித்ருபூதாதிகளை யஜிப்பவர்கள் தேவ பித்ருபூதாதிகளுடைய லோகங்களை அடைவார்களென்றும் தேவதத்தன் முதலியவர்களை ஸிம்ஹமாக பாவித்தால் அவர்கள் எப்படி ஸிம்ஹமாகமாட்டார்களோ அப்படியே கேவல ப்ரக்ருதி ஜீவர்களை ப்ரஹ்மமாக பாவித்தால் ப்ரஹ்மமாக மாட்டார்களென்பதையும் அஜ்ஞாநத்தால் ப்ரக்ருதி ஜீவர்களை ப்ரஹ்மமாக பாவித்து உபாஸித்தால் பரமபதப்ராப்தி யுண்டாகமாட்டாதென்பதையும் உணராதவர்கள் ப்ரமிக்கும்படி முன்பு பக்தவிஜய அவதாரிகையெழுதி அச்சிட்டவரே மறுபடியும் அத்வைதிகள் மஹாநாராயணோபநிஷத்தின் இடையில் கற்பித்துச்சேர்த்தவைகளைப்பார்த்து அதைப்பரமார்த்தமாக ப்ரமித்துத் தாம் எழுதிய ஸக்குபாயி சரித்திரத்தின் இடையில் எல்லோரும் ப்ரமிக்கும்படி எழுதியச்சிட்டதற்குக் காரணத்தையும் விளங்கும்படி எழுதி அச்சிடுத்தரும்படி பாகவதர்கள் நியமித்ததின்படி இதை வெளியிடப்பட்டது.

இதில் ஆஜ்யாவேக்ஷணந்யாயத்தால் உபயுக்த ஸ்ருதி வாக்யங்களையெடுத்து ஸங்க்ரஹித்திருப்பதினால் அபசூத்ராதிகரணந்யாயம் ப்ரஸங்கிக்கமாட்டாது.

21

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

வேதாந்தஸாரஸங்க்ரஹம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உலகுறைவேதாந்தமுறைவிசிட்டாத்வைத
வொண்மதத்தினிலெபுமதமொன்றுமோவ்வா
திலகிடுமத்வைதமதநிலையுஞ்செவ்வ
னெடுத்தியம்பநந்தாயிக்கிசோதன்கேள்வன்
அலகில்புகழ்மாறனெறிபதியாமண்ணல்
அநுலவுலகாசிரியனானைந்தப்
புலமைபெறுவரயோகிபுண்டரீகப்
பூங்கழல்கள்புந்திவைத்துப்போற்றுவோமால்.

"ஜ்ஞாநா ப்ரமாணேயஸிதி:-மாநாதீநாமேயஸித்தி:" என்கிறபடி ப்ரமாதாவானவன், ப்ரமாணத்தைக்கொண்டு ப்ரமேயத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டுமேயல்லது வேறுப்ரகாரங்களால் நிர்ணயிக்கக்கூடாது.

ப்ரமாணமென்பது - ப்ரமாகரணம்.

ப்ரமாணம் - லக்ஷ்யம்.

ப்ரமாகரணத்வம் - லக்ஷணம்.

ப்ரமையென்பது - யதாவஸ்திதவ்யவஹாராநுகுண ஜ்ஞாநம். ஜ்ஞாநம் - ப்ரமையென்று சொன்னால், முத்துச்சிப்பியில் வெள்ளியென்கிற ஜ்ஞாநமுண்டாகில் அதிவ்யாப்திவருகிறது. அதினால் வ்யவஹாராநுகுண ஜ்ஞாநமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிவ்யவஹாராநுகுண ஜ்ஞாநமென்று சொன்னபோதிலும் அதிவ்யாப்திவருகிறது - ப்ராந்திதசையில் இதுவெள்ளியென்று வ்யவஹரிக்கிறபடியால். ஆகையால் யதாவஸ்திதபதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது.

யதாவஸ்திதபதம் - ஸம்சய, அந்யதாஜ்ஞாந, விபரீதஜ்ஞாநங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது.

ஸம்சயமாவது - ஊர்த்வமாயிருப்பதொன்றைக்கண்டு இது தாணுவா? புருஷனா? வென்று ஸம்சயிப்பதைப்போல தர்மியை

க்ரஹிக்கும்போது பரஸ்பரவிருத்தமாயிருக்கிற அநேகவிசேஷஸ்புரணமுண்டாவது.

அந்யதாஜ்ஞாநமாவது - ஜ்ஞாத்ருத்வத்தோடு ப்ரகாசிக்கிற ஆத்மாவினிடத்தில் ஜ்ஞாத்ருத்வம் உண்டென்பதாகத் தோற்றுகிறது ப்ராந்தியென்று குயுக்திகளால் சொல்லப்படும் தர்மவிபர்யாஸம்.

விபரீதஜ்ஞாநமாவது - ஒருவஸ்துவை வேறொருவஸ்துவாக க்ரஹிக்கும் தர்மிவிபர்யாஸம்.

லக்ஷணத்துக்கு - அவ்யாப்தி, அதிவ்யாப்தி, அஸம்பவமென்கிற தூஷணங்களுண்டு.

அவ்யாப்தியாவது - லக்ஷ்யவஸ்துக்களினேகதேசத்தில் லக்ஷணமிராதிருத்தல்.

அதிவ்யாப்தியாவது - லக்ஷ்யவஸ்துக்களைவிட்டு இதரவஸ்துக்களிலும் லக்ஷணமிருத்தல்.

அஸம்பவமாவது - லக்ஷ்யவஸ்துக்களில் ஒன்றுக்கும் அந்தலக்ஷணமில்லாதிருத்தல்.

இந்த தூஷணங்களில்லாதிருப்பது லக்ஷணமென்று சொல்லப்படும்.

கரணமென்பது ஸாதகதமம்.

ஸாதகதமமாவது - அதிசயிதஸாதகம்.

அதிசயிதஸாதகமாவது - எதுவிருந்தால் விளம்பமின்றிக்கார்யமுண்டாகுமோ அது.

ப்ரமாணம் - ப்ரத்யக்ஷம், அநுமாநம், சப்தம், உபமானம், அர்த்தாபத்தி, அபாவம், ஸம்பவம், ஐதிஹ்யம் என்று எட்டுவிதம்.

இவ்வெட்டுவித ப்ரமாணங்களில் [illegible] - ప్రత్యక్షమనుమానంచ శాస్త్రంచవివిధాగమం త్రయంసువిదితం కార్యం ధర్మసిద్ధిమభీప్సతా என்று மநுபகவான்சொன்னபடி ப்ரத்யக்ஷ - அநுமாந - சப்தரூபசாஸ்த்ரங்கள் மூன்றும் முக்யம்.

மற்றஐந்தும் ப்ரத்யக்ஷாதிகளில் யதாயோகம் அந்தர்ப்பவிக்கின்றன.

ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணமாவது - ஸாக்ஷாத்கரித்து ப்ரமையையுண்டுபண்ணத்தக்க இந்த்ரியங்கள்.

அநுமாநவ்யாவ்ருத்திக்காக ஸாக்ஷாத்காரமும் [illegible]ந்த்ரியவ்யாவ்ருத்திக்காக ப்ரமையும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது.

ப்ரத்யக்ஷம் - ஸவிகல்பக - நிர்விகல்பக பேதத்தால் இரண்டுவிதம்.

நிர்விகல்பகமாவது - விமர்சமின்றி குணஸம்ஸ்தாநாதிவிசிஷ்ட ப்ரதமபிண்ட க்ரஹணம்.

ஸவிகல்பகமாவது - விமர்சத்தோடு குணஸம்ஸ்தாநாதிவிசிஷ்டத்விதீயபிண்ட க்ரஹணம்.

நிர்விகல்பக - ஸவிகல்பகங்களிரண்டுக்கும் குணஸம்ஸ்தாநாதிவிசிஷ்டவஸ்துவே விஷயம்.

அவிசிஷ்டக்ராஹியான ஜ்ஞாநத்துக்கு உபலம்பமுமில்லை; அநுபபத்தியுமுண்டு.

க்ரஹணப்ரகாரமாவது - ஆத்மா, தர்மபூதஜ்ஞாநத்வாராமனத்தோடுசேர்ந்து - மனது, இந்த்ரியங்களோடு சேர்ந்து - இந்த்ரியங்கள், பதார்த்தங்களோடுசேர்ந்து பதார்த்தஜ்ஞாநமுண்டாவது.

கடரூபபதார்த்தத்துக்கும் சக்ஷுரூப இந்த்ரியத்துக்கும் ஸந்நிகர்ஷமுண்டானால் 'இதுகடம்' என்கிற சாக்ஷுஷஜ்ஞாநமுண்டாகிறது.

ஸம்யோகஸம்பந்தத்தாலே த்ரவ்யக்ரஹணமும், ஸம்யுக்தாச்ரயணஸம்பந்தத்தாலே த்ரவ்யகதரூபாதிக்ரஹணமும் உண்டாகிறது.

ஸத்ருச - அத்ருஷ்ட - சிந்தநாதிகளால்வருகிற ஸ்ம்ருதியும் ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணாந்தர்க்கதம்.

இருவராய்க்கூடியேவந்து காணப்படுகிற தேவதத்தயஜ்ஞதத்தர்களில் தேவதத்தனைத் தனித்துக்கண்டமாத்திரத்தில் வருகிற யஜ்ஞதத்தனுடைய ஸ்ம்ருதி ஸத்ருசமென்னப்படும்.

[illegible]த்ருச்சிகமாகக் காலாந்தரத்திலேகண்ட ஸ்ரீரங்காதி திவ்யதேசங்களின் ஸ்ம்ருதி அத்ருஷ்டமென்னப்படும்.

ஸ்ரீவேங்கடேசருடைய கமநீயதிவ்யமங்கள விக்ரஹஸ்ம்ருதி சிந்தனமென்னப்படும்.

'அந்ததேவதத்தனே இவன்' என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையும் ப்ரத்யக்ஷத்திலந்தர்ப்பவிக்கிறது.

'இத்தாலேயிப்படியிருக்கலாம்' என்கிற ஊஹமும் ப்ரத்யக்ஷத்திலந்தர்க்கதம்.

அபாவம் - பாவாந்தரரூபமாகையால் அதுவும் ப்ரத்யக்ஷத்திலந்தர்ப்பூ[illegible]கிறது.

ப்ராகபாவம் - ம்ருத்தேயாம்.

கடத்வம்ஸம் - கபாலமேயாம்.

"[illegible] ஸர்வ[illegible]" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கையால் ப்ரமப்ரத்யக்ஷாதி ஜ்ஞானங்கள் யாவும் யதார்த்தமே.

அக்யாதி - ஆத்மக்யாதி - அநிர்வசநீயக்யாதி - அந்யதாக்யாதி வாதிகளை நிரஸித்து ஸத்க்யாதிவாதிபக்ஷத்தை யங்கீகரிப்பது யுக்தம்.

ஸத்க்யாதியாவது - ஜ்ஞானவிஷயம் ஸத்யமாயிருக்கை.

ப்ரமம் எப்படி ஸத்யமாகுமென்றால், பஞ்சீகரணப்ரக்ரியையால் ஸத்யமாகிறது. பஞ்சீகரணமாவது-பஞ்சபூதங்களொவ்வொன்றில் பாதியைப்பிரித்துத்தனியேவைத்து மற்றப்பாதியை நாலுபாகமாக்கி மற்றபூதங்களில் சேர்த்திருக்கை. அப்படிசேர்த்ததினால் ஸர்வத்திலும் ஸர்வமுமிருக்கின்றது. அதனால் சுக்திகை (முத்துச்சிப்பி) யிலும் ரஜத (வெள்ளி) அம்சம் இருக்கையால் ஜ்ஞானத்துக்குப்புலப்படுகிற ரஜதாம்சம் ஸத்யமென்பதும், ரஜதாம்சம் ஸ்வல்பமாயிருக்கையால் அதைரஜதமென்று வ்யவஹரிக்கிறது ப்ரமமென்பதும், சுக்தியம்சம் விசேஷமாயிருப்பதையறிந்தால் ப்ரமநிவர்த்தியுண்டாகிறதென்பதும் ஸத்யமே.

மரீசிகை (கானல்) யில் ஜலஜ்ஞானம் முன்சொன்னபஞ்சீகரணப்ரக்ரியையாலே உபபந்நமாகிறது.

ப்ருஹதாரண்யோபநிஷத்தில் "[illegible]" என்று அந்தர்தப்புருஷர்களுடைய ஸ்வப்நகால மாத்ராநுபாவ்யமானரதங்களையும் அச்வாதிபதார்த்தங்களையும் அகிலஜந்நாடக ஸூத்ரதாரியான பரமாத்மா உண்டாக்குகிறானென்றும் "[illegible]

[illegible]" என்றும், [illegible]" என்றும், ஸ்வப்நமயத்திலே அந்தந்த ஆத்மாக்களுடைய புண்யபாபங்களுக்கநுகுணமாக ஸம்ஸாரகரதிர்யகாதிரூபங்களையடைந்து ஸ்த்ரீகளோடு ரமித்து பக்ஷித்து ஸந்தோஷிக்கும்படியாகவும், புலிமுதலியவைகளைக்கண்டுபயந்து துக்கிக்கும்படியாகவும் பரமபுருஷன் உண்டாக்குகிறானென்றும் உபநிஷத்திற்சொல்லியிருப்பதை மெய்யென்று நினையாமல் பொய்யென்றுசொல்வதே பொய்யாமேயன்றி அதுபொய்யாகமாட்டாது.

பித்தகாமாலையுடையவனுடைய நேத்ரரச்மிகளோடு கண்களிலிருக்கும் பித்தத்ரவ்யம்கூடப்போய் வெண்மையாயிருக்கிற சங்கத்தில்படிந்து ஸ்வர்ணமுலாம் செய்ததைப்போலிருக்கிறபடியால் அதைக்ரஹிக்கும்போது பீதசங்கமென்கிற ஜ்ஞானமுண்டாகிறது.

தர்ப்பண (கண்ணாடி) த்தில் தன்னுடைய நேத்ரரச்மிபோய்த்தாக்கி தர்ப்பணாதிக்ரஹணபூர்வகமாகத் தன்னுடைய முகாதிகளைக்ரஹிப்பது யதார்த்தமே.

அங்குல்யவஷ்டம்பத்தாலும் திமிராதிகளாலும் பாரமார்த்திகமான நயநதேஜஸ்ஸு இரண்டாய் வேறுவேறாகப்புறப்பட்டுப்போய் சந்த்ரனைக்ரஹிக்கிறபடியால் த்விசந்த்ரஜ்ஞானமுண்டாகிறது.

இப்படி ஸர்வவிஜ்ஞானங்களும் ஸத்யமாய் ஸவிசேஷவிஷயமாயிருக்கையால் ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணம் நிர்விசேஷவஸ்துவில் ப்ரமாணமாகமாட்டாது.

இப்படிக்கிருக்க நிர்விசேஷசைதந்யமாத்ரம் ப்ரஹ்மமென்றும் மாயாவச்சிந்நசைதந்யம் ஈச்வரனென்றும், அந்தக்கரணாவச்சிந்நசைதந்யம் ஜீவனென்றும், அந்த:கரணபரிணாம வ்ருத்திகளில் ப்ரதிபலிக்கும் சைதந்யம் வ்ருத்யவச்சிந்நசைதந்யமென்றும், (இதையே ஜ்ஞானமென்று சொல்லுகிறது.) விஷயாவச்சிந்நசைதந்யம் கட

படாதிகளென்றும், இவைகளெல்லாம் ஏகமென்றும், அப்படியேஸாக்ஷாத்காரமென்றும், அதுவும் நிர்விசேஷமேயென்றும், அபேதத்தையே க்ரஹிக்கிறதென்றும் அத்வைதிகள் கற்பித்துச்சொல்வது ப்ரத்யக்ஷ - அநுமாந - சாஸ்த்ரங்களுக்கு விருத்தமாயிருக்கையால் உஜ்ஜீவநத்துக்கு உடலாகமாட்டாது.

நிர்விகல்பகமாவது - ஜாத்யாதியோஜநா ஹீநமாய் வஸ்துமாத்ர க்ராஹியாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநமென்று நையாயிகர் சொல்வது ப்ரத்யக்ஷவிருத்தமாகையாலே அதுவும்யுக்தமானதன்று.

"[illegible] కాదంబో కేసీయం చ సర్వశాస్త్రప్రకారకమ్" என்றுசொல்லியிருக்கையால் எப்படி கௌதமகணாதர்கள் சொன்னவைகளை அயுக்தமென்று சொல்லலாமென்னில், எவ்வளவு யுக்தியுக்தமோ அவ்வளவும் க்ராஹ்யமாய் எவ்வளவு யுக்தியுக்தமல்லவோ அவ்வளவும் அக்ராஹ்யமாகலாம். அதென்போலவென்னில், ஒருவனாலே யுண்டாக்கப்பட்டதடாகாதிகளிலேயுள்ளஜலம் க்ராஹ்யமாய் சேறுமுதலியவை த்யாஜ்யமாவதுபோல.

அநுமாந ப்ரமாணமும் நிர்விசேஷ வஸ்துவில் ப்ரமாணமாகமாட்டாது.

அநுமாநமாவது வ்யாபகாநுமிதி ப்ரமையையுண்டுபண்ணுகிற வ்யாப்யநுமாதிஜ்ஞாநம்.

வ்யாப்யமாவது - வ்யாப்தியோடுகூடிய ஹேது. வ்யாப்தியாவது - நெருப்பில்லாதவிடத்தில் புகையில்லையென்கிற அநதிக தேச கால நியமம்.

அதாவது-"[illegible]" என்கிறபடி புகையுள்ளவிடத்தில் நெருப்பிருக்கிறதென்பது.

வ்யாபகமாவது - அந்யூநதேசகாலங்களிலிருக்கிற நெருப்புமுதலியஸாத்யம். அதாவது புகையில்லாத விடத்திலும் நெருப்பிருக்கிறதென்கை.

அந்த வ்யாப்தி - அந்வயவ்யாப்தி, வ்யதிரேகவ்யாப்தி என்று இரண்டுவிதம்.

அந்வயவ்யாப்தியாவது-புகையுள்ளவிடத்தில் நெருப்பிருக்கிறதென்பது.

வ்யதிரேகவ்யாப்தியாவது-நெருப்பில்லாதவிடத்தில் புகையில்லையென்பது.

அக்நியால் புகையை ஸாதிக்கும்போது ஈரக்கட்டையினுடைய ஸம்யோகரூப உபாதியாலே ஸாதிக்கலாமே யல்லது வேறு ப்ரகாரத்தாலே ஸாதிக்கமுடியாது.

தூமஸத்ருசதூளியைக்கண்டு நெருப்பிருக்கிறதென்று அநுமானித்தால் நெருப்பிருக்கமாட்டாது.

அநுமாநத்தின் அவயவங்கள்-பக்ஷதர்மத்வம், ஸபக்ஷஸத்வம், விபக்ஷாத்வ்யாவ்ருத்தி, அபாதிதவிஷயத்வம், அஸத்ப்ரதிபக்ஷத்வம் என்னும் ஐந்து.

பக்ஷதர்மத்வமாவது - பர்வதாதிகளில் தூமாதி ஹேதுக்களிருக்கை.

ஸபக்ஷஸத்வமாவது - மஹாநஸாதிகளில் தூமாதிஹேதுக்களிருக்கை. (மஹாநஸம் - சமையல்வீடு.)

விபக்ஷவ்யாவ்ருத்தியாவது - ஹ்ரதாதிகளில் தூமாதிஹேதுக்களில்லாதிருக்கை. (ஹ்ரதம்- குளம்.)

அபாதிதவிஷயத்வமாவது - பக்ஷமாகிறபர்வதாதிகளில்-நெருப்புமுதலியஸாத்யமில்லையென்று சொல்லப்போகாதிருக்கை.

அஸத்ப்ரதிபக்ஷத்வமாவது ஸமபலப்ர[illegible] விரோதாபாவம்.

இப்படிப்பட்ட வ்யாப்யமான[illegible]வயிவ்யதிரேகி கேவலாந்வயி என்கிற பேதத்தால் இரண்டுவிதம். அதை

"[illegible] - పూర్వోక్తపంచరూపోపన్నం వ్యాప్యమన్వయ[illegible] వ్యతిరేకి యథా పర్వతోఽగ్నిమాన్ ధూమవత్త్వాత్. యో యో ధూమవాన్ సోఽగ్నిమాన్ యథా మహానసః యోఽనగ్నిస్స నిర్ధూమః యథా హ్రద ఇతి. తాద్రూప్యే విపక్షరహితం వ్యాప్యం కేవలాన్వయి యథా బ్రహ్మశబ్దవాచ్యం వస్తుత్వాత్ ఘటవత్" என்பதிற்கண்டுகொள்க.

ஸ்வார்த்த பரார்த்தானுமானங்களிரண்டையும் போதிக்கும் வாக்யம் - ப்ரதிஜ்ஞை, ஹேது, உதாரணம், உபநயம், நிகமநமென்கிற ஐந்து அவயவங்களோடு கூடியதாகும். இவைகளை ஸத்ஹேதுவென ப்படும். இவற்றின் விவரணம் விஸ்தாரமாயிருக்கையாலும், ஹேதுவைப்போல் தோற்றுகிற ஹேத்வாபாஸங்கள் - அஸித்த, விருத்த, அநைகாந்திக, ப்ரகரணஸம, காலாத்யாபதிஷ்ட பேதங்களால் ஐந்து விதமாய் ஒவ்வொன்றும் அநேக உட்பிரிவுகளை யுடையதாயிருக்கையாலும் அவைகளை விஸ்தரபீதியா லெழுதாதுவிட்டனம்.

ஆரண்யபுருஷன் சொன்னப்ரகாரம் கோ ஸத்ருஸபிண்டத்தைக்கண்டு இது கவயமாயிருக்கலாமென்கிற உபமாநமும் அநுமானத்திலும் ப்ரத்யக்ஷத்திலும் சப்தத்திலும் அந்தர்ப்பவிக்கிறது.

பகலில் புஜியாத புருஷன் பருத்திருப்பதைக்கண்டு ராத்திரியில் புஜிக்கிறானென்று கல்பிக்கிற அர்த்தாபத்தியும் அநுமாநத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கிறது.

ப்ரக்ருதி (பகுதி) ப்ரத்யய (விகுதி) ரூபத்தாலும் பதவாக்யரூபத்தாலும் விசிஷ்டபோதகமான சப்தங்களையுடைய சாஸ்த்ரமென்கிறசப்தமும் நிர்விசேஷவஸ்துவில் ப்ரமாணமாகமாட்டாது.

அந்தசப்தப்ரமாணம் சாப்தப்ரமைக்குக்கரணமாகும்.

இப்படிப்பட்ட சப்தப்ரமாண சாஸ்த்ரங்களில் ஸ்ரேஷ்டமானது வேதம்.

ஸ்ருஷ்டியினுடைய ஆதியில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பூர்வக்ரமவிசிஷ்டவேதங்களை ஸ்மரித்து சதுர்முகனுக்கு உபதேசித்தபடியால் வேதத்துக்கு நித்யத்வமும் அபௌருஷேயத்வமும் ஸித்தம்.

அபிசாராதிகளை ப்ரதிபாதிக்கிற அம்ஸம் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிற த்ருஷ்டபலன்களைக்காட்டி அத்தால் கண்ணுக்குப் புலப்படாத (அத்ருஷ்டங்களான) ஸ்வர்க்காதி ஸாதநங்களில்ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்யத்தக்கதாயிருக்கையாலும், யூபாதித்யவாக்யம் ஸூர்யனைப்போல் யூபம் ப்ரகாசிக்கிறதென்பதைத் தெரிவிக்கிறதாகையாலும் முழுதும் ப்ரமாணமே.

அந்தவேதம் கர்மப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதக பூர்வோத்தரபாகங்களால் இரண்டாகப் பிரிந்திருக்கிறது.

பூர்வபாகம் - ஆராதநரூப கர்மப்ரதிபாதகம்.

உத்தரபாகம் - ஆராத்யவஸ்துவான ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகம்.

இதனால் கர்மப்ரஹ்ம மீமாம்ஸைகளிரண்டும் ஏகசாஸ்த்ரமே.

பாகத்வயாத்மகமான வேதம்-ருக் யஜுஸ் ஸாமாதர்வணரூபத்தால் நான்காயிருக்கிறது.

ருகாதி பஹுப்ரகாரமான வேதம் - மந்த்ர அர்த்தவாத விதி ரூபங்களால் மூன்றாயிருக்கிறது.

மந்த்ரமென்பது - அநுஷ்டேயார்த்த ப்ரகாசகவாக்யங்கள்.

அர்த்தவாதமென்பது-விதிக்கு அதீனனாய் ப்ரவர்த்திக்கும்படி புகழ்ந்து சொல்லுகிற வாக்யங்கள்:

விதியென்பது -ஹிதாநுஸாஸநரூபவாக்யங்கள். அவ்விதிகள்-அபூர்வவிதி, பரிஸங்க்யாவிதி, நியமவிதியென்று மூன்றாயிருக்கின்றன.

மேலுமவைகள் நித்ய - நைமித்திக - காம்யபேதத்தால் பஹுவிதங்களாயிருக்கின்றன.

இப்படியிருக்கிற வேதத்துக்கு சிக்ஷை-வ்யாகரணம்-சந்தம்-நிருக்தம் - ஜோதிஷம் - கல்பம் என்றைமாறும் அங்கங்கள்.

ஸ்ருதிக்கு அவிருத்தமான ஆசார வ்யவஹார ப்ராயஸ்சித்தாதிகளைப்ரதிபாதிக்கின்றனவாய் ஆப்தர்களான மநு-சாண்டில்ய-பராசர-பாரத்வாஜ - வசிஷ்ட - ஹாரீதாதிகளாலே சொல்லப்பட்டனவாயிருக்கிற தர்மசாஸ்த்ரங்களான ஸ்ம்ருதிகள் ப்ரமாணங்களே.

ஹிரண்யகர்ப்பாதிகளாலே சொல்லப்பட்ட யோக-காபில ஸ்ம்ருதிகளில்மந்வாதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கு அவிருத்தமான அம்சங்கள்மாத்திரம் ப்ரமாணமாகும். விருத்தமான அம்சங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டா.

பூர்வத்தில் நடந்த வ்ருத்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதோபப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ரீராமாயண மஹாபாரதரூப இதிஹாஸங்கள் ப்ரமாணங்களே.

ஸர்க்காதி பஞ்சகங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற ஸாத்விக - ராஜஸ - தாமஸபுராணங்களிலும், பாஞ்சபதாத்யாகமங்களிலும், சில்ப ஆயுர்வேதகாந்தர்வ [illegible]களிலும், ந்ருத்த கீதாதிவிதாயக பரதாகமங்களிலும், அறுபத்துநான்குகலைகளிலும், காவ்யநாடகாலங்காரங்களிலும்,ஆப்தர்களாலே சொல்லப்பட்ட வாக்யங்களிலும், தத்வஹித புருஷார்த்தோபயுக்தங்களாயும் வேத அவிருத்தமானவைகளாயுமிருப்பவை ப்ரமாணங்களேயல்லது வேதவிருத்தங்கள் ப்ரமாணங்களாகமாட்டா.

இங்ஙனம் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தபிறகு ப்ரமேயம் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

ப்ரமாணங்களால் அறியப்படும் ப்ரமேயம் - த்ரவ்யம், அத்ரவ்யம் என்று இரண்டுவிதம்.

த்ரவ்யமாவது - ப்ரக்ருதி, காலம், சுத்தஸத்வம், தர்மபூதஜ்ஞாநம், ஜீவன், ஈஶ்வரன் என்கிற பேதத்தால் ஆறுப்ரகாரமாயிருக்கிறது.

ப்ரக்ருதி- அண்டபிண்டங்களுக்குக் காரணமான மஹதஹங்காரங்களையும், ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாசங்களென்னும் பஞ்சபூதங்களையும், சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தமென்னும் பஞ்சவிஷயங்களையும், ஶ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷு ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்னும் ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தையும், வாக் பாத பாணி பாயூபஸ்தங்களென்னும் கர்மேந்த்ரியங்களைந்தையும், மநஸ்ஸையும் பரிணமித்து இருபத்துநான்காயிருக்கின்றது.

காலம்-பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான ரூபத்தாலே மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றது.

சுத்தஸத்வம் [illegible] ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் கலசாதே கேவலஸத்வமாய், நித்யமாய், [illegible]யவிபூதியான பரமபதத்தில் ஜ்ஞாநாநந்த[illegible]நகமாய் [illegible] மத்தாலன்றிக்கே கேவல பகவதிச்சையாலே விமாநகோபுர மண்டப ப்ராஸா[illegible]திரூபேண பரிணமிக்கக்கடவதாய், நிரவதிக தேஜோரூபமாய், அ[illegible]நமாயிருக்கும்.

தர்மபூதஜ்ஞாநம்- நித்யமாய், அஜடமாய், ஆநந்தரூபமாய், ஸங்கோசவிகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய், தன்னை யொழிந்தவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதாய், தனக்குத்தான் ப்ரகாசியாதே ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாசிக்கக்கடவதாய், விபுவாயிருக்கும்.

ஆத்மா - [illegible]தேஹேந்த்ரிய மநஃ ப்ராண புத்திவிலக்ஷணமாய் அஜடமாய், ஆநந்த[illegible]பமாய், நித்யமாய், அ[illegible]வாய், [illegible]க்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிர[illegible]யவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாய், ஈஶ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய், சேஷமாயிருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட லக்ஷணங்களோடு[illegible] ஆத்மாக்கள் பத்த - முக்த - [illegible]ரூபத்தாலே மூன்றுபடிப்பட்டு தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கிறார்கள்.

பத்தர் - புபுக்ஷு, முமுக்ஷு பேதத்தாலே இரண்டுவிதமாயிருக்கிறார்கள்.

சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தமென்கிற அசிதநுபவத்திலபேக்ஷையுடைய புபுக்ஷுக்கள், அர்த்தகாமபரரென்றும் தர்மபரரென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கிறார்கள்.

தர்மபரர் - தேவதாந்தரபரரென்றும் பகவத்பரரென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கிறார்கள்.

முமுக்ஷுக்கள் ஆத்மாநுபவத்திலபேக்ஷையுடைய கைவல்யபரரென்றும், பகவதநுபவத்திலபேக்ஷையுடைய மோக்ஷபரரென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கிறார்கள்.

மோக்ஷபரரும் - பக்தரென்றும் ப்ரபந்நரென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கிறார்கள்.

ப்ரபந்நர் - ஏகாந்திகளென்றும், பரமைகாந்திகளென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கிறார்கள்.

பரமைகாந்திகள் - த்ருப்தரென்றும் ஆர்த்தரென்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்கிறார்கள்.

ஈஶ்வரன், நாராயணஶப்தவாச்யனாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகல்யாணகுணகண விபூஷிதனாய், ஸகலஜகத்ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய், [illegible]ர்த்தோ[illegible] ஜ்ஞாஸு ரர்த்தார்த்தி ஜ்ஞாநியென்[illegible] சதுர்விதபுருஷர்களுக்கு மாஶ்ரயணீயனாய், தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனாய், விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய், லக்ஷ்மீபூ[illegible]நாயகனாயிருப்பன்.

ஈஶ்வரஸ்வரூபம், பரவ்யூஹவிப[illegible]ர்யாமி அர்ச்சாவதார பேதத்தால் ஐந்துவிதமாயிருக்கிறது.

பரத்வம் - ஒன்றே.

வ்யூஹம் - வாஸுதேவ, ஸங்கர்ஷண, ப்ரத்யும்ந, அநிருத்தபேதங்களாலே நான்காயிருக்கிறது. கேசவாதி வ்யூஹாந்தரங்களுமுண்டு.

விபவம் - மத்ஸ்ய கூர்ம[illegible]ராஹநாரஸிம்ஹ வாமந[illegible]ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். பத்மநாபாதி விபவாந்தரங்களுமுண்டு.

அந்தர்யாமி - ப்ரதி ஆத்மாவிலும், சரீரத்திலும் ஸ்வரூபத்தாலும், விக்ர[illegible]தெழுந்தருளியிருப்பது.

அர்ச்சாவதாரம் - ஶ்ரீரங்காதிதிவ்யதேசங்களில் [illegible] நயநங்களுக்கும் விஷயமாய் [illegible]ஸாதிக்கிற மூர்த்தி[illegible]ங்கள்.

அத்ரவ்யம் - ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ், சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், ஸம்யோகம், சக்தி என்கிற பேதத்தால் பத்தாயிருக்கிறது.

இப்படி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணங்களில் உத்கோஷிப்பதையுணராமலும்.

பாத்மோத்தரகண்டம் சக-ம் அத்யாயத்தில்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

సత్యకర్మరతాశ్శుద్ధాఃసర్వపాపవివర్జితాః।
త్రయీధర్మయుతాస్సర్వేభగవద్భక్తిసంయుతాః॥
నిర్జిత్యసకలాన్దేవాన్ అవ్యాహతపరాక్రమాః।
పదానితేషాంజగృహుర్బలవీర్యమదాన్వితాః॥
తతోదేవగణాస్సర్వేభగ్నాఇన్ద్రపురోగమాః।
విష్ణోస్సమీపమాగమ్యభయార్తాశ్శరణంగతాః॥
తమూచుర్దేవదేవేశంప్రణిపత్యయథాక్రమమ్।
దేవదేవమహాదైత్యైర్జంభాసురపురోగమైః।
స్వస్వేభ్యఃస్థానైఃపరిత్యక్తాభవంతంశరణాగతాః।
అజేయాస్సర్వదేవానాంతతోనిర్ధూతకల్మషాః॥
త్వమేవతాన్మహాదైత్యాన్జ్ఞాతుమర్హసికేశవ।
ఇత్యాకర్ణ్యహరిర్వాక్యందేవతానాంభయాకులమ్।
తానవద్యాన్విదిత్వాథమా[illegible]హపు[illegible]షోత్తమః॥
శ్రీభగవానువాచ॥ త్వంచరుద్రమహాబాహోమోహనార్థంసురద్విషామ్।
పాషండాచర[illegible]ర్మంకురుష్వసురసత్తమ॥
తామసానిపురాణానికథయస్వచతాన్ప్రతి।
మోహనానిచశాస్త్రాణికురుష్వచ[illegible]మహామతే॥
మయ్యభక్తాశ్చయేవిప్రాభవిష్యతినసంశయః।
త్వచ్ఛక్త్యాతాన్సమావిశ్యకథయస్వచతామసాన్॥
కథయంత్యేవతేవిప్రాతామసానిజగత్త్రయే।
పురాణానిచశాస్త్రాణిత్వాంపరత్వేనబృంహితాః।
[illegible]లచిహ్నభ[illegible]స్థిచిహ్నాన్యసురపూజితః।
త్వమేవధృత్వాతాన్లోకాన్మోహ[illegible]స్వజగత్త్రయమ్।
తథాపాశు[illegible]ంశాస్త్రంత్వమేవకురుసు[illegible]త।
కంకాళశై[illegible]పాషండమహాశైవాదిభేదతః।
[illegible]ధిష్ఠాయసర్వేదైత్యాస్సదానవాః।
భవేయు[illegible]ద్విముఖాఃక్షణాదేవనసంశయః॥
మతమేత[illegible]ష్టభ్యాపతంత్యేవనసంశయః।
దేవ[illegible]ర్థాయ[illegible]ంమమ॥

తామసానిపురాణానియథోక్తంవిష్ణునామమ।
పాషండశైవశాస్త్రాణియథోక్తంకృతవానహమ్॥
మచ్ఛక్త్యావైసమావిశ్యగౌతమాదిద్విజానపి।
వేదబాహ్యానిశాస్త్రాణిసమ్యగుక్తంమయానఘ॥
దైత్యానాంనాశనార్థాయవిష్ణునాబుద్ధరూపిణా।
బౌద్ధశాస్త్రమసత్ప్రోక్తంనగ్ననీలపటాదికమ్॥
మాయావాదమసచ్ఛాస్త్రంప్రచ్ఛన్నంబౌద్ధముచ్యతే।
మయైవకథ్యతేదేవికలౌబ్రాహ్మణరూపిణా॥
అపార్థఃశ్రుతివాక్యానాందర్శనంలోకగర్హిత[illegible]॥
కర్మస్వరూపత్యాజ్యత్వంయదత్రప్రతిపాద్యతే॥
సర్వకర్మపరిభ్రష్టంవికర్మస్థంతదుచ్యతే॥
పరస్యజీవస్యైక్యంచమయాత్రప్రతిపాద్యతే॥
బ్రహ్మణశ్చపరంరూపంనైర్గుణ్యంవక్ష్యతేమయా॥
సర్వస్యజగతోప్యత్రమోహనార్థంకలౌయుగే।
వేదార్థవన్మహాశాస్త్రంమాయావాదమవైదికమ్।
మయైవవక్ష్యతేదేవిజగతాంనాశకారణాత్॥

என்று சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் ஸ்வாயம்பு மந்வந்தரத்தி ல் நமுசிஜம்பாஸுரன் முதலிய அஸுரர்கள் வேததர்மங்களை பகவ த்பக்தியோ[illegible]நுஷ்டித்து பகவானிடத்தில் வரங்களை வாங்கிக்கொ ண்டுபோனார்கள்; தங்கள் தங்களுடைய ஸ்தானங்களில் [illegible]கங்க ளையநுபவித்துக்கொண்டு ஏகமாயிராமல், பரஹிம்ஸையே பரமப் ரயோஜநமென்றிருப்பவர்களாகையால் தேவர்கள் [illegible]பஸ்ஸுக்களை யும் யஞ்ஞயாகாதிகளையுஞ்செய்து அடைந்தபதங்[illegible]ளைப் பிடுங்கிக் கொண்டு தேவர்களைத் துரத்திவிட அவர்கள் இந்த்ர[illegible]முன்னிட்டு[illegible] கொண்டு விஷ்ணுஸமீபத்துக்குவந்து பயத்தோ[illegible]ராகிச சரணாகதிசெய்து தேவரீர்கொடுத்தவரபலத்தால [illegible]விட்டார்கள். எங்களுடைய ஸ்தானங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டு துர[illegible]ன்று ப்ரா எங்களுடைய ஸ்தானங்களை யெங்களுக்குத் தரவேண்[illegible] ர்த்திக்க, புருஷோத்தமன் தேவர்களை ஸமாதானஞ்செ[illegible]

ர்களை வேதவைதிக க்ரியைகளோடும் வரங்கொடுத்த தன்னுடைய ஸம்பந்தமறச்செய்து வதித்ததல்தான் வேதவைதிகங்களுக்கும் தனக்கும் அவத்யமின்றிக்கேயிருக்குமென்று நினைத்து தனக்கு அந்தரங்கபக்தரும் ஸர்வஜ்ஞமஜ்ஞானியுமான ருத்ரமூர்த்தியையழைத்து ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில் ஸகலஜகத்காரண பரப்ரஹ்மமான என்னுடைய ஸாலோக்ய ஸாமீப்ய ஸாரூப்ய ஸாயுஜ்யாதிகளையடைவதற்கு ஸாதனமாக நான், சர்யை - க்ரியை - யோக - ஜ்ஞானங்களைச் சொல்லியிருப்பதைப்போலே சிவலோகாதிகளையடைவதற்கு ஸாதகமாக சர்யை - க்ரியை - யோக - ஜ்ஞானங்களைச் சொல்வதோடு உனக்கே பரத்வஞ் சொல்லி, தேவத்வேஷிகளான அஸுரமோஹநார்த்தம் பாஷண்டாசரண தர்மங்களோடு ஆகமங்களைச்செய்து உன்னுடைய சக்தியினால் கௌதமாதிகளிடத்தில் பிரவேசித்து தாமஸபுராணாதிகளைச் செய்யவேண்டியது என்று நியமிக்க அப்படியே அஸுரர்களுக்கு ப்ரியமான ஸுராகும்பஸ்தாபநம், கபாலவ்ரதம், மகாரபஞ்சகதீக்ஷை, சவபஸ்மஸ்நாநம், சவபஸ்மாநுலேபநம், நரகபாலபாத்ரபோஜநம், நராஸ்திமாலாதாரணம் முதலியவைகளைச்சொல்லி சிவபிரான், ஆகமங்களைச்செய்து கபாலசர்மபஸ்மாஸ்திகளைத் தரித்துக்கொண்டு அஸுரர்களைமோஹிக்கச்செய்ய, ஸர்வராக்ஷஸர்களும் சிவபிரானைப்பார்த்து பஸ்மாதிகளைத் தரித்துக்கொண்டு அந்தமதத்தையவலம்பித்து வேதத்தையும் வைதிகக்ரியைகளையும்விட்டு பகவத்விமுகர்களாய் விட்டார்கள். இப்படியானபின்பு, தேவர்களின் ஸ்தானங்களையும் போகங்களையும் பிடுங்கிக்கொண்டு, பரார்த்தமே பரமப்ரயோஜநமாயிருக்கிற அவ்வஸுரர்களுக்கு ஒருப்ரயோஜநமுமில்லாமற்செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி, அஷ்டாங்கயோக மஹிமையால்டையும் அணிமாத்யஷ்டஸித்திகளைவிடவும் சர்யை - க்ரியை - யோக-ஜ்ஞானங்களாலடையும் ஸாலோக்ய - ஸாமீப்ய - ஸாரூப்ய - ஸாயுஜ்யாதிகளைவிடவும், ஸோஹம்பாவனை பண்ணுவதே ஜீவனுக்கு ச்ரேஷ்டமும் ஸமாநரஹிதமுமான முக்தியென்றும் இந்த ஸோஹம்பாவனை வேதாந்தங்களோதுபின் வரத்தக்கதென்றும், ப்ரஹ்மம், மாயாசபளிதமாய் ஜீவபாவத்தை யடைந்திருக்கிறதென்றும், அந்தப்ரஹ்மமே நானென்று தெளிந்து ஸோஹம்பாவனை பண்ணவேண்டுமென்று [illegible]யெல்லாஞ்சொல்லிமோஹிப்பித்தேனென்று வீரமாமஹேச்வர ஸித்தாந்தத்தில் பார்வதிதேவிக்குப் பரமசிவன்சொன்ன பரமரஹஸ்யத்திலும், வஸுரஸம்ஹிதையிலும், அதுபோகஸூத்ரங்களிலும் ப்ரதிஜ்ஞாத்திருப்பதை ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக அந்தருத்ரமூர்த்தியே சங்கராசார்யராயவதரித்தனர்.

அப்படியவதரித்த சங்கராசார்யர், இதற்குமுன்பு பகவான், ப்ரஹ்மாவின் மூலமாகப்பண்ணின கட்டளையைக்கடந்து நடக்கிற அஸுரர்களை வேதவேதாந்தங்களுக்கும் வைதிகமார்க்கங்களுக்கும் புறம்பாகச்செய்து நாசஞ்செய்வதற்காக பௌத்தாவதாரஞ்செய்து பௌத்தமதத்தைக்கற்பிக்க அந்தப்பௌத்தமதம் சிஷ்யர்களின் பாகபேதத்தாலே நாலுவகைப்பட்டது. அவர்களில் வைபாஷிகன், பரமாணுஸங்காதமாய் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும் ஜகத்து; தத்விஷயஜ்ஞானமும் க்ஷணிகம்; வேறேயாத்மாவில்லையென்று கொண்டான். ஸௌத்ராந்திகனுக்கும் ஸித்தாந்தம் அதுவேயாயிருக்கச்செய்தே அநுமாநஸித்தம் ஜகத்தென்றுகொண்டான். யோகாசாரன் ஜ்ஞாநாதிரிக்தங்களான ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள் ப்ரமம்; ஜ்ஞாநமேயுள்ளது அதுவும்க்ஷணிகமென்றான். மாத்யமிகன் ஜ்ஞாநமும்ஜ்ஞேயமும் ஜ்ஞாதாவுமாகிற ஸர்வமுமில்லையென்றான். இந்நால்வருள் ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள்ப்ரமம் ஜ்ஞாநமாத்ரமேயுள்ளது அதுவும் க்ஷணிகமென்றுகொண்ட யோகாசாரனுடைய மதத்தைப்பற்றிக்கொண்டு ச்ருதிவாக்யங்களுக்கு அபார்த்தத்தைக்கற்பித்தும் பரமாத்ம ஜீவாத்மாக்களுக்குஐக்யத்தையும் ப்ரஹ்மத்துக்குருபகுணாதிகள் இல்லையென்பதையுஞ்சொல்லி ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகதபேதரஹிதமான நிர்விசேஷசைதந்யமாத்ரம் ஸத்யம்மற்றைப்ரபஞ்சம்அந்தச்சைதந்யத்தினுடையஅவித்யாபரிகல்பிதமாகையாலே மித்யையென்று ப்ரத்யக்ஷாபலாபம்பண்ணி ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞாந ஜ்ஞேயம் அல்லது த்ரஷ்டா த்ருக்கு த்ருஶ்யம் அதாவது அறிகிறவன் அறிவதற்குஸாதநமான அறிவு அறியப்படும் வஸ்துக்கள் என்பவைகளில் அறிகிறவனுமில்லை அறியப்படும் வஸ்துக்களுமில்லை அறிவேயுள்ளது அதாவது ஜ்ஞாதாவுமில்லை ஜ்ஞேயமுமில்லை ஜ்ஞாநமாத்ரமேயுள்ளது என்று ப்ரத்யக்ஷ அநுமாந சாஸ்த்ரங்களுக்கெல்லாம் விருத்தமாக அத்வைதமதத்தைச்செய்தார் என்பதையுணராமலும் சங்கராசார்யரெழுதிய சங்கரபாஷ்ய பங்க்திகளைச் சேர்த்து ஸர்வஸாரோபநிஷத் முதலிய அநேக[illegible]வைதோபநிஷத்துக்களையும் ஜ்ஞாநவாஸிஷ்டாதிகளையும் கற்பித்திருக்க அந்த ஸர்வஸாரோபநிஷத் முதலிய உபநிஷத்துக்களின்படி சங்கரபாஷ்யம் செய்யப்பட்டதென்று சிலர்சொல்லிக்கொண்டிருப்பதை நம்பி அநேகர் அத்வைதமதத்தை [illegible] இருக்கிறார்கள்.

மாயாவாதிமதத்திலே ஸகலவிசேஷசூந்யமான சைதந்யம் மாத்ரம் த்ரிகாலாபாத்யமானஸத்யம். அந்தச்சைதந்யத்திலே மாயா அவித்யாதி சப்தவாச்யமான பாவரூபஅஜ்ஞாநமாகிற தோஷத்தாலே ப்

39

ராந்திபரிகல்பிதமாக ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயாதி ப்ரபஞ்சந்தோன்றுகிறது. இதற்குதத்வஜ்ஞாநத்தாலேநிவ்ருத்தி. சுக்திகையிலே ரஜதபுத்தியானது தேசாந்தரஸ்தஸத்ய ரஜதவிஷயமன்று-கிந்து-தோஷவசத்தாலே யுண்டான இதத்தைக்கோசரிக்கிறது. ([illegible]) என்கிறபுத்தியாலே அதுக்குநிவ்ருத்தி. ஸத்யரஜதத்துக்கு சக்ஷுஸ்ஸந்நிகர்ஷமில்லாமையாலே அந்யதாக்யாதிகூடாமையாலேஅநிர்வசநீயரஜதம் கொள்ளவேண்டும். இத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு நிர்விசேஷசைதந்ய ஸ்வரூபப்ரஹ்மத்திலே தோஷகல்பிதமான ப்ரபஞ்சத்துக்கு ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிஷ்டாந ஜ்ஞாநத்தாலே நிவ்ருத்தி கொள்ளவேண்டும்.அந்தநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்பது. இப்படி ஜீவேஸ்வர விபாகவிஷயத்திலே அநேகபக்ஷங்களுண்டு. எங்ஙனேயென்னில் சின்மாத்ரஸம்பந்தியான மாயையிலே சித்ப்ரதிபிம்பம் ஈஸ்வரன்; அந்தமாயையினுடைய பரிச்சின்நாநந்த ப்ரதேசங்களிலே ஆவரணவிக்ஷேபங்களிலே சித்ப்ரதிபிம்பம் ஜீவனென்றுசிலர். த்ரிகுணாத்மிகையான மாயையாகிற மூலப்ரக்ருதிக்கு சுத்தஸத்வப்ரதானமானமாயையென்றும் மலினஸத்வையான அவித்யையென்றும் ரூபத்வயமுண்டு. அதிலே மாயாப்ரதிபிம்பம் ஈஸ்வரன்; அவித்யாப்ரதிபிம்பம் ஜீவன் என்றுசிலர் மூலப்ரக்ருதியொன்றே விக்ஷேபப்ராதாந்யத்தாலே மாயையென்கிறது. தத்வச்சிந்நன் ஈஸ்வரன். அந்த மூலப்ரக்ருதியே ஆவரணப்ராதாந்யத்தாலே அவித்யையென்றும் அஜ்ஞாநமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. தத்வச்சின்னன் ஜீவனென்று சிலர். விக்ஷேபமாவது அந்யப்ரதிபாஸம். ஆவரணமாவது பூர்வாகாரநிரோதமென்பர். இன்னமும் பக்ஷாந்தரமுண்டு. இதிலே ப்ரபஞ்சத்துக்கு மித்யாத்வமாவது ப்ரஹ்மஜ்ஞாநபாத்யத்வம். இதிலே ப்ராதிபாஸிகஸத்தை வ்யாவஹாரிகஸத்தை பாரமார்த்திகஸத்தையென்று த்ரிவிதஸத்தையுண்டு. அவற்றிலே முதலாவது சுக்திரஜத ரஜ்ஜுஸர்ப்பாதிகளிலே. இரண்டாவது ப்ரபஞ்சத்திலே. மூன்றாவது ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்திலே யென்பர். ப்ரஹ்மஸ்வரூபையான ஸத்தையொன்றேயென்றும் சொல்லுவர்கள். பாவரூபாஜ்ஞாநாவ்ருதமாய் கடாதிகள் தோன்றும்போது இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷத்தாலே அஜ்ஞாநத்திலே சித்ரம்பிறந்து கடாதிகள்தோற்றுகிறதென்றுசிலர். இந்த்ரியஸம்பந்தத்தாலே அஜ்ஞாநம் பாய்போலேசுருட்டிக்கொள்ளுகையாலே கடாதிப்ரத்யக்ஷமென்று சிலர். இந்த்ரியஸம்பந்தத்தாலே அஜ்ஞாநமானது பீருவதபஸர்ப்பிக்கையாலேகடாதிப்ரத்யக்ஷமென்றுசிலர். எத்தனை ஜ்ஞாநவ்யக்திகளோ அத்தனை அஜ்ஞாநவ்யக்திகளாகையாலே இந்த்ரிய ஸந்நிகர்ஷத்தாலே தத்தத்ஜ்

ஞாநநாசத்தாலே கடாதிஜ்ஞாநமென்று சிலர். இன்னமும்பக்ஷாந்தரங்களுமுண்டு. அவைகளில் ப்ரபஞ்சநிவ்ருத்தி த்யாநஜந்யாபூர்வத்தாலேயென்று ப்ராசீநமாயாவாதிபக்ஷம். வாக்யஜந்யப்ரஹ்மாபரோக்ஷஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரபஞ்சநிவர்த்தியென்று சங்கராதிகள்பக்ஷம்— இன்னமும் நாநாவித்யைகளென்றும் ஏகாவித்யையென்றும் நாநாஜீவர்களென்றும் ஏகஜீவனென்றும்பக்ஷபேதங்களுண்டு. இன்னமும் சுகவாமதேவாதிகளுக்கு தத்வஜ்ஞாநம்பிறந்தது மோக்ஷமாத்ரம்பிறக்கவில்லையென்றும் தத்வஜ்ஞாநம் ஒருவருக்கும் பிறந்ததில்லையென்றும் பக்ஷபேதங்களுண்டு. இப்படி அவாந்தரபக்ஷங்கள் பலவுமிருந்தாலும் அவற்றிலே ஜீவேஸ்வர விபாகாதிவிஷயமான அவாந்தரபக்ஷங்கள் அவர்களாலேயே அந்யோந்யம் நிரஸ்தங்கள்.

சங்கரமதம்.

ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகதபேதசூந்யமாயிருக்கிற நிர்விசேஷசைதந்யமாத்ரம் ஸத்யம்; மற்றைப்ரபஞ்சம் அந்தச்சைதந்யத்தினுடைய அவித்யாபரிகல்பிதமாகையாலே மித்யை; சைதந்யஸ்வரூபமானப்ரஹ்மமே அந்தக்கரணாவச்சிந்நமாதல், தத்ப்ரதிபிம்பிதமாதல்ஜீவனாகையாலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு அத்வைதம். இப்படிப்பட்ட அத்வைதஜ்ஞாநத்தாலே அவித்யாநிவர்த்தியே மோக்ஷமென்று ஸர்வமாயாவாதிகளுக்கும் சங்கராசார்யருக்கும் ஸித்தாந்தம்.

சங்கரமதத்திலுள்ள தோஷங்கள்.

இனி அஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரபஞ்சம் கல்பிதமென்கிறவிடம் அநுபபந்நம்.

ஜ்ஞாநரூபமான ப்ரஹ்மத்தை தந்நிவர்த்யமான அஜ்ஞாநம் ஆவரிக்கமாட்டாது. ஆவரிக்கில் அதுக்குநிவர்த்தகமில்லையே.

அஜ்ஞாநம் ஆவரிக்கில் ப்ரஹ்மத்துக்குவந்த அஜ்ஞாநத்தைநிவர்த்திசெய்யுந்தக்கப்ரபுயார்?

தேஜஸ்ஸை இருள் ஆவரிக்கமாட்டாதே. ஆவரிக்கில் இருளுக்குதேஜஸ்ஸு நிவர்த்தகமாகமாட்டாமையாலே வேறுநிவர்த்தகமில்லையே. சுக்தி (முத்துச்சிப்பி) த்வந்தோற்றாதே சுக்திஸ்வரூபமாத்ரம்தோற்றி அதிலே ரஜதப்ரமம்பிறக்கும். பின்புசுக்தித்வம் தோற்றில் அதுநிவ்ருத்தமாகிறது.

அப்படிப்ரஹ்மஸ்வரூபம் ஸதர்மகமல்லாமையாலே ஸ்வரூபமாத்ரம் தோற்றில் ப்ரபஞ்சப்ரமம் ப்ரதிபத்தமாகும்.

ப்ரஹ்மஸ்வரூபம்தோற்றாவிடில் ப்ரமஹேதுவில்லை. ஆகையாலே ப்ரபஞ்சப்ரமம் அநுபபந்நம்.

காசாதிதோஷம் ஸத்யமாகையாலே ப்ரமஹேதுத்வங்கூடும். அவித்யாக்யதோஷம் மித்யையாகையாலே ப்ரமஹேதுத்வங்கூடாது. அது கூடுமென்னில் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான அதிஷ்டானம் மித்யையென்று கொண்டாலும் ப்ரபஞ்சப்ரமம் கூடலாம்.

அவித்யாநிவ்ருத்தி ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிரிக்தையோ? ததநதிரிக்தையோ? அதிரிக்தையாம்போது அதுஸத்யமென்னில் அத்வைதஹாநி ப்ரஸங்கிக்கும். மித்யையென்னில் தோஷம்ஸத்யமாம்.

அது ப்ரஹ்மஸ்வரூப அநதிரிக்தையென்னும்போது ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே தத்வஜ்ஞாநஸாத்யத்வம் பங்கமாம்.

இந்த தத்வஜ்ஞாநம் உபதேச அஸம்பவத்தாலே துர்க்கடம்.

ஆசார்ய ப்ரப்ருதிகளுக்கு அத்வைத தத்வஜ்ஞாநம் பிறந்[illegible]வ்யதிரிக்தரொருவருமில்லாமையாலே அவர்களைக்குறித்து உபதேசங்கூடாது.

கண்ணாடிமுதலியவைகளில் தங்கள் ப்ரதிபிம்பத்தைக்கண்டு உபதேசிக்கிறவர்கள் உன்மத்தராவார்களன்றோ. தத்வஜ்ஞாநமில்லையாகில் அஜ்ஞராகையாலே உபதேசிக்கமாட்டார்கள்.

ஒருவருக்கும் தத்வஜ்ஞாநம்பிறந்ததில்லை என்கிறபக்ஷத்தில் இப்பொழுதிருக்கிறவர்களுக்கு ச்ரவணாதிப்ரவ்ருத்தி கூடாது.

ஜ்ஞாநம்பிறந்தது ஆகிலும் மோக்ஷம்பிறந்ததில்லையென்னில் சுகாதிகள் முக்தரானார்களென்கிற ப்ரஸித்திகூடாது.

வாக்யஜன்யஜ்ஞாநம் மோக்ஷஸாதநமாகில் த்யாநாதிவிதிகள் வ்யர்த்தமாம். அபரோக்ஷ ப்ரமத்துக்கு பரோக்ஷமான வாக்யஜன்யஜ்ஞாநம் நிவர்த்தகமாகமாட்டாது. சாப்தஜ்ஞாநத்துக்கு அபரோக்ஷத்வம் கோவுக்கு அச்வத்வம்போலே அஸம்பாவிதம். அவைகள் அத்வைத ஸாக்ஷாத்காரார்த்தமென்கையும் அஸ[illegible]; த்யாநாதிகள் பேதவாஸநாதாயகங்களாகையாலே.

ப்ருதிவிமுதலிய ஸகலவிசேஷ்யங்களும் கந்தம்முதலிய ஸகல விசேஷணங்களோடு விசிஷ்டமாயிருக்கையால்ப்ரத்யக்ஷாதி ஸகல ப்ரமாணங்களிலும் விசிஷ்டவஸ்துவே விஷயமாகையாலே நிர்விசேஷவஸ்துவிஷயப்ரமாணமில்லை.

சைதந்யஸ்வரூபமாத்திரத்தில் பௌத்தனுடைய மூன்றாவது சிஷ்யனான யோகாசாரனுக்கும் மாயாவாதிக்கும் விவாதமில்லை. இனி சைதந்யம் க்ஷணிகமென்கிற யோகாசாரனைக்குறித்து சைதந்யம் நித்யமென்று மாயாவாதிகள் ஸாதிக்கும்போது ஸாத்யமான நித்யத்வம் ஸ்வரூபாத்மகமோ? பின்னமோ? அதில் ஸ்வரூபாத்மகமென்னில் ஸ்வரூபத்தில் விவாதமில்லாமையாலே ஸாதநம் வ்யர்த்தமாம். ஸ்வரூபாதிரிக்தமாகில் ஸவிசேஷத்வம்ப்ரஸங்கிக்கும்.

நித்யத்வஸாதகமான ஹேதுவானது சைதந்யஸ்வரூபமான பக்ஷதர்மியிலே யிராதாகில் ஸ்வரூபாஸித்திதோஷம் பிரஸங்கிக்கும்.

ஹேதுவிருந்ததாகில் ஹேதுதர்மத்தாலே ஸவிசேஷத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். அயங்கட: என்கிற ப்ரதீதிமுதலான ப்ரத்யக்ஷங்கள் "[illegible]" என்று கடத்வரூபஜாதியோடும் வாயும் வயிறுமான ஆகாரத்தோடும் கடரூபவ்யக்தி கோசரிக்கையாலே நிர்விசேஷவஸ்துவில் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணம் ஆகாது.

ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயரூபத்தாலும் பதவாக்யரூபத்தாலும் விசிஷ்டபோதகமான சப்தப்ரமாணமும் நிர்விசேஷவஸ்துவில் [illegible]மாகாது.

ஆகையாலே ஸம்ஸா[illegible]தம் மித்யை அதற்குநிர்விசேஷப்ரஹ்மஜ்ஞாநம் நிவர்த்தகமென்கை கூடாமையாலே உபாஸநஜந்யபகவத்ப்ரஸாதமே ஸத்யமா[illegible] கர்மாதிரூபமான ஸம்ஸாரத்துக்கு நிவர்த்தகமென்று கொள்ளவேண்டும்.

பாஸ்கரமதம்.

பாஸ்கரமதத்தில் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமும் உபாதிஸ்வரூபமும் ஸத்யம். ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்குபேதம் ஸத்யோபாதிப்ரயுக்தம். அபேதம் ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கும். அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்குப் பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்களாயிருக்கும் என்பது ஸித்தாந்தம்.

பாஸ்கரமதத்திலுள்ள தோஷங்கள்.

உரக[illegible]போலே நிரவயவமான ப்ரம்ஹஸ்வரூபம் சேதநார்ஹமல்லாமையாலே ஜீவகதகுணதோஷங்கள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்திலே அவர்ஜ்யமாய் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே நிர்த்தோஷ ச்ருதிவிரோதம்வரும்.

கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தாலே வ்யவஸ்தையும்சொல்லவொண்ணாது. கடஸம்யுக்த ஆகாசப்ரதேசம் நியதமல்லாமையாலே கடாதிகமநதசையில் ஆகாசத்துக்கு அநியதகடஸம்பந்தம் வருகிறாப்போலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கும் அநியதோபாதி ஸம்பந்தமும் க்ஷணேக்ஷணே பந்தமோக்ஷங்களும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதம்போலே அபேதம்ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அசித்கதமான பரிணாமாதிதோஷமும் ப்ரஹ்மத்துக்கு

ப்ரஸங்கிக்கும். ப்ரஹ்மம் ஸ்வரூபேண அசித்தாய்ப்பரிணமிக்கிறதில்லை ப்ரஹ்மசக்தியே அப்படி பரிணமிக்கிறது என்கையுங்கூடாது.

அந்தசக்திப்ரஹ்மத்தினுடைய பரிணாமமோ? ப்ரஹ்மாத்மகமோ? முதல்சிரஸ்ஸிலே ப்ரஹ்மத்துக்கு பரிணாமித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். த்விதியசிரஸ்ஸிலும் ப்ரஹ்மாத்மக சக்தியினுடைய பரிணாமம் ப்ரஹ்மபரிணாமமாகையாலே பரிணாமித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலே அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகம் பேதாபேதங்களென்றும் சித்ப்ரஹ்மங்களுக்குபேதம் ஔபாதிகம் அபேதம் ஸ்வாபாவிகமென்றுங் கொள்ளுகிற பாஸ்கரமதம் அநுபபந்நம்.

யாதவமதம்.

யாதவப்ரகாசமதத்திலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கும் அசித்ப்ரஹ்மங்[illegible]பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்கள்; ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மம் சிதசித்ரூபேணபரிணமிக்கிறது. ஆகையாலே கார்யகாரணங்களுக்கு அநந்யத்வமும் ஜீவப்ரஹ்மாபேதமும் உபபந்நம். இதில் சங்கரபக்ஷத்திற்போலே மித்யோபாதிப்ரயுக்தபேதமும், பாஸ்கரபக்ஷத்திற்போலே ஸத்யோபாதிப்ரயுக்தபேதமுமில்லை.

யாதவமதத்திலுள்ள தோஷங்கள்.

ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதாபேதம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஜீவகததோஷம் ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸங்கியாதென்னவொண்ணாது. பேதம்போல அபேதமும் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே தோஷாந்வயம் அவச்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்.

இப்படியே அசித்கததோஷமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

ஒரும்ருத்பிண்டத்திலுண்டான கடசராவாதிகளாலுண்டாகும் உதகாஹரணாதிகார்யங்கள் அந்தம்ருத்பிண்டத்துக்கில்லாதிருப்பதுபோலே ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மபரிணாமபூதரான ஸர்வஜீவர்களுடைய ஸுகதுக்காதிகளும் ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரஸங்கிக்கும். கடசராவாத்யநுபயுக்தம்ருத்த்ரவ்யம் உதகாஹரணாதிகார்ய அக்ஷமமாயிருப்போலே ஜீவபாவாநுபயுக்தமான ப்ரஹ்மாம்சம் கல்யாணகுணாகரமாயிருக்கிறதென்னவொண்ணாது. ஒன்றுக்கே ஏகாம்சத்தாலே துக்கித்வமும் அம்சாந்தரத்தாலே சுகித்வமும் ஈச்வரத்வஹேதுவாகாது.

ஒருவனுக்கு ஒருகையிலே சந்தனக்குழம்பும் மற்றொருகையில் காட்டுத்தீயுமானால் துக்காநுபவம் தவிராதே.

அப்படியே ப்ரஹ்மத்துக்கு அம்சபேதத்தாலே சுகதுக்கங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாயிருந்தாலும் அம்சிக்கு உபயஸம்பந்தம்தவிராது.

இன்னமும் ஒன்றுக்கு ஒன்றினுடைய பேதாபேதங்கள் விருத்தங்களாகையாலே அஸம்பாவிதங்கள்.

இன்னமும் ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மம் சிதசிதீச்வரரூபமாகப் பரிணமிக்கிறதென்கிற யாதவப்ரகாசபக்ஷத்திலே ப்ரளயத்தில் சிதசிதீச்வரர்கள் காரணரூபமான ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மத்தில் லயிக்கையாலே மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டிதசையில் பூர்வகல்பஸ்தசிதசிதீச்வரபேதாவஸ்தானமில்லாமையாலே க்ருதஹானி அக்ருதாப்யாகமங்கள் ப்ரஸங்கிக்கும்.

கடகமகுடாதிகள் அழிந்து ஸுவர்ணபிண்டமாய் புந: கடகமகுடாதிகளாம்போது பூர்வம் கடகமானவம்சம் இப்பொழுதும் கடகமாய்பூர்வம் மகுடமான அம்சம் இப்போதும் மகுடமாய்ப்பரிணமிக்குமென்கைகூடாதே. அப்படியே சிதசிதீச்வரரூபேண புந: பரிணமிக்கும்போது பரிணாமத்துக்கு அம்சபேதநியமங்கூடாமையாலே க்ருதகர்மத்துக்கு பலாபாவமும் கர்மமின்றிக்கே பலமும் ப்ரஸங்கிக்கும்.

மேலும் அவித்யாநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்கிறது சேராது. அவித்யாநிவர்த்தி ஸுகரூபமல்லாமையாலே. ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸுகங்கொள்ளாமையாலே ஸுகஸாதநமென்னவொண்ணாது. ஸுகங்கொள்ளில் ப்ரஹ்மம் ஸவிசேஷமாகும்.

ப்ரஹ்மம் ஸுகரூபமல்லாமையால் திரோதாந நிவர்த்தி மோக்ஷமென்கிறபக்ஷம் சேராது.

திரோஹிதஸுகத்துக்கு ப்ரகாசகமென்னில் ஜீவனுடைய ஸுகத்துக்கு ப்ரகாசகமோ? அல்லது பரனுடையஸுகத்துக்கு ப்ரகாசகமோ? ஜீவன் நசிக்கையாலே ஜீவஸுகத்துக்குப்ரகாசமென்னவொண்ணாது. பரனுடையஸுகத்துக்கு திரோதாநமில்லாமையால் பரனுடைய ஸுகத்துக்கு ப்ரகாசகமென்னவொண்ணாது. உபாதிப்ரதேசத்தில் ஸுகம்திரோஹிதமென்னில் ப்ரஹ்மம் ஸர்வஜ்ஞமன்றிக்கேயொழியும்.

ஸ்வாபாவிகபேதாபேதபக்ஷத்தில் முக்தனுக்குபத்தனோடுஅபேதமுண்டாகையாலே பத்தனுடையதுக்கம் முக்தனுக்கும் வருகையாலே மோக்ஷம்புருஷார்த்தமன்று.

இவர்கள் அநாதியாயிருக்கும் ஸகலவேத வேதாந்தாதிகளிலும் வைதிககர்மங்களிலும் உபாஸ்ய உபாஸகாதிகளால் ஜீவபரபேதங்கள்ஸ்பஷ்டமாயிருக்க அவைகளை அஸத்யங்களென்று சொல்லுவர்கள். அப்படி சொல்லலாமாவென்றால் தாங்களநுஷ்டிக்கிற வேதவைதி

க்கர்மங்களை அஸத்யங்களென்று சொல்லாவிட்டால் அத்வைதம் ஜீவியாதென்று ஸத்யமாயிருக்கும் ஜீவபரபேதங்களையும் ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும் வேதவைதிக ப்ரபஞ்சங்களையும் பொய்யென்று சொல்லுவர்கள். அப்படி பொய்யென்று சொல்லுவது ப்ரத்யக்ஷவிரோதமாயிருக்கிறதேயென்றால் அதற்கு வ்யாவஹாரிகதசையென்றும் பாரமார்த்திகதசையென்றும் ப்ரஹ்மத்துக்கு இரண்டு தசைகளைத் தாங்களாய்க்கற்பித்துச் சொல்லுவர்கள். அத்வைதத்துக்கு ஹானியாக ப்ரஹ்மத்துக்கு இரண்டு தசையைச் சொல்லப்போமோவென்னில் அதற்கு வ்யாவஹாரிகதசை பொய்யென்று சொல்லுவர்கள். பொய்யென்று சொல்லுகிறவஸ்து இல்லாதிருக்கவேண்டுமேயொழிய ப்ரத்யக்ஷமாயுண்டாயிருக்கிறதே எப்படி பொய்யென்று சொல்லலாமென்னில் உண்டென்பதுபோலத் தோன்றுவது ப்ராந்தியென்பர்கள். ப்ராந்திக்குக் காரணமென்னவெனில் * சுக்திகையில் ரஜதம் ப்ராந்தியால் தோன்றுகிறாப்போலே நிஷ்ப்ரபஞ்சப்ரஹ்மத்தில் ப்ரபஞ்சம் ப்ராந்தியால் தோன்றுகிறதென்பர்கள். ஆனால் ப்ராந்தியென்கிறகுணமுண்டாகில ப்ராந்தனென்பானொரு குணியுண்டாயிருக்கவேணுமேயென்னில் அவனுடைய மாயையாதிசக்தியால் ஜீவனைப்போலே தோன்றுவான் ப்ரஹ்மமேயென்று சொல்லுவர்கள். ஆனால் அகண்டசுத்த நித்யசச்சிதாநந்த ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவத்வத்தைக்கற்பிக்கும் உபாதிரூபமானமாயையொன்றுண்டாயிருக்குமோவென்னில் உண்டென்பர்கள். உண்டாயிருந்தால் அத்வைதத்துக்குப் பங்கம்வருகிறதே அதற்குஸமாதானமென்னையெனில் பின்பு உக்திதோன்றாதே அநிர்வசநீயமென்று பரகோஷ்டியில் சொல்லிவிடுவர்கள். ஸ்வகோஷ்டியில் அந்தநிர்விசேஷவஸ்துஸ்வாநுபவஸித்தமென்று சொல்லுவர்கள். அதுவும் ஆத்மஸாக்ஷிகமான ஸவிசேஷாநுபவமாகவேயிருக்கையால் நிரஸ்தம். ஸர்வாநுபவங்களிலும் ஸவிசேஷவஸ்துக்களேவிஷயமாகிறபடியால். இப்படி ஸகலச்ருதி ஸ்ம்ருதேதிஹாஸபுராணாதிகளுக்கும், ஸமசீநந்யாயங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷாத்யநுபவங்களுக்கும் அத்யந்தவிருத்தமாக அத்வைதமிருக்கையால் அதைவிட்டு

* ப்ரஹ்மம் ப்ரபஞ்சத்துக்கு விவர்த்தோபாதானமென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். விவர்த்தோபாதானமென்னில் வெள்ளியென்கிறப்ராந்திக்கு சுக்திகையைப்போலே ப்ரபஞ்சப்ரமத்துக்கு ப்ரஹ்மம் அதிஷ்டானமாயிருக்கை. அதிஷ்டானமென்றால் ஸ்தானம். பாரமார்த்திகமான ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரபஞ்சத்துக்கு அத்யாஸமுண்டாகிறது என்னுஞ்சொல்லுவர்கள் அத்யாஸமென்றால் ப்ரமம்.

ஸகலஜகத்காரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஸகலலோகோஜ்ஜீவநார்த்தம் ப்ரவர்த்திப்பித்த ச்ருதிகளை ஸூத்ரங்களுக்கும், ஸகல ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களுக்கும் ஸம்மதமாய், ந்யாயோபேதமாய் ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு எவ்வளவும் விரோதமில்லாததாய் ஸ்ரீவேதவ்யாஸ, போதாயந, டங்க, குஹதேவ, பாருசி, ப்ரஹ்மாநந்தி, த்ரமிடமஹர்ஷி, ஸ்ரீபராங்குச, நாத, யாமுந, யதீச்வரர் முதலானவர்கள் தொராவந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயமாகிய விசிஷ்டாத்வைதத்தில் அந்வயித்து உஜ்ஜீவிப்பதே உசிதம்.

விசிஷ்டாத்வைதத்தில் சேதநாசேதந விசிஷ்டப்ரஹ்மமொன்றே தத்த்வமென்றும், அப்படிப்பட்டதத்வம் [illegible]
పరః నారాయణః పరో జ్యోతిరాత్మా నారాయణః పరః యచ్చ కించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేపి వా అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణః స్థితః என்கிறபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனேயென்றும், வேதஸாரோபநிஷத் ஸாரதரமாக ஸாரதமகாயத்ரியில் [illegible] నారాయణాయ విద్మహే என்று முடிவிலோதப்படுகிற முடிவானபொருளையுடைத்தாயிருக்கிற நாராயணமந்த்ரராஜ ப்ரதிபாத்யனே நித்யவஸ்துக்களான சேதநாசேதநங்களுக் காச்ரயமாய், அந்தர்யாமியாயிருக்கிறானென்கிற வர்த்தத்தை [illegible] నారాణామ్ అయనం ప్రాప్యం ప్రాపకమాధారశ్చ నారాయణః என்கிற தத்புருஷ ஸமாஸத்தாலும் [illegible] నారా అయనమాధారో యస్య సః నారాయణః என்கிற பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தாலும் அந்த நாராயணபதமே தெரிவிக்கிறதென்றும், பக்திப்ரபத்திகளால் ப்ரஸந்நனாய்க்ருபையோடுகூடிய அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரமோபாயமென்றும், அப்ராக்ருததேசமாகிய பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதி சேஷ்டிதங்களால் பரிபூர்ணனாய், பரப்ரஹ்ம சப்த வாச்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அநுபவ கைங்கர்யங்களே பரம புருஷார்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். மேலும், ஜகத்ரூபகார்யத்துக்கு ப்ரஹ்மம் சிதசித்சரீரகத்வேந

உபாதாநமாயும், ஸங்கல்பாஶ்ரயத்வேந நிமித்தமாயும், ஜ்ஞாநசக்தி
[illegible]விசிஷ்டத்வேந ஸஹகாரியாயும் த்ரிவிதகாரணமா யிருக்கும்.
ப்ரஹ்மத்தினுடைய அபிந்ந நிமித்தோபாதாந காரணத்வத்துக்கு
சிலந்திப்பூச்சியை ஶ்ருதிதானே த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகை
யாலே ஸ்வசரீரபரிணாமயித்ருத்வரூபையான அபிந்ந நிமித்தோ
பாதாநதை ஶ்ருத்யபிமதையாயிருக்கும். ம்ருத்பிண்டம் ஸ்வயம்
சரீரியல்லாமையாலே உபாதாநமாத்ரமா யிருக்கும். குலாலன்
ம்ருத்பிண்ட சரீரகனல்லாமையாலே நிமித்தமாத்ரமா யிருக்கும்.
சிலந்திப் பூச்சியானது பரிணாமிசரீரகமாய் பரிணமயிதாவுமாகை
யாலே அபிந்நநிமித்தோபாதாநமா யிருக்கும். அது த்ருஷ்டாந்த
மாகையாலே ப்ரஹ்மம் தன் சரீரமான ஸூக்ஷ்ம சிதசித்துக்களை
ஸ்தூல சிதசித்ரூப ஜகத்தாய்ப் பரிணமிக்கச்செய்கிற அபிந்ந நிமித
தோபாதாநமாயிருக்கும். ஸகுணத்வாதிகள் கொள்ளுகையாலே ஸகு
ணஶ்ருத்யாதிகளுக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டு. குணாதி நிஷேதஶ்ருதிகள்
ஹேயகுண[illegible] ஜீவவிதிகள் [illegible]விசிஷ்டைக்யபரங்கள்.
பேதநிஷேதம் விஹிதைக்யவிரோதி ஸ்வதந்த்ரபேத நிஷேதபரம்.
[illegible]சயத்வாதிநிஷேத ஶ்ருதிகள் பரிச்சேதா[illegible]லபரங்கள். உத்பத்தி
நிஷேதம் கர்மக்ருதோத்பத்த்யபாவபரம். உத்பத்திஶ்ருதிகள் ஸ்வேச்
சாஹேதுக அவதாரபரங்கள். ஜீவர்களுக்குப் பரஸ்பரைக்யவசநம்
ஜ்ஞாநைகாகாரதயா ப்ரகாரைக்யபரம். ப்ரஹ்மத்துக்கு அத்விதீய
வசநம் சிதசித்சரீரகத்வேந ஸஜாதீய த்விதீயராஹித்யபரம்.
இப்படி ஜீவேஶ்வரபேதமும் ஜீவபரஸ்பரபேதமுங் கொள்ளுகை
யாலே பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தையும் உபதேசாதிகளும் தத்வஜ்ஞாந
வ்யவஸ்தையும் உபபந்நம். சேதநனுடைய ஆத்யப்ரவ்ருத்தியில்
ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன் சேதநபூர்வகார்ய ஸாபேக்ஷனாகையாலே
விதிநிஷேத சாஸ்த்ரவையர்த்யப்ரஸங்கமில்லை. ஈஶ்வரன் நித்யநி
ரவத்ய[illegible]யான குணாஶ்ரயனாகையாலே சேதநர்களுடைய யா
கோபாஸநாதி ஜந்யப்ரஸாத விசேஷங்களும் பலப்ரதத்வாதிகளும்
ப்ரஹ்மணி ஸித்தங்களுபபந்நங்களாம். நிர்விகாரஶ்ருதிகள் ஹே
யவிகாராத்யபாவபரங்கள். ப்ரபஞ்சரூபேண பஹுபவந ஸங்கல்
பம் ஸித்தமாகையாலே விகாராபுருஷார்த்த நிஷேதங்கள்ஸாக்ஷாத்
ஸம்பந்தேந விகாராத்யபாவபரங்கள். புண்யபாபஜந்யமான பக
வத் ப்ரீத்யப்ரீதிகளே ஸ்வர்க்கநரகாதி ஹேதுக்களாகையாலே அபூ
ர்வகல்பநமநபேக்ஷிதம். [illegible]ல்பபேதங்களிலே இந்த்ராதி வ்யக்தி
கள் [illegible]ங்களானாலும் இந்த்ராதிசரீரியான பரமாத்மாஸ்தாயியாயி
ருக்கையாலே க்ருதகத்வத்துக்கு பலஹாநியில்லை. இந்த்ராதிதேவ-

ப்ரஸாதம் அவாந்தரஹேதுவாகையாலே தத் வையர்த்யமில்லை. பர
மாத்மாவே மநுஷ்யாதிகளுக்கு இந்த்ராதிரூபேணவும் இந்த்ராதி
களுக்கு அந்தர்யாமிரூபேணவும் ஆராத்யனாகையாலே இந்த்ராதிகளுக்கு
யஷ்ட்ருத்வயஷ்டவ்யத்வவிரோதமில்லை. [illegible]ராதிகூல்யநிவ்ருத்திசே
த்ருவிஷயத்திலே தயாதிகுணங்கள் கார்யகரங்களாகையாலே அவற்
றுக்கு வையர்த்யமில்லை. அநாதிகர்மப்ரவாஹஹேதுகமான ப்ரக்ருதி
ஸம்பந்தமாகிற ஸம்ஸாரபந்தம் ஸத்யமாகையாலே பகவதுபாஸநா
திஜந்ய பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே தந்நிவ்ருத்தியுபபந்நம். சேதநபேத
ங்கொள்ளுகையாலே வ்யக்திபேதேந பந்தமோக்ஷங்கள் உபபந்ந
ங்கள். இப்படி ப்ரமேயஸ்வாரஸ்யமுண்டு. ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்
கள் ஸவிசேஷவிஷயங்களென்று கொள்ளுகையாலே ப்ரமாணஸ்
வாரஸ்யமுண்டு. ப்ரமேயஸத்யத்வங்கொள்ளுகையாலே ஸ்வபக்ஷ
பரபக்ஷஸாதந தூஷணப்ரமாணஹாநியுமில்லை. ப்ரகத்ஸ்யாத்மகமா
ன வேதசரீரத்திலே பூர்வபாகம் மித்யாவிஷயம் உத்தரபாகமொன்றி
ரம் ப்ரஹ்மவிஷயமாகையாலே ஸதியென்று சொல்லுகிற ராஹஸ்ய
மீமாம்ஸகரான சங்கராதிகளைப் போலவும் வேதசிரஸ்ஸான உத்த
ரபாகம் ஜீவாதிரிக்த ப்ரஹ்மபரமன்று, கர்மகர்த்தர்களான ஜீவர்க
மாத்திரத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வேதார்த்தபூர்வபாகஸாரமெ
ன்று கொள்ளுகிற ப்ரதம மீமாம்ஸகரான பாட்டப்ரபாகரர்களைப்
போலவுமின்றிக்கே வேதசரீரத்திலே பூர்வபாகம் ஆராதநபூதகர்ம
ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகம், உத்தரபாகம் ஆராத்யபூத ப்ரஹ்மப்ரதிபாத
கமென்று கொள்ளுகையாலே ஸமக்ரவேதசரீரசிரஸ்ஸ்வாரஸ்யமும்,
கர்மமீமாம்ஸை கர்மஸ்வரூபவிசாரபரமென்றும், தேவதாமீமாம்
ஸை கர்மாராத்யஸர்வாந்தராத்மதேவதாஸ்வரூபாதி விசாரபரமென்
றும், ப்ரஹ்மமீமாம்ஸை அந்ததேவதாகாஷ்டாபூதமான ப்ரஹ்ம ஸ்வ
ரூபவிசாரபரமென்றும் கொள்ளுகையாலே த்ரிகாண்டமீமாம்ஸா
ஸ்வாரஸ்யமும் ஸித்தம். இப்படி பகவத்பாஷ்யகாரராலே நிஷ்கர்ஷ
ரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமே ஸ்ரீவேத
வ்யாஸபகவானுக்கு அத்யந்தாபிமதமென்பது ப்ரஹ்மஸூத்ரங்க
ளில் ப்ரகாசிக்கிறது.

அத்வைதிகள் இதனடியிலெழுதியிருக்கிறவைகளுக்கு மஹாவா
க்யங்களென்று பெயர்வைத்து அவைகட்கு அர்த்தவாக்யங்களிருக்கும்
உபநிஷத்துக்களின் பூர்வோத்தரங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள உபநிஷத்
துக்களுக்கும் விரோதமாகவும், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீவராஹப்
பெருமான்விஷயமான ஸ்துதியிலுள்ள இரண்டொருஶ்லோகங்களு
க்கும், ஜடபரதோபாக்யாநத்திலுள்ள இரண்டொருஶ்லோகங்களுக்

கும் கேசித்வஜகாண்டிக்ய ஜநகஸம்வாதத்திலுள்ள இரண்டொருச்லோகங்களுக்கும், அந்த ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணமுழுமைக்கும் விரோதமாகவும், பகவத்கீதையிலுள்ள இரண்டொருச்லோகங்களுக்கு பகவத்கீதைமுழுமைக்கும் விரோதமாகவும், ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் சில ஸூத்ரங்களுக்கும் த்ராவிடவேதாதிகளில் இரண்டொரு பாசுரங்களுக்கும் அந்தப்ரஹ்மஸூத்ரம், த்ராவிடவேதம் இவைகட்கு விரோதமாகவும் அபார்த்தம்பண்ணினார்கள். அவையாவன:—

ஐதரேயோபநிஷத்தில் ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்ம. ப்ரஜ்ஞானம்ப்ரஹ்ம என்பதற்கு ஸஜாதியவிஜாதிய ஸ்வகதபேதரஹிதமான நிர்விசேஷசின்மாத்ரம் ப்ரஹ்மமென்றும்,

சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் தத்த்வமஸி-தத்த்வமஸி என்பதற்கு அந்தப்ரஹ்மம் நீயாகிறாயென்றும்,

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்தில் அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி - அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி என்பதற்கு நான்ப்ரஹ்மமாகிறேனென்றும்,

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்திலும் மாண்டூக்யோபநிஷத்திலும் அயமாத்மா ப்ரஹ்ம-அயமாத்மா ப்ரஹ்ம என்பதற்கு இந்த ஆத்மாப்ரஹ்மமென்றும் அத்வைதிகள் பொருள்சொல்லுகிறார்கள்.

இவைகளுக்கு அவ்வோ உபநிஷத்துக்களின் பூர்வோத்தர விரோத பரஸ்பரவிரோதமில்லாத பொருளாவது.

ஐ-உ-ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்ம, ஐ-கு-ப்ரஜ்ஞானம்ப்ரஹ்ம, என்பதற்குப்பொருள் ப்ரஹ்மம் ஜ்ஞானஸ்வரூபமாயிருக்கிறது என்பதாம். இதை தை-உ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம, ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம, தை-கு - ஸத்யம்ஜ்ஞானமனந்தம்ப்ரஹ்ம, ஆனந்தோப்ரஹ்ம, என்பவைகளால் ப்ரஹ்மம் ஜ்ஞானானந்தஸ்வரூபமாய், ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்படியிருப்பதற்கு விரோதமாகவும் ப்ரஹ்மம் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வாதிகுணங்களை ஸ்வாபாவிகமாக உடைத்தாயிருக்கிறதென்றுபோதிக்கிற ச்வே-உ-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், முண்-உ - பராஸ்யசக்திர்விவிதைவ ச்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச, மு - கு-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், ச்வே-கு - பராஸ்யசக்திர்விவிதைவ ச்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞானபலக்ரியா ச என்கிற ச்ருதிகளுக்கு விரோதமாகவும் அத்வைதிகள் சொல்லுகிற பொருள் பொருந்தாது.

சா-உ-ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ச்வேதகேதோ - சா - கு - ஐததாத்ம்யமிதம்ஸர்வம்

தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ச்வேதகேதோ என்பதிலுள்ள தத்த்வமஸி தத்த்வமஸி என்பதற்குப்பொருள் சித்சித்மிச்ர ஜகத்ஸர்வமும் ப்ரஹ்மாத்மகமாய் ப்ரஹ்மசரீரமாயிருக்கிறாப்போலே சிதசித்மிச்ர ஜகத்திலந்தர்ப்பூதனாய் சரீரத்தோடேயிருக்கிற ஜீவாத்மாவாகிய நீயும்ப்ரஹ்மாத்மகனாய் ப்ரஹ்மசரீரபூதனாயிருக்கிறாய் என்பதாம்.

ப்ரு-உ-அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி-ப்ரு-கு-அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி என்பதற்குப்பொருள் நான் ப்ரஹ்மாத்மகனாயிருக்கிறேன் என்பதாம். அதாவது ப்ரஹ்மத்தை அந்தராத்மாவாகவுடையனாய் ப்ரஹ்மத்துக்கு சரீரபூதனாயிருக்கிறேனென்பதாம்.

ப்ரு-உ, மா-உ-அயமாத்மா ப்ரஹ்ம-ப்ரு-கு, மா-கு-அயமாத்மா ப்ரஹ்ம என்பதற்குப்பொருள் இந்தஆத்மாப்ரஹ்மாத்மகமாயிருக்கிறது என்பதாம். அதாவது இந்த ஆத்மாப்ரஹ்மத்தை அந்தராத்மாவாகவுடையதாய் ப்ரஹ்மத்துக்கு சரீரமாயிருக்கிறது என்பதாம்.

இப்படி பொருள்சொல்லாமல் அத்வைதிகள் சொல்லுகிற அபார்த்தத்தால்வரும் அவ்வோ உபநிஷத்துக்களின் பூர்வோத்தரவிரோதங்கள் இனமேல் காண்க.

ஐதரேயோபநிஷத்தின் பூர்வோத்தரவிரோதங்கள்.

ஐ-உ-ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் நாந்யத்கிஞ்சந மிஷத் ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நு ஸ்ருஜா இதி - ஐ-கு-ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீந்நாந்யத்கிஞ்சன மிஷத் ஸ ஈக்ஷத லோகாந்நு ஸ்ருஜா இதி என்று ஸ்ருஷ்டிக்குப்பூர்வத்தில் ஆத்மாவொன்றேயிருந்தது; வேறொன்றுமில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறது. இதில்சொல்லிய ஆத்மசப்தத்துக்குப்பொருள் நாராயணனென்பதை தைத்திரீயோபநிஷத்தில் ஸஹஸ்ரசீர்ஷம் தேவம் விச்வாக்ஷம் விச்வசம்புவம் - ஸஹஸ்ரசீர்ஷம் தேவம் விச்வாக்ஷம் விச்வசம்புவம் என்கிற அநுவாகத்தில் தை-உ-நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண: பர: நாராயண பரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர: - தை-கு-நாராயணபரம்ப்ரஹ்மதத்த்வம்நாராயண: பர: நாராயணபரோஜ்யோதிராத்மாநாராயண: பர: என்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்த ஆத்மாவைத்தவிர வேறொன்றுமில்லையென்பதை ம-உ-ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேசாந: [illegible] - ம-கு-

[illegible]హ నైనారాయణ ఆసీత్ న బ్రహ్మా నేశానః నేమే ద్యావాపృథివీ என்று நாரா
யணனைத்தவிர ப்ரஹ்மேசாநாதிகளும், பிருதிவ்யாகாச நக்ஷத்ர ஸூர்
யசந்த்ராதிகளுமில்லையென்று மஹோபநிஷத்திலேயிருக்கிறது.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] - స ఈక్షత లోకాన్ను సృజా ఇతి స ఇ
మాఀల్లోకానసృజత అంభో మరీచిర్మరమాపోఽదోంభః పరేణ దివం ద్యౌః
ప్రతిష్ఠాఽంతరిక్షం మరీచయః పృథివీ మరో [illegible] అధస్తాత్తా ఆపః [illegible] - తమ
భ్యతపత్తస్యాభితప్తస్య ముఖం నిరభిద్యత యథాండం ముఖా ద్వాగ్వాచోఽగ్ని
ర్నాసికే నిరభిద్యేతాం నాసికాభ్యాం ప్రాణః ప్రాణాద్వాయురక్షిణీ నిరభిద్యే
తామక్షీభ్యాం చక్షుశ్చక్షుష ఆదిత్యః కర్ణౌ నిరభిద్యేతాం [illegible]
[illegible] వనస్పతయో హృదయం నిరభిద్యత హృదయాన్మనో మనసశ్చం
ద్రమా నాభిర్నిరభిద్యత నాభ్యా అపానోఽపానాన్మృత్యుః శిశ్నం నిరభిద్యత శి
శ్నాద్రేతో రేతస ఆపః என்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible]స్సృష్టా అస్మిన్మహత్యర్ణవే ప్రాపతంస్తమశనాయా పిపాసాభ్యామన్వ
వార్జత్తా ఏనమబ్రువన్నాయతనం నః ప్రజానీహి యస్మిన్ ప్రతిష్ఠితా అన్న మద్

மேதி என்றும் [illegible]
[illegible] - స ఈక్షత మే [illegible] లోకపాలాన్ను సృ
జా ఇதி என்று ஐதரேயோபநிஷத்தில் [illegible]
[illegible] என்றாரம்பித்து [illegible]
[illegible] - అవ్యక్త
మక్షరే లీయతే అక్షరం తమసి లీయతే తమః పరే దేవ ఏకీభవతి என்றுமனவாக
[illegible] உபநிஷத்திற் சொன்னபடி ப்ரளயகாலத்தில் தன்னிடத்தில்
லீநமாய் நாமரூபவிபாகங்களாயிருந்த லோகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து நாம
ரூபவிபாகர்களான ப்ரஹ்மாதிஜீவாத்மாக்களுக்கு காரணகளேபரப்ர
தானம்பண்ண ஸங்கல்பித்து மூலப்ரக்ருதியிலிருந்து மஹதஹங்கார த
ந்மாத்ர பஞ்சபூதங்களைச் சேர்த்து இவைகளை யுண்டாக்கி [illegible]
[illegible]
[illegible] என்கிறபடி [illegible] பரிஹார
[illegible]
[illegible] - [illegible]
నకమా భవతి என்கிற ச்ருதியின்படி அந்தப்ராணிகள் பண்ணி
ன கர்மங்களைக் கடாக்ஷித்து கர்மாநுகுணமாக தேவதிர்யங் மநுஷ்ய
ஸ்தாவராதி ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணினதாகச் சொல்லியிருக்கிறது.
[illegible]
[illegible] - సర్వ
[illegible] | కల్పక్షయే పునస్తాని కల్పాదౌ
విసృజామ్యహమ్ என்று பகவானுமருளிச்செய்தார். [illegible]
[illegible] - [illegible] - స ఈక్షత లోకాన్ను సృ
జా ఇతి என்றும் [illegible] - [illegible]
స ఇమాఀల్లోకానసృజత என்றும் சொல்லியிருக்கையால் ப்ரஹ்மத்தி
னிடத்தில் ஸர்வப்ரபஞ்சமும் ரஜ்ஜுஸர்ப்பத்தைப்போல ஆரோபி
தமென்று சொல்லுகிற ப்ராந்திவாதம் யுக்தமன்று.

[illegible]
[illegible] - స ఏవ బ్రహ్మా స శివః స ఇంద్రః స ఏవ ప్రజాపతిః என்றாரம்பித்து [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] మంచ పత్రి చయచ్చ స్థావరం సర్వం తత్ప్రజ్ఞానేత్రం ప్రజ్ఞానే ప్రతిష్ఠితం ప్రజ్ఞానేత్రో లోకః ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠా ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ స ఏతేనైవ ప్రజ్ఞేనాత్మనా [illegible] లోకాదుత్క్రమ్యాముష్మిన్ స్వర్గే లోకే సర్వాన్ కామానాప్త్వా [illegible] తస్సమభవదిత్యోమ్ என்றுமுள்ளதாகச் சொன்னதினால் [illegible] [illegible] స బ్రహ్మ స శివస్సేంద్రస్సోక్షరః పరమస్స్వరాట్ என்றும் [illegible] என்று ஸ்ருதியந்தரத்திலும் [illegible] நாராயணவல்லீ [illegible] యచ్చ కించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేపి వా అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణస్థితః என்றும் [illegible] என்றும் சொன்னபடி ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வசரீரியாய் ஸர்வசப்தவாச்யமாயிருக்கையால் அந்த ஆத்மா ஸர்வமுமாய் வ்யவஹரிக்கப்படுகிறது. இப்படி - வ்யவஹரிக்கப்படுகிற ப்ரஜ்ஞானஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மம் ஸர்வதேவதைகளுக்கும் அதிபதியாய் ஸர்வஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் ஸர்வஸம்ஹாரகர்த்தாவாயிருக்கிறபடியால் நித்யமான ஆத்மாக்களும் நித்ய[illegible]மூலப்ரக்ருதியும்சேர்ந்து தேவதிர்யங் மநுஷ்யாதிரூப [illegible]ஸ்துக்களையும்பர்வதாதிஸ்தாவரவஸ்துக்களையும் பரிணமித்து ஜகத்தின் உத்பத்திஸ்திதிலயகாலங்களிலும் அந்தப்ரஹ்மத்தை ஆச்ரயித்து ஸத்தைபெற்றிருக்கின்றனவென்றும் இப்படி ஸர்வாதாரமாயிருக்கிற ப்ரஜ்ஞாசப்தவாச்யமான அந்தப்ரஹ்மம் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷ்டிதங்களால் மிகவும் பெரிதாயிருக்கிறதென்றும் அறிந்து உபாஸிக்கிறஜ்ஞாநியானவன் இந்தப்ராக்ருதலோகத்தையும் ப்ராக்ருததேஹத்தையும்விட்டு புறப்பட்டு ஆதிவாஹிகர்கள் ஸத்கரிக்க அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அமுஷ்மிக ஸ்வர்க்கலோகமாகிய பரமபதத்தை அடைந்து [illegible]

[illegible] இதி என்று சொல்லியபடி பரப்ரஹ்மத்தோடேகூட ஸர்வகாமங்களையு மநுபவித்துக்கொண்டு ஜந்மஜராமரணாதிகளில்லாமலிருக்கிறதென்று கர்த்ருகர்மபேதத்தோடே ஜீவப்ரஹ்மபேதம் கண்டோக்தமாயிருக்க ப்ரஹ்மம் அஜ்ஞாநத்தியாவ்ருதமாய் ஜீவபாவத்தையடைந்திருக்கிறது. ஆப்தோபதேசத்தால் ப்ரஹ்மமாய்விடுகிறது என்று அத்வைதிகள்சொல்லுகிற அர்த்தம் அநர்த்தமென்று சப்தார்த்தங்களையறிந்த புத்திமான்கள் இந்த வாக்யங்களுள்ள உபநிஷத்துக்களின் பூர்வோத்தரங்களையும் மற்றுமுள்ளவைகளையும் பக்ஷபாதமில்லாமல் பர்யாலோசித்தால் ஸ்பஷ்டமாய்விளங்கும்.

சாந்தோக்யோபநிஷத்தின்பூர்வோத்தரவிரோதங்கள்.

[illegible] సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీదేకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ என்பதில் (ஸதேவ) என்பதினால் [illegible]னவாதத்தைநிரஸித்து (ஏகமேவ) என்பதினால் [illegible] ஸ்தாபாரக்ரூபமான உபாதாநகாரணத்தைச்சொல்லி (அத்விதீயம்) என்பதினால் தன்னைத்தவிர வேறுநிமித்தகாரணமில்லையென்பது சாந்தோக்யோபநிஷத்தின் பூர்வோத்தரங்களுக்குப் பொருந்திய பொருளாயிருக்க (ஸதேவ-ஏகமேவ-அத்விதீயம்) என்பதற்கு ப்ரஹ்மம் ஸஜாதீயவிஜாதீய ஸ்வகதபேதரஹிதமாய் நிர்விசேஷசிந்மாத்ரமாயிருக்கிறதென்று அத்வைதிகள்பொருள் சொல்வது [illegible] [illegible] యం దేవతైక్షత హంతాహమిమాస్తిస్రో దేవతా అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణీతి என்பவைகளால் [illegible]யமாயிருக்கிற ஸஜாதீயமான ஜீவாத்மாக்களோடுகூடியதென்றும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అన్నమసృజత [illegible] సత్యమ్ என்பவை

களால்ஸத்யமாய் நித்யமாயிருக்கிற விஜாதீயமான அசித்தோடே [illegible]
யதென்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible] - ఛా-ఉ-అథయ
ర్యదిదమస్మిన్ బ్రహ్మపురే దహరం పుణ్డరీకం వేశ్మ దహరోऽస్మిన్నన్తరాకాశః తస్మిన్
యదన్తస్తదన్వేష్టవ్యమ్ என்று அவ்வுபநிஷத்தில் நாராயணனிடத்தி
லென்னவிருக்கிறதென்று ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] - ఛా-ఉ-బ్రహ్మపురమస్మిన్ కామాస్సమా
హితాః ఏష ఆత్మాపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోऽపిపాస
స్సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్ప என்று அபஹதபாப்மத்வாதி ஹேயகுணநிவ்
ருத்தி பூர்வகஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி ஸ்வகதபேதமான ஸ
வாபாவிக கல்யாணகுணங்களோடுங்கூடிக்கொண்டு ப்ரஹ்மம் ஸவி
சேஷமாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறபடியால் பொருந்தாது.

மேலும், அந்த சாந்தோக்யோபநிஷத்தில், பரப்ரஹ்மசப்தவா
ச்ய ஸ்ரீய:பதியைபோதிக்கிற ஸத்வித்யையையுபதேசிக்கத் தொட
ங்குகிறவிடத்தில் - [illegible]
[illegible]
[illegible]
வதீதி - ఛా - ఉ - శ్వేతకేతుర్హారుణేయ ఆస తం హ పితోవాచ శ్వేతకే
తో వస బ్రహ్మచర్యం న వై సోమ్యాస్మత్కులీనోऽననూచ్య బ్రహ్మబన్ధురివ భవ
తీతి என்கிறபடி உத்தாலகர் பன்னிரண்டுவருஷபர்யந்தம் படிக்கா
மலிருந்த தம்முடைய குமாரரான ச்வேதகேதுவைப்பார்த்து
வேதாத்யயநாதிகளைப் பண்ணாமலிருந்தால் ப்ராஹ்மணாதமனென்று
பந்துக்கள் நிந்திப்பார்களாகையால் குருஸந்நிதியில் ப்ரஹ்மசர்
யத்தோடு வஸித்து வேதாத்யயநாதிகளைப் பண்ணச்சொல்லி நிய
மித்தபடி ச்வேதகேதுவானவர் குருஸந்நிதிக்குப்போய் [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] - ఛా-ఉ-స హ ద్వాదశవర్ష ఉపేత్య చతుర్వింశతివర్షః సర్వాన్వే
దానధీత్య మహామనా అనూచానమానీ స్తబ్ధ ఏయాయ తం హ పితోవాచ శ్వే
తకేతో యన్ను సోమ్యేదం మహామనా అనూచానమానీ స్తబ్ధోऽస్యుత తమాదేశమ
ప్రాక్ష్యో యేనాశ్రుతం శ్రుతం భవత్యమతం మతమవిజ్ఞాతం విజ్ఞాతమితి என்கி
றபடி பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்குமேல் இருபத்துநாலுவருஷபர்
யந்தம் வேதவேதாந்தங்களை அங்கோபாங்கங்களோடே அர்த்தாவ
போதபர்யந்தம் படித்துக்கொண்டு தன்னைவிபரிபூர்ணனாகவும்
மூன்றுலோகங்களையும் த்ருணமாகவும் நினைத்துக்கொண்டு பிதாவி
னிடத்துக்கு வந்தபோது பிதாவான உத்தாலகர் குமாரரான ச்
வேதகேதுவைப்பார்த்து ஏதொன்றையறிந்தால் எல்லாம் அறிந்தவ
னாவனோ அப்படிப்பட்ட ஜகத்துக்கு அபிந்நநிமித்தோபாதாந கார
ணமானப்ராஹ்மத்தை அறிந்து [illegible] போலே பரிபூர்ணனாய் ஸ
தப்தனாயிராநின்றாய் உனக்கு அந்த ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரமுண்டோ
வென்றுகேட்க ச்வேதகேதுவானவர் பிதாவும் ஆசார்யருமான உத்தா
லகரைப்பார்த்து [illegible] - కథం
ను భగవస్స ఆదేశో భవతీతి என்று ஸ்வாமீ ஜகத்துக்கு அபிந்நநிமித்
தோபாதாநகாரணமான ப்ரஹ்மத்தையறிந்தால் எப்படி ஜகத்தைய
றிந்தவனாவன்? அதைத்ருஷ்டாந்த பூர்வகமாய் புத்தியிற்புலப்படும்
படி சொல்லவேண்டுமென்ன [illegible]
[illegible]
[illegible] - యథా సోమ్యైకేన
మృత్పిణ్డేన సర్వం మృన్మయం విజ్ఞాతం స్యాద్వాచారమ్భణం వికారో నామధే
యం మృత్తికేత్యేవ సత్యమ్ என்று தண்ணீரையும் களிமண்ணையும்
ஜலத்தையும் அளவின்படி சேர்த்துக் குழைத்து உருண்டையாக்கி
வைத்த ம்ருத்பிண்டமொன்றையறிந்தால் அதின்கார்யமான கடம்-
கரகம்-கலசம் முதலியவைகளெல்லாம் அறிந்ததாகிறப்போலே
யும் [illegible]

[illegible] యథా సోమ్యైకేన లోహమణినా సర్వం లోహమయం విజ్ఞాతం స్యాత్ என்று பஞ்சீக்ருத ஸ்வர்ணலோஹமொன்றை யறியவே அதின் காரியமான கடகமகுடாதி ஸர்வத்தையும் அறிந்ததாகிறாப்போலேயும். [illegible] - ఏవం సోమ్య స ఆదేశో భవతీతి என்று ஜகத்காரணமான ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்ட ப்ரஹ்மமொன்றையறியவே அதின் கார்யமான ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகிய ஜகத்தையெல்லாமறிந்தவனாவானென்றருளிச்செய்தார்.

[illegible] - న వై నూనం భగవంత స్త ఏతదవేదిషుర్యద్ధ్యేతదవేదిష్యన్ కథం మే నావక్ష్యన్నితి భగవాం స్త్వేవ మే తద్బ్రవీత్వితి [illegible] என்று என்னுடைய ஆசார்யர்கள் ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தை எனக்குபதேசிக்கவில்லை. தேவரீர் அ[illegible]தையெனக்கு உபதேசிக்கவேண்டுமென்று புத்ரரானஸ்வே[illegible] கேட்க பிதாவான [illegible] அருளிச்செய்யத் தொடங்கினார்.

[illegible] - సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీదేకమేవాద్వితీయమ్ என்றும் [illegible] - [illegible] పక్షీ [illegible] ప్రాణే ప్రాణ స్తేజసి తేజః పరస్యాం దేవతాయాం [illegible] என்றும் [illegible] ప్రజాః [illegible] என்றும் இத்யாதிகளிற்சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் ஸுஷுப்தி - மரணப்ரளயகாலங்களில் வாக்கு மனஸில் லயித்து மனஸ்ஸு ப்ராணனில் லயித்து ப்ராணன் ஆத்மாவில் லயித்து ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவில் லயித்து ஸ்ருஷ்டிக்குப்பூர்வத்தில் ஸத்தொன்றே யிருந்ததென்றும் அந்தஸத்தே ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் மூலகாரணமாகவும் ரக்ஷணகாரணமாகவும் லயகாரணமாகவுமிருக்கிறதென்றும் [illegible] - [illegible]

బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి என்கிறபடி ஸூக்ஷ்மசிதசித்துக்களைத் தன்னிடத்திலடக்கிக்கொண்டிருக்கிற அந்தஸத்தே ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டரூபத்தாலே பஹுப்ரஜைகளாகவேண்டுமென்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு தன்னிடத்தில் ஆத்மகோடிகளோடு லயித்திருந்த அசித்தை விபக்தமாக்கி அதிலிருந்தும் [illegible] అన్నమసృజత என்கிறபடி அக்கினியையும் ஜலத்தையும் பூமியையுமுண்டாக்கி [illegible] - తాసాం త్రివృతం త్రివృతమేకైకామకరోత్, என்பதின்படி அவைகளை த்ரிவ்ருத்கரணம்பண்ணி [illegible] - సేయం దేవతైక్షత హంతాహమిమా స్తిస్రో దేవతా అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్య నామరూపే వ్యాకరవాణీతి - என்கிறபடி ஸத்சப்தவாச்யபரதேவதை தேஜஸ்ஸு [illegible] அன்னரூபஸமஷ்டியில் ஜீவாத்மாக்களோடு அநுப்ரவேசித்து ஆத்மாக்களுடைய கர்மாநுகுணமாக தே[illegible] மநுஷ்யஸ்தாவராதி சரீரங்களையுண்டா[illegible] அதின்மேலே தேஜஸ்ஸு அப்பு அன்னங்களைப்பற்றி அதிவிஸ்தாரமாகச்சொல்லிக்கொண்டுபோய் [illegible] - ఐతదాత్మ్యమిదం సర్వం తత్సత్యం స ఆత్మా తత్త్వమసి శ్వేతకేతో என்று சிதசித்ரூப ஜகத்ஸர்வமும் ப்ரஹ்மாத்மகமாயிருப்பது ஸத்யம். அந்தப்பரமாத்மா ப்ரபஞ்சத்துக்கு நியந்தாவாகவே சேதநாசேதநரூப ஜகத்திலந்தர்ப்பூதனாய் சரீரத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற ஜீவாத்மாவாகிய நீயும் ப்ரஹ்மாத்மகனாய் ப்ரஹ்மசரீரபூதனாகிறாய் என்றும்

[illegible] - జీవాపేతం వావ కిలేదం మ్రియతే న జీవో మ్రియత ఇతి స య ఏషోఽణిమైతదాత్మ్యమిదం సర్వం తత్సత్యం స ఆత్మా తత్త్వమసి శ్వేతకేతో. [illegible]

భూయ ఏవ మా భగవాన్ విజ్ఞాపయత్వితి తథా సోమ్యేతి హోవాచ என்று மநுஷ்
ப்ராதி ஜீவமரணம் தேஹவியோகமே யொழிய ஜீவாத்மாக்கள் மரி
ப்பதில்லை. ஜீவாத்மாக்கள் மரிப்பதாகச்சொன்னால் செய்தகர்மங்க
ளுக்குப் பலாபாவமும் செய்யாதகர்மங்களுக்குப் பலமுமுண்டாகிற
தாகக் கொள்ளவேண்டி வருமென்றும் ஸர்வத்திலும் ப்ரவேசித்தி
ருக்கிற ஸச்சப்தவாச்யப்ரஹ்மம் ஸூக்ஷ்மமானதென்றும் அருளிச்
செய்யக்கேட்டு ஸ்வாமீ! ஸூக்ஷ்மப்ரஹ்மத்திலிருந்து அநேகப்ரஹ்
மாண்டங்களெப்படியுண்டாயிற்றோ? அதை விசதமாம்படி த்ருஷ்
டாந்தபூர்வகமா யருளிச்செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வேதகேது கேட்
டதற்கு உத்தாலகர் அருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்.

[illegible] న్యగ్రోధ
ఫలమత ఆహరేతీదం భగవ ఇతి భిన్ధీతి భిన్నం భగవ ఇతి కిమత్ర పశ్యసీత్యణ్వ్య
ఇవేమా ధానా భగవ ఇత్యాసామఙ్గైకాం భిన్ధీతి భిన్నా భగవ ఇతి కిమత్ర పశ్యసీతి
న కించన భగవ ఇతి, என்று எதிரிலிருந்த ஆலமரத்தடியில் உதிர்ந்து
கிடந்த பழங்களில் ஒன்றை யெடுத்துக்கொண்டுவரும்படி ஆஜ்ஞா
பித்து அப்படியே கொண்டுவர, பின்பு அதைப்பிட்டுப்பார்த்து அதி
லிருப்பதைச் சொல்லும்படி நியமித்தார். அப்படியேபிட்டுப்பார்த்து
அதில் அணுவைப்போன்ற சிறியவிதைகளிருக்கிறதென்றார். அந்தச்
சிறியவிதைகளையும் பிட்டுப்பார்த்து அதிலிருப்பதைச் சொல்லச்சொ
ன்னார், அப்படியே பிட்டுப்பார்த்து அதிலுள்ள அங்குராதிகள் புலப்
படாமையால் ஒன்றும் புலப்படவில்லையென்றார். பின்பு வேறொரி
டத்தில் ஈரமான மண்ணில்விழுந்த விதைகளிலிருந்து முளைத்திரு
ந்த அங்குராதிகளைக்காட்டி விதைக்குள் அதி ஸூக்ஷ்மமாயிருந்த
அங்குராதிகளே வெளியில்வந்தனவென்றும் இல்லாதது வரவில்லை
யென்றும் தெரிந்துகொள்ளுமென்றுசொல்லி மீளவும் அருளிச்செ
ய்யத்தொடங்கினார்.

[illegible]

హోవాచ యం వై సోమ్యైతమణిమానం న నిభాలయస ఏతస్య వై కిల సోమ్యై
షోఽణిమ్న ఏవం మహాన్న్యగ్రోధస్తిష్ఠతి என்று அதிஸூக்ஷ்மமான வடபீ
ஜத்தில் அடங்கியிருந்த வடவ்ருக்ஷகாரணம் உனக்குப்புலப்படாமற்
போனபோதிலும் இந்தப்பெரிய ஆலமரத்தின்காரணமானது ஸூ
க்ஷ்மமானபீஜத்தில் அடங்கியிருந்தே இப்படி கார்யரூப வடவ்ரு
க்ஷமாகப் பரிணமித்ததாய்த்தெரிந்துகொள்ளுமென்று சொல்லி மீள
வும் [illegible] శ్రద్ధత్స్వ సోమ్యేతి
స య ఏషోఽణిమైతదాత్మ్యమిదం సర్వం తత్సత్యం స ఆత్మా తత్త్వమసి శ్వేత
కేతో ఇతి భూయ ఏవ మా భగవాన్ విజ్ఞాపయత్వితి తథా సోమ్యేతి హోవాచ
என்று ஸச்சப்த வாச்யமான ஸூக்ஷ்மசிதசித் விசிஷ்ட பரப்ரஹ்ம
த்திலிருந்து ஸ்தூலசிதசித் விசிஷ்டரூபமான ஜகத்ஸர்வமும் உண்
டாயிற்றென்று ஶ்ரத்தையோடு வடபீஜத்ருஷ்டாந்தத்தால் விஸ்
வாஸம் வைப்பாயாக. உண்டான கார்யரூபமான ஜகத்து வடவிரு
க்ஷத்தைப்போல் [illegible]ம், மித்தையன்று. அந்தப்பரமாத்மா இந்த
ஜகத்துக்கு ஆத்மா. நியந்தா. நீயும் ததாத்மகனாய் தந்நியாம்யனாயி
ருக்கிறாய் என்று அருளிச்செய்து மீளவும்,

[illegible]
లవణమేతదుదకేఽవధాయాథ మా ప్రాతరుపసీదథా ఇతి స హ తథా చకార తం హో
వాచ యద్దోషా లవణముదకేఽవాధా అఙ్గ తదాహరేతి తద్ధావమృశ్య న వివేద య
థా విలీనమేవాఙ్గ - என்று உப்பை ஜலமிருக்கும் பாத்ரத்தில் போ
ட்டுவைத்து ப்ராதக்காலத்தில் அதை ஸமீபத்தில் கொண்டுவா
ச்சொல்லி ஜலத்தில் லீநமாயிருக்கிற உப்பானது உன்னுடைய
நேத்[illegible]சப்படுகிறதா கண்ணுக்கு புலப்படுகிறதா பார் என்றார்,
பார்த்து இல்லையென்றார். அதுப்போல் ஸர்வத்ர இருக்கிற ஸத்
ரூபபரப்ரஹ்மத்தைக் காணமுடியாதென்று சொல்லி மேலும்,

வா - உ - [illegible] இதி.
ஸா - ஞ - [illegible] என்று அந்தப்பாத்ரத்திலிருக்கிற ஜலத்தை மேலிலும் இடையிலும் கீழிலும் ப்ரத்யேகப்ரத்யேகமாக எடுத்து ஆசமனீயம் பண்ணியார்க்கச்சொன்னார். அப்படியே ஆசமனீயம்பண்ணிபார்த்து உப்பாயிருக்கிறதென்று சொன்னார். அப்பொழுது உப்பானது சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்கும் த்வகிந்த்ரியத்துக்கும் புலப்படாமல் ரஸநேந்த்ரியத்துக்குப் புலப்பட்டாற்போல் ஜகத்தில் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிற ஸத்ரூபபரப்ரஹ்மத்தை ஸச்சாஸ்த்ர ஸதாசார்யோபதேசாதிகளால் அறியலாமேயன்றி தன்னுடைய புத்தியாலும் தன்னுடைய கண்முதலியவைகளாலும் காண்பு[illegible]ன்றுசொல்ல அந்த ஸத்ரூபபரப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவழியும் உபாயத்தை அருளிச்செய்ய[illegible]ம்வேதகேது ப்ரார்த்திக்க உத்தா[illegible]ர் அருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்.

வா - உ - [illegible]
ஸா - ஞ - [illegible] என்று சொல்லி [illegible] கண்ணைக்கட்டி கந்தாரதேசத்திலிருந்து கொண்டுவந்து [illegible] ஸஞ்சாரமில்லாத அரண்யப்ரதேசத்தில் விட்டுப்போனான். [illegible] கந்தாரதேசத்திலிருந்து என்னைக் கண்ணைக்கட்டிக்கொண்டுவந்து இவ்விடத்தில் விட்[illegible] [illegible]தாரதேசத்துக்குப் போக வழிதெரியவில்லையென்[illegible] [illegible]

[illegible] - உ - [illegible]
இதி. ஸா - ஞ - [illegible] என்று கண்ணையுடைய ஒருபுருஷன் வந்து அவன் கண்ணைத்திறந்துவிட்டு இந்த உத்தரதிக்காய்ப்புறப்பட்டு கேட்டுக்கொண்டுபோனால் கந்தாரதேசம் சேரலாமென்று சொல்ல அந்தமேதாவியான புருஷன் க்ராமங்கள்[illegible]ாறும் கேட்டுக்கொண்டுபோய் கந்தாரதேசத்தை அடையுமாப்போலே பூர்வோத்தர பரஸ்பரவிரோதமில்லாமல் ஸர்வச்ருதிவாக்ய ஸம்மதமான பகவத்ஸ்வரூப, ரூப, குண, விபூதிசேஷ்டிதங்களையும் ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களையும், ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் த்வாரா அறிந்திருக்கிற ஸதாசார்யனுடைய உபதேசத்[illegible] ஸகலஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வசேஷியாய் ப்ராப்ய ப்ராபகமாயிருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தை யறிந்து அவ்வாசார்ய னுபதேசத்தின்படி பக்தியோக ப்ரபத்தியோகங்களைச் செய்து பரப்ரஹ்மத்தை அடையவேண்டுமென் றருளிச் செய்தார் மேலும்,

வா - உ - [illegible] இதி.

வா - உ - [illegible]

[illegible]

வா-உ- [illegible]

வா-உ- [illegible]

வா-உ- [illegible]

வா-உ- [illegible]

வா-உ- [illegible]

வா-உ- [illegible]

வா-உ- [illegible]

வா-உ- [illegible]

చా-ఉ-యో వై భూమా తత్సుఖం నాల్పే సుఖమస్తి భూమైవ సుఖం భూమా త్వేవ విజిజ్ఞాసితవ్య ఇతి. భూమానం భగవో విజిజ్ఞాస ఇతి.

చా-ఉ- యత్ర నాన్యత్పశ్యతి నాన్యచ్ఛృణోతి నాన్యద్విజానాతి స భూమాఽథ యత్రాన్యత్పశ్యత్యన్యచ్ఛృణోత్యన్యద్విజానాతి తదల్పం యో వై భూమా తదమృతమథ యదల్పం తన్మర్త్యం స భగవః కస్మిన్ప్రతిష్ఠిత ఇతి స్వే మహిమ్ని యది వా న మహిమ్నీతి ॥ గో అశ్వమిహ మహిమేత్యాచక్షతే హస్తిహిరణ్యం దాసభార్యం క్షేత్రాణ్యాయతనానీతి నాహమేవం బ్రవీమి ఏష ఆత్మేతి హోవాచ ఏతదమృతమభయమేతద్బ్రహ్మేతి తస్య హ వా ఏతస్య బ్రహ్మణో నామ సత్యమితి॥

చా- ఉ - తాని హ వా ఏతాని త్రీణ్యక్షరాణి సతీయమితి తద్యత్స త్తదమృతమథ యత్తి తన్మర్త్యమథ యద్యం తేనోభే యచ్ఛతి యదనేనోభే యచ్ఛతి తస్మాద్యమహరహర్వా ఏవంవిత్స్వర్గం లోకమేతి॥

చా - ఉ - అథ యదిదమస్మిన్ బ్రహ్మపురే దహరం పుణ్డరీకం వేశ్మ దహరో ఽస్మిన్నన్తరాకాశస్తస్మిన్యదన్తస్తదన్వేష్టవ్యం తద్వావ విజిజ్ఞాసితవ్యమితి.

చా-ఉ - య ఆత్మాఽపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పస్సోఽన్వేష్టవ్యస్స విజిజ్ఞాసితవ్యస్స

త్వాగ్ంశ్చ లోకానాప్నోతి సర్వాగ్ంశ్చ కామాన్యస్త మాత్మానమనువిద్య విజానా
తీతిహ ప్రజాపతిః॥

ఛా-ఉ-శ్యామాచ్ఛబళం ప్రపద్యే శబళాచ్ఛ్యామం ప్రపద్యే అశ్వఇవరో
మాణి విధూయ పాపం చన్ద్ర ఇవ రాహోర్ముఖాత్ప్రముచ్య ధూత్వా శరీరమ
కృతం కృతాత్మా బ్రహ్మలోకమభిసంభవామీత్యభిసంభవామీతి॥

ఛా - ఉ - శతంచైకా చ హృదయస్య నాడ్యస్తాసాం మూర్ధానమభిని
స్సృతైకా తయోర్ధ్వమాయన్నమృతత్వమేతి.

ఛా-ఉ-అథయత్రైతదస్మాచ్ఛరీరాదుత్క్రామత్యథైతైరేవ రశ్మిభిరూ
ర్ధ్వమాక్రమతే॥

ఛా-ఉ-అథయ ఏష సంప్రసాదోఽస్మాచ్ఛరీరాత్సముత్థాయ పరంజ్యోతి
రుపసంపద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే॥

ఛా-ఉ- తద్ధైతద్బ్రహ్మా ప్రజాపతయ ఉవాచ ప్రజాపతిర్మనవే మనుః ప్ర
జాభ్యః ఆచార్యకులాద్వేదమధీత్య యథావిధానం గురోః కర్మాతిశేషేణాభిసమా
వృత్య కుటుంబే శుచౌదేశే స్వాధ్యాయమధీయానో ధార్మికాన్విదధదాత్మని
సర్వేన్ద్రియాణి సంప్రతిష్ఠాప్యాహిగ్ంసన్ సర్వభూతాన్యన్యత్ర తీర్థేభ్యస్స ఖ
ల్వేవం వర్తయన్యావదాయుషం బ్రహ్మలోకమభిసంపద్యతే నచపునరావర్తతే
నచపునరావర్తతే॥

ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி சேஷ்டிதங்களால் மிகவும் பெரிதாயிருக்
கிற பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநாநுபவங்கள் நிரதிசய ஸுகமாயிருக்குமென்றும்
அதையே அறிந்தடையவேண்டுமென்றும் பரப்ரஹ்மவ்யதிரிக்த ஸர்
வமும் அல்பமாயிருக்கையால் அவற்றின் அநுபவாதிகளில் ஸுகமில்லை
யாதென்றும் பரப்ரஹ்மாநுபவத்தில் அந்யவஸ்துக்கள் கண்ணுக்குப்பு
லப்படாமலும் காதுக்குக்கேட்காமலும் ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷய
மாகாமலுமிருக்குமென்றும் பரப்ரஹ்மத்தைத் தவிர்த்த அந்யமா
ன ஜீவஜடங்களிரண்டும் அல்பமாகையாலே அவைகளை அநுபவிக்
கும்போது அந்யங்கள் கண்ணுக்குப்புலப்பட்டு காதுக்குக்கேட்டு
ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாயிருக்குமென்றும் ஜநநமரணாதிகளை உ
டையதாயிருக்குமென்றும் ப்ரஹ்மம் ஜநநமரணாதிகளில்லாமல் த
ன்னுடைய மஹிமையால் தனக்குத்தானே ஆதாரமாய் ஜீவஜடங்(

களுக்கு ஆதாரமாயிருக்குமென்றும் கோ, அச்வ, ஹஸ்தி, ஹிரண்ய,
தாஸ, பார்ய, புத்ர, க்ஷேத்ர, ஆயதநாதிகள் பகவந்மஹிமாபூத லீலாவி
பூதியாகவிருக்கிறதென்றும் இப்படி சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மத்துக்கு
ஸத்யமென்றுபேர் என்றும் ஸத்யசப்தம் - ஸகா - தி - யம் - ஸத் -
தி - யம் - என்று மூன்று அக்ஷரமென்றும். ஸத் - என்பதினால்
சேதநர்களையும் - தி - என்பதினால் அசேதநங்களையும் - யம் - என்ப
தினால் நியமிப்பவனையும் சொல்லியிருக்கையால் சேதநாசேதநநியா
மகன் ஸத்யசப்தவாச்ய பரமாத்மாவென்றும் அந்தபரமாத்மாவை
யறிந்து நித்யமு முபாஸிப்பவன் பரமபதத்தை அடைவனென்றும்
தஹரவித்யையில் சொன்னபடி நாராயணனையும் நாராயணனிடத்
தில் இருக்கும் அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும் உபாஸிக்கும் பக்
தியோகநிஷ்டர்களும் சிதசித்விசிஷ்டனும் ச்யாமவர்ணவிசிஷ்டதி
வ்யவிக்ரஹயுக்தனுமாயிருக்கிற பகவானிடத்தில் ப்ரபத்திப
ண்ணுகிற ப்ரபத்தியோகநிஷ்டர்களும் அச்வம் ரோமங்களையுதறு
மாபோலே பாவங்களை உதறியும் ராஹுவினிடத்திலிருந்து நிவர்த்த
னை சந்த்ரனைப்போலே பாபங்களினின்றும் நிவர்த்தராய் இந்தச
ரீரத்திலிருக்கும் எழுபத்திராயிரம் நாடிகளில் ஹ்ருதயத்தைப்பற்றியி
ருக்கிற நூற்றொரு நாடிகளில் ஸுஷும்நையென்கிற மூர்த்தந்யநாடியா
லே சிரஃகபாலத்தைபேதித்துக்கொண்டு ஸூர்யரச்மியை அநுஸரி
த்துப் புறப்பட்டு அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால் பரப்ரஹ்மலோகமாகிய
பரமபதத்தில் பரப்ரஹ்மத்தை யடைந்து அபஹதபாப்மத்வாதிக
ளோடு சேஷத்வபாரதந்த்ரியயுக்த திவ்யரூபப்ராப்தியுண்டாய் ஸர்
வலோகங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸர்வகாமங்களையும் அநு
பவித்துக்கொண்டு புநராவர்த்தியில்லாம லிருக்கிறார்க ளென்றும்
சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் சிதசித்ஈச்வர
தத்வங்கள் மூன்றும் ஸத்யமென்றும் நித்யமென்றும் சொல்லியிருப்ப
தற்கு விருத்தமாக ரஜ்ஜுவினிடத்தில் ஸர்ப்பப்ரமம் உண்டாயிருப்ப
தைப்போல் ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரபஞ்சப்ரமம் உண்டாயிருக்கிற
தென்று சொல்லுகிற அத்யாரோபாபவாதமும்; ப்ரஹ்மம் நிர்குண
மாய் அஜ்ஞாநசக்திகளையுடையதாய் ஸம்ஸாரதுக்கத்தை யடைந்தி
ருக்கிறதென்று சொல்லுகிற அபவாதமும் இந்தசாந்தோக்யோபநிஷ
த்தில் சொல்லவில்லை. அத்வைதிகள் சொல்வதைக்கேட்டு மோஹித்
து மோசம்போகாமல் சாந்தோக்ய தஹரவித்யையிற் சொன்னபடி
ஸ்ரீமந்நாராயணனை அபஹதபாப்மத்வாதிகளோடே உபாஸித்து அ
ர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்தையடைவதாலும்.

ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத்திின் பூர்வோத்தர விரோதங்களாவன.

[illegible]

(அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி)

[illegible]

[illegible]

(ஸோ[illegible]ப்ரஹ்ம) [illegible]

తదాహుర్యద్బ్రహ్మవిద్యయా సర్వంభవిష్యన్తో మనుష్యా మన్యన్తే కిము తద్బ్రహ్మావేద్యస్మాత్తత్సర్వమభవదితి బ్రహ్మవాఇదమగ్రఆసీత్తదాత్మానమేవావేత్ (అహంబ్రహ్మాస్మీతి)

[illegible]

[illegible]

[illegible] (సయమాత్మాబ్రహ్మ) [illegible]

என்பவைகளால் ஆத்மவேதநத்துக்கு மோக்ஷோபாயத்வமில்லையென்று நிஷேதித்து ப்ரக்ருதிவியுக்த ஆத்மசரீரகபரமாத்மவேதநத்துக்கே மோக்ஷோபாயம் விதிக்கையாலே ப்ரஹ்மவித்யையினாலே மநுஷ்யர்களுக்கு ஸர்வபலங்களுமுண்டாகின்றனவென்றும், ப்ரஹ்மமே அக்ரத்திலிருக்கிறதென்றும் நானும் அந்தப்ரஹ்மாத்மகனாயிருக்கிறேனென்றும், அந்தப்பரமாத்மா ஸர்வபூதங்களுக்கும் அதிபதியாய் ஸர்வபூதங்களையுமுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கிறதென்றும் ரதசக்ரநாபியானது அரங்களுக்கும் நேமிக்கும் ஆச்ரயமாயிருக்கிறாப்போலே பரமாத்மா [illegible]ப்ராணிகளுக்கும் ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸர்வதேவதைகளுக்கும் ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆச்ரயமாயிருக்கிறதென்றும் அந்தப்பரமாத்மா ஸர்வைச்வர்ய ஸம்பந்நமாய் ஸர்வஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாய் ஸர்வத்திலும் உள்ளும்புறம்பும் வ்யாபித்திருக்கையால் இந்த ஆத்மாவும் ப்ரஹ்மாத்மகமாயிருக்கிறது. என்றும்,

[illegible]

జనకోహవై దేహో [illegible] నాంబ్రాహ్మణా అభిసమేతాబభూవుః.

ஜநகசக்ரவர்த்தி விவிதஜ்ஞாநிகளுடைய ஸமூஹத்தைத்திரட்டி ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வநியந்தாவான பரப்ரஹ்மத்தையறியவேண்டுமென்று ப்ரஹ்மவித்யாங்கமாயிருக்கிற பஹுதக்ஷிணையோகூடின யஜ்ஞருபசத்ரத்தை ஆரம்பித்தபோது குருபாஞ்சாலாதி தேசங்களிலுள்ள ப்ரஹ்மவித்க்ரேஸரரான ப்ராஹ்மணர்கள் வந்து திரண்டிருந்த பெரியஸதஸ்ஸில் எழுந்தருளியிருந்தார்களென்றும் அப்படி எழுந்தருளியிருந்தவர்களில்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

అథ హైనం కహోళః కౌషీతకేయః పప్రచ్ఛ యాజ్ఞవల్క్యేతి హోవాచ యదేవ సాక్షాదపరోక్షాద్బ్రహ్మ య ఆత్మా సర్వాంతరస్తం మే వ్యాచక్ష్వేత్యేష త ఆత్మా సర్వాంతరః । కతమో యాజ్ఞవల్క్య సర్వాంతరో యోఽశనాయాపిపాసే శోకం మోహం జరాం మృత్యుమత్యేతి । ఏతం వై తమాత్మానం విదిత్వా బ్రాహ్మణాః పుత్రైషణాయాశ్చ విత్తైషణాయాశ్చ లోకైషణాయాశ్చ వ్యుత్థాయాథ భిక్షాచర్యం చరంతి యా హ్యేవ పుత్రైషణా సా విత్తైషణా యా విత్తైషణా సా లోకైషణేతి ఉభే హ్యేతే ఏషణే ఏవ భవతః తస్మాద్బ్రాహ్మణః పాండిత్యం నిర్విద్య బాల్యేన తిష్ఠాసేత్ బాల్యం చ పాండిత్యం చ నిర్విద్యాథ మునిరమౌనం చ మౌనం చ నిర్విద్యాథ బ్రాహ్మణః స బ్రాహ్మణః కేన స్యాద్యేన స్యాత్తేనేదృశ ఏవాతోఽన్యదార్తం తతో హ కహోళః కౌషీతకేయ ఉపరరామ.

கௌஷீதகேயர் யாஜ்ஞவல்க்யருக்கு உண்டாயிருக்கும் கர்ம காண்டத்திலுள்ள அத்விதீயபாண்டித்யத்தைக்கண்டு ப்ரஹ்மகாண்டத்திலும் அத்விதீயபாண்டித்யமும் பரப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்காரமும் உண்டாயிருக்கு மென்றெண்ணி ப்ரஹ்மம் எப்படிப்பட்டதென்று கேட்க, ப்ரஹ்மம் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வநியந்தாவாய்பசிதாஹ

சோகமோஹ ஜராமரணாதிகளின்றிக்கே துக்கரஹிதமாய் ஆநந்தமயமாயிருக்கும். இப்படி யிருப்பதையறிந்துகொண்டு ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவைச்ய சூத்ரர்களில் எவனொருவன் புத்ரேஷணை வித்தேஷணை லோகேஷணையாகிற ஏஷணாத்ரயங்களையும் விட்டு விரக்தனாய் தேஹயாத்ரார்த்தம் பிக்ஷாசரணம்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தையுடையவனாய் தன்மஹாத்ம்யத்தை ப்ரகாசிப்பியாத பாலனைப்போல் தன்னுடைய பாண்டித்யமஹாத்ம்யத்தை ப்ரகாசிப்பியாமல் ப்ரஹ்மத்தை மநநாதிகள் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறானோ அவன் ப்ரஹ்மத்தைஸாக்ஷாத்கரிப்பன். அந்யர்கள் ஸாக்ஷாத்கரிக்கமாட்டார்கள். என்றும்,

[illegible] యః పృథివ్యాం తిష్ఠన్ పృథివ్యా అంతరో యం పృథివీ న వేద యస్య పృథివీ శరీరం యః పృథివీమంతరో యమయత్యేష త ఆత్మాంతర్యామ్యమృతః என்றாரம்பித்து.

[illegible]

య ఆదిత్యే తిష్ఠన్నాదిత్యాదంతరో యమాదిత్యో న వేద యస్యాదిత్యః శరీరం య ఆదిత్యమంతరో యమయత్యేష త ఆత్మాంతర్యామ్యమృతః ॥ యః సర్వేషు భూతేషు తిష్ఠన్ సర్వేభ్యో భూతేభ్యోఽంతరో యం సర్వాణి భూతాని న విదుర్యస్య సర్వాణి భూతాని శరీరం యః సర్వాణి భూతాన్యంతరో యమయత్యేష త ఆత్మాంతర్యామ్యమృతః ॥ యో విజ్ఞానే తిష్ఠన్ విజ్ఞానాదంతరో యం విజ్ఞానం న వేద యస్య విజ్ఞానం శరీరం యో విజ్ఞానమంతరో యమయత్యేష త ఆత్మాంత

ర్యామ్యమృతః॥ என்று ப்ருதிவி, அப்பு, அக்நி, அந்தரிக்ஷம், வாயு, திவி, ஆதித்யன், திக்கு, சந்த்ரன், தாரகை, ஆகாசம், தமஸ்ஸு, தேஜஸ்ஸு, ஸர்வபூதங்கள், ப்ராணன், வாக்கு, சக்ஷுஸ்ஸு, ஶ்ரோத்ரம், மநஸ்ஸு, த்வக்கு, விஜ்ஞாநமயனான ஆத்மா - முதலியவைகளையும் சரீரமாகக்கொண்டு பரமாத்மா உள்ளேயிருந்து நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படியிருப்பதை அவைகளறியமாட்டாவென்றும்,

[illegible] ఏతస్య వా అక్షరస్య ప్రశాసనే గార్గి సూర్యాచన్ద్రమసౌ విధృతౌ తిష్ఠత ఏతస్య వా అక్షరస్య ప్రశాసనే గార్గి ద్యావాపృథివ్యౌ విధృతే తిష్ఠతః॥ என்றிவை முதலியவைகளால் கர்க்ககோத்ரத்தில்பிறந்த வசக்நு என்கிறவனுடைய ரிஷிபுத்ரியாகிய கார்க்கிக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகிறார். அக்ஷரசப்தவாச்ய பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஆஜ்ஞையால் ஸூர்யசந்த்ராதிகளும் பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளும் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிமேஷ அஹோராத்ர ருதுஸம்வத்ஸராதிகளும் நதீபர்வதஸமுத்ராதிகளும் தேவதைகளும் பித்ருக்கள்முதலியோரும் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்றும்,

[illegible] ணః॥ యో వా ఏతదక్షరం గార్గ్యవిదిత్వాఽస్మిన్ లోకే జుహోతి యజతే తపస్తప్యతే బహూని వర్షసహస్రాణ్యన్తవదేవాస్య తద్భవతి యో వా ఏతదక్షరం గార్గ్యవిదిత్వాఽస్మాల్లోకాత్ప్రైతి స కృపణోఽథ య ఏతదక్షరం గార్గి విదిత్వాఽస్మాల్లోకాత్ప్రైతి స బ్రాహ్మణః॥ என்று பரமாத்மாவை அறியாமலிருந்தவன் இந்தலோகத்தில் அநேகவர்ஷங்கள் யாகதபஸ்ஸுக்களைப் பண்ணினபோதிலும் நச்வரமானபலத்தை யடைந்து சோசிக்கிறான். பரமாத்மாவையறிந்து ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தை யடைபவனும்

முக்தியடைந்தவன் பரலோகத்தையடைந்து ப்ரஹ்மாநுபவத்தையடைவன். என்றும்,

[illegible] సహోవాచ బ్రాహ్మణా భగవన్తస్తదేవ బహుమన్యేధ్వం యదస్మాన్నమస్కారేణ ముచ్యేధ్వం న వై జాతు యుష్మాకమిమం కశ్చిద్బ్రహ్మోద్యం జేతేతి తతో హ వాచక్నవ్యుపరరామ. என்று நமஸ்காரக்ரியையாலே மோக்ஷத்தையடைவன். என்றும் (இது வேங்கடத்துறைவார்க்கு நம: என்கிற பூர்ணப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது.)

[illegible] జ్ఞానమయః ప్రాణేషు హృద్యన్తర్జ్యోతిః పురుషః స సమానస్సన్నుభౌ లోకావనుసంచరతి॥ స వా అయం పురుషో జాయమానశ్శరీరమభిసంపద్యమానః పాప్మభిస్సంసృజ్యతే స ఉత్క్రామన్మ్రియమాణః పాప్మనో విజహాతి॥ என்று தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராணங்களிற் விலக்ஷணனாயிருக்கிற விஜ்ஞாநமயனான ஆத்மா ப்ராணனோடு ஹ்ருதயத்தில் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறான். பாபஸம்பந்த உபாதியினாலே சரீரத்தையடைகிறதும் விடுகிறதுமாயிருக்கிறானென்றும்

[illegible] న తత్ర రథా న రథయోగా న పన్థానో భవన్త్యథ రథాన్ రథయోగాన్పథస్సృజతే॥ என்று [illegible] புருஷர்களுடைய ஸ்வப்நகாலமாத்ராநுபாவ்யமான ரதங்களையும் அஸ்வாதிபதார்த்தங்களையும் நிர்ஜநக்ஷேத்ர[illegible]யான பரமாத்மா உண்டாக்குகிறான் என்றும்,

[illegible]

స్వప్నాంతఉచ్చావచమీయమానో రూపాణిదేవఃకురుతే బహూనిఉతేవ స్త్రీభిస్సహమోదమానో జక్షదుతేవాపిభయానిపశ్యన్॥ సవాఏషఏతస్మిన్ స్వప్నాంతేరత్వాచరిత్వాదృష్ట్వైవపుణ్యంచపాపంచపునః ప్రతిన్యాయం ప్రతియోన్యాద్రవతిస్వప్నాంతాయైవ॥ என்று பரமாத்மா ஸ்வப்ந மத்யத்திலே அந்தந்த ஆத்மாக்கள் புண்யபாபங்களுக்கநுகுணமாக ஸுரநாதிர்யகாதிரூபங்களை யடைந்து ஸ்த்ரீகளோடு ரமித்து பக்ஷித்து ஸந்தோஷிக்கும்படியாகவும் புலிமுதலியவைகளைக்கண்டு பயந்து துக்கிக்கும்படியாகவும் உண்டாக்குகிறான் என்றும்,

[illegible] శ్రుత్యాఅసై్యతదతిచ్ఛందా అపహతపాప్మాభయంరూపంతద్యథా ప్రియయాస్త్రియా సంపరిష్వక్తోనబాహ్యంకించ నవేదనాంతరమేవమేవాయంపురుషః ప్రాజ్ఞేనాత్మనాసంపరిష్వక్తో నబాహ్యంకించన వేదనాంతరం॥ என்றுலோகத்தில் புருஷன்ப்ரியதமமான ஸ்த்ரீயோடு ஸம்ச்லேஷித்துக்கொண்டு புறம்பொன்றையுமறியாம லெப்படி யிருப்பனோ அதேப்ரகாரம் இந்தஜீவாத்மா அபஹதபாப்மத்வாதிகளையும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களையுமுடைய பரமாத்மாவை யடைந்து அநுபவித்துக்கொண்டு புறம்பொன்றையுமறியாமலிருக்கிறானென்றும்,

[illegible] ఇహైవసంతోథవిద్మస్తద్వయం నచేదవేదిర్మహతీవినష్టిః॥

యఏతద్విదురమృతాస్తేభవంత్యథేతరే దుఃఖమేవాపియంతి॥ என்று ப்ரஹ்மத்தையறிந்தவன் முக்தனுகிறான். அறியாதவன் துக்கரூபஸம்ஸாரத்தையடைகிறான் என்றும்,

[illegible]

సవాఏషమహానజఆత్మాయోఽయం విజ్ఞానమయః ప్రాణేషుయఏషోఽంతర్హృదయఆకాశస్తస్మింఛేతే సర్వస్యవశీ సర్వస్యేశానః సర్వస్యాధిపతిస్సనసాధునాకర్మణాభూయాన్నో ఏవాసాధునాకనీయానేష సర్వేశ్వర ఏష భూతాధిపతిరేషభూతపాలఏషసేతుర్విధరణ ఏషాంలోకానామసంభేదాయ తమేతం వేదానువచనేన బ్రాహ్మణావివిదిషంతి యజ్ఞేనదానేనతపసానాశకేన ఏతమేవవిదిత్వామునిర్భవతి ఏతమేవప్రవ్రాజినోలోకమిచ్ఛంతః ప్రవ్రజంతి॥

என்று ஜநநமில்லாதவனுய் மஹானுய் நித்யனுயிருக்கிற பரமாத்மா விஜ்ஞாநமயனுய் ப்ராணனோடுஹ்ருதயத்திலிருக்கிற ஜீவாத்மாவினிடத்தில் அந்தர்யாமியாய் யெழுந்தருளியிருக்கிறான். அப்படி யிருக்கிற பரமாத்மா [illegible]- సర్వస్యవశీ ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு நியாமகனுய், [illegible] - సర్వస్యేశానః ஸர்வருக்கும் ப்ரபுவாய் ப்ராப்யனுய் [illegible]னுய் ப்ராணிகளுக்கதிபதியாய் ரக்ஷகனுய் தா[illegible]ருக்கிறான். அந்தப்பரமாத்மாவை வேதாத்யயநத்தாலும் யஜ்ஞதாநங்களாலும் அநசநபூர்வகதபஸாலும் ப்ரஹ்மணர்கள் அறியவிரும்புகிறார்கள். அறிந்தவர்கள் முநிகளாகிறார்கள். பரமாத்மாவைப் பெறவிச்சித்து ஸந்யஸிக்கிறார்கள் என்றும்.

[illegible]

తదేతదృచాభ్యుక్తం ఏష నిత్యో మహిమా బ్రాహ్మణస్య న వర్ధతే కర్మణా నో కనీయాన్ తస్యైవ స్యాత్పదవిత్తం విదిత్వా న లిప్యతే కర్మణా పాపకేనేతి. తస్మాదేవంవిచ్ఛాంతో దాంత ఉపరతస్తితిక్షుస్సమాహితో భూత్వాత్మన్యేవాత్మానం పశ్యతి॥ సర్వమాత్మానం పశ్యతి నైనం పాప్మా తరతి సర్వం పాప్మానం తరతి నైనం పాప్మా తపతి సర్వం పాప్మానం తపతి విపాపో విరజో విచికిత్సో బ్రాహ్మణో భవత్యేష బ్రహ్మలోకస్సమ్రాడితి హోవాచ యాజ్ఞవల్క్యస్సోహం భగవతే విదేహాన్ దదామి మాం చాపి సహ దాస్యాయేతి॥ என்று

ப்ரஹ்மவித்துக்களுடைய மஹிமை நித்யமானது. ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையறிந்தவர்கள் பாபகர்மங்களையடையமாட்டார்களென்ப தையறிந்தவன், சாஸ்த்ரஜ்ஞானத்தையுடையவனாய் அந்தரிந்த்ரியபஹிரிந்த்ரியங்களை நிக்ரஹித்து நிஷித்தகாம்யகர்மங்களைவிட்டு ஸஹித்தலையுடையவனாய் ஸ்திரசித்தனாய் ஜீவாத்மாவினிடத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். ஸர்வசரீரகன் பரமாத்மாவென்பதையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். இப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்த ப்ரஹ்மஜ்ஞன் [illegible] பாபங்களினின்று நிவர்த்தனாய் ராகரஹிதனாய் ஸம்சயரஹிதனாய் பரப்ரஹ்மலோகத்தில் பரப்ரஹ்மத்தையடைகிறானென்று ஜநகசக்ரவர்த்திக்கு யாஜ்ஞவல்க்யர் சொல்லுகைக்கு ஜநகசக்ரவர்த்தி யாஜ்ஞவல்க்யருக்கு ஸ்வராஜ்யத்தையும் தம்மையும் ஸமர்ப்பித்தார் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

இவ்வுபநிஷத்தில் ఋషిర్వామదేవః ప్రతిపేదేహం మనురభవం సూర్యశ్చ என்று வாமதேவர் தனக்குள்ளிருக்கிற ப்ரஹ்மமே ஸர்வத்திலுமிருக்கையாலே தன்னை மநுவென்றும் ஸூர்யனென்றும் சொன்னார்.

இப்படி ப்ருஹதாரண்யோபநிஷத்தில் சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதமாக ரஜ்ஜுவில் ஸர்ப்பப்ரமம்போலே ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரபஞ்சப்ரமமுண்டாயிருக்கிறது, அது ஆப்தோபதேசத்தால் நிவர்த்தியாகிறதென்று அத்வைதிகள் சொல்வதைநம்பி மோஸம்போகாமல் இந்த ப்ருஹதாரண்யோபநிஷத்திற் சொன்னபடி ஸகலசேதநாசேதநங்களுக்கு அந்தர்யாமியாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில், பக்தியோகத்தைச் செய்து பரமபதத்தையடைந்து பரப்ரஹ்மாநுபவம் பண்ணி பரமாநந்தத்தை யடைவது நன்று.

மாண்டூக்யோபநிஷத்தின் பூர்வோத்தர விரோதங்களாவன.

மாண்டூக்யோபநிஷத்தில் ஸமஸ்த வ்யஸ்தரூப ப்ரணவப்ரதிபாத்யமாகவுபாஸகத்தைச் சொல்ல ப்ரவர்த்தித்து முதலில் ஸமஸ்தப்ரணவ ப்ரதிபாத்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

[illegible] ఓమిత్యేతదక్షరమిదం సర్వం తస్యోపవ్యాఖ్యానం భూతం భవద్భవిష్యదితి సర్వమోంకార ఏవ యచ్చాన్యత్ త్రికాలాతీతం తదప్యోంకార ఏవ॥ என்று இந்த [illegible] சேதநாசேதநாத்மகமான ஸர்வஜகத்தும் ஓங்காரத்திலிருக்கிறபடியால் ஓங்காரஸ்வரூபமாயிருக்கிறது. பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமாநகாலங்களிலிருப்பதெல்லாம் ஓங்காரமே. த்ரிகாலாதீதமானதும் ஓங்காரமேயென்றும்,

[illegible] సర్వం [illegible] ప్రత్యస్తమయమాత్రం [illegible] என்று ப்ரணவப்ரதிபாத்ய ப்ரஹ்மம் ஸர்வத்திலும் உள்ளும் புறம்பும் வ்யாபித்து ப்ரஹ்மாதி ஸகலஜீவர்களிடமும் இருப்பதைப்பற்றி ஸர்வம் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லும்படியா யிருப்ப

தால் இந்த ஆத்மாவும்ப்ரஹ்மமென்று சொல்லும்படியாயிருக்கிறது. அந்த ப்ரணவ ப்ரதிபாத்ய ப்ரஹ்மம் உபாஸநார்த்தம் - வ்யஸ்தரூப ப்ரணவத்தில் அகார உகார மகார நாதங்களால் ஜாக்ரத்ஸ்வப்நசுஷுப்தி துர்யாவஸ்தைகளுக்கு நிர்வாஹகர்களாய், ஸமஸ்தரூபப்ரணவ ப்ரதிபாத்யராய் துரியாதீத மூர்த்தியாகிய பரவாஸுதேவருடைய வ்யூஹமூர்த்திகளாய் அநிருத்த ப்ரத்யும்ந ஸங்கர்ஷண வாஸுதேவர்களா யிருக்கிறது என்றும்,

[illegible] ఏష సర్వేశ్వర ఏష సర్వజ్ఞ ఏషోఽన్తర్యామ్యేష యోని స్సర్వస్య ప్రభవాప్యయౌ హి భూతానాం என்று துரீயவஸ்துவான பரமாத்மா-ஸர்வநியந்தா, ஸர்வஜ்ஞன், ஸர்வபூதாந்தர்யாமி, ஸர்வத்துக்கும் ஸ்தாநபூதன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் உத்பத்திப்ரளய ஹேதுவா யிருக்கிறானென்றும்,

[illegible] వస్సర్వభావానాం పితామహ [illegible] సర్వం జనయతి ప్రా[illegible] [illegible] పురుషః పృథక్ என்று [illegible] సహస్రశీర్షా పురుషః - என்று புருஷஸூக்தத்தில் சொன்னபடியிருக்கிற பரமபுருஷன், ஸர்வபூதஜநகனென்று [illegible] ஸத்துக்களாகிய ப்ரஹ்மாதிகளும் வ்யாஸபராசராதிகளும் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். அந்தப்பரமபுருஷன் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஸர்வத்தையும் உண்டாக்குகிறவன். [illegible] సర్వాన్ ప్రళయకాలే స్వసమీపం నయతి ప్రాణః என்றபடி ப்ரளயகாலத்தில் ஸர்வத்தையும் தன்னிடத்தில் க்ரஹித்துக்கொள்ளுகிறவன். ஜ்ஞாநரூபரஸ்மியுக்தரான ஜீவாத்மாக்களுக்கு அவரவர்களுடைய கர்மாநுகுணமாக தேவமநுஷ்யாதி அசேதநசரீரங்களை யுண்டாக்குகிறவனென்றும் (இப்படி சொல்லியிருக்கையால் விவர்த்தோபாதாநம் பரமா[illegible]வில்லையென்றும் சொல்லுகிறது நிரஸ்தம்.)

[illegible] విభుం ప్రసవం త్యన్యే మన్యన్తే సృష్టి చింతకాః - స్వప్నమాయాస్వరూపేతి

స్సృష్టిరన్యైర్వికల్పితా என்று பூர்வத்தில் சொன்னபரமபுருஷ ஸ்ருஷ்டஜகத்விஷயஜ்ஞாநகுர்யாளும்; [illegible] இத்யாதிஸ்ருதிஸித்த ஜகத்பத்திக்குவிரோதமாக ப்ரஹ்மமே ஜீவஜடபூத ப்ரபஞ்சரூபமாகப் பரிணமிக்கிறதென்று சொன்ன விவர்த்தோபாதாநவாதிகளும், ஸர்வசக்தி விசிஷ்ட [illegible]கவத்கர்த்ருகாநந்தகோடி ப்ரஹ்மாண்டஸ்ருஷ்டியை ஸ்வப்நத்[illegible]ஷ்டபதார்த்த ஸத்ருசமென்றும் மாயாவிநிர்மித கந்தர்வநகர[illegible]மென்றும் விகல்பித்தாஜ்ஜு ஸர்ப்பத்தைப் போலும் ச[illegible]காரஜிதம்போலும் மருமரீசிகையைப்போலும் மித்யாபூதமென்றும் பலப்ரகாரமாகக் கல்பித்தார்களென்றும்,

[illegible] என்று அகிலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸமர்த்த[illegible], ஸங்கல்பமாத்ரத்தால் ஸர்வஜகத்தையும்ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். [illegible]லமேபகவானென்று நிச்சயித்து வாதிக்கிறவர்கள் ஸர்வபூதங்களும் காலத்திலிருந்து உண்டானதாய்நினைக்கிறார்களென்றும்.

[illegible] ర్థం సృష్టిరిత్యన్యే క్రీడా[illegible] చేవస్యైష స్వభావో[illegible] [illegible] என்று பகவானுக்கு இந்தஸ்ருஷ்டி போகார்த்தமென்று சிலரும் க்ரீடார்த்தமென்று வேறே சிலரும்சொல்லுகிறார்களென்று சொல்லி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் க்ரீடாசீலனாயிருக்கிற பகவானுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம் ஸ்வபாவமென்றும்,

[illegible] అనాదిమాయయా సుప్తో యదా జీవః ప్రబుధ్యతే అజ[illegible] అనిద్రమస్వప్న[illegible]బుధ్యతే తదా என்று அநாதிகாலமாயுண்டான ஸம்ஸாரரூபமாயாசயநத்தில் ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாமல் தூங்குகிறஜீவாத்மா, பகவத்க்ருபையால் விழித்துக்கொண்டு ஜாகருகனாய் ஸ்வஸ்வரூபபரஸ்வ

ரூப புருஷார்த்தஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப விரோதி ஸ்வரூபமாகிற அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநத்தை யுடையவனுவனே அப்பொழுது [illegible] [illegible] யதே என்கிறச்ருதியின்படி கர்மக்ருதோத்பத்தியில்லாதவன் ஸாது பரித்ராணார்த்தம் அவதரித்து ஸர்வதா அப்ராக்ருத ஜாகருகனாய் ஸ்வப்நாத்யவஸ்தையில்லாதவனாய் ஸமாநரூபனாயிருக்கிற வாஸுதேவனை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான். என்றும்

[illegible]

ప్రపంచో యది విద్యేత నివర్తేత న సంశయః మాయామాత్రమిదం ద్వైతం అద్వైతం పరమార్థతః என்று ப்ரபஞ்சத்தில் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அநாதி காலமாயுண்டாயிருக்கிற தேஹேந்த்ரியாதிகளில் ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தருபபந்தாதிகள், பரமாத்மப்ரஸாதத்தால் நிவர்த்தியாகிறது; தேஹாத்மப்ரம ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரமம் முதலிய பேதபுத்தி மித்யாபூதம் மாயாமாத்ரமென்றும், ஸர்வமும் ப்ரஹ்மாத்மகமாய் ப்ரஹ்மசரீரமாய் பரதந்த்ரமாய்ப்ரத்யேகஸ்திதி ப்ரத்யேகவ்யவஹாரங்களுக்கு யோக்யதையற்று அப்ருதக்ஸித்த விசேஷணங்களாய் அபேதமாயிருப்பது பரமார்த்தமென்றும்,

[illegible]

తేత కల్పితో యది కేనచిత్ ఉపదేశాదయం వాదో జ్ఞాతే ద్వైతం న విద్యతే என்று மஹாத்மாக்களுடைய உபதேசத்தால் ஸர்வமும் ப்ரஹ்மாத்மகமாய் ப்ரஹ்மசரீரமாய் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாயிருப்பது ப்ரஸித்தமென்றறிந்தால் தேஹகேஹாதிகளில் மமதாபுத்தியும் ஆத்மாவில் ஸ்வதந்த்ரபுத்தியும் உடையவர்களாய் விகல்பமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறவைகளெல்லாம் நிவர்த்தியாய் விடுகிறது என்றும்.

[illegible]

మాత్రాద్యక్షరశోంకారో ఉవమాత్రా [illegible] మాత్రామాత్రా పాదా అకార ఉకార మకారశ్చ என்றும் [illegible]

[illegible] - జాగరితస్థానో వైశ్వానరో కారః ప్రథమమాత్రా என்றும் [illegible] స్వప్నస్థానస్తైజస ఉకారో ద్వితీయ మాత్రోత్కర్షాదుభయత్వాద్వా என்றும் [illegible] - సుషుప్తస్థానః ప్రాజ్ఞో మకారస్తృతీయా మాత్రా మితేరపీతే ర్వామినోతి [illegible] என்றும் [illegible] అమాత్రశ్చతుర్థో వ్యవహార్యః என்றும் ஓங்காரப்ரதிபாத்யரான பரவாஸுதேவர் உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தம் அகார உகாரமகாரநாதங்களுக்கு வாச்யராய் ஜாக்ரஸ்வப்நஸுஷுப்தி தூர்யாவஸ்தைகளுக்கு நிர்வாஹகர்களாயிருக்கிற அநிருத்த ப்ரத்யும்ந ஸங்கர்ஷண வாஸுதேவவ்யூஹங்களை யடைந்திருக்கிறாரென்றும்.

[illegible]

యుంజీత ప్రణవే చేతః ప్రణవో బ్రహ్మనిర్భయం ప్రణవే నిత్యయుక్తస్య న భయం విద్యతే క్వచిత్ என்று

தூரீயாதீத மூர்த்தியாய் வேதவேதாந்தங்களின் ஆத்யந்தங்களில் ஹரி: ஓம் என்று சிஹ்நங்களால் அநுஸந்திக்கப்படுகிற ஸமஸ்தப்ரணவசப்தவாச்யராய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களால் ஸமாநாதிகரஹிதராயிருக்கும் பரவாஸுதேவரிடத்தில் மநஸ்ஸைச் செலுத்தி ([illegible] - ఓమిత్యాత్మానం యుంజీత என்று ச்ருத[illegible]த்திலும் சொல்லியிருக்கிறது.) நித்யமாகத்யாநிக்கிற ஜீவாத்மாக்கள் காலத்ரயத்திலும் ஸம்ஸாரபயமற்று, பரமபதத்தையடைந்து புநராவர்த்தியில்லாமலிருப்பார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

இவைகளில் சொல்லியிருக்கிறப்ரகாரம் பரப்ரஹ்மத்தை ஜீவாத்மாக்கள் உபாஸித்து உஜ்ஜீவியாமல் மோஹிக்கும்படி ரஜ்ஜுவில் ஸர்ப்பப்ரமம்போல் ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரபஞ்சப்ரமமுண்டாயிருக்கிறது. அது ஆப்தோபதேசத்தால் நிவர்த்தியாய் விடுகிறதென்று சொல்வதைநம்பி மோஸம்போகாமல் உபநிஷத்தில் சொன்னபடி ப்ரபஞ்ச

நாதனையுபாஸித்து பரமபதத்தையடைந்து பரப்ரஹ்மாநுபவத்தை ப்பண்ணிவாழ்வதே நலம்.

மற்றுமுள்ள உபநிஷத்துக்களின் பூர்வோத்தரவிரோதமில்லாமை:

ஸர்வவேதங்களில் அந்தர்க்கதமான ஸர்வோபநிஷத்துக்களும் முதலில் பரப்ரஹ்மகர்த்ருகமான ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச்சொல்லி இடையில் ஜீவாத்மபரமாத்மஸ்வரூபங்களை நிரூபித்து முடிவில் பரமாத்மோபாஸனத்தால் ஜீவாத்மாக்களுக்கு புநராவ்ருத்திரஹிதமான பரப்ரஹ்மலோகஸித்தியைச் சொல்லுகிறதேயன்றி ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ஜகத்ப்ராந்திரூபாத்யாரோபவாதம் சொல்லவில்லை. ப்ரஹ்மத்துக்கு நைர்க்குண்யமும் அஜ்ஞத்வ அசக்தித்வமும் சொல்லவில்லை. ப்ரஹ்மமே மாயா அவித்யாவ்ருதமாய் ஜீவபாவத்தால் ஸம்ஸாரதுக்கத்தையடைகிறது என்பது முதலியவைகளையும சொல்லவில்லை.

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்.

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] ఈశావాస్యమిదం సర్వం యత్కించ జగత్యాం జగత్ తేన త్యక్తేన భుంజీథా మా గృధః కస్యస్విద్ధనమ్ என்று தத்வஜிஜ்ஞாஸையுடைய சிஷ்யனுக்கு ஆசார்யன் அருளிச்செய்கிறார் சிதசிதாத்மகஸர்வஜகத்தும் ஸர்வநியந்தாவான பகவானாலே வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றறிந்த முமுக்ஷுவானவன், பகவதாராதநோபயோகிய தேஹதாரணமாத்திரத்துக்கு வேண்டியவைகளை புஜித்துக்கொண்டு மற்றதநாதிகளிலெல்லாம் விரக்தியுடையவனாயிருக்கக்கடவன் என்றும் [illegible]

[illegible] [illegible] कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाः एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे என்று இப்படி விரக்தனான ஜ்ஞாநி பலஸங்ககர்த்ருத்வத்யாக பூர்வகமாக ப்ரஹ்மவித்யைக் கங்கபூதமான கைங்கர்யரூபமான கர்மயோகத்தை யாவஜ்ஜீவமநுஷ்டிக்கக்கடவன். அப்படியநுஷ்டிக்கிற கர்மயோகம் பந்தகமாகாமல் பக்தியோகத்தையுண்டாக்குகிறது என்றும்,

[illegible] [illegible] అసూర్యా నామ తే లోకా అంధేన తమసావృతాః తాంస్తే ప్రేత్యాభిగచ్ఛంతి యే కే చాత్మహనో జనాః என்று ஆஸுரப்ரக்ருதிகளான ஆத்மகாதிகள் சாஸ்த்ரத்தில் விதித்தவைகளைவிட்டு தங்களுக்கிஷ்டமான கர்மங்களைச்செய்து நரகத்தையடைகிறார்களென்று உபதேசித்து

[illegible] [illegible] యస్తు సర్వాణి భూతాని ఆత్మన్యేవానుపశ్యతి సర్వభూతేషు చాత్మానం తతో న విజుగుప్సతే என்று தத்வஜ்ஞாநி ஸர்வபூதங்களையும் ஸர்வாதாரமான பரமாத்மாவினிடத்திலிருப்பதாகப் பார்க்கிறான். ஸர்வாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவை ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தமான ஸர்வபூதங்களிலும் இருப்பதாகப்பார்க்கிறான். பரமாத்மா ஸர்வவ்யாபகமாயிருக்கையாலே தத்வஜ்ஞாநி ஜகத்து ப்ரஹ்மாத்மகமென்கிற அநுஸந்தாநத்தால் நிந்திக்கிறதில்லை என்றும்

[illegible] [illegible] विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयं सह अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययामृतमश्नुते என்று ப்ரஹ்மத்தை யறிந்தவித்வான் பரப்ரஹ்மோபாஸநரூபமான வித்யையையும் அதற்கங்கபூதகர்மமாகிற அவித்யையையும் அங்காங்கிபாவத்தாலே அநுஷ்டித்து கர்மத்தாலே ப்ரஹ்மவித்யோத்பத்திப்ரதிபந்தகமான பூர்வகர்மத்தை நிவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு பரப்ரஹ்மோபாஸநத்தாலே மோக்ஷத்தையடைகிறான், என்றும்

[illegible] [illegible] पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन् समूह तेजः यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि என்று ஆச்ரிதபோஷகனும் அதீந்த்ரியார்த்த த்ரஷ்டாவாய் ஸர்வநியாமகனும் ஸர்வபக்ஷபாதிபர்களும் ப்ரஜைகளுக்குப்ரியமாயிருக்கிறதேஜஸை த்தாக்கிறதற்கு ப்ரதிபந்தகமாயிருக்கிற நிவர்த்திப்பித்து தர்சிக்

கிறதற்கு உபயுக்தமான ஸௌம்ய தேஜஸ்ஸை யுண்டாக்கிறதாய் நிரதிசயபோக்யமாய் அத்யந்த மங்களகரமாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டமான தேவரைத் தரிசிக்கிறேன். தேவருடைய தர்சனத்தால் [illegible] தேவரோடு ஸத்ருசனாகிறேன் என்றும் ([illegible] பரமம் ஸாம்யமுபைதி என்றும் [illegible] என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.)

[illegible] ஸர்வசரீரங்களிலும் ப்ரவேசிக்கையாலே அனுவாய் ஒவ்வொருசரீரத்திலும் நிலையில்லாதவனாய் ம்ருதியில்லாதவனாயிருக்கிறவன் ஜீவன். அந்த ஜீவன் சரீரத்தைவிட்டுப்போனபின்பு சரீரம் பஸ்மமுதலியவையாய் விடுகிறது. [illegible] ப்ரணவசப்தவாச்யனே பக்தியோககோசரனே அநுக்ரஹபுத்தியினால் அடியேனை விஷயீகரித்தருளவேண்டும். [illegible] அடியேனால் பண்ணப்பட்ட யத்கிஞ்சிதானுகூல்யாதிகளை ஸ்மரித்து அடியேனை ரக்ஷித்தருளவேண்டும். [illegible] ப்ராரப்தகர்மத்தால் கட்டையோகல்லோ வென்னமாய் ப்ரஜ்ஞையற்றுக்கிடக்கிற அடியேனை ஸ்மரித்து [illegible] பரமாம் கதிம் என்கிறபடி ரக்ஷித்தருளவேண்டும். [illegible]

[illegible] அக்னே அக்ரத்திலேசெல்லும் பரமபுருஷா உபாஸ்யதேவனே சதுர்விதபுருஷார்த்தங்களையும் அறிந்ததேவர், தேவரையடைவதற்கு ப்ரதிபந்தகபாபங்களை ப்ரத்யேகம் போக்கி அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அடியோங்கள் தேவர்ஸந்நிதியையடையும்படி செய்தருளவேண்டும். நிதிதீப்வரதத்வஜ்ஞ

ர்களாய் அநுஷ்டிதவாதிகளுடைய நாங்கள் நம: என்கிறஉக்தியையும் அபேக்ஷியாமல் ரக்ஷிக்கும்படியான தேவரீரைக்குறித்து [illegible] தேவர் திருவுள்ளத்தாலே பெருஞ்சமையாயெண்ணலாம்படியிருக்கிற நம: என்கிறஉக்தியை அதையும்பேக்ஷியாமல் ரக்ஷிக்கிற தேவருக்குச் செய்யக்கடவோம். என்றும்

இப்படி ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தில் சிதசிதாத்மக ஸர்வஜகத்திலும் வ்யாபித்து நியந்தாவாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனாய் பிராட்டிக்கிருப்பிடமான கல்யாணதமமான ரூபத்தையுடையனான ஸ்ரீமந் நாராயணனை கர்மஜ்ஞாந பக்திப்ரபத்திகளால் ப்ரஸந்நனாக்கித் தரிசித்து பரமஸாம்யத்தை யுடையவர்களாய் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்தை யடையவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கையால் ரஜ்ஜுவினிடத்தில் ஸர்ப்பப்ரமம் உண்டாயிருப்பதைப்போல் ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரபஞ்சப்ரமம் உண்டாயிருக்கிறதென்று அத்வைதிகள்சொல்வதைக்கேட்டு மோஸம்போகாமல் உபநிஷத்திற்சொன்னபடிசெய்து உஜ்ஜீவிப்பதுநலம்.

கேநோபநிஷத்.

கேநோபநிஷத்தில் [illegible] என்று, பரமாத்மஸ்வரூபத்தை [illegible] ப்ரவர்த்திக்கிறது. [illegible] ஸர்வத்ரஸஞ்சரிக்கிறது. [illegible] வார்த்தைசொல்லுகிறது. [illegible] தேவன்யாரென்று சிஷ்யன் ஆசார்யனை ப்ரச்நம்பண்ண

[illegible] என்று

ஶ்ரோத்ர மனோவாக்ப்ராண சக்ஷுராதி ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் அந்த இந்த்ரியங்களுக்கு தர்சநாதி ஸாமர்த்யங்களையு முண்டாக்கின கர்த்தாவாய் அந்தந்த இந்த்ரியகார்யங்கள் நடத்தும்படி ப்ரேரிக்குமவனுயிருக்கிறவன் பரமாத்மாவென்றும் இவ்வாறு தெளிந்த்ஸ்வரூபங்களையறிந்தஜ்ஞானி தேஹாவஸானகாலத்தில் இந்தலோகத்தைவிட்டு பரமபதலோகாந்தரமடைந்து ஜந்மாதிரஹிதனுய் பரமஸாம்யத்தையடைகிறான். என்றும்

[illegible] - నతత్ర చక్షుర్గచ్ఛతి నవాగ్గచ్ఛతి నో మనః నవిద్మో నవిజానీమో యథైతదను శిష్యాత్ [illegible] ஸர்வாந்தராத்மாவாயிருக்கிற பரமாத்மாவை ப்ராக்ருதமான சக்ஷுஸ்ஸாலே பார்க்கமுடியாது; ப்ராக்ருதமான வாக்கால் சொல்லமுடியாது; ப்ராக்ருதமான மனஸ்ஸால் த்யானிக்கமுடியாது என்றும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டுபோய் சிஷ்யாசார்யஸம்வாதத்தாலே தேர்ந்த அர்த்தத்தை

[illegible] - యస్యామతం తస్య మతం మతంయస్య న వేద సః అవిజ్ఞాతం విజానతాం విజ్ఞాతమవిజానతాం - என்று ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளுக்கு ப்ரஹ்மத்தைப் பரிச்சேதித்தறியக்கூடாதென்பது ஸம்மதம். ஆதலால் அப்படி பரிச்சேதித் தறியக்கூடா தென்றறிந்தவர்களே நன்றாயறிந்தவர்களென்றபிப்ராயம். ப்ரஹ்மம் பரிச்சேதித்தறியக்கூடியதென்று மபிப்ராயத்தையுடைய அவித்வான் அறியமாட்டான். என்றும்

[illegible] సర్వాంగాని సత్యమాయతనం [illegible] మేనం వేదాపహత్య పాప్మానమనంతే స్వర్గేలోకే జ్యేయే ప్రతితిష్ఠతి ప్రతితిష్ఠతి - என்று காயசோஷணரூப தபஸ்ஸும் இந்த்ரிய நிக்ரஹரூபதமமும் அக்நிஹோத்ராதிரூப கர்மமும் நான்கு வேதங்களும் ஆறங்கங்களும் ஸத்யவசநமும்

ப்ரஹ்மவித்யை யுற்பத்திக்குக் காரணமாயிருக்கின்றன. அங்கஸஹித ப்ரஹ்மவித்யையையறிந்த அதிகாரி மோக்ஷப்ரதிபந்தக புண்யபாபங்களில் நிவ்ருத்தனுய் அபரிச்சிந்நமாய் நிரதிசயஸுக ப்ரதமான லோகமாகிய பரமபதத்தில் ஸ்திரமாயிருப்பன் என்று சொல்லியிருக்கிறது. [illegible] - அநந்தே ஸ்வர்கே - என்று சொன்னதினால் ஸ்வர்க்கசப்தம் இந்த்ரனிருக்கும் ஸ்வர்க்கபரமன்று. பரப்ரஹ்மமிருக்கும் பரமபதபரம். இப்படி ஜீவாத்மாக்களுக்கு கர்மாநுகுணமாக தேஹங்களையும் மனஸ்ஸையும் ஶ்ரோத்ராதி ஸர்வேந்த்ரியங்களையும் ப்ராணங்களையு முண்டாக்கி அவற்றுக்கு தர்சந ஸாமர்த்யங்களையுங் கொடுத்து ஸ்வஸ்வகார்யங்களை நடத்தும்படி ஸர்வத்திலும் [illegible]யிருக்கிற ஸர்வாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவை பரிச்சேதித்தறியக்கூடாதென்றும் அங்கஸஹிதமான ப்ரஹ்மவித்யையால் அந்த பரமாத்மாவையறிந்த அதிகாரி பாபநிவர்த்திபூர்வகமாக பரமபதத்தையடைந்து ஸ்திரனுயிருப்பனென்றுமிருக்கையால் அத்வைதிகள் சுக்திகையில் ரஜதப்ரமம்போல ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில்ப்ரபஞ்சப்ரமமுண்டாகிறதென்று சொல்வதைக்கேட்டு மோஹம்போகாமல் ப்ரஹ்மவித்யையால் பரமபதத்தையடைவது உசிதம்.

கடோபநிஷத்.

கடோபநிஷத்தில் ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யைக்கு யோக்யன் முமுக்ஷுவென்றும் போகேச்சையுடையவன் அதற்கு அநர்ஹனென்றும் சொல்லத்தொடங்குகிறார்.

[illegible] [illegible] న్యచ్ఛ్రేయోఽన్యదుతైవ ప్రేయస్తే ఉభే నానార్థే పురుషం సినీతః తయోః [illegible]య ఆదదానస్య సాధుభవతి హీయతేఽర్థాద్య ఉ ప్రేయో వృణీతే - என்றும், [illegible] శ్రేయశ్చ ప్రేయశ్చ మనుష్యమేతస్తౌ సంపరీత్య వివినక్తి ధీరః శ్రేయోహి ధీరోఽభి ప్రేయసో వృణీతే ప్రేయో మందో యోగక్షేమాద్వృణీతే - என்றும் தத்வஜ்ஞானி, போகமோக்ஷங்களிரண்டின் ஸ்வரூபத்தை [illegible]னென்று விசாரித்து போகம் அல்பாஸ்திரமென்பதையும் மோக்ஷம் அநந்தமாய் ஸ்தி

ரமாயிருக்குமென்பதையும் தெரிந்துகொண்டு மோக்ஷத்தைச் சேருவன் என்றும் தத்வஜ்ஞாநமில்லாதவன் போகத்தைச்சேருவன் என்றும் ஆரம்பித்து விஸ்தாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டுபோய் வாஜஶ்ரவர் ஸர்வஸ்வதாநக்ரதுவையாரம்பித்துச் செய்துமுடித்து அவரது குமாரனைமாத்திரம் ஒருவருக்குங்கொடாமலிருக்க குமாரரான நசிகேதர் ஆஸ்திக்யபுத்தியால் ஸர்வஸ்வதாநத்தில் தம்மைக்கொடாவிட்டால் பிதா ஆநந்தலோகத்தை யடையாமல் அஸுகபோகத்தை யடைவரேயென்றெண்ணி என்னை யாருக்குக்கொடுக்க விருக்கிறீர் என்று கேட்டதற்கு அவர் ஒன்றும் சொல்லாமலிருந்து மறுபடியும் மறுபடியுங்கேட்கக் கோபம்வந்து உன்னை ம்ருத்யுவுக்குக் கொடுக்கிறேனென்று சொல்ல அதை ஸத்யமாகப் பரிபாலிக்கவேண்டுமென்று நசிகேது யமலோகத்துக்குப்போக யமன் இவனையாதரித்து உனக்கு என்னவரம்வேண்டுமோ அதைக்கேட்டால் கொடுக்கிறேனென்ன நசிகேதர் பரப்ரஹ்மலோகத்தில்நான் எப்படி பரப்ரஹ்மத்தையடைவேன் அதை யருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டாரென்று சொல்லியதற்குத்தரமாக,

[illegible] - తం దుర్దర్శం గూఢమనుప్రవిష్టం గుహాహితం గహ్వరేష్ఠం పురాణం అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవం మత్వా ధీరో హర్షశోకౌ జహాతి - என்று பார்ப்பதற்கசக்யமாய், கூடமாய், ஸர்வபூதங்களிலும் ப்ரவேசித்திருப்பதாய், உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக ஹ்ருதயகுஹையில் வர்த்திப்பதாய் [illegible], அநாதியாயிருக்கிற சேதநாசேதநவிலக்ஷண தேவனை [illegible]மாத்மாவை அறிந்த தீமானவன் விஷயஸ்பர்சலாபங்களில் ஹர்ஷசோகங்களை யடையான் என்றும்,

[illegible] - సర్వేవేదా యత్పదమామనంతి తపాంసి సర్వాణి చ యద్వదంతి యదిచ్ఛంతో బ్రహ్మచర్యం చరంతి తత్తే పదం సంగ్రహేణ బ్రవీమ్యోమిత్యేతత్ - என்று கர்மகாண்ட ப்ரஹ்மகாண்டரூப ஸர்வவேதங்களும் பகவத்ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கின்றன, ஸர்வதபஸ்ஸுக்களும் ப்ரஹ்மசர்யாதிகளும் ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கென்றும்,

[illegible]. న జాయతే మ్రియతే వా విపశ్చిన్నాయం కుతశ్చిన్న బభూవ కశ్చిత్ అజో నిత్యశ్శాశ్వతోయం పురాణో న హన్యతే హన్యమానే శరీరే హంతా చేన్మన్యతే హంతుం హతశ్చేన్మన్యతే హతం ఉభౌ తౌ న విజానీతో నాయం హంతి న హన్యతే - என்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபர்களான ஜீவாத்மாக்கள் பிறப்பதுமில்லை இறப்பது மில்லை நித்யர்கள். (ஸர்வகாலத்திலு மிருப்பவர்கள்) ப்ராசீனர். ஜீவாத்மாக்கள் நசிக்கிறதில்லை. சரீரம் நசிக்கிறது. உலகத்தில் கொல்லுகிறான் கொல்லப்படுகிறானென்கிற வ்யவஹாரமிருப்பது தேஹாத்மாபிமாந த்ருஷ்டியால். ஒருவன்தான் கொன்றதாகவும் மற்றவன் கொல்லப்பட்டதாகவும் நினைக்கிறவர்களிருவரும் அறியாதவர்களே தேஹமே சேதிக்கப்படுகிறது. ஆத்மா சேதிக்கப்படுகிறதில்லை என்றும்,

[illegible] అణోరణీయాన్మహతో మహీయానాత్మాస్య జంతోర్నిహితో గుహాయాం తమక్రతుః పశ్యతి వీతశోకో ధాతుః ప్రసాదాన్మహిమానమాత్మనః - என்று [illegible]மான ஆத்மாக்களைக் காட்டிலும் அத்யந்தஸூக்ஷ்மபூதனாய் ஆகாசாதிகளைக்காட்டிலும் அதிகனாய் ஆத்மாக்களோடுகூட ஹ்ருதயகுஹையில் நியமநார்த்தம் வர்த்திப்பவனாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய மஹிமையை காம்யகர்மரஹிதர்களான முமுக்ஷுக்கள் அகிலஜகத்காரணபூத பகவத்ப்ரஸாதத்தால் ஸாக்ஷாத்கரித்து ஸம்ஸாரதுக்கரஹிதர்களாகிறார்கள் என்றும்,

[illegible]

ഷ്ടായാഃ - నావిరతో దుశ్చరితాన్నాశాంతో నాసమాహితః నాశాంతమానసో వాపి ప్రజ్ఞానేనైనమాప్నుయాత్ - என்று பாபாசரண ரூப துஷ்கார்யத்தை நிவர்த்தியாதவனும் சாந்தியடையாத காமக்ரோதாதிகளை யுடையவனும் அஸமாதானசித்தத்தை யுடையவனும் சப்தாதிவிஷய வ்யாபாரங்களில் வைத்த மனதை யுடையவனும் ப்ரஹ்மஜ்ஞான முடையவனா யிருந்தபோதிலும் ப்ரஹ்மத்தை யடைய மாட்டான் என்றும்,

യസ്യ ബ്രഹ്മ ച ക്ഷത്രം ച ഉഭേ ഭവത ഓദനഃ മൃത്യുര്യസ്യോപസേചനം ക ഇത്ഥാ വേദ യത്ര സഃ - యస్య బ్రహ్మ చ క్షత్రం చోభే భవత ఓదనః మృత్యుర్యస్యోపసేచనం క ఇత్థా వేద యత్ర సః - என்று ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரியாதி குலங்களோடு கூடிய ஸர்வஜகத்தும் பக்ஷணமாகிய அந்நஸ்தானமாகிறதோ ஸம்ஹார கர்த்தாக்களான ருத்ர காலாந்தகாதி தேவதைகள் ஊறுகாய்ஸ்தானமாகிறதோ அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மத்தை இப்படிப்பட்டதென்று ப்ரஹ்மாதிகளு மறியார்கள் என்றும்,

ഋതം പിബന്തൌ സുകൃതസ്യ ലോകേ ഗുഹാം പ്രവിഷ്ടൌ പരമേ പരാർദ്ധേ ഛായാതപൌ ബ്രഹ്മവിദോ വദന്തി പഞ്ചാഗ്നയോ യേ ച ത്രിണാചികേതാഃ - ఋతం పిబంతౌ సుకృతస్య లోకే గుహాం ప్రవిష్టౌ పరమే పరార్ధే ఛాయాతపౌ బ్రహ్మవిదో వదంతి పంచాగ్నయో యే చ త్రిణాచికేతాః - என்று ஸுக்ருத கர்மத்தால் ஸாத்யமான இந்தலோகத்தில் இருந்துகொண்டு அவச்யமநுபாவ்யமான கர்மபலத்தை - ருதம் - பிபந்தௌ - அநுபவிக்கிற ஜீவாத்மாவிருக்கிற ஹ்ருதயகுஹையில் ப்ரவேசித்து உத்க்ருஷ்டமான பரமாத்மாவுமிருக்கிறது. சாயாஸ்தாநீயன் ஜீவன்; ஆதபஸ்தாநீயன் ஈச்வரன் என்றும் பஞ்சாக்நிவித்யையால் பரிசுத்தாந்தக்கரணரா யிருக்கிற ப்ரஹ்மவித்யநிஷ்டர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றும்,

അംഗുഷ്ഠമാത്രഃ പുരുഷഃ സദാ ജനാനാം ഹൃദയേ സന്നിവിഷ്ടഃ - అంగుష్ఠమాత్రః పురుషః సదా జనానాం హృదయే సన్నివిష్టః - என்று ஸர்வசேதநர்களுடைய ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் உபாஸநார்த்தம் அங்குஷ்ட விஸ்தீர்ணவிசிஷ்டரூப பரமாத்மா ஸதா எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்றும்,

അഗ്നിര്യഥൈകോ ഭുവനം പ്രവിഷ്ടോ രൂപം രൂപം പ്രതിരൂപോ ബഭൂവ ഏകസ്തഥാ സർവ്വഭൂതാന്തരാത്മാ രൂപം രൂപം പ്രതിരൂപോ ബഹിശ്ച - అగ్నిర్యథైకో భువనం ప్రవిష్టో రూపం రూపం ప్రతిరూపో బభూవ ఏకస్తథా సర్వభూతాంతరాత్మా రూపం రూపం ప్రతిరూపో బహిశ్చ - என்று அபஞ்சீக்ருதமான அக்நி யொன்றே புவநத்தில் பஞ்சீகரணத்தையடைந்து രൂപം രൂപം പ്രതിരൂപം - ரூபம் ரூபம் ப்ரதிரூபம் - என்கிறபடி ஸர்வபூதங்களிலும் ப்ரவேசித்திருக்கிறதோ அதேப்ரகாரம் ஸர்வபூதாந்தர்யாமியான ஒரே பரமாத்மா രൂപം രൂപം പ്രതിരൂപോ ബഹിശ്ച - ரூபம் ப்ரதிரூபோ பஹிச்ச - என்கிறபடி ஸர்வ சேதநாசேதநங்களிலும் உள்ளும்புறம்பும் வ்யாபித்திருக்கிறதென்றும் (അന്തർബ്ബഹിശ്ച തത്സർവ്വം വ്യാപ്യ നാരായണഃ സ്ഥിതഃ అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణః స్థితః - என்று தைத்திரீயோபநிஷத்திலும் சொல்லியிருக்கிறது.)

വായുര്യഥൈകോ ഭുവനം പ്രവിഷ്ടോ രൂപം രൂപം പ്രതിരൂപോ ബഭൂവ ഏകസ്തഥാ സർവ്വഭൂതാന്തരാത്മാ രൂപം രൂപം പ്രതിരൂപോ ബഹിശ്ച - వాయుర్యథైకో భువనం ప్రవిష్టో రూపం రూపం ప్రతిరూపో బభూవ ఏకస్తథా సర్వభూతాంతరాత్మా రూపం రూపం ప్రతిరూపో బహిశ్చ - என்று எப்படி ஒருவாயுவே ப்ராணரூபத்தால் ஸர்வஜீவர்களுடைய சரீரங்களிலும் ப்ரவேசித்திருக்கிறதோ அப்படியே ஒரே பரமாத்மா ஸர்வபூதாந்தர்யாமியா யிருக்கிறது என்றும்,

സൂര്യോ യഥാ സർവ്വലോകസ്യ ചക്ഷുഃ ന ലിപ്യതേ ചാക്ഷുഷൈർബ്ബാഹ്യദോഷൈഃ ഏകസ്തഥാ സർവ്വഭൂതാന്തരാത്മാ ന ലിപ്യതേ ലോകദുഃഖേന ബാഹ്യഃ - సూర్యో యథా సర్వలోకస్య చక్షుః న లిప్యతే చాక్షుషైర్బాహ్యదోషైః ఏకస్తథా సర్వభూతాంతరాత్మా న లిప్యతే లోకదుఃఖేన బాహ్యః - என்று ஸர்வநேத்ரங்களிலும் அந்தர்கதனா யிருக்கும் ஒரு ஸூர்யனுக்கு சக்ஷுர்பஹிர்கதமான பாபதோஷங்கள் எப்படி ஸம்பவிக்கிறதில்லையோ அப்படியே பரமாத்மா ஸர்வபூதாந்தர்யாமியா யிருந்தபோ

திலும் ஸர்வசேதநாசேதநங்களுக்கு முண்டாகிற ஆத்யாத்மிகாதி துக்கங்களும் பரிணாமாதிகளும் ஸம்பவிக்கிறதில்லை என்றும்,

ஏகோ வஶீ ஸர்வபூதாந்தராத்மா ஏகம் பீஜம் பஹுதா ய: கரோதி தமாத்மஸ்தம் யேऽநுபஶ்யந்தி தீரா: தேஷாம் ஶாந்தி: ஶாஶ்வதீ நேதரேஷாம் - ఏకోవశీసర్వభూ తాంతరాత్మా ఏకంభీజంబహుధాయఃకరోతి తమాత్మస్థంయేనుపశ్యంతిధీర స్తేషాంశాంతిశ్శాశ్వతీనేతరేషాం - என்று ஸஹாயாந்தர ரஹிதனாய் ஸர்வக்ஷேத்ரபஞ்சங்களையும் ஸ்வாதீநமாக வுடையவனாயிருக்கிற பரமாத்மா தன்னிடத்தில் அக்ஷரம் தமஸி லீயதே தம: பரே தேவ ஏகீபவதி - అక్షరంతమసిలీయ్యతే తమఃపరేదేవఏకీభవతి - என்கிறபடி ப்ரளயகாலத்தில் லயித்தும் பீஜம்போலிருக்கிற சேதநவிசிஷ்ட மூலப்ரக்ருதியை மஹதாதிகளாகப் பரிணமிக்கச்செய்து அண்டங்களையும் அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவராதிகளையும் உண்டாக்குகிற அந்தப்பரமாத்மா தம்மிடத்திலிருப்பதை எந்தஜ்ஞாநிகள் ஶ்ரவணமநந த்யாநங்களைப்பண்ணி ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுக்ரஹத்தைப் பெறுகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஸார்வகாலிகமான ஸம்ஸார துக்கநிவர்த்தி யுண்டாகிறது. இதராளுக்குண்டாகிறதில்லை என்றும்,

நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம் ஏகோ பஹூநாம் யோ விததாதி காமாந் தமாத்மஸ்தம் யேऽநுபஶ்யந்தி தீரா: தேஷாம் ஶாந்தி: ஶாஶ்வதீ நேதரேஷாம். నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానాం ఏకోబహూనాం యోవిదధాతికా మాన్ తమాత్మస్థంయేనుపశ్యంతిధీరాః తేషాంశాంతిశ్శాశ్వతీ నేతరేషాం - நித்யாநாம் - నిత్యానాం - பரப்ரஹ்மத்தைப்போல நித்யனாய் பஹூநாம் - బహూనాం - அநேகர்களாய் சேதநாநாம் - చేతనానాం - சைதந்யவிசிஷ்டர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நித்ய: - నిత్య - ஸர்வகாலத்திலுமிருப்பவனாய் ஏக: - ఏకః - ஸமாநாதிகரஹிதனாய் சேதந: - చేతనః - ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணவிசிஷ்டனான ய: - యః - யாதொரு பரமாத்மா தேஹிகளபேக்ஷித்த காமாந் - కామాన్ - ஐஹிகாமுஷ்மிகாதிகளை விததாதி - విదధాతి - கொடுக்கிறான் தம் -

తం - அந்தபரமாத்மாவை யே தீரா: - యేధీరాః - எந்தப்ரஹ்மஜ்ஞாநிகள் ஆத்மஸ்தம் - ఆత్మస్థం - தம்மிடத்திலிருப்பதை ஶ்ரவணமநந த்யாநாதிகளால் அநுபஶ்யந்தி - అనుపశ్యంతి - ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறார்களோ தேஷாம் - తేషాం - அந்தஜ்ஞாநிகள் ஶாஶ்வதீம் ஶாந்தி: - శాశ్వతీం శాంతిః - ஸர்வகாலத்திலும் ஸம்ஸார துக்கசாந்தியை யடைகிறார்கள். நேதரேஷாம் - నేతరేషాం - இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள் அடையார்கள் என்றும்,

ஊர்த்வமூலோऽவாக்சாக ஏஷோऽஶ்வத்த: ஸநாதந: ததேவ ஶுக்ரம் தத்ப்ரஹ்ம ததேவாம்ருதமுச்யதே தஸ்மிந் லோகா: ஶ்ரிதா: ஸர்வே ததுநாத்யேதி கஶ்சந ஏதத்வை தத் - ఊర్ధ్వమూలమవాక్శాఖ ఏషోశ్వత్థస్సనాతనః తదేవశుక్రంత ద్బ్రహ్మ తదేవామృతముచ్యతే తస్మిన్ లోకాశ్శ్రితాస్సర్వేతదునాత్యేతికశ్చనఏత ద్వైతత్ -என்று ஸத்யலோகத்தை மூலமாகவும் பூமியாதி பாதாள லோகத்திலிருக்கும் நர ம்ருக ஸரீஸ்ருப கீடபதங்க ஸ்தாவராதிகளை கிளைகளாகவு முடைத்தாயிருக்கும் ஸம்ஸார ரூப அஶ்வத்த வ்ருக்ஷம் அநாதியாயிருக்கிறது. அது சேதநாசேதந விசிஷ்டப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாயிருந்தபோதிலும் ப்ரஹ்மம் (சுக்ரம்) சேதநாசேதந விலக்ஷணமாய் அம்ருதஸ்வரூபமாய் ஸர்வலோகங்களுக்கும் லோகபாலகர்களுக்கும் ஆஶ்ரயமாயிருக்கிறது. அந்த ப்ரஹ்மத்தை யொருவரும் அதிக்ரமிக்கமாட்டார்கள் என்றும்,

யதிதம் கிஞ்ச ஜகத்ஸர்வம் ப்ராண ஏஜதி நி:ஸ்ருதம் மஹத்பயம் வஜ்ரமுத்யதம் ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி - యదిదంకించజగత్సర్వం ప్రాణఏజతినిస్సృతంమహద్భయంవజ్రముద్యతం యఏతద్వి దురమృతాస్తేభవంతి - என்று இந்த ஜகத்ஸர்வமும் ப்ரஹ்மத்தால் விதிக்கப்பட்டகார்யங்களை நடுக்கத்தோடு செய்கிறதென ப்ரஹ்ம மாஹாத்ம்யத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன் முக்தனாகிறான். என்றும்

பயாதஸ்யாக்நிஸ்தபதி பயாத்தபதி ஸூர்ய: பயாதிந்த்ரஶ்ச வாயுஶ்ச ம்ருத்யுர்தாவதி பஞ்சம: - భయాదస్యాగ్నిస్తపతి భయాత్తపతిసూర్యః భయాదింద్రశ్చవాయుశ్చ మృత్యుర్ధావతిపంచమః -

என்று பகவான் தங்கள் தங்களுக்கு நியமித்த கார்யங்களை பயத்தோடு அக்நி ஸூர்யன் இந்த்ரன் வாயு ம்ருத்யு முதலானோர் செய்கிறார்கள் என்றும்,

ஆத்மானம் ரதினம் வித்தி சரீரம் ரதமேவ து । புத்திம் து ஸாரதிம் வித்தி மன: ப்ரக்ரஹமேவ ச ॥ ఆత్మానం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవతు బుద్ధింతు సారథిం విద్ధి మనః ప్రగ్రహమేవచ - என்று ஜீவாத்மாவை ரதிகனாகவும் சரீரத்தை ரதமாகவும் அத்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞானத்தை ஸாரதியாகவும் மநஸ்ஸை கயிறாகவும் அறிந்துகொள்க.

இந்த்ரியாணி ஹயானாஹுர் விஷயாம்ஸ்தேஷு கோசரான் । ஆத்மேந்த்ரியமநோயுக்தம் போக்தேத்யாஹுர்மநீஷிண: ॥ ఇంద్రియాణి హయానాహు ర్విషయాంస్తేషు గోచరాన్ ఆత్మేంద్రియమనోయుక్తం భోక్తేత్యాహుర్మనీషిణః - என்று சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்களை சரீரத்தை யிழுக்கும் குதிரைகளாகவும் சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தங்களை விஷயங்களாகவும் தேஹேந்த்ரியங்களோடு கூடிய ஜீவனை ஸுகதுக்காதி போக்தாவாகவும் அறி.

யஸ்த்வவிஜ்ஞானவான் பவத்யயுக்தேன மனஸா ஸதா । தஸ்யேந்த்ரியாண்யவச்யானி துஷ்டாச்வா இவ ஸாரதே: ॥ యస్త్వవిజ్ఞానవాన్భవత్యయుక్తేన మనసా సదా తస్యేంద్రియాణ్యవశ్యాని దుష్టాశ్వా ఇవ సారథేః - என்று எவன் அயுக்தமநஸ்ஸை யுடையனாய் தேஹாத்மவிவேகஜ்ஞான ஸூந்யனாயிருக்கிறானோ அவனுக்கு ஸாரதிக்கு துஷ்டாச்வங்கள் வசப்படாததைப்போல் இந்த்ரியங்கள் வசப்படா.

யஸ்து விஜ்ஞானவான் பவதி யுக்தேன மனஸா ஸதா । தஸ்யேந்த்ரியாணி வச்யானி ஸதச்வா இவ ஸாரதே: ॥ యస్తువిజ్ఞానవాన్భవతి యుక్తేనమనసా సదా తస్యేంద్రియాణివశ్యాని సదశ్వాఇవసారథేః - என்று யுக்தமான மநஸ்ஸாலே சிதசித்விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தை யுடையவனுக்கு ஸாரதிக்கு ஸாதுவான அச்வங்கள் வசப்படுவதைப்போல் இந்த்ரியங்கள் ஸ்வாதீநமாகின்றன.

யஸ்த்வவிஜ்ஞானவான் பவத்யமனஸ்க: ஸதாऽசுசி: । ந ஸ தத்பதமாப்நோதி ஸம்ஸாரஞ்சாதிகச்சதி ॥ యస్త్వవిజ్ఞానవాన్భవత్యమనస్కస్సదాశుచిః న స తత్పదమాప్నోతి సంసారంచాధిగచ్ఛతి. என்று

சிதசிதீச்வர தத்வஜ்ஞான சூந்யராய் அஸ்வாதீநமான சித்தத்தை யுடையராய் ஸர்வகாலமும் விபரீதகர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் பரப்ரஹ்மஸ்தானத்தை யடையார்கள்; ஜந்ம ஜராமரணாதி துக்கத்தை யடைவார்கள் என்றும்

யஸ்து விஜ்ஞானவான் பவதி ஸமனஸ்க: ஸதா சுசி: । ஸ து தத்பதமாப்நோதி யஸ்மாத்பூயோ ந ஜாயதே ॥ యస్తువిజ్ఞానవాన్భవతి సమనస్కస్సదాశుచిః సతుతత్పదమాప్నోతి యస్మాద్భూయోన జాయతే - என்று சிதசிதீச்வர தத்வத்ரய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ ஜ்ஞானத்தை யுடையராய், ஸ்வாதீநசித்தத்தை யுடையராய் பரிசுத்தாந்தக்கரணரா யிருப்பவர்கள் பரமபதத்தை யடைவார்கள்; மறுபடியும் பூமியில் வந்து பிறக்கமாட்டார்கள் என்றும்

விஜ்ஞானஸாரதிர்யஸ்து மன: ப்ரக்ரஹவான் நர: । ஸோऽத்வன: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ॥ విజ్ఞానసారథిర్యస్తు మనఃప్రగ్రహవాన్నరః సోఽధ్వనఃపారమాప్నోతి తద్విష్ణోఃపరమంపదం என்று சிதசிதீச்வர தத்வத்ரய விலக்ஷணஜ்ஞானத்தை யுடையனாய் ரதரூப சரீரத்தை நியமிக்குமவனாய் ஸ்வாதீநமான மநஸ்ஸை யுடையனாய் பகவத்கடாக்ஷத்தை யுடையவனாயிருக்கிறவன் ஸம்ஸாரார்ணவத்தைக் கடந்து புநராவ்ருத்தி ரஹிதமான விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை யடைகிறான் என்றும்

ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோऽயமக்னி: । தமேவ பாந்தமனுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி ॥ నతత్రసూర్యోభాతి నచంద్రతారకం నేమా విద్యుతోభాంతికుతోఽయమగ్నిః తమేవభాంతమనుభాతి సర్వం తస్యభాసాసర్వమిదంవిభాతి - என்று பரமபதத்தில் [illegible] ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் அத யதத: பரோ திவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே [illegible] ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్ అథయదతఃపరో [illegible] జ్యోతిర్దీప్యతే இத்யாதிகளில் சொல்லியபடி திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டனான் ஸ்வயமாக ப்ரகாசித்துக்கொண்டு இதரங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிருக்கையால் அந்த தேஜஸ்ஸை யுடையதின் முன்

னே கிருமித்தேஜஸ்ஸையுடையது எப்படி ப்ரகாசிப்பதில்லையோ அதுபோல ஸூர்ய சந்த்ர தாரக வித்யுதாக்னிகள் ப்ரகாசிப்பதில்லை என்றும்.

அவித்யாயாமந்தரே வர்தமாநா: ஸ்வயந்தீரா: பண்டிதம்மந்யமாநா: தந்த்ரம்யமாணா: பரியந்தி மூடா: அந்தேநைவ நீயமாநா யதாந்தா: - అవిద్యాయామంతరే వర్తమానాః స్వయంధీరాః పండితంమన్యమానాః దంద్రమ్యమాణాః పరియంతి మూఢాః అంధేనైవనీయమానా యథాంధాః - என்று வேதாந்தங்களில் சொன்ன தத்வஹிதபுருஷார்த்த ஜ்ஞானமில்லாமல் அஜ்ஞானாந்தகாரமத்யத்திலிருக்கிற தங்களை ஸ்வயமாகவே புத்திகுசலதை யுடையவர்களாகவும் சாஸ்த்ரகுசலதை யுடையவர்களாகவும் அபிமானித்துக்கொண்டிருக்கிற மூடர்கள், ஜாத்யந்தர்கள் படுகுழியில் விழுமாபோலே காம்யகர்மபலமான சிஸ்நோதர பராயணத்வாதிகளால் ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் விழுகிறார்களென்றும் சொல்லியிருக்கிறதற் கிணங்க சிலர் சங்கராசார்யர் சொன்ன ஸாதனசதுஷ்டயமும் தங்களுக்கு விரோதமாயிருக்கையால் அதையும்விட்டு சிஸ்நோதர பராயணத்வங்களுக்கு அநுகுணமாக வேதவேதாந்தங்களுக்கு அதிதமதமென்று ஸ்வகபோலகல்பிதகட்டுக்கதைகளோடு சிலவற்றைக் கற்பித்துபோதித்துக்கொண்டு ஸ்வபரவிநாசகர்களாய்த் திரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும்

இப்படி ஆத்மாக்கள் பிறப்பிறப்பில்லாமல் நித்யமாய் சாஶ்வதமாயிருக்கிறார்களென்றும் சரீரமே உண்டாய் நசிக்கிறதென்றும் அணுவுக்கணுவாய் மஹத்துக்கு மஹத்தாய் ஸர்வஜகத் காரணபூதமாய் ஸர்வாதாரமாய் ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாபீஷ்டங்களையுங் கொடுக்கும் பரமாத்மா ஆத்மாக்களோடு விக்ரஹவிசிஷ்டனாய் ஹ்ருதயகுஹையில் வர்த்திக்கிறபடியால் அந்தப்பரமாத்மாவை துஷ்டநடத்தைகளைவிட்டு நன்னடத்தை யுடையராய் முமுக்ஷுக்களாய் உபாஸித்து ப்ரத்யக்ஷ ஸமாகாரமாக ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்கள் பரமாத்மாவாகிய விஷ்ணுவினுடைய அநுக்ரஹத்தால் பரமபதத்தை யடைவர்களென்றிருக்கையால் அத்வைதிகள் ஸ்தாணுவில் புருஷாகாரம் உண்டாவதைப்போல ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரபஞ்சப்ரமமுண்டாகிறது என்று சொல்வதைக்கேட்டு மயங்காமல் உபநிஷத்திற் சொன்னபடி உபாஸித்து உஜ்ஜீவிப்பதே உசிதம்.

ப்ரஶ்நோபநிஷத்.

ஸுகேஶா ச பாரத்வாஜ: ஶைப்யஶ்ச ஸத்யகாம: ஸௌர்யாயணீ ச கார்க்ய: கௌஸல்யஶ்சாஶ்வலாயநோ பார்கவோ வைதர்பி: கபந்தீ காத்யாயநஸ்தே ஹைதே ப்ரஹ்மபரா: ப்ரஹ்மநிஷ்டா: பரம் ப்ரஹ்மாந்வேஷமாணா: ஏஷ ஹ வை தத்ஸர்வம் வக்ஷ்யதீதி தே ஹ ஸமித்பாணயோ பகவந்தம் பிப்பலாதமுபஸந்நா: - సుకేశా చ భారద్వాజః శైబ్యశ్చ సత్యకామః సౌర్యాయణీ చ గార్గ్యః కౌసల్యశ్చాశ్వలాయనో భార్గవో వైదర్భిః కబంధీ కాత్యాయనస్తే హైతే బ్రహ్మపరాః బ్రహ్మనిష్ఠాః బ్రహ్మాన్వేషమాణాః ఏష హ వై తత్సర్వం వక్ష్యతీతి. తే హ సమిత్పాణయో భగవంతం పిప్పలాదముపసన్నాః - என்று சுகேசாதிகள் பரப்ரஹ்மமிப்படிப்பட்டதென் றறியவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையால் ஸமித்பாணிகளாய் ஶ்ரோத்ரியராய் ப்ரஹ்மநிஷ்டராயிருக்கிற பிப்பலாதரிடத்தில் வந்தபோது

தாந்ஹ ஸ ருஷிருவாச பூய ஏவ தபஸா ப்ரஹ்மசர்யேண ஶ்ரத்தயா ஸம்வத்ஸரம் ஸம்வத்ஸ்யத யதாகாமம் ப்ரஶ்நாந் ப்ருச்சத யதி விஜ்ஞாஸ்யாம: ஸர்வம் ஹ வோ வக்ஷ்யாம இதி - తాన్హ స ఋషిరువాచ భూయ ఏవ తపసా బ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయా సంవత్సరం సంవత్స్యథ యథాకామం ప్రశ్నాన్ పృచ్ఛత యది విజ్ఞాస్యామః సర్వం హ వో వక్ష్యామ ఇతి - என்று காயசோஷணரூப க்ருச்ர சாந்த்ராயணாதி தபஸ்ஸாலும் ப்ரஹ்மசர்யேண யோஷித்ஸ்மரண கீர்தந கேலீ ப்ரேக்ஷண குஹ்யபாஷண ஸங்கல்பாத்யவஸாய க்ரியாநிர்வ்ருத்தி லக்ஷணாஷ்டவித ப்ரஹ்மசர்யேண - బ్రహ్మచర్యేణయోషిత్స్మరణ కీర్తన కేళి ప్రేక్షణ గుహ్యభాషణసంకల్పాధ్యవసాయ క్రియానిర్వృత్తి లక్షణాష్టవిధబ్రహ్మచర్యేణ - என்று இன்படி அஷ்டவிததோஷரஹித ப்ரஹ்மசர்யத்தோடும் ஶ்ரத்தையோடும் ஆஸ்திகபுத்தியோடும் ஒருஸம்வத்ஸரமிருந்தால் நீங்கள் கேட்கிற ஸர்வப்ரஶ்நைகளுக்கும் உத்தரம்சொல்லுகிறேனென்று பிப்பலாதர் அருளிச்செய்தபிரகாரம் [illegible]ர்யத்தோடு ஸம்வத்ஸரமிருந்து, பின்பு

[illegible] - అథకబంధీకాత్యాయన ఉపేత్య ప్రపచ్ఛ భగవన్ కుతో హ వా ఇమాః ప్రజాః ప్రజాయంత ఇతి - என்றுகாத்யாயனர் ஆசார்யஸந்நிதிக்கு வந்து எந்ததேவனிடத்திலிருந்து தேவதிர்யங் மநுஷ்யாதி ப்ராணிகளுண்டானார்களோ அந்த தேவனை அடியோங்களுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று ப்ரச்நம்பண்ணினார்.

[illegible] - తస్మై స హోవాచ ప్రజాకామో వై ప్రజాపతి స్స తపోఽతప్యత స తపస్తప్త్వా స మిథునముత్పాదయతే రయించ ప్రాణంచేత్యేతౌ మే బహుధా ప్రజాః కరిష్యత ఇతి- என்று பிப்பலாதர் கல்பங்கள்தோறும் ஜகத்காரணமாக ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தமான ப்ரஜாபதி அண்டகாரணங்களான மஹதாதிகளையுண்டாக்கி அண்டங்களை நிர்மித்து அவற்றுள் ப்ராணிகளை யுண்டாக்க ப்ரதமத்தில் ப்ரஹ்மாக்களை யுண்டாக்கி ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் பதியாய் ரக்ஷகனாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் ப்ராணிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டுமென்று ஆலோசித்து ஸுபாலோபநிஷத்தில் [illegible] అక్షరం తమసి లీయతే తమః పరే దేవ ఏకీభవతి - என்று சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் ப்ரளயகாலத்தில் லயித்திருந்த ப்ரக்ருதிபுருஷர்களை வியக்தமாக்கி மஹதாதிகளையுண்டாக்கி ப்ரஜாகாமனான தான் தேவமநுஷ்யாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்தான் என்றும்

[illegible] - అథోత్తరేణ తపసా బ్రహ్మచర్యేణ శ్రద్ధయా విద్యయాత్మానమన్విష్యాదిత్యమభిజయంతే ఏతద్వై ప్రాణానామాయతనమేతదమృతమభయమేతత్పరాయణమేతస్మాన్న పునరావర్తంత ఇత్యేష నిరోధస్తదేష శ్లోకః

என்று காயக்லேசரூப க்ருச்ச்ர சாந்த்ராயணாதிரூப தபஸ்ஸினாலும் ஸ்த்ரீஸங்கராஹித்யாதி அஷ்டவிதப்ரஹ்மசர்யத்தாலும் ஆஸ்திக்ய புத்தியோடேகூடிய ச்ரத்தையாலும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநபோதகமான வித்யையாலும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநி பரமாத்மாவையுபாஸித்து உத்தராயணத்தில் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஸூர்யமண்டலத்வாரா விரஜையைக்கிட்டி பரப்ரஹ்மலோகத்தை யடைந்து ஸர்வாதாரபூதனுய் பரமபோக்யனுய் பரமப்ராப்யனுயிருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தை யநுபவித்துக்கொண்டு ஸம்ஸாரபயமற்று புநராவர்த்தியில்லாமலிருக்கிறான் என்றும்

[illegible] - అరా ఇవ రథనాభౌ ప్రాణే సర్వం ప్రతిష్ఠితమ్ ఋచో యజూంషి సామాని యజ్ఞః క్షత్రం బ్రహ్మ చ என்று ரதசக்ரநாபியை ஆரங்கள் இலைகள் ஆச்ரயித்திருப்பதைப்போல் முக்யப்ராணபூதனுன பரப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ருக்யஜுஸ்ஸாமவேத மந்த்ரங்களும் மந்த்ரஸாத்ய யஜ்ஞாதிகளும் யஜ்ஞபரிபாலகர்களான ப்ரஹ்மக்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரர்களும் ஸர்வஸ்தாவர ஜங்கமாதிகளும் ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும்

[illegible] - ప్రజాపతిశ్చరసి గర్భే త్వమేవ ప్రతిజాయసే తుభ్యం ప్రాణ ప్రజాస్త్విమాః బలిం హరంతి యః ప్రాణైః ప్రతితిష్ఠసి - என்று ப்ரஜாபாலநார்த்தம் ப்ராணனோடே கூட ஸர்வப்ராணிகளுடைய கர்ப்பத்தில் போஷகனாய்ச்சரிக்கிற ப்ரஜாபதியாகிய தேவருக்கு ஸ்தாவரஜங்கமாதி ஸர்வப்ராணிகளும் அன்னத்தை ஸமர்ப்பித்துப் புசிக்கிறார்கள்.

[illegible] - దేవానామసి వహ్నితమః పితౄణాం ప్రథమా స్వధా ఋషీణాం చరితం సత్యమథర్వాంగిరసామసి - என்று ஸகலதேவதைகளுக்கும் ஸகலபித்ருக்களுக்கும் ஸமர்ப்பிக்கிற ஹவ்யகவ்யங்களையெல்லாம் ஸர்வதேவ பித்ருக்களுக்கும் ஸகலசேதநாசேதநங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாய் ஸர்வசக்தராய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யராய் ஸர்வவேத்யராய் ஸர்வபலப்ரதராயிருக்கிற தேவனே யடைகிறது என்றும்

[illegible]

ఆత్మన ఏష ప్రాణో జాయతే యథైషా పురుషే ఛాయైతస్మిన్నేతదాతతం మనోకృతేనాయాత్యస్మిఞ్ఛరీరే - என்று ப்ராணாதிகளெல்லாம் பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து உண்டாகிறதென்றும் புருஷனுடையசாயை புருஷனைப் பிக்றொடர்ந்துபோவதைப்போல் ஜீவாத்மாவோடு மனஸ்ஸுமுதலிய இந்த்ரியங்களும் ப்ராணாதிகளும் சரீரத்தில் ப்ரவேசிக்கின்றன என்றும்

[illegible]

ధా సమ్రాడేవాధికృతాన్వినియుఙ్క్తే [illegible] ఏవమేవైష ప్రాణ ఇతరాన్ ప్రాణాన్ పృథక్పృథగేవసన్నిధత్తే - என்று ஒவ்வொருவருக்கும் ராஜன் நியமித்த கார்யங்களை அவர்கள் அந்தந்தக்ராமங்களில் ப்ரவேசித்து நடத்துமாபோலே பரமாத்மாவினால் நியமித்தகார்யங்களை ப்ராணாபாநாதிகள் க்ராமஸ்தாநீயமான சக்ஷுராதிகளிலிருந்து ப்ரதிகார்யங்களையும் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன என்றும்

[illegible]

పాయూపస్థేఽపానం చక్షుఃశ్రోత్రే ముఖనాసికాభ్యాం ప్రాణస్స్వయం ప్రాతిష్ఠతే. మధ్యే తు సమానః ఏష హ్యేతద్ధుతమన్నం సమం న[illegible] ప్తార్చిషో భవంతి - என்று பாயூபஸ்தாதிகர்மேந்த்ரியங்களும் [illegible] ச்ரோத்ராதி ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களும் ப்ராணாதிகளும் தங்கள் தங்கள் கார்யங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றன என்றும்

[illegible]

[illegible] వ్యాన[illegible] - హృది హ్యేష ఆత్మా అత్రైతదేకశతం నాడీనాం తాసాం శతం శతమేకైకస్యాం ద్వాసప్తతిర్ద్వాసప్తతిః ప్రతిశాఖానాడీసహస్రాణి భవన్త్యాసు వ్యానశ్చరతి - என்று ஹ்ருதயத்தில் கர்மபல போக்தாவான ஜீவாத்மா விருக்கிறது. அந்த ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் நூற்றொருநாடிகளிருக்கின்றன. எழுபத்திராயிரம் நாடிகளில் எழுபத்திரண்டு எழுபத்திரண்டாக ஒவ்வொருசாகை பிரிந்திருக்கிறது. அவைகளில் ப்ராணன் வ்யாநரூபத்தால் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றும்

[illegible]

[illegible] - అథైకయోర్ధ్వ ఉదానః పుణ్యేన పుణ్యం లోకం నయతి పాపేన పాపముభాభ్యామేవ మనుష్యలోకం - என்று ஜீவாத்மாக்கள் நாடியின் வழியாக உதாநனோடு ஊர்த்வமாகப்புறப்பட்டுப்போய் தாம் பண்ணின புண்யத்தால் ஸ்வர்க்காதிபுண்யலோகங்களை யடைகிறார்கள். பாபத்தால் நரகலோகத்தை யடைகிறார்கள். புண்யபாபங்களிரண்டின் பலத்தை யநுபவிக்கைக்காக மநுஷ்யலோகத்தை யடைகிறார்கள்.

[illegible] - విజ్ఞానాత్మా సహ దేవైశ్చ సర్వైః ప్రాణా భూతాని సంప్రతిష్ఠంతి యత్ర తదక్షరం వేదయతే యస్తు సర్వజ్ఞః స్సర్వమేవావివేశేతి - என்று ஸர்வேந்த்ரியங்களும் இந்த்ரியாதிஷ்டானபூதரான ஸூர்யாதி தேவதைகளும் பஞ்சப்ராணங்களும் ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களும் விஜ்ஞாநஸ்வரூபர்களான ஜீவர்களும் யாதொரு பரப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரதிஷ்டை [illegible] பட்டிருக்கின்றனவோ அப்படிப்பட்ட நாசரஹிதமான பரப்ரஹ்மத்தை அறிகிற ஜீவாத்மா ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வார்த்தங்களையுமறிந்தவனாய் தான்கோருகிற ஸர்வலோகங்களையுமடைந்து [illegible] லோகஸஞ்சாரியாகிறான் என்றும்

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] యః పునరేతం త్రిమాత్రేణోమిత్యేతేనైవాక్షరేణ పరం పురుషమభిధ్యాయీత స తేజసి సూర్యే సంపన్నః యథా పాదోదరస్త్వచా వినిర్ముచ్యత ఏవం హ వై స పాప్మనా వినిర్ముక్తః స సామభిరున్నీయతే బ్రహ్మలోకం స ఏతస్మాజ్జీవఘనాత్పరాత్పరం పురిశయం పురుషమీక్షతే తదేతౌ శ్లోకౌ భవతః என்று பரப்ரஹ்மவாசகமான ஓம் என்கிற ப்ரணவாக்ஷரத்தோடு பரமபுருஷனை த்யானம்பண்ணுகிற ப்ரஹ்மஜ்ஞானியானவன் தேஜோமண்டலத்தையுடைய ஸூர்யனைக்கிட்டி ஸர்ப்பமானது ஜீர்ணமான தோலினின்று விநிர்முக்தமாமாபோலே பாபங்களிலிருந்து விநிர்முக்தனாய் ஸாமகானபரரான நித்யமுக்தர்களுடைய ஸ்வபாவத்தையுடையனாய் பரப்ரஹ்மலோகமான பரமபதத்தையடைந்து ஜீவஸமஷ்டிபூதப்ரஹ்மாவைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யமுக்தர்களைக் காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியான பகவானை [illegible] யின்படியே அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்றும்

[illegible]
[illegible] యథా సోమ్య వయాంసి వాసోవృక్షం సంప్రతిష్ఠంతే ఏవం హ వై తత్సర్వం పర ఆత్మని సంప్రతిష్ఠతే - என்று (சேதநாசேதநஸர்வமும் எவ்விடத்தில் எப்படி ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்படுகின்றதென்கிற ப்ரச்நைக்கு) வசிக்கிற வ்ருக்ஷத்தைவிட்டு பக்ஷிகள் ஸர்வதிசைகளுக்கும் போய் [illegible] அவ்வ்ருக்ஷத்தையே வந்தடையுமாபோலே ப்ரளயகாலத்தில் பரமாத்மாவினிடத்தில் அவித்தோடேயிருந்தவை காரணதேஹங்களையடைந்து கர்மாநுகுணலோகங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்து மீளவும் ப்ரளயகாலத்தில் ஸர்வேந்த்ரியாதிகளோடு தேஹேந்த்ரியாத்ம விலக்ஷணமான பரமாத்மாவினிடத்தில் சேருகின்றன என்றும்

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] పృథివీ చ పృథివీమాత్రా చాపశ్చాపోమాత్రా చ తేజశ్చ తేజోమాత్రా చ వాయుశ్చ వాయుమాత్రా చాకాశశ్చాకాశమాత్రా చ చక్షుశ్చ ద్రష్టవ్యం చ శ్రోత్రం చ శ్రోతవ్యం చ ఘ్రాణం చ ఘ్రాతవ్యం చ రసశ్చ రసయితవ్యం చ త్వక్చ స్పర్శయితవ్యం చ వాక్చ వక్తవ్యం చ హస్తౌ చాదాతవ్యం చోపస్థశ్చానందయితవ్యం చ పాయుశ్చ విసర్జయితవ్యం చ పాదౌ చ గంతవ్యం చ మనశ్చ మంతవ్యం చ బుద్ధిశ్చ బోద్ధవ్యం చాహంకారశ్చాహంకర్తవ్యం చ చిత్తం చ చేతయితవ్యం చ తేజశ్చ విద్యోతయితవ్యం చ ప్రాణశ్చ విధారయితవ్యం చ - ఏష హి ద్రష్టా స్ప్రష్టా శ్రోతా ఘ్రాతా రసయితా మంతా బోద్ధా కర్తా విజ్ఞానాత్మా పురుషః స పరేఽక్షర ఆత్మని సంప్రతిష్ఠతే - என்று (ஸர்வசப்தார்த்தத்தை விவரிக்கிறது.) ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாசங்களாகிற பஞ்சபூதங்களும் பஞ்சபூதங்களின் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தைகளான சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்த தந்மாத்ரைகளின் ஸஹாயத்தால் ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து முண்டாய் சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தங்களை க்ரஹிக்கும்படியான ச்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைக் காட்டிலும் ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களின் ஸஹாயத்தால் உண்டாய் விஸர்க்க சில்பகத்யுக்திகளாகிற கார்யங்களைப்பண்ணும் வாக் பாணி பாத பாயுருபஸ்தங்களாகிற கர்மேந்த்ரியங்களைக்காட்டிலும் ஜ்ஞாநேந்த்ரிய கர்மேந்த்ரியங்களிரண்டுக்கும் ஸஹகாரியாய் மநநாதிகளைப்பண்ணுகிற மநஸ்ஸும் [illegible] அஹங்காரமும் சித்தம் புத்தியை யுண்டுபண்ணும் மஹத்தும் [illegible]வான ப்ராணாபாநாதிகளும் இவைகளைக்கொண்டு பார்க்கிற [illegible] முதலிய கார்யங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வங்களையுடையவர்

களாயிருக்கிற விஞ்ஞானஸ்வருபர்களான ஜீவாத்மாக்களும் நாசர ஹித பரமாத்மாவினிடத்தில் பக்ஷிவ்ருக்ஷ த்ருஷ்டாந்தத்தின்படி ப்ரளயகாலத்தில் சேருகிறதென்றும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் உண்டாகிறதென்றும் அருளிச்செய்தார். இப்படி ப்ரஶ்னோபநிஷத்தில் சித் சிதீச்வர தத்வங்கள் மூன்றையும் ஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லியிருக்கையால் ரஜ்ஜுஸர்ப்பத்தைப்போல ப்ரமத்தால்ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ஜகத்து ஆரோபிதமென்று சொல்வது அஸ்ரேயம்.

முண்டகோபநிஷத்.

[illegible] బ్రహ్మా దేవానాం ప్రథమస్సంబభూవ విశ్వస్యకర్తా భువనస్యగోప్తా సబ్రహ్మవిద్యాం సర్వవిద్యా ప్రతిష్ఠాం అథర్వాయజ్యేష్ఠపుత్రాయప్రాహ - என்று சதுர்முகப்ரஹ்மா பரமாத்மாவினுடைய நாபீகமலத்தில் ப்ரதமத்தில் பிறந்தானென்பது ஸர்வவைதிக லோகப்ரஸித்தி. [illegible] యో బ్ర-హ్మాణం విదధాతి పూర్వం యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై - என்று ஶ்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த ப்ரஹ்மா அண்டாந்தர்வர்த்தி. ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிகர்த்தா. ஸ்ருஷ்டமான புவநத்துக்கு ரக்ஷகன். அந்த ரக்ஷகன் ஸர்வவித்யாஶ்ரய பூதமாய் பரப்ரஹ்ம ஜ்ஞாநத்தை போதிக்கும் ப்ரஹ்மவித்யையை அதர்வனென்கிற பேராயுடைய தன்ஜ்யேஷ்டபுத்ரனுக்குச்சொன்னார். அவர் அங்கிரஸ்ஸுக்கு உபதேசித்தார்.

[illegible] శౌనకో హ వై మహాశాలోఙ్గిరసం విధివదుపసన్నః పప్రచ్ఛ కస్మిన్ను భగవో విజ్ఞాతే సర్వమిదం విజ్ఞాతం భవతీతి - என்று யஜ்ஞசாலையிலிருந்த அந்த அங்கிரஸர் ஸந்நிதாநத்துக்கு சௌநகர் வந்து விதிப்ரகாரம் ஆராதித்து ஸ்வாமி [illegible]

[illegible] - என்று சொல்லியிருக்கிற ஷட்குணஸம்பந்நரான தேவரீர் மண்ணும் மணலும் நீரும்சேர்ந்த ம்ருத்பிண்டமொன்றை யறிந்தால் அதின்கார்யமான கடம், கரகம், கலசம் முதலியவைகளை ம்ருண்மயமென்று அறிந்ததாகிறுப்போலே ஜகத்காரணமான வஸ்துவொன்றை யறிந்தால் ஸர்வத்தையும் அறிந்ததாகுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகையால் அந்தவஸ்துவை எப்படி யறியலாமோ அதையருளிச்செய்யவேண்டுமென்றார்.

[illegible] హోవాచ ద్వే విద్యే వేదితవ్యే ఇతి హ స్మ యద్బ్రహ్మవిదో వదంతి పరా చైవాపరా చ - என்று ப்ரஹ்மத்தையறியத்தக்க வித்யைகள் பராவித்யையென்றும் அபராவித்யையென்றும் இரண்டுவிதமென்று ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிகள் சொல்லுவர்கள். (பரப்ரஹ்மஜ்ஞாநிகளில் சிறந்த பராசர மஹாமுனிவர் [illegible] - ప్రాప్తిహేతు జ్ఞానం చ కర్మ చోక్తం మహామునే ఆగమోత్థం వివేకాచ్చ ద్విధా జ్ఞానం తథోచ్యతే శబ్దబ్రహ్మాగమమయం పరబ్రహ్మ వివేకజం - என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார்.)

[illegible] పరా ఋగ్వేదో యజుర్వేదస్సామవేదో అథర్వవేదశ్శిక్షా కల్పో వ్యాకరణం నిరుక్తం ఛందో జ్యోతిషమితి అథ పరా యయా తదక్షరమధిగమ్యతే - என்று அபரவித்யையாவது ருக்வேத யஜுர்வேத ஸாமவேத அதர்வணவேதங்களென்கிற நாலுவேதங்களும் சிக்ஷை கல்பம் வ்யாகரணம் நிருக்தம் சந்தம் ஜ்யோதிஷம் என்கிற ஆறங்கங்களும் ஆகிய ஷடங்கோபப்ருஹ்மணஸஹித வேதபாராயணத்தால் உண்டாகிற பரோக்ஷ ஜ்ஞாநமாம். பராவித்யையாவது வேதங்களில் சொல்லியபடி அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞாநமுடையராய் அஷ்டாங்கயோகத்தை அநுஷ்டித்து [illegible]

[illegible] -அதபரா யயா ததக்ஷரமதிகம்யதே- என்றபடி ப்ராப்யமாய் விநாசரஹிதமாயிருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தை அபரோக்ஷிக்கையாம். அதாவது ப்ரத்யக்ஷஸமானாகாரமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. அதர்வணஶ்ருதியில் - த்³வே வித்³யே வேதி³தவ்யே [illegible] த்³வேவித்³யேவேதித³வ்யே - என்றிருக்கிறது. இந்தஅபரவித்யை பரவித்யைகளிரண்டும் ப்ராஹ்மஜ்ஞான ப்ராப்திக்கு ஹேதுக்களாயிருக்கின்றனவென்றும், (பரமாத்மஸ்வரூப, ரூப, குண, விபூதி, சேஷ்டிதாதிகளில் இது பரமாத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. ரூபாதிகளையன்று.)

யத்தத³த்³ரேஶ்யமக்³ராஹ்யமகோ³த்ரமவர்ணமசக்ஷு:ஶ்ரோத்ரம் தத³பாணிபாத³ம் நித்யம் விபு⁴ம் ஸர்வக³தம் ஸுஸூக்ஷ்மம் தத³வ்யயம் யத்³பூ⁴தயோனிம் பரிபஶ்யந்தி தீ⁴ரா:

య త్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణ మచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణిపాదం నిత్యంవిభుంసర్వగతం సుసూక్ష్మంతదవ్యయం యద్భూతయోనింపరిపశ్యంతిధీరాః. என்று அக்ஷரசப்தவாச்ய பரமாத்மஸ்வரூபம் அத்³ரேஶ்யம் அத்³ருஶ்யம்-ப்ராக்ருதமான கண்களால் பார்ப்பதற்கசக்யமாய், அக்³ராஹ்யம் அக்³ராஹ்யம்-ப்ராக்ருதகைகளால் க்ரஹிக்கக்கூடாததாய் அகோ³த்ரம் அகோ³த்ரம் - குலரஹிதமாய், அவர்ணம் அவர்ணம் - ப்ராஹ்மணாதிவர்ணரஹிதமாய், அசக்ஷு:ஶ்ரோத்ரம் அசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம்- ப்ராக்ருதநேத்ரஶ்ரோத்ரேந்த்ரியரஹிதமாய், அபாணிபாத³ம் - அபாணிபாதம் - ப்ராக்ருத பாணிபாதரஹிதமாயிருக்கிறதென்று ஹேயகுணங்களில்லாததைச் சொல்லி மேலேகல்யாணகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. நித்யம் நித்யம் [illegible]யங்களிலுமிருப்பதால் [illegible]மாய், விபு⁴ம் விபு⁴ம் - ஸர்வதேசங்களிலுமிருப்பதால் தேச[illegible]ரிச்சின்னமாய், ஸர்வக³தம் ஸர்வக³தம் - ஸர்வத்திலும் ப்ரவேசித்து உள்ளே யிருப்பதாய், ஸுஸூக்ஷ்மம் ஸுஸூக்ஷ்மம் - ஜீவாத்மாவைக்காட்டிலும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாய் (ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதை அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணாதிகளில் ப்ரஸித்தமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.) அவ்யயம் - அவ்யயம் - நாசரஹிதமாய் யத்³பூ⁴தயோனிம் [illegible] பூ⁴தயோனிம் - அக்ஷரம் [illegible] அக்ஷரம்தமஸீலீயதே தம:

పరేదేవఏకీభవతి - என்று ஸுபாலோபநிஷத்திற் சொன்னபடி ஸூக்ஷ்மசிதசித்துக்களைத் தன்னிடத்தி லடக்கிக்கொண்டிருக்கையால் [illegible] சேதநங்களுக்கு உபாதானகாரணமாயிருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தை [illegible] - தீ⁴ரா: - ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகள் பரிபஶ்யந்தி - పరిపశ్యంతి - யோகசக்ஷுஸ்ஸாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறார்கள். என்றும் (தி³வ்யம் த³தா³மி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோக³மைஶ்வரம் - దివ్యందదామితే చక్షుః పశ్యమేయోగమైశ్వరం - என்று பகவத்கீதையிலுமிருக்கிறது.)

யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் யஸ்மான்னாணீயோ ந ஜ்யாயோஸ்தி கஶ்சித் வ்ருக்ஷ இவ ஸ்தப்³தோ⁴ தி³வி திஷ்ட²த்யேகஸ்தேனேத³ம் பூர்ணம் புருஷேண ஸர்வம் - యస్మాత్పరంనాపరమస్తికించి ద్యస్మాన్నాణీయోనజ్యాయోస్తికశ్చిత్ వృక్షఇవస్తబ్ధోదివితిష్ఠత్యే కస్తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్-என்று [illegible]பரப்ரஹ்மம் சேதநாசேதநங்களில் ஆத்மாவாகப்ரவேசித்து ஜகதுபாதானகாரணமாயிருப்பதால் அந்தபரப்ரஹ்மத்துக்கு அதிகமானவஸ்துவும் ஸமானமானவஸ்துவும் கிடையாது. இப்படி ஸமாநாதிகரஹிதவஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனாய் பரமபதத்தில் ஸ்திரமாயெழுந்தருளியிருக்கிறான். இந்தஸர்வஜகத்தும் பரமபுருஷனாலே யதார்த்தம் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றும்

யதோ²ர்ணநாபி⁴: ஸ்ருஜதே க்³ருஹ்ணதே ச யதா² ப்ருதி²வ்யாமோஷத⁴ய: ஸம்ப⁴வந்தி யதா² ஸத: புருஷாத்கேஶலோமானி ததா²க்ஷராத்ஸம்ப⁴வதீஹ விஶ்வம் - యథోర్ణనాభిస్సృజతే గృహ్ణతేచ యథాపృథివ్యామోషధయస్సంభవంతి యథాసతఃపురుషా త్కేశలోమానితథాక్షరాత్సంభవతీహవిశ్వం- என்று சிலந்திப்பூச்சி தான் விகாரத்தையடையாமலும் பராபேக்ஷையில்லாமலும் தனக்குள்ளடங்கியிருக்கிற நூலைஸ்ருஷ்டித்து ஸம்ஹரித்துக் கொள்ளுவதைப்போலவும் [illegible]யில் பூர்வாவஸ்தைக்கு ஒருகுறையுமில்லாமலிருக்க அதிலடங்கியிருந்த [illegible] விலக்ஷணமான அநந்தஸஸ்யாதிகளுண்டாகிறதுபோலேயும் புருஷனுடைய சரீரத்தில் பூர்வாவஸ்தைக்கு திரோதானமில்லாமலிருக்க உள்ளடங்கியிருக்கிற கேசாதிகளுண்டாகிறதுபோலேயும் அக்ஷரம் [illegible]

[illegible] - [illegible] - என்று ஸுபாலோபநிஷத்தில் சொன்னபடி ப்ரளயகாலத்தில் சேதநாசேதநங்களடங்கியிருந்த ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளையுடைய பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து [illegible] பரஸ்பரவிலக்ஷணமாயிருக்கிற சேதநாசேதநாத்மகமான [illegible] ஜகத்துண்டாகிறது என்றும் ([illegible] [illegible] - என்று உபப்ருஹ்மணங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸமதமாதிகுணஸம்பந்நர்களாய் பிக்ஷாபரிக்ரஹத்தாலே தேஹதாரணம்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரஹ்மவித்யையையுடைய ஸந்யாஸிகள் ஆரண்யத்திலிருந்துகொண்டு உபாஸித்து பரப்ரஹ்மத்தை ஸேவிக்கிறார்கள். அவர்கள் தேஹாவஸாநகாலத்தில் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே ஸூர்யமண்டலத்தை பேதித்துக்கொண்டு பரமபதத்திலிருக்கும் விரஜாநதியைக்கிட்டி விரஜாஸ்நாநத்தாலே ஸூக்ஷ்மசரீரத்தையும் வாஸநாரேணுக்களையுங்கழித்து [illegible] - என்று ச்ருதியில்சொன்னபடி அமாநவனுடைய கரஸ்பர்சத்தாலே அப்ராக்ருதசரீரத்தைப்பெற்று பரமபுருஷனெழுந்தருளியிருக்கிற பரமபதத்தையடைகிறார்கள் என [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ப்ரணவமாகி

[illegible]தநுஸ்ஸில் பகவதுபாஸநத்தாலே ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம சரீரவிலக்ஷணமான ஜீவாத்மாவாகிறபாணத்தை ஸக்தித்து பகவத்ப்ராவண்யமுடைய பாகவதன் [illegible]ல்விசாரித்து அக்ஷரசப்தவாச்ய பரப்ரஹ்மமே [illegible] ப்ரயோகிக்கிறான். அதாவது ஆத்மாவை பகவத்பாதபதசேஷமாகவறிந்து ஸமர்ப்பிக்கிறான் என்றும்

[illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] - என்று ப்ரணவம் தநுஸ்ஸு; பாணம் ஜீவாத்மா; பரப்ரஹ்மம் லக்ஷ்யம் என்று சொல்லியிருக்கையால் ஜாகரூகனாய் விஷயாந்தரவிமுகமான மனஸால் லக்ஷ்யத்திலே யெய்யவேண்டியது கர்த்தவ்யமென்றும் [illegible] [illegible] என்கிறபடி ப்ரணவார்த்தமான ப்ரஹ்மமாகிறலக்ஷ்யத்தில் சேஷத்வஜ்ஞாத்ருத்வாதி விசிஷ்டஜீவாத்மா ப்ரவேசித்திருந்தபோதிலும் லக்ஷ்யத்தில் கிமக்ஷமானசரம், லக்ஷ்யாகாரத்தில் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் தன்னுடைய ஆகாரத்தைவிடாததைப்போலஜீவாத்மா ப்ரஹ்மத்தைச்சேர்ந்து ப்ரஹ்மஸாரூப்யத்தை யடைந்திருந்தபோதிலும்சேஷத்வஜ்ஞாத்ருத்வாதிஸ்வஸ்வரூபத்தை விடாமலிருக்கிறது என்றும்

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] - என்று ஆகாசாதிஸர்வஜகத்காரணபூதனான பரமாத்மா, நதிகளுக்கு ஸேதுவைப்போலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடக்கைக்கு தாரணமாகிற மோக்ஷத்துக்குஉபாயமாகிறது என்றும்

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] என்று [illegible]

சக்ரமத்யவர்த்தியாய் கடாகாரமாயிருக்கிற நாபி, அரங்களாகிய இலைகளுக்கு ஆஸ்ரயமாயிருக்கிறாப்போலே நாடிகளுக்கு ஆஸ்ரயமான ஹ்ருத்புண்டரீகத்தில் ஸர்வஜகதாதாரபூதனும் ஆஸ்ரிதர்களுக்காகக் கர்மக்ருஷ்ணாதி அநேகாவதாரங்களைப்பண்ணுமவனுமாய் பரமாத்மா ஆஸ்ரிதோபாஸநார்த்தம் வர்த்திக்கிறபடியால் அந்தப்பரமாத்மாவை ப்ரணவாநுஸந்தாநத்தோடு த்யாநம்பண்ணுகிறவர்கள் ப்ரஹ்மப்ராப்திரூப மங்களத்தையடைகிறார்கள் என்றும்.

[illegible] - யஸ்ஸர்வஜ్ఞస్సర్వవిద్య స్యైష మహిమా భువి దివ్యే బ్రహ్మపురే హ్యేష వ్యోమ్న్యాత్మా ప్రతిష్ఠితః - என்று ஸர்வஜ்ஞத்வாதி கல்யாணகுணவிசிஷ்டனும் மஹாமஹிமையையுடைய பரமாத்மா மூலப்ரக்ருதிக்கவ்வருகே யிருக்கும் ப்ரஹ்மபுரமென்கிற பரமபதத்தில் ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையைப்போல் எழுந்தருளியிருக்கிறான் என்றும்

[illegible] - మనోమయః ప్రాణశరీరనేతా ప్రతిష్ఠితో౽న్నే హృదయం సన్నిధాయ తద్విజ్ఞానేన పరిపశ్యంతి ధీరా ఆనందరూపమమృతం యద్విభాతి என்று பரிசுத்தமான மநஸ்ஸாலே க்ரஹிக்கக்கூடியவனும் ப்ராணசரீரங்களுக்கு ப்ரபுவாய் ஆநந்தரூபனும் அம்ருதத்தைப்போல பரமபோக்யனுமிருக்கிற பரப்ரஹ்மம் அன்னத்தின் பரிணாமமான தேஹத்தில் அந்தர்யாமியாயெழுந்தருளி ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அந்த பரப்ரஹ்மத்தை ப்ரஜ்ஞாசாலிகள் ஜ்ஞாநத்தாலே தர்சநஸமநாகாரமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறார்கள் என்றும்

[illegible] - భిద్యతే హృదయగ్రంథిశ్ఛిద్యంతే సర్వసంశయాః క్షీయంతే చాస్య కర్మాణి తస్మిన్ దృష్టే పరావరే - என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாகிற அவரர்களுக்குப் பரனும் ஸர்வாதாரபூதனுமிருக்கிற அந்த பரப்ரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தால் அப்படிப்பட்ட உபாஸகனுடைய ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற காமாதிக்ரந்திகள் நிவர்த்தியாகின்றன. ஸர்வஸம்சயங்களும் அற்றுப்போகின்றன. புண்யபாபங்கள் நசிக்கின்றன என்றும்

[illegible] - విరజం బ్రహ్మ నిష్కళం తచ్ఛుభ్రం జ్యోతిషాం జ్యోతి ర్యదాత్మవిదో విదుః - என்று ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் அதிமநோஹரமாய் ஸர்வரும் விரும்பத்தக்கதாய் ஸ்வர்ணமயமான கோபுரமண்டபப்ராகாரங்களையுடையதாய் ரஜஸ்தமோகுணமற்ற சுத்தஸத்வமயமாயிருக்கிற பரமபதத்தில் தோஷரஹிதமாய் பரிசுத்தமாய் ஸூர்யாக்நிகளைவிட அதிப்ரகாசமாய் ஒருவஸ்து விருக்கிறதோ அந்தவஸ்துவை ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிகள் பரப்ரஹ்மமென்று அறிகிறார்கள். என்றும்

[illegible] - న తత్ర సూర్యో భాతి న చంద్రతారకం నేమా విద్యుతో భాంతి కుతో౽యమగ్నిః తమేవ భాంతమనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వమిదం విభాతి என்று அதிப்ரகாசமுடைய ஸுவர்ணமண்டபகோபுர ப்ராகாரயுக்தபரமபதத்தில் பகவத்திவ்யமங்களவிக்ரஹதேஜஸ்ஸுக்கு முன்னே ஸூர்ய சந்த்ரநக்ஷத்ராக்நிகளுமவை ப்ரகாசிக்கிறதில்லை. [illegible] - దివి సూర్యసహస్రస్య భవేద్యుగపదుత్థితా యది భాః సదృశీ సా స్యాద్భాసస్తస్య మహాత్మనః - என்கிறபடி அபரிமிததிவ்யதேஜோவிசிஷ்டபகவத்திவ்யமங்கள விக்ரஹதேஜஸ்ஸால் ஸூர்யசந்த்ராதி ஸர்வமும் ப்ரகாசிக்கிறது என்றும் ([illegible] - యచ్చంద్రమసి యచ్చాగ్నౌ తత్తేజో విద్ధి మామకం - என்று பகவத்கீதையிலும் ஸூர்யசந்த்ராக்நிகளுடைய தேஜஸ்ஸு பகவானுடைய தேஜஸ்ஸாகச்சொல்லியிருக்கிறது.)

[illegible] - ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే తయోరన్యః పిప్పలం స్వాద్వత్త్యనశ్నన్నన్యో అభిచాకశీతి - என்று சரீரமாகிற வ்ருக்ஷத்தில் ஸர்வதாகூட வர்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களில் ஜீவாத்மா அவஸ்யம் அநுபவிக்க

வேண்டிய கர்மபலங்களை அநுபவிக்கிறது. பரமாத்மா கர்மபலமில்லாமையால் அநுபவியாமல் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. என்றும் (இப்படியிருக்கையால் ப்ரஹ்மமொன்றே ஸத்யம் ஜீவேஸ்வரர்கள் கல்பிதமென்பதும் அதுவும்பொய்யென்றும் சொல்வது பொய்யென்றறிந்துகொள்ளவேண்டியது.)

[illegible] – సమానే వృక్షే పురుషో నిమగ్నో అనీశయా శోచతి ముహ్యమానః జుష్టం యదా పశ్యత్యన్యమీశమస్య మహిమానమితి వీతశోకః – என்று சரீரத்திலிருக்கிற புருஷனாகிய ஜீவன், அநீசனாய் துக்கத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட ஜீவன் ஸம்ஸாரஸாகரத்திலிருந்து தன்னை உத்தரித்து ரக்ஷிக்கவல்ல ஜ்ஞாநசக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடையஈஸ்வரனை ஸ்ரவணமநநத்யாநங்களால் ஸாக்ஷாத்கரித்தபோது அவனுடைய அநுக்ரஹத்தால் துக்கரஹிதனாய் மோக்ஷத்தையடைகிறான் என்றும்

[illegible] – యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మవర్ణం కర్తారమీశం పురుషం బ్రహ్మయోనిం తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి – என்று ஸ்ருதிகளிலும் [illegible] – ఆదిత్యవర్ణం తమసః పరస్తాత్ என்றும் [illegible] – అప్రాకృతస్సువర్ణః సర్వ ఏవ సువర్ణః – என்று [illegible] ஸ்ருதிகளில் சொன்னபடி அப்ராக்ருதமாகிய ஸ்வர்ணதுல்ய விக்ரஹத்தையுடையனாய் ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாய் ஸர்வலோக நியந்தாவாய் ப்ரஹ்மாவுக்குக் காரணபூதனாய் பரமபுருஷனான பரவாஸுதேவனை ஸாக்ஷாத்கரித்த வித்வான், மோக்ஷப்ரதிபந்தக புண்யபாபங்களிலின்றும் நிவர்த்தனாய் பரமஸாம்யத்தை யடைகிறான். என்றும் ([illegible] మమ సాధర్మ్యమాగతాః என்று பகவத்கீதையிலும் [illegible] – భోగమాత్ర సామ్యలింగాచ్చ என்று ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திலும் சொல்லியிருக்கிறது.)

[illegible] – సత్యమేవ జయతే నానృతం సత్యేన పంథా వితతో దేవయానః – என்று ஸத்யவாதியே ஸத்யவாக்யத்தாலே லோகத்தை ஜயிப்பன். அஸத்யவாதி ஜயிக்கமாட்டான். ஆதலால் ஸத்யத்தாலேயே அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை யடைகிறபடியால் ஸத்யவாதியேயாக வேண்டும். என்றும்

[illegible] – ఏషోఽణురాత్మా చేతసా వేదితవ్యో యస్మిన్ ప్రాణః పంచధా సంవివేశ – என்று இந்தஆத்மா அணுவாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் பஞ்சப்ராணனோடு கூடியிருக்கிறது. அது பரிசுத்தமானமநஸ்ஸால் க்ரஹிக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. என்றும்

[illegible] – వేదాంతవిజ్ఞానసునిశ్చితార్థాస్సన్న్యాసయోగాద్యతయశ్శుద్ధసత్త్వాః తే బ్రహ్మలోకేషు పరాంతకాలే పరామృతాత్పరిముచ్యంతి సర్వే என்று வேதாந்தஸ்ரவணத்தால் ஸுநிஸ்சிதமாக பரதத்வார்த்தத்தையறிந்து ஜிதேந்த்ரியராய் காம்யகர்மங்களைவிட்டு பரிசுத்தாந்தக்கரணராய் உபாஸிக்கவர்கள் தேஹாவஸாநகாலத்தில் பரப்ரஹ்மலோகத்தை ப்ராப்தித்து ஸம்ஸாரநிவர்த்தியையடைந்து முக்தராகிறார்கள் என்றும்

[illegible] – యథా నద్యస్స్యందమానాస్సముద్రే ఽస్తం గచ్ఛంతి నామరూపే విహాయ తథా విద్వాన్నామరూపాద్విముక్తః పరాత్పరం పురుషముపైతి దివ్యం என்று எப்படிகங்கைமுதலியநதிகள் ஸ்வோத்பத்திஸ்தாநத்திலிருந்துவந்து கங்கைமுதலியபெயர்களையும் சுக்லரூபாதிகளையும் விட்டு ஸமுத்ரத்தில் ப்ரவேசித்து ஸமுத்ரஸாம்யத்தை யடைகிறதோ அதைப்போல ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிதேவாதி நாமரூபங்களை விட்டு ப்ரஹ்மாதிகளைவிட பரனாயிருக்கிற பரமபுருஷனையடைந்து பரமஸாம்யத்தை யடைகிறானென்றும்

[illegible] – సయోహవై తత్పరమం బ్రహ్మ వేద బ్రహ్మైవ భవతి నాస్యాబ్రహ్మవిత్కులే భవతి తరతి శోకం తరతి పాప్మానం గుహాగ்ரంథిభ్యో విముక్తోమృతో భవతి என்று சதுர்முக பஞ்சமுக ஷண்முகாதிகளைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமான பரப்ரஹ்மத்தையறிந்த ப்ரஹ்மஜ்ஞானமுடையவனை அபஹதபாப்மத்வாதிகளையுடைய ப்ரஹ்மதுல்யனாகிறான். ப்ரஹ்மவித்துக்களுடையவம்சத்தில் அப்ரஹ்மவித்துக்கள் பிறப்பதில்லை. ப்ரஹ்மவித்குலத்திலே பிறந்தவர்கள் ப்ராயஶঃ ப்ரஹ்மவித்துக்களேயாகிறார்கள். ஸம்ஸாரதுக்கத்தைக்கடக்கிறார்கள். துக்கஹேதுவான பாபஸமுத்ரத்தைக்கடக்கிறார்கள். ஹ்ருதயக்ரந்திகளாகிய காமாதிகளைவிட்டவர்களாய் மோக்ஷத்தையடைகிறார்களென்றும்

(அத்வைதிகள் [illegible] – బ్రహ్మవేద బ్రహ్మైవ భవతి என்பதற்கு ப்ரஹ்மத்தையறிந்தவன் ப்ரஹ்மமேயாய்விடுகிறானென்று அபார்த்தம்பண்ணினது இந்த முண்டகோபநிஷத்தில் [illegible] – నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి என்று ப்ரஹ்மஸாம்யத்தை யடைகிறதாகச் சொல்லியிருக்கையாலும் பகவத்கீதையில் பகவான் [illegible] – మమసాధర్మ్యమాగతాః என்று தன்னுடைய ஸாம்யத்தையடைவதாகச் சொன்னபடியாலும் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் [illegible] – భోగమాత్రసామ్యలింగాచ్చ என்று போகமாத்ரஸாம்யம் சொல்லியிருக்கையாலும் சேராது.)

இப்படி இந்தமுண்டகோபநிஷத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நாபீகமலத்தில் உண்டானவனாய் ஸர்வவேதங்களையு மதிகரித்தவனான ப்ரஹ்மாவின் ஜ்யேஷ்டபுத்ரராய்ப்ரஹ்மாவால் ஸர்வவித்யாதிகமான ப்ரஹ்மவித்யையை யுபதேசிக்கப்பெற்றவராயிருக்கிற அதர்வர் அங்கிரஸருக்கு உபதேசிக்க அவர்ஸௌநகருக்கு உபதேசித்த அங்கோபாங்கஸஹித ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணமாகிற அபரவித்யையாலும் அஷ்டாங்கயோகத்தால் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்க பராவித்யையாலும் சிலந்தி தன்னிடத்திலடங்கியிருக்கிற நூலை ஸ்ருஷ்டித்து க்ரஹித்துக்கொள்ளுகிறாப்போலே பரப்ரஹ்மம் தன்னிடத்திலடங்கியிருக்கிற ஸூக்ஷ்மசிதசித்துக்களை ஸ்தூலசிதசித்ரூபமாய் ஸ்ருஷ்டித்து ப்ரளயகாலத்தில் க்ரஹித்துக்கொள்ளுகிறதென்றும் சரீரமாகிறவ்ருக்ஷத்தில் ஜீவாத்மாபரமாத்மாவாகிற பக்ஷிகளிருக்கின்றனவென்றும் அவ்விரண்டுபக்ஷிகளில் ஜீவாத்மாகர்மபலங்களையநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றும், பரமாத்மாஸாக்ஷியாயிருக்கிறதென்றும் அந்தப்பரமாத்மாவை ஶ்ரவணமநநத்யாநங்களால் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாக ஸாக்ஷாத்கரித்து பரப்ரஹ்மாநுக்ரஹத்தைப் பெற்றவர்கள் மோக்ஷப்ரதிபந்தக ஸர்வபாபங்களும் ஸர்வகாமங்களுமற்று பரப்ரஹ்மலோகமாகிய பரமபதத்தைப்ப்ராபித்து பரப்ரஹ்மஸாம்யத்தையடைந்து ப்ரஹ்மாநந்தபரிதர்களாயிருப்பார்களென்று சொல்லியிருக்கையால் இதற்கு மாறாக அத்வைதிகள் ஆகாசத்தில்வர்ணப்ரமம் உண்டாவதைப்போல் ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் ப்ரபஞ்சப்ரமமுண்டாகிறதென்று சொல்வதைக்கேட்டு ப்ரயோஜநமற்றுப்போகாமல் உபநிஷத்திற்சொன்னபடி ஶ்ரவணமநநத்யாநாதிகளைப்பண்ணி உஜ்ஜீவிப்பதுநலம்.

தைத்திரீயோபநிஷத்.

[illegible] – బ్రహ్మవిదాప్నోతి పరం తదేషాభ్యుక్తా సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మయోవేదనిహితం గుహాయాం పరమే వ్యోమన్ సోశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ సహ బ్రహ్మణా విపశ్చితేతి என்று, ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளால் மிகவும் பெரிதாய்ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதி சேதநாசேதநங்களுக்கு விலக்ஷணமாயிருக்கிற பரப்ரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்த ப்ரஹ்மஜ்ஞானி பரப்ரஹ்மத்தையடைகிறானென்றும் (ப்ரஹ்மசப்தார்த்தத்தைவிவரிக்கிறது. [illegible] – సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ என்று. ஸத்யமாவது நிருபாதிகஸத்தையுடைத்தாயிருக்கை. ஜ்ஞானமாவது ஸங்கோசமற்ற ஜ்ஞானாகாரமாயிருக்கை. அநந்தமாவது தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதரஹிதமாயிருக்கை. ப்ரஹ்மமாவது நிரதிசய ப்ருஹத்வாதிகுணாஶ்ரயமாயிருக்கை.) யாதாமொருஉபாஸகன் பரம

பதத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பரவாஸுதேவனை ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஆகாசத்திலிருக்கிறதாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறானோ அந்தப்ராஹ்மஜ்ஞானி அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்திலே சென்று பரப்ரஹ்மத்தோடு கூடவிருந்து ஸர்வகுணங்களையும் போகங்களையும் அநுபவிக்கிறான் என்றும்

[illegible] - తస్మాద్వా ఏతస్మాదాత్మన ఆకాశస్సంభూతః ఆకాశాద్వాయుః వాయోరగ్నిః అగ్నేరాపః అద్భ్యః పృథివీ పృథివ్యా ఓషధయః ఓషధీభ్యోఽన్నం అన్నాత్పురుషః స వా ఏష పురుషోఽన్నరసమయః తస్యేదమేవ శిరః అయం దక్షిణః పక్షః అయముత్తరః పక్షః అయమాత్మా ఇదం పుచ్ఛం ప్రతిష్ఠా తదప్యేష శ్లోకో భవతి என்று அந்தப்ராஹ்மம் தன் ஸங்கல்பத்தில் ப்ரளயகாலத்தில் அவிபக்தமாகலயித்திருந்த ஆத்மகோடிகளை [illegible] விபக்தமாக்கி குணவைஷம்யத்தை யுண்டுபண்ணி [illegible] அதில்நின்றும் த்ரிவித அஹங்காரங்களையும் [illegible] ரத்திலிருந்து ஸப்ததந்மாத்ரையையும் அவற்றில்நின்றும் [illegible] யும் ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவையும் வாயுவிலிருந்து அக்நியையும் அக்நியிலிருந்து ஜலத்தையும் ஜலத்திலிருந்து ப்ருதிவியையும் ப்ருதிவியிலிருந்து ஓஷதிகளையும் ஓஷதியிலிருந்து அன்னத்தையும் அன்னத்திலிருந்து புருஷசரீரத்தையும் உண்டாக்குகிறான் என்றும்

[illegible] - భీషాஸ్మాద్వాతః పవతే భీషోదేతి సూర్యః భీషాస్మాదగ్నిశ్చేంద్రశ్చ మృత్యుర్ధావతి పంచమః ఇతి என்று ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாயிருக்கிற பரப்ராஹ்மம் நமக்கு ஆஜ்ஞாபித்த கார்யங்களில் விரோதம் வந்தால் எங்கே நம்முடையபதவிக்கு ஹாநிவருகிறதோவென்றஞ்சி வாயு ஸூர்யன் அக்நி இந்த்ரன் யமன் முதலானோர் ஜாக்ரதையோடு தாங்கள் தங்களுக்கு நியமித்தகார்யங்களைச் செய்கிறார்கள் என்றும்

[illegible] - సైషానందస్య మీమాంసా భవతి యువా స్యాత్సాధుయువాధ్యాయకః ఆశిష్ఠో ద్రఢిష్ఠో బలిష్ఠః తస్యేయం పృథివీ సర్వా విత్తస్య పూర్ణా స్యాత్ స ఏకో మానుష ఆనందః తే యే శతం మానుషా ఆనందాః స ఏకో మనుష్యగంధర్వాణామానందః తే యే శతం మనుష్యగంధర్వాణామానందాః స ఏకో దేవగంధర్వాణామానందః తే యే శతం దేవగంధర్వాణామానందాః స ఏకః పితౄణాం చిరలోకలోకానామానందః తే యే శతం పితౄణాం చిరలోకలోకానామానందాః స ఏక ఆజానజానాం దేవానామానందః తే యే శతమాజానజానాం దేవానామానందాః స ఏకః కర్మదేవానాం దేవానామానందః తే యే శతం కర్మదేవానాం దేవానామానందాః స ఏకో దేవానామానందః తే యే శతం దేవానామానందాః స ఏక ఇంద్రస్యానందః తే యే శతమింద్రస్యానందాః స ఏకో బృహస్పతేరానందః తే యే శతం బృహస్పతేరానందాః స ఏకః ప్రజాపతేరానందః తే యే శతం ప్రజాపతేరానందాః స ఏకో బ్రహ్మణ ఆనందః என்றும் [illegible] - శ్రోత్రియస్య చాకామహతస్య స యశ్చాయం పురుషే యశ్చాసావాదిత్యే స ఏకః స య ఏవంవిత్ అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య என்றாரம்பித்து [illegible] - ఏతమానందమయమాత్మాన ముపసంక్రామతి என்று இப்படிப்பட்ட ப்ரபாவத்தையுடைய பரப்ராஹ்மத்தின் ஆநந்தத்தை [illegible] விடுதற்கு வேதம் ஒரு அளவையேற்படுத்திக்கொண்டது. அந்த ஆநந்தம் [illegible]; இது ஸாதுவாய் யௌவநத்தையுடையவனாய் ஸம்ப்ரதாயக்ரமமாக அங்கோபாங்கங்களோடே வேதாத்யயநம்பண்ணி அந்த அர்த்தஜ்ஞனாயிருப்பவனாய் புத்திசாலியாய் எல்லாருடைய மங்களாசா

ஸாத்துக்கு விஷயபூதனாய் நன்றாய்ப்புஜிக்கத்தக்கவனாய் ஜீர்ணசக்தியுடையவனாய் அரோகத்ருடகாத்ரனாய் சரீரபலத்தையும் மனோதாருட்யமுமுடையவனாய் ஸர்வதநதாந்யங்களும் பூர்ணமான பூமிமுழுதும் ஸ்வாதீநமாகவுடையவனாயிருப்பவனுடைய ஆநந்தத்துக்கு மநுஷ்யாநந்தமென்றுபெயர். இந்தமநுஷ்யாநந்தத்தைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது மநுஷ்யகந்தர்வாநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது தேவகந்தர்வாநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது பித்ருக்களுடைய ஆநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது அஜாநலோகத்திலுண்டானதேவதைகளுடைய ஆநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது கர்மதேவதைகளுடைய ஆநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது தேவதைகளுடைய ஆநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது தேவேந்த்ரனுடைய ஆநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது ப்ருஹஸ்பதியினுடைய ஆநந்தம். அதைவிட நூறுமடங்கதிசயித்தது சதுர்முகப்ரஹ்மாவினுடைய ஆநந்தம். அந்தப்ரஹ்மாவினுடைய ஆநந்தத்தைவிட அநேகமடங்கதிசயித்தது பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஆநந்தமென்றும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநிக்கும் மநுஷ்யாநந்தந்தொடங்கி பரப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமான ஸர்வாநந்தங்களுமுண்டென்றும் ஸர்வாநந்த பரிபூர்ணமாய் பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ப்ரஹ்மம் ஆச்ரிதோபாஸநார்த்தம் ஸர்வஜீவஹ்ருதயபுண்டரீகத்திலும் ஆதித்யனிடத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிறதென்றும் அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மம் ஒன்றே அநேகமில்லையென்றுமறிந்து உபாஸிக்கிற ப்ரஹ்மோபாஸகன் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே பரமபதத்தில் ஆநந்தமயப்ரஹ்மத்தையடைகிறான் என்றும்

யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ.
యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ - என்று இப்படி ஸர்வாநந்தாதிசயமான ப்ரஹ்மாநந்தத்தின் எல்லையைக்காணப்புக்க வேதம் மீளவும் ப்ரஹ்மாவினுடைய ஆநந்தத்தை மநுஷ்யாநந்தத்தில் வைத்து முன்போலப் பெருக்கிப் பெருக்கிப் பார்த்து முடியாமல் நமக்கு அஸாத்யமென்று திரும்பிவிட்டது என்றும்

ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் ந பிபேதி குதச்ச
ந - ఆనందం బ్రహ్మణో విద్వాన్ న బిభేతి కుతశ్చన - என்று ஸர்வாதிசயமான ஆநந்தத்தையுடைய பரப்ரஹ்மத்தை அறிந்த ப்ரஹ்மஜ்ஞாநி ஒருவனுக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லை என்றும்

அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸந்தமேநம் ததோ விது:
అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద సన్తమేనం తతో విదుః - என்று ஸர்வாதிசயமான ஆநந்தத்தையுடையனாய் ஸகலஜகத்காரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வசேஷியாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வசப்தவாச்யனாய் ஸர்வதர்மஸமாராத்யனாய் ஸர்வவித்யாவேத்யனாய் சேதநாசேதநவிலக்ஷணனாய் சேதநாசேதநவிசிஷ்டனாய் ஸர்வபலப்ரதனாயிருக்கிற ப்ரஹ்மம் உண்டென்றறிந்தவன் பரப்ரஹ்மாநுக்ரஹபாத்ரனாய் ஸத்தையுடையவனாகிறான் என்றும்

அஸந்நேவ ஸ பவதி அஸத் ப்ரஹ்மேதி வேத சேத் - అసన్నే
వ స భవతి అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్ - என்று இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மம் இல்லையென்று எவன் அறிகிறானோ அவன் பரப்ரஹ்மநிக்ரஹபாத்ரனாய் அஸத்ப்ராயனாய்விடுகிறான் என்றும்,

ப்ருகுர்வை வாருணி: வருணம் பிதரமுபஸஸார அதீஹி பகவோ ப்ரஹ்மேதி தஸ்மா ஏதத்ப்ரோவாச அந்நம் ப்ராணம் சக்ஷு: ச்ரோத்ரம் மநோ வாசமிதி தம் ஹோவாச - భృగుర్వై వారుణిః వరుణం పితర ముపససార అధీహి భగవో బ్రహ్మేతి తస్మా ఏతత్ప్రోవాచ అన్నం ప్రాణం చక్షుః శ్రోత్రం మనో వాచమితి తం హోవాచ - என்று வருணபுத்ரரான ப்ருகு பிதாவான வருணனிடத்துக்குச்சென்று விதிப்ரகாரம் அநுவர்த்தித்து ஸர்வஜ்ஞரான ஆசார்யரே பரப்ரஹ்மம் இப்படிப்பட்டதென்று உபதேசிக்கவேண்டுமென்றுகேட்க அவர் ப்ருகுவுக்கு அன்னம் ப்ராணம் சக்ஷுஸ்ச்ரோத்ரம் மநம் வாக்கு இவைகள் ப்ரஹ்மமென்று அருளிச்செய்ய இவைகளெல்லாஞ்சேர்ந்து ப்ரஹ்மமா அல்லது ப்ரத்யேக ப்ரத்யேகமாக ஒவ்வொன்றும் ப்ரஹ்மமா ஒன்றுந்தெரியவில்லையே யென்று வ்யாகுலசித்தராயிருக்கிற புத்ரரைக்கண்டு, வருணர்,

யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ தத்ப்ரஹ்மேதி ஸ தபோ(அ)தப்யத ஸ தபஸ்தப்த்வா - యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే యేన జాతాని జీవంతి యత్ప్రయంత్యభిసంవిశంతి తద్విజిజ్ఞాసస్వ తద్బ్రహ్మేతి స తపోऽతప్యత స తపస్తప్త్వా - என்று எந்த வஸ்துவினிடத்

திலிருந்து கண்ணுக்குப்புலப்படுகிறதேவ மநுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவரரூபபூதங்கள் உண்டாகின்றனவோ உண்டானபூதங்கள் எந்தவஸ்துவினால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றனவோ மோக்ஷகாலத்தில் எந்தவஸ்துவை யுத்தேசித்து ஆத்மாக்களடைகின்றனவோ ப்ரளயகாலத்தில் எந்தவஸ்துவில் ஸர்வபூதங்களும் ப்ரவேசித்து லயிக்கின்றனவோ அந்தவஸ்துவே ஜகத்காரணபரப்ரஹ்மமென்று தெரிந்துகொள் அந்தவஸ்துவே நமக்கு ப்ராப்யமென்று மநநம்பண்ணு ப்ரஹ்மவித்யைக்கு அந்தரங்கஸாதனம் இந்த்ரியமநோரூபதபஸ்ஸென்று தெரிந்துகொண்டு தபஸ்ஸைப்பண்ணு என்றுசொன்னபின்பு தபஸ்ஸைப் பண்ணிப்பார்க்கையில்,

அந்நம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் - அந்நாத்த்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே அந்நேந ஜாதாநி ஜீவந்தி அந்நம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி தத்விஜ்ஞாய புநரேவ வருணம் பிதரமுபஸஸார அதீஹி பகவோ ப்ரஹ்மேதி தஹ்ம் ஹோவாச தபஸா ப்ரஹ்ம விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, ப்ராணோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் - மநோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் - விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் - ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத் ஆநந்தாத்த்யேவ கல்விமாநி பூதாநி ஜாயந்தே ஆநந்தேந ஜாதாநி ஜீவந்தி ஆநந்தம் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி ஸைஷா பார்கவீ வாருணீ வித்யா பரமே வ்யோமந் ப்ரதிஷ்டிதா ஸ ய ஏவம் வேத ப்ரதிதிஷ்டதி அந்நவாநந்நாதோ பவதி மஹாந் பவதி ப்ரஜயா பசுபிர்ப்ரஹ்மவர்சஸேந மஹாந் கீர்த்யா.

అన్నం బ్రహ్మేతివ్యజానాత్ అన్నాద్ధ్యేవఖల్విమాని భూతానిజాయంతే అన్నేనజాతానిజీవంతి అన్నంప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి తద్విజ్ఞాయపునరేవవరుణంపితరముపససార. అధీహిభగవోబ్రహ్మేతి తగ్ంహోవాచతపసా బ్రహ్మవిజిజ్ఞాసస్వ - ప్రాణోబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ - మనోబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ - విజ్ఞానంబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ - ఆనందోబ్రహ్మేతివ్యజానాత్ ఆనందాద్ధ్యేవఖల్విమానిభూతానిజాయంతే ఆనందేనజాతానిజీవంతి ఆనందంప్రయంత్యభిసంవిశంతీతి సైషాభార్గవీవారుణీవిద్యాపరమేవ్యోమన్ ప్రతిష్ఠితా స యఏవం వేదప్రతితిష్ఠతి అన్నవానన్నాదోభవతి మహాన్భవతి ప్రజయాపశుభిర్బ్రహ్మవర్చసేనమహాన్కీర్త్యా

என்று அந்நமயமான சரீரத்தில் அந்நம் ப்ரஹ்மமென்றறிந்த ப்ருகு அன்னத்தால் ஸர்வபூதங்களு முண்டாய் அந்நத்தால்ஜீவித்து நாசதசையில் அந்நம் அஜீர்ணமாய் லயத்தையடைகிற படியைக்கண்டு அந்நத்தை ப்ரஹ்மமென்று தெரிந்துகொண்டு மீளவும் [illegible] ஓஷதீப்யோऽந்நம் - என்று ஓஷதியிலிருந்து அந்நம் உண்டானதாய்ச் சொல்லியிருக்கிறதே அதையெப்படி ப்ரஹ்மமென்கிறதென்று ஸந்தேஹத்தை யுடையராய் மீளவும் பிதாவான வருணனிடத்துக்குவந்து ஸ்வாமீ! ப்ரஹ்மம் அந்நமோ வேறோ அதை உபதேசிக்கவேண்டுமென்றுகேட்க மறுபடியும் தபஸ்ஸைபண்ணிப் பார்க்கச்சொல்லிநியமிக்க அப்படியே தபஸ்ஸைபண்ணிப் பார்க்கையில் ப்ராணன் அந்நமயமான சரீரத்துக்கு ஆதாரமாயிருப்பதையறிந்து ப்ராணனை ப்ரஹ்மமென்று நிச்சயித்து மீளவும் விசாரித்துப்பார்க்கையில் நாராயணாத் ப்ராணோ ஜாயதே - నారాయణాత్ప్రాణోజా யதே - என்று ப்ராணனுக்கு உற்பத்திசொல்லியிருக்கையாலும் பஞ்சபூதங்களி லொன்றான வாயுவினுடைய [illegible] பிரிவாயிருக்கையாலும் அதை ப்ரஹ்மமென்றுசொல்ல ஸந்தேஹித்துக்கொண்டு பிதாவினிடத்திற்குவந்து ப்ரஹ்மம் ப்ராணனோ வேறோ அதை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன பிதா மீளவும் தபஸ்ஸைபண்ணிப்பார்க்கும்படி நியமிக்க அப்படியேதபஸ்ஸைபண்ணிப்பார்க்கையில் ப்ராணனைப்பார்க்கிலும் மநஸ்ஸு அதிகமாயிருக்கையாலும் ஜ்ஞாநேந்த்ரிய கர்மேந்த்ரிய காரியங்களுக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கையாலும் பந்தமோக்ஷங்களுக்கு ஹேதுவாயிருக்கையாலும் மநஸ்ஸை ப்ரஹ்மமாகச் சொல்லலாமென்று விசாரித்துப்பார்க்கையில் ப்ரளயகாலத்தில் மநஸ்ஸு [illegible]க்குக்காரணமான ப்ரக்ருதியில் லயிக்கிறதாகவும் பரப்ரஹ்மம் ஸ்ருஷ்டிக்கும்போது ஸர்வேந்த்ரியங்களோடு மநஸ்ஸு முண்டாகிறதாகவும் சொல்லியிருக்கையால் ஸந்தேஹித்து பிதாவினிடத்திற்குவந்து ப்ரஹ்மம் மநஸ்ஸா வேறோ அருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன மீளவும் தபஸ்ஸைபண்ணச்சொல்லி நியமிக்க அப்படியே தபஸ்ஸைபண்ணிப்பார்க்கையில் மநஸ்ஸுக்கு அவ்வருகாயிருந்துகொண்டு விசேஷஜ்ஞாநத்தை யுடையனாய் ஸர்வகார்யங்களையும் பண்ணுகிற ஜீவாத்மா ப்ரஹ்மமாயிருக்கலாமென்று தெரிந்துகொண்டு மீளவும் ப்ரதிக்ருதீநாம் - నిర్దేశానాం - என்கிறமுண்டகோப[illegible]த் வாக்யத்தில் ஜீவாத்மாக்களுக்குக் கோரின ஸர்வபலங்களையும் கொடுக்கத்தக்கவனாய் ஸர்வத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று ஸங்கல்பித்து ஸர்வத்தையு முண்டாக்குகிற ப்ரஹ்மம் அதிக

மாக விருக்கஸமென்று ஸந்தேஹித்து மீளவும் பிதாவினிடத்திற்கு வந்து விசேஷஜ்ஞானத்தையுடைய ஜீவாத்மா ப்ரஹ்மமா அல்லது வேறு அதையருளிச்செய்ய வேண்டுமென்ன மீளவும் தபஸ்ஸு பண்ணிப்பார்க்கும்படி நியமிக்க ப்ருகுவானவர் ஜீவாத்மா ப்ரஹ்மமன்றென்றறிந்துகொண்டு தபஸ்ஸு பண்ணிப் பார்க்கையில் ஸர்வாநந்தங்களாலும் பரிபூர்ணமாய் ஸகலஜகத்துக்கும் உத்பத்திஸ்திதிலய காரணமாய் முமுக்ஷூபாஸ்யமாய் முக்தப்ராப்யமாயிருக்கிறது ஆநந்தம் ப்ரஹ்மமென்று தெரிந்துகொண்டு விசேஷஜ்ஞானத்தையுடையராய் க்ருதக்ருத்யரானார்.

இப்படி அன்னமய ப்ராணமய மனோமய விஜ்ஞானமயங்களை விட அதிகதமம் ஆநந்தமய பரப்ரஹ்மமென்று ப்ருகுவுக்கு வருணர் சொன்ன ப்ருகுவாருணிவித்யையையறிந்தவன் அன்னமயாதிகளை அதிக்ரமித்து பரமபதத்தில் ஸ்ரீபூநீளைகளோடே கூடிக்கொண்டு நித்யமுக்த ஸேவ்யனாய் நிரதிஸயாநந்தமயனான ஸ்ரீயப்பதியையடைந்து ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாயிருப்பன். புநராவ்ருத்தி யில்லையாம். இப்படிப்பட்ட முக்திக்கு யோக்யனான மஹாநுபாவன் லீலாவிபூதியிலிருக்கும்போது ஸர்வோத்தமமான வைபவத்தோடு கூடியிருந்து மதுராதி ஷட்ரஸோபேத அன்னத்தையுடையவனாவன். அப்படிப்பட்ட அன்னத்தையுண்ணும் சக்திமானாவன். ஸமானர்களிடத்தில் மாஹாத்ம்யத்தை யுடையவனாவன். சோபநகுணயுக்த புத்ர புத்ரிகைகளையுடையவனாவன். வீடுபசுக்கள் முதலியவைகளோடும் ப்ரஹ்மவர்ச்சஸ்ஸோடும் சமதமாதி குணங்களோடும் மஹத்தான கீர்த்தியோடும் மஹத்வம் முதலியவைகளையுண்டாக்கத்தக்க ஸுப்ராசாரத்தோடு கூடியிருப்பன். என்றும்

అన్నం న నింద్యాత్ । తద్వ్రతం । ప్రాణో వా అన్నం । శరీరమన్నాదం । ప్రాణే శరీరం ప్రతిష్ఠితం - అన్నం న నింద్యాత్ । తద్వ్రతం । ప్రాణో వా అన్నం । శరీరమన్నాదం । ప్రాణే శరీరం ప్రతిష్ఠితం - என்றும் అన్నం న పరిచక్షీత । తద్వ్రతం । ఆపో వా అన్నం । జ్యోతిరన్నాదం - అన్నం న పరిచక్షీత । తద్వ్రతం । ఆపో వా అన్నం । జ్యోతిరన్నాదం । என்றும் అన్నం బహు కుర్వీత । తద్వ్రతం । పృథివీ వా అన్నం - అన్నం బహు కుర్వీత । తద్వ్రతం । పృథివీ వా అన్నం । என்றும் న కంచన వసతౌ ప్రత్యాచక్షీత । తద్వ్రతం । తస్మాద్యయా కయా చ విధయా । బహ్వన్నం ప్రాప్ను-

5514

యాత్ । న కంచన వసతౌ ప్రత్యాచక్షీత । తద్వ్రతం । తస్మాద్యయా కయా చ విధయా । బహ్వన్నం ప్రాప్నుయాత్ । என்றும் இவைமுதலியவைகளில் அன்னபானாதிகள் ப்ரஹ்மவித்யைக்கு த்வாரபூதமாய் சரீரப்ராணதாரகமாயிருக்கையாலே அன்னபானாதிகளை நிந்திக்கலாகாது. பரிஹரிக்கலாகாது. அந்த அன்னபானாதிகளை அதிதிஅப்யாகத ஸ்வஜநாதிபஹுஜனங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அன்னதானவ்ரதம் முக்யம். அன்னார்த்தமாகத் தன்க்ருஹத்தில் வந்தவனை ஒருபோதும் நிராகரிக்கலாகாது. அன்னார்த்தம் தங்கள் க்ருஹத்துக்கு வந்தவர்களுக்கு அன்னதானம் செய்யவேண்டியது ஸர்வஜநங்களுக்கும் கர்த்தவ்யமானதால் எந்தவிதத்தாலேயாவது ஸம்பாதித்து அன்னதானம் பண்ணவேண்டியது. என்றும்

సయ ఏవంవిత్ అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతం ప్రాణమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతం మనోమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతం విజ్ఞానమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతమానందమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసంచరన్ ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే హా3వు హా3వు హా3వు అహమన్నమహమన్నమహమన్నం అహమన్నాదో3హమన్నాదో3హమన్నాదః - సయ ఏవంవిత్ అస్మాల్లోకాత్ప్రేత్య ఏతమన్నమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతం ప్రాణమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతం మనోమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతం విజ్ఞానమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఏతమానందమయమాత్మానముపసంక్రమ్య ఇమాన్ లోకాన్ కామాన్నీ కామరూప్యనుసంచరన్ ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే హా3వు హా3వు హా3వు అహమన్నమహమన్నమహమన్నం అహమన్నాదో3హమన్నాదో3హమన్నాదః - என்று பூர்வத்தில் சொன்னபடி உபாஸித்து ஸர்வாநந்த பரிபூர்ண பரப்ரஹ்ம ஸாக்ஷாத்கார முடைய ப்ரஹ்மஜ்ஞானி ப்ராரப்தகர்ம பலபோகார்த்தமுண்டான இந்ததேஹத்தையும் தேசத்தையும் தேஹிகளையும் விட்டு அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே லோகாந்தரத்தை யடைந்தபின்பு యథాక్రతురస్మింల్లోకే పురుషో భవతి తథేతః ప్రేత్య భవతి - యథాక్రతురస్మింల్లోకే పురుషో భవతి తథేతః ప్రేత్య భవతి - என்கிறபடி. యథాక్రతున్యాయేన - యథాక్రతున్యాయేన - அன்னமயப்ராண

மய ப்ராணமய மநோமய விஜ்ஞாநமய பரமாத்மாவைக்கிட்டி க்ர ந்தரம் ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய - ఆనందమయమాత్మానముపసంక్రమ్య - என்றும் ஆநந்தமயோऽப்யாஸாத் - ఆనందమయోऽభ్యాసాత్ - என்கிறஸூத்ரத்திலும் சொல்லிய ஸர்வாநந்த பரிபூர்ண ப்ரஹ்மத்தை யடைகிறான். பரப்ரஹ்ம வித்யா ஸாமர்த்யத்தாலே இந்த அண்டத்தில் பதினாலுலோகங்களில் தேவமநுஷ்யாதி ரூபங் களில் இஷ்டமான ரூபங்களை யெடுத்துக்கொண்டு - யேந யே ந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி ஸ ஏகதா பவதி த்ரிதா பவதி பஞ்சதா பவதி ஸப்ததா பவதி ஸஹஸ்ரதா பவதி యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి స ఏకధా భవతి త్రిధా భవతి పంచ ధా సప్తధా నవధా సహస్రధా భవతి என்கிறசுருத்யந்தரப்ரமாணப்ரகாரம் காமரூபியாய் ஸ்ரீயப்பதியை யநுஸரித்து அநந்தகருட விஷ்வக் ஸேநாதி நித்யமுக்தர்களோடுகூட ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸாம காநம்பண்ணிக்கொண்டு ஹா3வு ஹா3வு ஹா3வு - హా3వు హా3వు హా3వు - என்று விஸ்மயபூர்வக வாக்யங்களை காநம் பண்ணிக்கொண்டு அநாதிகாலம் பத்தஸம்ஸாரியாயிருந்த எனக்கு இப்படிப்பட்ட பாக்யமுண்டாயிற்றேயென்று மஹாதரித்ரன் அக ண்ட மஹாராஜ்யத்தை யடைந்து எப்படி ஆநந்தயுக்தனாயிருப்ப னோ அப்படியே இந்த முக்தபுருஷனும்பரப்ரஹ்மத்தால் கொடுக்க ப்பட்ட பரப்ரஹ்மாநுபவாதிகளால் ப்ரஹ்மாநந்த பரிதனாயிருக் கிறான். என்றும்

யோऽஹமஸ்மி ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி அஹமஸ்மி ப்ரஹ்மாஹமஸ்மி அஹமேவாஹம் மாம் ஜுஹோமி ஸ்வாஹா - యోహమస్మి బ్రహ్మాహ మస్మి అహమస్మి బ్రహ్మాహమస్మి అహమేవాహం మాం జుహోమి స్వాహా - என்று தேஹேந்த்ரிய மந:ப்ராண ஜ்ஞாநவிலக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநாநந்தமய னை நான் ப்ரஹ்மாத்மகனாய் ப்ரஹ்மத்துக்குசரீரதயா சேஷபூத னாய் பரதந்த்ரனாயிருக்க அதையறியாமல் ஸ்வதந்த்ரனாக எண்ணி யிருந்த ஆத்மாபஹாரதோஷசாந்தியின்பொருட்டு ஆத்ம ஸமர்ப்ப ணம் பண்ணுகிறேனென்று ஆத்ம ஸமர்ப்பணரூப ப்ரபத்தியை யநு ஷ்டிக்கிறான். என்றும்

அஜாமேகாம் லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம் அஜோ ஹ்யேகோ ஜுஷமாணோ

ऽநுஶேதே ஜஹாத்யேநாம் புக்தபோகாமஜோऽந்ய: - అజా మేకాం లోహిత శుక్లకృష్ణాం బహ్వీం ప్రజాం జనయంతీగ్ం సరూపాం అజో హ్యేకో జుషమాణోऽనుశేతే జహాత్యేనాం భుక్తభోగామజోऽన్యః - என்று உத்பத்தியில்லாததாய் நித்யமாய் ஸ்ருஷ்டிக்குப் பூர்வத்தில் ஏக ரூபமாய் தேஜோப்பந்நரூபங்களால் லோஹிதசுக்ல க்ருஷ்ணாதிரூ பங்களையுடையதாய் தன் ஸமாநரூபத்தால் தேவதிர்யங் மநுஷ் யாதி பஹுப்ரஜைகளையுண்டாக்கக்கூடியதாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியில் உத்பத்தியில்லாதவர்களாய் நித்யராயிருக்கிற ஆத்மாக்கள் ஸ்ரக்சந் தநவநிதாதிரூப ப்ராக்ருதபோகங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு ஜந்ம மரணாதிரூப ஸம்ஸாரபந்தத்தில் தூங்குகிறார்கள். உத்பத்தியில்லா தவனாய் நித்யனாயிருக்கிற பரமாத்மா ப்ராக்ருதபோகங்களை அநுபவி யாமல் விலகுகிறான். என்றும்

தஹ்ரம் விபாப்மம் பரவேஶ்மபூதம் யத்புண்டரீகம் புரமத்யஸம்ஸ்தம் தத்ராபி தஹ்ரம் ககநம் விஶோகஸ் தஸ்மிந் யதந்தஸ் ததுபாஸிதவ்யம் - దహ్రం విపాప్మం పరవేశ్మభూతం యత్పుండరీకం పురమధ్యసంస్థం తత్రాపి దహ్రం గగనం విశోకః తస్మిన్ యదంత స్తదుపాసితవ్యం - என்று உபாஸக ஶரீரமத்யத்திலிருக்கும் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் வர்த்திக்கும் பரப்ரஹ்மத்தையும் பரப்ரஹ்மத்தினி டத்திலிருக்கும் அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும் உபாஸிக்கக் கடவன். என்றும்

வேதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தா: ஸந்ந்யாஸயோகாத்யதய: ஶுத்தஸத்த்வா: தே ப்ரஹ்மலோகேஷு பராந்தகாலே பராம்ருதாத் பரிமுச்யந்தி ஸர்வே - వేదాంతవిజ్ఞాన సునిశ్చితార్థాః సన్న్యాసయోగాద్యతయశ్శుద్ధసత్త్వాః తే బ్రహ్మలోకేషు పరాంతకాలే పరామృతాత్పరిముచ్యంతి సర్వే - என்று வேதாந்த ப்ரதிபாத்ய த்த்வஹித புருஷார்த்தங்களை உள்ளபடியறிந்து பரிசுத்தமானமநஸ் ஸோடு பகவச்சரணாரவிந்த மகரந்தாநுபவத்தால் தாரபுத்ராதிகளை விட்டு யமநியமாதிகளோடு வர்த்திக்கிறவர்கள் தேஹாவஸாநகாலத் தில் பரமபதத்தில் பரப்ரஹ்மத்தையடைந்து முக்தராகிறார்கள். என்றும்

ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவம் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்புவம் வி ஶ்வம் நாராயணம் தேவம் அக்ஷரம் பரமம் பதம் விஶ்வத:

ராத்மதைவம் விஷ்ணும் நாராயணம் ஹரிம் விஶ்வமேவேதம் புருஷஸ்தத்விஶ்வமுபஜீவதி பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம் நாராயணம் மஹாஜ்ஞேயம் விஶ்வாத்மானம் பராயணம் நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்த்வம் நாராயண: பர: நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண: பர: யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபி வா அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தித: - సహస్రశీర్షం దేవం విశ్వాక్షం విశ్వశంభువం విశ్వం నారాయణం దేవ మక్షరం పరమం ప్రభుం విశ్వతః పరమం నిత్యం విశ్వం నారాయణం హరిం విశ్వమేవేదం పురుష స్తద్విశ్వముపజీవతి పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరం శాశ్వతం శివమచ్యుతం నారాయణం మహాజ్ఞేయం విశ్వాత్మానం పరాయణం నారాయణపరం బ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః నారాయణపరో జ్యోతి రాత్మా నారాయణః పరః యచ్చ కించిజ్జగత్సర్వం దృశ్యతే శ్రూయతేపి వా అంతర్బహిశ్చ తత్సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః - என்றாரம்பித்து திர்யகூர்த்வமதஶ்ஶாயீ ரஶ்மயஸ்தஸ்ய ஸந்ததா: ஸந்தாபயதி ஸ்வம் தேஹமாபாததலமஸ்தக: தஸ்ய மத்யே வஹ்நிஶிகா அணீயோர்த்வா வ்யவஸ்தித: - నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా నీవారశూకవత్తన్వీ పీతాభాస్వత్యణూపమా తస్యాః శిఖాయా మధ్యే పరమాత్మా వ్యవస్థితః సబ్రహ్మ సశివ స్సేంద్ర స్సోక్షరః పరమ స్స్వరాట్ - என்னு மளவாக அநந்தசாகைகளையுடைய நிகிலவேதநிகமமான ஸர்வவேதாந்தங்களில் பரப்ரஹ்ம பரந்தத்வ பரமாத்ம பரஞ்ஜோதிபராயண புருஷ அக்ஷர அச்யுத விஶ்வாத்ம ஈஶ்வர ஶிவ சம்பு ப்ரமுக சப்தங்களாலே நிர்த்திஷ்டமான வஸ்துவை இன்னதென்றும் அநேகமென்றும் ஸந்தேஹியாதபடி அவ்வோசப்தங்களை யநுவதித்து அஸாதாரண யோகரூடிபதமான நாராயண சப்தத்தைச்சேர்த்து அவ்வோசப்தங்களுக்குப்பொருள் நாராயணனென்று தோன்றும்படி சொல்லியிருக்கையாலும் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம்தேவம் - సబ్రహ్మసశివస్సేంద్ర - என்று கார்யவர்க்கங்களிற் சேர்ந்த இந்த்ரனோடே ப்ரஹ்மருத்ரர்களையுஞ் சேர்த்து நாராயணனுக்குக் கார்யபூதராகவுஞ் சொல்லியிருக்கையாலும் ஸகலஜகத் ஸர்க்கஸ்திதி

ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வசப்தவாச்யனாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாய் ஸர்வவித்யாவேத்யனாய் ஸர்வபலப்ரதனாயிருப்பவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும் ஸ்பஷ்டமாய்ப் ப்ரகாசிக்கிறது.

இப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளால் மிகவும்பெரிதாய் பரமபதத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பரப்ரஹ்மம்ஸர்வஜநஹ்ருதயாகாசத்திலிருக்கிறதாக ஸாக்ஷாத்கரித்து பரப்ரஹ்மாநுபவத்தைப்பெறுகிற ப்ரஹ்மஜ்ஞாநி பரமபதத்தையடைந்து பரப்ரஹ்மத்தோடே கூடவிருந்துகொண்டு ஸர்வபோகங்களையுமநுபவிக்கிறனென்றும், அந்த பரப்ரஹ்மம் தன்னிடத்தில் லயித்திருந்த ஆத்மாக்களடங்கிய மூலப்ரக்ருதியிலிருந்து ஆகாசாதிகளையுண்டாக்கி ஆத்மாக்களுக்குக்கரணகளேபரங்களைக் கொடுக்கிறனென்றும், பரப்ரஹ்மத்தின் ஆஜ்ஞையின்படி, வாயு, ஸூர்யன், அக்நி, இந்த்ரன், ம்ருத்யுமுதலானோர்பயத்தோடு தங்களுக்குநியமித்த கார்யங்களை நடத்துகிறார்களென்றும், அந்த ப்ரஹ்மம் எல்லோருடைய ஆநந்தத்தைவிட அநேகமாயிரமடங்கதிசயித்ததாய் அளவிறந்ததாய் வேதங்களால் பரிச்சேதித்தறியக்கூடாததாயிருக்கிற ஆநந்தத்தையுடையதாயிருக்கிறதென்றும் அந்த பரப்ரஹ்மத்தையறிந்த ப்ரஹ்மஜ்ஞாநி ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டியதில்லையென்றும் இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மத்தை யறியாதவன் அஸத்தென்றும் அந்த பரப்ரஹ்மம் அந்நமய, ப்ராணமய, மநோமய, விஜ்ஞாநமயங்களைவிட அதிசயித்ததாய் ஆநந்தமயமாயிருக்கிற தென்றும், அந்த பரப்ரஹ்மத்தையுபாஸித்தவர்கள் பரமபதத்தையடைந்து பரப்ரஹ்மாநுபவத்தைப்பண்ணி அநுபவஜநித ப்ரீதிக்குப்போக்குவிட்டு நித்யமுக்தர்களோடு ஸாமகாநம் பண்ணிக்கொண்டு சஞ்சரிக்கிறார்களென்றும் உத்பத்தியில்லாததாய் நித்யமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான தேஹத்தில் உத்பத்தியில்லாதவர்களாய் நித்யராயிருக்கிற ஆத்மாக்கள் ப்ராக்ருதபோகங்களையநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றும், உத்பத்தியில்லாதவனாய் நித்யனாயிருக்கிற பரமாத்மா ப்ராக்ருதபோகங்களை யநுபவியாமலிருக்கிறனென்றும் அந்த பரமாத்மா ஸ்ரீமந்நாராயணனேயென்றும்சொல்லியிருக்க இதற்கு அத்யந்த விரோதமாக ஜ்ஞாநரூபபரப்ரஹ்மம் தந்நிவர்த்யமான அஜ்ஞாநத்தால் மறைக்கப்பட்டு அதை நிவர்த்திப்பிக்கிறவர்களொருவருமில்லாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கிறதென்று அத்வைதிகள் சொல்வதைக்கேட்டு ஆகர்த்தப்படாமல் உபநிஷத்திற் சொன்னபடி உபாஸித்து உஜ்ஜீவிப்பது நலம்.

ஸுபாலோபநிஷத்.

ஸுபாலோபநிஷத்தில் [illegible] - పృథివ్య ప్సుప్రలీయతే ఆప స్తేజసిలీయన్తే తేజో వాయువిలీయ న్తే వాయురాకాశేలీయతే ఆకాశమిన్ద్రియేషు ఇన్ద్రియాణితన్మాత్రేషు తన్మాత్రాణి భూతాదౌలీయన్తే భూతాదిర్మహతిలీయతే మహానవ్యక్తేలీయతే అవ్యక్తమక్షరేలీయతే అక్షరం తమసిలీయతే తమఃపరేదేవఏకీభవతి - என்று ப்ருதிவிஜலத்தில் லயித்து ஜலம் தேஜஸ்ஸில் லயித்து தேஜஸ்ஸு வாயுவில் லயித்து வாயு ஆகாசத்திலே லயித்து ஆகாசம் இந்த்ரியங்களிலே சேர்ந்து இந்த்ரியங்கள் தந்மாத்ரையில் சேர்ந்து தந்மாத்ரங்கள் பூதாதியென்கிற தாமஸாஹங்காரத்தில் லயித்து பூதாதி மஹத்தத்வத்திலே லயித்து மஹத்தத்வம் அவ்யக்தத்திலே லயித்து அவ்யக்தம் அக்ஷரத்திலே லயித்து அக்ஷரம் தமஸ்ஸில் லயித்து தமஸ்ஸு பரனிடத்தில் லயிக்கிறதென்றும் இது அவிபக்த தமஸ்ஸென்றும் விபக்த தமஸ்ஸென்றும் அக்ஷரமென்றும் சில அவஸ்தைகளை யுடைத்தாயிருக்கிறதென்றும் அவிபக்ததமஸ்ஸாவது நாமரூபவிபாகாநர்ஹமாம்படி ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபத்துக்குள் ஜலத்துக்குள் கரைந்துகிடக்கும் உப்பைப்போலவும் சந்த்ரகாந்தத்துக்குள்ளிருக்கும் ஜலத்தைப்போலவும் ஸூர்யகாந்தத்துக்குள்ளிருக்கும் அக்நியைப்போலவும் பூமியில் புதைத்த விரையைப்போலவும் பரமபுருஷனொருவனுக்கே தெரிந்ததாயிருக்கிறதென்றும் இப்படி [illegible] - ప్రధానాదివిశేషాంతం చేతనాచేతనాత్మకం - என்கிறபடி தன்ஸ்வரூபத்துக்குள் லயித்திருக்கிற சேதநரோடங்கிய அசேதநத்தை ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே,

[illegible] - [illegible]

ఇతి తస్మాత్తమస్సంజాయతే తమసోభూతాదిః భూతాదేరాకాశమ్ ఆకాశాద్వాయుః వాయోరగ్నిః అగ్నేరాపః అద్భ్యఃపృథివీ తదణ్డం సమభవత్ - என்று பரமாத்மா நாமரூபவிபாக யோக்யமாம்படி பூமிக்குள்ளிருந்து வெளியில் வந்த விரையைப்போல விபக்தமாக்கி இதுகேவலம் அசித்தன்று சேதநவர்க்க மடங்கி யிருக்கிறதென்று தோன்றும் படியான (ஜலத்தால் நனைந்து சிதிலமாயிருக்கிற விரையைபோந்த) அக்ஷராவஸ்தையையுண்டாக்கி அந்த அக்ஷராவஸ்தையிலிருந்து (உச்சூநபீஜத்தைப்போல) ஏற்றக்குறைச்சலில்லாதபடி த்ரிகுணஸாம்யத்தையுடைய அவ்யக்தாவஸ்தையை யுண்டாக்கி அந்த அவ்யக்தாவஸ்தையிலிருந்து உச்சூநபீஜத்திலிருந்து அங்குரமுண்டாமாபோல் வ்யக்தமாக த்ரிகுணவைஷம்யத்தையுண்டாக்கி அதிலிருந்து ஸாத்விகராஜஸதாமஸமென்கிற த்ரிவிதமான மஹத்தத்வங்களையுண்டாக்கி அந்தத்ரிவிதமான மஹத்தத்வங்களிலிருந்து வைகாரிகம் தைஜஸம் பூதாதியென்கிற பேர்களையுடைய ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ அஹங்காரங்களையுண்டாக்கி ராஜஸாஹங்காரத்தைக் கொண்டு ப்ரேரித்து தாமஸாஹங்காரத்திலிருந்து சப்ததந்மாத்ரையையும் சப்ததந்மாத்ரையிலிருந்து ஆகாசத்தையும் ஸ்பர்சதந்மாத்ரையையும் ஸ்பர்சதந்மாத்ரையிலிருந்து வாயுவையும் ரூபதந்மாத்ரையையும் ரூபதந்மாத்ரையிலிருந்து தேஜஸ்ஸையும் ரஸதந்மாத்ரையையும் ரஸதந்மாத்ரையிலிருந்து அப்பையும் கந்ததந்மாத்ரையையும் கந்ததந்மாத்ரையிலிருந்து ப்ருதிவியையும் உண்டாக்கி ராஜஸாஹங்காரத்தைக் கொண்டு ப்ரேரித்த ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து சப்ததந்மாத்ரையை ஸஹாயமாகக்கொண்டு ச்ரோத்ரேந்த்ரியத்தையும் ஸ்பர்சதந்மாத்ரையை ஸஹாயமாகக் கொண்டு த்வகிந்த்ரியத்தையும் ரூபதந்மாத்ரையை ஸஹாயமாகக்கொண்டு சக்ஷுரிந்த்ரியத்தையும் ரஸதந்மாத்ரையை ஸஹாயமாகக்கொண்டு ரஸநேந்த்ரியத்தையும் கந்ததந்மாத்ரையை ஸஹாயமாகக் கொண்டு க்ராணேந்த்ரியத்தையும் ச்ரோத்ரேந்த்ரியத்தை ஸஹாயமாகக்கொண்டு வாக்கையும் த்வகிந்த்ரியத்தை ஸஹாயமாகக்கொண்டு பாணியையும் சக்ஷுரிந்த்ரியத்தை ஸஹாயமாகக்கொண்டு பாதத்தையும் ஜிஹ்வையை ஸஹாயமாகக் கொண்டு உபஸ்தத்தையும் க்ராணத்தை ஸஹாயமாகக்கொண்டு பாயுவையும் ஸஹாயமில்லாமலே ஜ்ஞாநேந்த்ரிய கர்மேந்த்ரியங்களிரண்டுக்கும் ஸஹகாரியான மநஸ்ஸையும் உண்டாக்கி நாநாசக்திகளோடு கூடியவைகளாய் ப்ரத்யேகங்களா யிருக்கிற மஹதஹங்கார ஆகாசவாய்வக்நி ஜலம் பூமிகளை மண்ணையும் மணலையும்

தீனையும் சேர்த்து ஒரு த்ரவ்யமாக்கிச் சுவரிடுவானைப்போலே ஸப்தீகரணஞ்செய்து (ஸப்தீகரணமாவது மஹதாதி யேழையும் தனித்தனியே யிவ்விரண்டு கூறுக்கி அவற்றிலேழியாடு கூறை ஆறுகூறுக்கி அந்தக்கூறுகளை மற்றவைகளிற் கூட்டுகை.) இப்படி ஸப்தீகரணஞ்செய்தவைகளைக்கொண்டு அண்டங்களையுண்டாக்கிஅவ்வண்டங்களில் பதினாலுலோகங்களை விபாகிப்பதற்கும் அந்த லோகங்களில் தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவராதிகளையுண்டாக்குவதற்கும் பூர்வகல்பத்தில் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ர ஸூர்யசந்த்ராதிபதங்களைக் கோரி தபஸ்ஸுபண்ணின ஆத்மாக்களை ப்ரஹ்மாதிகளாகவுண்டாக்கிஅவர்களுக்குள் ௯௨-கோடி ஸ்ருஷ்டி சக்திகளோடும் ௯௭ - கோடிபாலநசக்திகளோடும் ௧௨அ கோடி ஸம்ஹாரசக்திகளோடும் இவற்றுக்கெல்லாம் நாயகியான பெரியபிராட்டியாரோடும் அந்தர்யாமியாயிருந்து ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகிறான் என்றும்,

[illegible] - చక్షుశ్చద్రష్టవ్యంచ నారాయణః శ్రోత్రంచ శ్రోతవ్యంచ నారాయణః - என்று தொடங்கி [illegible] - దిశశ్చ ప్రతిదిశశ్చ నారాయణః - என்னு மனவுபநிஷத்துக்களான நாரங்களை வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு ஸர்வத்திலும் வாஸம் செய்கிறபடியால் பார்க்கிறவனும் பார்க்கப்படுகிறவைகளும் நாராயணனே கேட்பவனும் கேட்கப்படுமவைகளும் நாராயணனே திக்குகளும் ப்ரதிக்குகளும் நாராயணனேயென்றும்,

[illegible] - మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః என்று ஆத்மாக்களுக்கு தாய்தந்தை ஸஹோதரன் ஸ்நேஹிதன் நிவாஸம் உபாயோபேயங்களெல்லாம் நாராயணனே யென்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

இப்படி ப்ரளயகாலத்தில் ஆத்மகோடிகளடங்கிய ப்ருதிவ்யாதிகளிய பூதங்கள் ஒன்றிலொன்று லயித்துக்கொண்டுவந்து மூலப்ரக்ருதியில் லயித்து அந்தமூலப்ரக்ருதி பரமனிடத்தில் லயித்ததாகவும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஆத்மகோடிகளடங்கிய மூலப்ரக்ருதியில் நின்றும் மஹதஹங்கார தந்மாத்ரபூதபஞ்சகங்களாதசேந்த்ரியங்களையுண்டாக்கி ஆத்மாக்களுக்குக் கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்ததாகவும் ஸ்ரு

ஷ்டியான ஸர்வத்திலும் உள்ளும்புறம்பும்வ்யாபித்து பார்க்கிறவனும் நாராயணனே பார்க்கப்படுகிறவனும் நாராயணனேயென்று சொல்லும்படி சேதநாசேதநங்களாகிற நாரங்களை சரீரமாகக்கொண்டு அதற்கு அயநமாயிருக்கிறவனென்றும் அந்த நாராயணனே ஆத்மாக்களுக்கு ஸர்வவித பந்துவென்றும் பரமஸ்நேஹித னென்றும் நிவாஸஸ்தாநமென்றும் உபாயோபேயமென்றும் சொல்லியிருக்க அவனையே மோக்ஷோபாயமாக ப்ரார்த்தித்து சரணாகதிசெய்து அவனையே பரமப்ராப்யமாக அடையாமல் அத்வைதிகள் சொல்வதைக் கேட்டு மோஸம்போவதுசாலமன்று.

[illegible] నాన్యోమాయయాసన్నిరుద్ధః - మాయాంతుప్రకృతిం విద్యాన్మాయినంతుమహేశ్వరం - என்று மாயியான ஸ்ரீமந்நாராயணன் விஶ்வத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறானென்றும் ஆத்மா மாயையினாலே திரோதிக்கப்படுகிறானென்றும், பிறர் அபார்த்தத்தை சொல்லாமைக்காக மாயாசப்தத்துக்கு ப்ரக்ருதியே பொருளென்றும் மாயி என்பவன் மஹேஶ்வரனென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. மஹேஶ்வரனென்பதற்குப் பொருள் நாராயணனென்பதை வேதாந்த தத்வவிளக்கவினாவிடையிற் பார்க்கத்தக்கது.

[illegible] ప్రధాన [illegible] - என்றும் [illegible] - என்றும்ப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாக்களையும்நியமிக்கிறதேவன் ஒருவனேயென்றும், [illegible]

ஸவ-ும்வெ்ராக்ஷம் த்ரிவியம் ப்ராஹமெதஜ - శ్వే-ఉ-భోక్తాభో
గ్యంప్రేరితారంచమత్వా సర్వంప్రోక్తంత్రివిధం బ్రహ్మమేతత్ - என்று
போக்தா-ஆத்மா, போக்யம் - அசித்து, ப்ரேரகன் - ஈச்வரனெ
ன்றும், ஒ்ஹு-உ-வ்ப்யமாத்நம் வெ்ரிதாரம் வீகஸாஜ
ஷுஷகஷெநாஸ்ப்ரகமதி - శ్వే - ఉ - పృథగాత్మానంప్రేరితారంచ
మత్వాజుష్టస్తతస్తేనామృతత్వమేతి என்றுப்ரக்ருதியையும் ஆத்மாவையும்
ப்ரேரிக்கிறவன் ஈச்வரனென்றும், ஒ்யு-உ-வ்யாநகெ்ஷக்ரஜ்ஞ
வதிம-ுனெஹ ஸம்ஸாரமோக்ஷஸ்திதிபந்தஹேதுஃ -
శ్వే-ఉ - ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః సంసారమోక్షస్థితిబంధహేతుః என்று
பரமாத்மா க்ஷேத்ரமான ப்ரக்ருதிக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களான ஆத்மா
க்களுக்கும் பதியாயும் ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களுக்கு நியாமகனாயு
மிருக்கிறானென்றும் ஒ்ஹு-உ-நிதெ்யாநித்யாநாம்செதநஷெ
தநாநாம்ஏகொபஹூநாம்யொவிதயாதிகாமாந்- శ్వే-ఉ-
నిత్యోనిత్యానాంచేతనశ్చేతనానాం ఏకోబహూనాంయోవిదధాతికామాన్
என்று சைதந்யஸ்வரூபத்தையுடைய ஜீவாத்மாக்களும் பரமாத்மா
வும் நித்யர்களென்றும், ஒ்ஹு-உ-வாஸுபணாஸயுஜா
ஸவாயா ஸமாநம்வ்ருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதெ தயொரந்ய
பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்நந்யொ அபிசாகஶீதி - ஸ
மாநெவ்ருக்ஷெபுருஷொ நிமக்நொநிஶயாஶொசதி முஹ்யமா
நஃ ஜுஷ்டம்யதாபஶ்யத்யந்யமீஶமஸ்ய மஹிமாநமிதிவீதஶொகஃ - శ్వే-ఉ-ద్వాసుపర్ణాసయుజాసఖాయా సమానం
వృక్షం పరిషస్వజాతే తయోరన్యః పిప్పలం స్వాద్వత్త్యనశ్నన్నన్యో అభి
చాకశీతి-సమానేవృక్షేపురుషో నిమగ్నోనీశయాశోచతి ముహ్యమానః జుష్టం
యదాపశ్యత్యన్యమీశమస్య మహిమానమితివీతశోకః என்றுசரீரமாகிற
வ்ருக்ஷத்தில் ஜீவாத்மா பரமாத்மாக்களிரு பக்ஷிகளிருக்கின்ற
னவென்றும், இதரஈச்வரதத்வங்கள் ... என்று சொல்லி
அவற்றுள் ஆத்மா ஒ்ரூதி-ஸம்விம்ஶொயம்புருஷஃ ஸம்வ
விம்ஶாத்தாவதி-శ్రుతి-పంచవింశోయంపురుషఃపంచవింశాత్మాభవతి - என்று இருபத்துநாலுதத்வங்களையுடைய தேஹத்தைக்காட்டிலும் வே
றாய் இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகிறானென்றும் ஒ்ு-உ-ஏஷொ
ணுராத்மாசெதஸாவெதிதவ்யஃ- ము-ఉ-ఏషోణురాత్మా చేతసావేది

తవ్యః என்று அணுஸ்வரூபனென்றும் ஒ்ஹு-உ-வாலாக்ரஶததாகஸ்ய
ஶததாகல்பிதஸ்யச பாகொஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞெய- శ్వే-ఉ-
వాలాగ్రశతభాగస్యశతధాకల్పితస్యచభాగోజీవస్సవిజ్ఞేయ என்றவால்மயி
ரின் அக்ரத்தை நூறுபாகமாக்கி அதிலொருபாகத்தை நூறுபாகமா
க்கினால் அந்தஒருபாகமவ்வளவிருக்கிறானென்றும், ஒ்-தெ-உ-விஜ்ஞா
நமயஃ-తై-ఉ-విజ్ఞానమయః என்று விஜ்ஞாநமயனென்றும் விஜ்ஞாநம்ய
ஜ்ஞம்தநுதெ-విజ్ఞానంయజ్ఞంతనుతే என்றுவிஜ்ஞாநஸ்வரூபனென்றும்
ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யொதிஃ-అర్ధ... என்று ஹ்ருதயத்தில் ஆநந்தரூபனாய்
ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றும் ஒ்ு-உ-ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யொ
திஃபுருஷஃ-బృ-ఉ-హృద్యన్తర్జ్యోతిఃపురుషః என்று ஹ்ருதயத்தில்
ஆநந்தரூபனாய்ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற புருஷனென்றும், விஜ்ஞா
நகநஃ-విజ్ఞానఘనః என்று விஜ்ஞாநகனனென்றும், ஒ்ூதாமவ
தெஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்யாத்மா - శ్రీభాగవతే-జ్ఞానానందమయస్యాత్మా
என்று ஜ்ஞாநாநந்தமயனென்றும், விஷ்ணுதநவஸாதி -
ஜநகெ்யா... వి...ఞా... విష్ణ్వే
నసంహితే-స్వరూపమణుమాత్రంస్యాత్ జ్ఞానానందైకలక్షణః என்று அணு
மாத்ரனாய் ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபனாயிருக்கிறானென்றும் ஈச்வர
னைப்போல் விபுவன்றிக்கே ஆத்மா அணுவாயிருப்பதினால் தானி
ருந்து... வாயமாத்மா - హృదిహ్యాయమాత్మా என்று ஹ்ருத
யத்திலிருக்கிறானென்றும் ஒ்ு-உ-தெநப்ரதெ்யாதெ
ஷாக்ராதிஷாமதி வக்ஷொவா ஶ்ரொத்ராவா உத்
ரொவாஶரீரதெஶெப்யஃ - బృ-ఉ-తేనప్రద్యోతేనైష ఆత్మా
నిష్క్రామతి చక్షుష్టోవామూర్ధ్నోవాఽన్యేభ్యోవాశరీరదేశేభ్యః என்று ச
ரீரதேசமான கண்முதலியவைகளின் வழியாய்ப்புறப்படுகிறானெ
ன்றும், கள-உ-யெவைகெசாஸ்மாலொகாத்ப்ரயந்தி
சந்த்ரமஸமெவதெஸர்வெ கச்சந்தி- కౌ-ఉ-యేవైకేచాస్మాల్లోకాత్ప్రయన్తిచన్ద్ర
మసమేవతేసర్వేగచ్ఛన్తి என்று இந்தலோகத்திலிருந்து தாமஸமார்க்கத்
தாலே ஸ்வர்க்காதி புண்யலோகங்களுக்குப் போகிறானென்றும்,
ஒ்ு-உ-தஸ்மிந்லொகெ - ப்ராப்யாந்தம் கர்மணஸ்தஸ்ய யத்கிஞ்செ
ஹ - బృ-ఉ-ప్రాప్యాన్తంకర్మణస్తస్య యత్కించేహకరోత్యయం என்று புண்

யபலாநுபவம் பண்ணினபின்பு இந்தலோகத்துக்குவருகிறுனென்று
ம், [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] యో వేదేషు [illegible]
[illegible] ప్ర [illegible]
[illegible] పురుషః என்று ஜ்ஞாநகுணகனும் ஜ்ஞாந
மாயிருக்கிறுனென்றும், [illegible]
[illegible] ప్రజ్ఞా [illegible]
మారుహ్య వాచా సర్వాణి నామాన్యాప్నోతి என்றாரம்பித்து [illegible]
[illegible] ప్రజ్ఞయా
యం సమారుహ్య ధియా విజ్ఞాతవ్యం కామమాప్నోతి என்னுமளவாக தர்ம
பூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வேந்த்ரியங்களிலும் ப்ரவேசித்து ஸர்வகார்
யங்களையுஞ் செய்கிறுனென்றும், [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] ఈశ్వరేణ జగత్సర్వం [illegible]
జ్యతే என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] என்றும் இவைமுதலி
லிய ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளால் பரமாத்மாவுக்கு சேஷமாய் பரதந்த்ர
மாயிருக்கிறுனென்றும் - ஆத்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, அசித்தா
யப்ரக்ருதி [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ప్రజాస్సృజమానాం సరూపాః [illegible]
[illegible] என்று உத்பத்தியில்லாததாய்
ஏகரூபமாய் - சிவப்பு - வெளுப்பு - கறுப்பு நிறங்களையுடைய
தேஜோ அப்பு அந்நங்களாய்ப் பரிணமித்து தேவதிர்யங்மநுஷ்ய
ஸ்தாவரரூபங்களுக்குக்காரணமாயிருக்கிறதென்றும், [illegible]
[illegible]
[illegible] என்று அநாதியாய்ப்ராணிகளுடைய ரூபங்களு
க்குக்காரணமாயிருக்கிறதென்றும், [illegible]
[illegible]
[illegible] என்று ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாகிற முக்குணங்களையு
டையதாய் ஜகத்துக்குக்காரணமாய் அநாதியாயிருக்கிறதென்றும்,
[illegible]
[illegible]
ప్రకృతిం పురుషం చైవ ప్రవిశ్యాత్మేచ్ఛయా హరిః క్షోభయామాస సంప్రాప్తే స
ర్గకాలే వ్యయావ్యయౌ என்று ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீஹரியானவர் த
ம்முடைய இச்சையினால் ப்ரக்ருதிபுருஷர்களில் ப்ரவேசித்து [illegible]
ன்றும், [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்[illegible]
[illegible] பாவஸ்தைகளிலும்
[illegible] மிருக்கையாலும்
[illegible] விசித்ரஜகதாகார

సేన్ద్రియాణ్యాహుర్దేవా వైకారికా దశ ఏకాదశం మనశ్చాత్ర దేవా వైకారి
కాస్మృతాః என்றும் [illegible]
[illegible] - భూతతన్మాత్రసర్గో౽యమహంకారాత్తు తామసాత్
என்றும் [illegible]
ప్రధానాదివిశేషాన్తం చేతనాచేతనాత్మకం என்றும் இவைமுதலியவைகளி
ல் ஸர்வேச்வரஸங்கல்ப ப்ரவேசாநந்தரம் ஆத்மாக்களதிஷ்டித்திரு
க்கிற த்ரிகுணஸாம்யமுடைய அசித்தில் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் குண
வைஷம்யமுண்டாய் ஸாத்விகராஜஸதாமஸமஹத்துக்கள் மூன்றுமு
ண்டாகின்றனவென்றும், பின்பு மஹத்தத்வத்திலிருந்து வைகாரிகம்
தைஜஸம்-பூதாதியென்கிற த்ரிவித அஹங்காரங்களுண்டாகின்றன
வென்றும் ராஜஸாஹங்காரத்திலிருந்து இந்த்ரியங்களுண்டாகின்றன
வென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அப்படிக்கன்று ஸாத்விகாஹங்காரத்தி
லிருந்தே பதினொரிந்த்ரியங்களுண்டாகின்றனவென்றும் தந்மாத்
ரைகளும் பூதங்களும் தாமஸாஹங்காரத்தி லிருந்துண்டாகின்றன
வென்றும் ப்ரக்ருதிமுதல் ப்ருதிவிபர்யந்தமானவைகளெல்லாம் சேத
நாசேதநாத்மகமாகவேயிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] తమీశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం తం దైవతానాం పరమం చ దైవతం
[illegible] పరస్తాద్విదామ దేవం భువనేశమీడ్యం — యో బ్రహ్మాణం వి
దధాతి పూర్వం యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై తం హ దేవ మాత్మ బుద్ధిప్ర
కాశం - ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే — అంగుష్ఠమాత్రః పురుషోంతరా
[illegible] దయే సన్నివిష్టః హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తో య ఏ
மாயிருக்கிறானென்றும் என்று ஈச்வரர்களுக்கெல்லாம் பரமமாமஹே
ச்வரன் [illegible] தேவதைகளுக்கெல்லாம் பரமமான தேவனாய், பதி

களுக்கெல்லாம் பரமமானபதியாய், ப்ரஹ்மாவையுண்டாக்கினவ
னாய், அவனுக்கு வேதங்களையுபதேசித்தவனாய் புத்திப்ரகாசகனாய்,
முமுக்ஷூபாஸ்யனாய், உபாஸனார்த்தம் அங்குஷ்டமாத்ரதிவ்யமங்க
ளவிக்ரஹவிசிஷ்டனாய், ஸர்வஜநங்களின் ஹ்ருதயத்திலெழுந்தருளி
யிருக்கும் புருஷோத்தமனை உபாஸிக்கிறவர்கள் [illegible] அ
வனுடைய அநுக்ரஹத்தால் மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள் என்று ச்
வேதாச்வதரோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டது.

அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்தில் [illegible]
[illegible] యః పృథివీమంతరే
సంచరన్ యస్య పృథివీ శరీరం యం పృథివీ న వేద என்றாரம்பித்து [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] నారాయణః - యో౽క్షరమంతరే సంచ
రన్ యస్యాక్షరం శరీరం యమక్షరం న వేద యో మృత్యుమంతరే సంచరన్ యస్య
మృత్యుశ్శరీరం యం మృత్యుర్న వేద ఏష సర్వభూతాంతరాత్మాపహతపాప్మా ది
వ్యో దేవ ఏకో నారాయణః என்றும் [illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible] - యస్సర్వజ్ఞ
స్సర్వవిత్ - [illegible] - పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ
என்றுமுள்ள ச்ருதிகளில், ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஸகலசேதநாசேதநங்
களை சரீரமாகவுடையவனாய் அந்தःப்ரவேசநியந்தாவாய் அபஹதபா
ப்மத்வாதிகளையும், ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநசக்த்யாதி [illegible]
டையவனாயிருக்கிறானென்றும், ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் [illegible]
சிரன் [illegible] நாராயணபரப்ரஹ்மத்துக்கு சரீரமாய் பரப்ரஹ்மத்தை
விட்டு ஒருபோதும் பிரிந்திராமலும் பிரிந்துபோகாமலும் அப்ருதக்
ஸித்தவிசேஷணங்களாய் பரப்ரஹ்மத்திலடங்கி பரப்ரஹ்மத்தைவி
ட்டு வ்யவஹரிக்கும்படியா யிருக்கையாலும் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்
பரப்ரஹ்மம் சேதநாசேதநங்களைவிட்டுப்பிரியாமலிருக்கையாலும்
ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்ட ப்ரஹ்மமே ஸ்தூலரூபவிசித்ரஜகதாகார

மாய்ப் பரிணமித்து நாநாப்ரகாரமாயிருக்கிறது. இப்படியிருப்பதை யறியாமல் ப்ரஹ்மத்தையொழிந்த அப்ரஹ்மாத்மகவஸ்துக்கள் நாநாப்ரகாரமாயிருக்கின்றன வென்றிருக்கிறவர்கள் ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யுமாப்நோதி ய இஹ நாநேவ பஶ்யதி మృత్యోస్స మృత్యుమాప్నోతి య ఇహ నానేవ పశ్యతి என்னும் ம்ருத்யுவையடைவார்களென்னப்பட்டது. நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந யத்ர ஹி த்³வைதமிவ ப⁴வதி ததி³தர இதரம் பஶ்யதி யத்ர த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூ⁴த் தத்கேந கம் பஶ்யேத் నేహ నానాస్తి కించన యత్ర హి ద్వైతమివ భవతి తదితర ఇతరం పశ్యతి యత్ర త్వస్య సర్వమాత్మైవాభూత్ తత్కేన కం పశ్యేత్. இத்யாதியாலே சேதநாசேதநங்களை ப்ரகாரமாகவுடைய ப்ரகாரியான பரப்ரஹ்மம் ஒன்றே நாநாவுடையாதென்று ப்ரகாரிப்ரகாரத்வத்தைநிஷேதித்ததே யல்லது ஸோ(அ)காமயத ப³ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய బహుస్యాం ప్రజాయేయ இத்யாதிஶ்ருதிஸித்தமாய் தன் ஸங்கல்பத்தால் ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டனான தானே ஸ்தூலரூப ஜகத்தாய்ப் பரிணமித்து நாநாப்ரகாரமாயிருப்பதை நிஷேதிக்கவில்லை. யத்ர த்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாபூ⁴த் యత్రత్వస్యసర్వమాత్మైవాభూత్ என்று நிஷேதிக்கிறதற்காரம்பிக்கும்போதே ஸர்வசேதநாசேதநங்களும் ப்ரஹ்மத்துடைய ஆத்மமென்று இவ்விஷயம் ஸர்வம் தம் பராதா³த்³யோ(அ)ந்யத்ராத்மந: ஸர்வம் வேத³ தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்ய மஹதோ பூ⁴தஸ்ய நிஶ்வஸிதமேதத் సర్వం తం పరాదాద్యోన్యత్రాత్మనస్సర్వం వేద తస్య హవా ఏతస్య మహతో భూతస్య నిశ్వసితమేతద్యదృగ్వేదః இத்யாதியாலே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ராஜா அத்விதீயன் என்[illegible]வசனம் ராஜாவைப்போன்றவன் வேறொருவனில்லை யென்று யா[illegible]றி ராஜாவினுடைய பார்யாபுத்ராதிகளும் ப்ருத்ய[illegible]களும் இல்லையென்று நிஷேதியாததைப்போல நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந నేహ నానాస్తి కించన இத்யாதிவசனங்கள் சேதநாசேதநங்களை ப்ரகாரமாகவுடைய ப்ரஹ்மம் ஒன்றே. அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மம் அநேகமில்லையென்று நிஷேதித்ததேயன்றி ப்ரகாரமானசேதநாசேதநங்களில்லையென்று நிஷேதிக்கவில்லை. ஸூக்ஷ்மஸ்தூலசிதசித்சரீரியான பரப்ரஹ்மமே காரணகார்யங்களாயிருந்தபோதிலும் சித்தினுடைய போக்த்ருத்வத்துக்கும் அசித்தினுடைய போக்

யத்வத்துக்கும் ஈஶ்வரனுடைய நியந்த்ருத்வாதிகளுக்கும் ஸாங்கர்யமுண்டாவதில்லை அதென்போலவென்னில் வெள்ளைநூல் சிவப்புநூல் கறுப்புநூல்களாலுண்டான சித்ரவஸ்த்ரத்தில் வெண்ணிறம் வெள்ளைநூலிலும் செந்நிறம் சிவப்புநூலிலும் கருமைநிறம் கறுப்புநூலிலும் இருப்பதைப்போலென்றறிக.

மநுஸ்ம்ருதி.

ஆஸீதி³த³ம் தமோபூ⁴தமப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம் । அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் ப்ரஸுப்தமிவ ஸர்வத: ॥௫॥ தத: ஸ்வயம்பூ⁴ர்ப⁴க³வாநவ்யக்தோ வ்யஞ்ஜயந்நித³ம் । மஹாபூ⁴தாதி³வ்ருத்தௌஜா: ப்ராது³ராஸீத் தமோநுத³: ॥௬॥ யோ(அ)ஸாவதீந்த்³ரியக்³ராஹ்ய: ஸூக்ஷ்மோ(அ)வ்யக்த: ஸநாதந: । ஸர்வபூ⁴தமயோ(அ)சிந்த்ய: ஸ ஏவ ஸ்வயமுத்³ப³பௌ⁴ ॥௭॥ ஸோ(அ)பி⁴த்⁴யாய ஶரீராத் ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர்விவிதா⁴: ப்ரஜா: । அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ³ தாஸு பீ³ஜமவாஸ்ருஜத் ॥௮॥ தத³ண்ட³மப⁴வத்³தை⁴மம் ஸஹஸ்ராம்ஶுஸமப்ரப⁴ம் । தஸ்மிஞ்ஜஜ்ஞே ஸ்வயம் ப்³ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ: ॥௯॥ ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: । தா யத³ஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: - ఆసీదిదం తమోభూత మప్రజ్ఞాతమలక్షణం - అప్రతర్క్యమవిజ్ఞేయం ప్రసుప్తమివ సర్వతః ॥ [illegible] తతస్స్వయంభూర్భగవా నవ్యక్తో వ్యంజయన్నిదం మహాభూతాదివృత్తౌజాః [illegible]దురాసీత్తమోనుదః॥ ౬ ॥ యోసావతీంద్రియగ్రాహ్యః సూక్ష్మోవ్యక్తస్సనాతనః సర్వభూతమయోచింత్యః స ఏవ స్వయముద్[illegible] ॥ ౭ ॥ [illegible]భిధ్యాయ శరీరాత్స్వాత్ సిసృక్షుర్వివిధాః ప్రజాః అప ఏవ ససర్జాదౌ తా[illegible]బీజమవాసృజత్ ॥ ౮ ॥ తదండమభవ[illegible]మం [illegible] సమప్రభం - తస్మి[illegible]జ్ఞే స్వయం బ్రహ్మా సర్వలోకపితామహః ॥ [illegible] ఆపో నారా ఇతి ప్రోక్తా ఆపో [illegible] నరసూనవః తా యదస్యాయనం పూర్వం తేన నారాయణ స్మృతః - என்[illegible]ரம்பித்து மஹாந்தமேவ சாத்மாநம் ஸர்வாணி த்ரிகு³ணாநி ச । விஷயாணாம் க்³ரஹீத்ரூணி ஶநை: பஞ்சேந்த்³ரியாணி ச ॥ [illegible]௫॥ தேஷாம் த்வவயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷண்ணாமப்யமிதௌஜஸாம் [illegible] ஸந்நிவேஶ்யாத்மமாத்ராஸு ஸர்வபூ⁴தா

[illegible] || 13 || [illegible]
[illegible] ||21|| [illegible]
[illegible] - మహాంతమేవచాత్మానం సర్వాణిత్రిగుణాని
చవిషయాణాంగ్రహీతౄణి శనైః పంచేంద్రియాణిచ॥ ౧౫॥ తేషాంత్వవయ
వాన్సూక్ష్మాన్షణ్ణామప్యమితౌజసామ్ సన్నివేశ్యాత్మమాత్రాసుసర్వభూతా
నినిర్మమే॥ ౧౬॥ సర్వేషాంతుసనామాని కర్మాణిచపృథక్ పృథక్ వేదశబ్దే
భ్యఏవాదౌపృథక్ సంస్థాశ్చనిర్మమే॥ ౨౧॥ కర్మాత్మనాంచదేవానాం సోఽసృ
జత్ప్రాణినాంప్రభుః సాధ్యానాంచగణంసూక్ష్మం యజ్ఞంచైవసనాతనం -

என்று இந்தஉலகத்திலுள்ள ஆத்மாக்களோடு ப்ருதிவிமுதலிய பூதங்கள் ப்ரளயகாலத்தில் மூலப்ரக்ருதியில் லயித்து இருளில்மறைந்த பதார்த்தம்போல் கண்ணுக்குத்தோற்றாமல் தர்க்கசாஸ்த்ர யுக்தியைக்கொண்டுநிர்ணயிக்கத்தகாததாயும் உறங்குவதுபோலுமிருந்ததென்றும் ப்ரளயகாலம் முடிந்தபின்பு ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸ்ருஷ்டிமுதலிய முத்தொழிலையுடைய ஸ்வயம்புவான பகவான் பஞ்சமஹாபூதாதிகளை யுண்டாக்க ப்ரக்ருதி ப்ரேரகராய் ப்ரவேசித்தாரென்றும் சொல்லியிருக்கையால் அசேதநமாய் அஸ்வதந்த்ரமாயிருக்கிறப்ரக்ருதியே பரிணமிக்கிறதென்கிற பக்ஷம் மநுவபிப்ராயமன்று. ஸகலலோக ஸகலஸ்ருதி ஸ்ம்ருதேதிஹாஸ புராணாதிகளில் ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்பட்டவராய் அதீந்த்ரியராய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் அவ்யக்தராய் நித்யராய் ஸர்வபூதமயராய் சிந்திக்கத்தகாத மஹாமஹிமையையுடையவராய், ஜீவாத்மாக்களைப்போல் கர்மத்தாலுண்டாகாமல் ஸ்வேச்சையால் இருவவதரிக்[illegible]மவரா யிருக்கப்பட்ட பரமாத்மா ஸூக்ஷ்மசிதசித்துக்களுக் கிருப்பிடமான தன்சரீரத்[illegible] ஸ்தூல சிதசித்ரூப ப்ரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கநினைத்து தன்[illegible] மஹதஹங்கார பஞ்சதந்மாத்ர பஞ்சபூத ஜ்ஞாநேந்த்ரிய கர்மேந்த்ரிய மநஸ்ஸுக்களையுண்டாக்கி[illegible] மஹதஹங்கார பஞ்சபூதங்களில் ஒவ்பாகத்தை ஸப்[illegible]காரஞ்செய்து அப்படிசெய்த பீஜத்தை ஜலத்தில்போட அந்தவிதானது ஸர்வேச்வரனுடைய இச்சையினாலே தங்கநிறமான அண்டமாயிற்று. அவ்வண்டத்தில் பூர்வஜந்மத்தில் ப்ரஹ்மபட்டத்துக்குத்தக்க தவம்பண்ணின ஒருஜீவனை ப்ரஹ்மாவாகஸ்ருஷ்டித்து அவருக்கு அந்தர்யாமி

யாய் ப்ரவேசித்தார். அந்தப்ரஹ்மாவுக்கு ஸர்வலோகபிதாமஹனென்று பெயர். ஜலமானது, நரசரீரிகளான நரனென்கிற பேரையுடைய பரமாத்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட நாரமென்கிற பேரையுடைய ஜலத்தில் வஸித்ததினால் அந்தப்பரமாத்மாவுக்கு நாராயணனென்றுபேர் என்றும் அந்தபரமாத்மா மூலப்ரக்ருதியிலிருந்து முண்டாக்கின த்ரிகுணாத்மகமான மஹதஹங்கார பஞ்சபூதங்களையும், சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தங்களை க்ரஹிக்கும்படியான ஸ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷு ஜிஹ்வா க்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களையும் விஸர்க்க சில்பகத்யுக்திகளாகிற கார்யங்களைச் செய்யும்படியான வாக் பாணிபாத பாயுபஸ்தங்களாகிற கர்மேந்த்ரியங்களையும் இரண்டுக்கும் ஸஹகாரியான மனஸ்ஸையும் உண்டாக்கினதில் ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார பஞ்சபூதஸூக்ஷ்மங்களையும் அஹங்காரமான பதினோரிந்த்ரியங்களையும் ஸ்ருஷ்டியின் ஆதியில் அணுஸ்வரூபர்களான ஆத்மாக்களோடு சேர்த்து ஸந்நிவேசிப்பித்தாரென்றும் அப்படிகொடுத்தது ஆத்மாக்கும் ஆப்ரளய மிருக்குமென்றும் சரீரத்தைவிட்டு சரீராந்தரத்தில் ப்ரவேசிக்கும்போது இவைகளை க்ரஹித்துக்கொண்டே போகிறதென்றும் - ([illegible]

శరీరంయదవాప్నోతి యచ్చాప్యుత్క్రామతీశ్వరః
గృహీత్వైతాని సంయాతి వాయుర్గంధానివాశయాత్ - என்றுபகவத்கீதை

யிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.) ப்ரஹ்மாந்தர்யாமியான பரமாத்மா வேதங்களில் தேவ திர்யக் மநுஷ்ய ஸ்தாவரங்களுடைய நாமரூபங்களும் கர்மங்களும் இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லியிருக்கிறப்ரகாரம் ஸ்ருஷ்டித்தாரென்றும், மேலும் அந்தப்பரமாத்மா கர்மத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய இந்த்ராதி தேவர்களையும் ஸூக்ஷ்மரூபமுள்ள ஸாத்ய தேவர்களையும் ப்ராசரங்களையும் ஸநாதநமான யஜ்ஞங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தார் என்றும், வர்[illegible]களுக்குரிய ஆசார [illegible] ப்ராயச்சித்தங்களையும் பரக்கச்சொல்லி [illegible]

[illegible]

ధృతిఃక్షమాదమోఽస్తేయం శౌచమింద్రియనిగ్ర
హః ధీర్విద్యాసత్యమక్రోధో దశకంధర్మలక్షణం - என்கிறபடி முயற்சியினுடையத்தக்க தர்மமாவது:—ஸந்தோஷம், தனக்கொருவ னபகாரஞ்செய்தாலும்ப்ரதி செய்யாமை, விகாரஹேதுவான விஷயங்களிற்போகாமல் மனஸ்ஸை நிக்ரஹித்[illegible] அந்யாயமாய்ப் பொருள்தேடாமை,

ஸ்நாநாதி நல்லொழுக்கம், சப்தாதிவிஷயங்களில் சக்ஷுராதிகளைப் போகாமல் தடுக்கையாகிற இந்த்ரியநிக்ரஹம், சாஸ்த்ரஜ்ஞானம், ப்ரஹ்மஜ்ஞானம், உண்மை, கோபமில்லாமை, ஆகபத்து - [illegible] - இத்தப்பத்துவித தர்மங்களை யெவர்களறிந்து அந்தப்படி நடக்கிறார்களோ அவர்கள் மோக்ஷத்தையடைவார்களென்றும் - [illegible] என்று ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தமான சேதநாசேதநங்களை ஆஜ்ஞைசெய்து ஆளுகிறவராயும் அணுவான ஆத்மாக்களுக்குள்ளே அணுவாய்ஸ்வரூபத்தால் வ்யாபித்திருப்பவராயும் ஸ்வாஸ்ரய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவராயும் ஸ்வப்நதிசையிற்போல் கண்முதலிய பிறவிந்த்ரியவ்யாபாரமொழிந்து தெளிந்திருக்கிற மநஸ்ஜ்ஞானத்தால் க்ரஹிக்கத்தக்கவராயும் புருஷோத்தமராயிருக்கிற பரமாத்மாவை த்யானிக்கவேண்டியதென்றும் [illegible] - என்று இந்தப்ரகாரம் [illegible] ஸர்வாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவை த்யானித்து ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறான் அவன் ஸர்வஸாம்யத்தையடைந்து பரமபதத்தில் பரப்ரஹ்மத்தை யடைகிறான் என்று மநுஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible]படி ப்ரளயகாலத்தில் [illegible]க்களோடு ப்ருதிவி முதலிய பூதங்கள் மூலப்ரக்ருதியில் லயித்து பகவானிடத்தில் லயித்திருந்ததென்றும் ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே அந்தபகவான் தன்னிடத்தில் லயித்திருந்த மூலப்ரக்ருதியிலிருந்து மஹதஹங்கார தந்மாத்ர பஞ்சபூத ஏகாதசேந்த்ரியங்களை யுண்டாக்கி அணுஸ்வரூபர்களான ஆத்மாக்களோடு சேர்த்தாரென்றும் சமதமாதிகளையுடையராய் ஸர்வநியந்தாவாய் அணுவான ஆத்மாக்களுக்குள் அணுவாய் ஸ்வரூபத்தால் வ்யாபித்திருப்பவனும் திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசிஷ்டனுமிருக்

கிற புருஷோத்தமனை த்யானிக்கிறவர்கள் பரமபதத்தில் பரப்ரஹ்மத்தை யடைகிறார்களென்று சொல்லியிருக்க இதற்குமாறாக அத்வைதிகள் மாயாசபளிதமாய் ப்ரஹ்மம் மயங்கிக்கிடக்கிறதென்று சொல்வதைக்கேட்டு மோஸம்போகாமல் ஸ்ம்ருதியில் சொன்னபடி புருஷோத்தமனை த்யானித்து பரமபுருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷத்தைப் பெற்றுவாழ்வதே உசிதம்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் ப்ரதமாம்சம் பத்தொன்பதாமத்யாயத்தில் ப்ரஹ்லாதர்செய்த ஸ்தோத்ரத்தில் [illegible] என்று எந்த விஷ்ணுவினிடத்தில் ப்ரளயத்தில் ஸூக்ஷ்மசிதசித்துக்கள் லயித்திருக்கின்றனவோ ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் எந்த ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்ட விஷ்ணுஸ்வரூபம் ஸர்வத்துக்கும் காரணமாகின்றதோ எந ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்ட விஷ்ணுஸ்வரூபமாய் ஸர்வத்தையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு ஸர்வாதாரமாயிருக்கின்றதோ அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுஸ்வரூபத்தை [illegible]கிறேனென்றும்

[illegible] என்று ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் வ்யாபித்திருக்கிற அநந்தன் என்னுள்ளிருக்கையால் அவன் தானுமிருக்கிறேன் என்றும் ப்ரஹ்லாதாழ்வானருளிச்செய்தார். இந்தவிசிஷ்டைக்ய ஜ்ஞானமில்லாத அத்வைதிகள் ஸ்வரூபைக்யத்தால் நான் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லுகை சேராது.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் ப்ரதமாம்சம் [illegible]மத்யாயத்தில் ஸ்ரீவைப்பெருமாள் ஸ்தோத்ரத்தில் [illegible] என்று பூமிக்

கும் ஆகாயத்திற்கும் நடுவாயிருக்கும் அந்தரிக்ஷமென்பதுயாதொன்டோ அதெல்லாம் விச்வரூபதரரான தேவருடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்திலேவ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸர்வலோகங்களிலும் வ்யாபிக்கத்தக்க காந்தியுடைய தேவர் இத்தப்ரபஞ்சத்திற்குவிதமுண்டாகும்படி திருவுள்ளம்பற்றவேண்டும் என்றும்

[illegible]

పరమార్థేన స్వస్మై [illegible] జగతః [illegible] వమహో మాయేనవ్యాప్తమేతచ్చరాచరమ్ ॥ [illegible] స్వేశ్వరః పరమస్స్వరాట్ నేహనానాస్తి [illegible] బ్రహ్మ, సర్వగత్వాదనంతస్య సవివతదనుప్రవిశ్య - సచ్చత్యచ్చాభవత్ [illegible] హరిరఖిలాభిధీర్యతే. హరేనకించిద్వ్యతిరిక్తమస్తి యస్మత్ప్రపంచజగ[illegible] యతశ్చ తచ్చరాచరంలీనమాసీత్ప్రథాయత్రలయమేష్యతియత్రచ [illegible] విష్ణోస్సదా[illegible] ద్భూతంజగత్తత్రైవచస్థితం । స్థితిసంయమకర్తాసౌ [illegible] గతోస్యజగచ్చసః ఆధారభూతంవిశ్వస్యాప్య[illegible] ప్రణవస్సర్వభూతస్థమచ్యుతం పురు[illegible] னாதிகளிற் சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டத்வேந உபாதாநபூதரான தேவரே ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்ட ஜகத்ரூபசராசரங்களாய் விரிந்திருக்கிறபடியால் சராசரங்களின் மஹிமைகளெல்லாம் தேவரீருடையதாகவேயிருக்கின்றன. சிதசித்விசிஷ்ட பரப்ரஹ்மபூதரான தேவரைவிட அந்யமான பரமார்த்தம்கிடையாது என்றும்

[illegible] ద్రష్టృత్వమాత్మ మేతద్జ్ఞానాత్మన స్తవ భ్రాంతిజ్ఞానేనపశ్యంతి జగద్రూపమయోగినః என்று த்ருச்யமான ஜகத்து ஜ்ஞாநஸ்வரூபரான தேவரீராலே வ்யாபிக்கப்பட்டுத் தேவரீருக்குச் சரீரமாயிருப்பதையறிந்து தேவரீரை ஆத்மாவாகவுடையதென்று அநுபவிக்கிறதற்குத்தக்க ஸாதநமான ஜ்ஞாநமில்லாதார் இவைகளை கேவலதேவமநுஷ்யாதிரூபங்களாக ப்ராந்திஜ்ஞாநத்தாலே பார்க்கிறார்கள் என்றும்

[illegible] జ్ఞానస్వరూపమఖిలం జగదేతదబుద్ధయః అర్థస్వరూపం పశ్యంతో భ్రామ్యంతే మోహసంప్లవే - என்று (இந்த ச்லோகம் பரன்விஷயமன்று. ஜ்ஞாநஸ்ரூபராய் ஜ்ஞாநகுணகராயிருக்கிற ப்ரத்யகாத்மாக்களைச்சொல்லுகிறது புருஷமத்சப்தமில்லாமையால்.) ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகமில்லாதவர்கள், உண்மையில் தேவரீரை ஆத்மாவாகவுடைய ஜகத்தில் தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவரங்களிலுள்ள ஜ்ஞாநாகாரரான ஆத்மாக்களைதேவமநுஷ்யாத்யாகாரமாகப் பார்த்துக்கொண்டு மோஹார்ணவத்தில் மூழ்கியிருக்கிறார்கள் என்றும்

[illegible] జ్ఞానవిదశ్శుద్ధచేతసస్తేఖిలంజగత్ జ్ఞానాత్మకం ప్రపశ్యంతి త్వద్రూపంపరమేశ్వర- என்று (ஆத்மாக்களைஜ்ஞாநஸ்வரூபர்களென்றறிந்து) ஸர்வமும் பகவதாத்மகமென்று அநுபவிக்கத்தக்க யோகயோக்யமான பரிசுத்தமனதுடைய புத்திமான்கள் ஜகத்திலுள்ள தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவர சரீரங்களிலுள்ள ஆத்மாக்களை ஜ்ஞாநஸ்வரூபர்களாகவும்தேவரீருடைய சரீரமாகவும் பார்க்கிறார்கள் என்றும்

[illegible] ప్రసీదసర్వసర్వాత్మ[illegible] శ్రేయమేయాత్మ[illegible] என்று எல்லாருக்கும்மேலான ஸ்வாமீ ஸகலத்துக்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பவனே ஸகலலோகங்களுக்கும் இருப்பிடமா

ளவனே அறியக்கூடாத மஹிமையையுடையவனே ஸேவிக்கிறவர்களுடைய ஹ்ருதயம் குளிரும்படியான செந்தாமரைபோல் மலர்ந்த திருக்கண்களையுடையவனே இந்த பூமியை உத்தரித்து அடியோங்களுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுத்தருளவேண்டும் என்றும் ஜீவேஶ்வரபேதங்கள் வ்யக்தமாகச் சொல்லியிருக்கையால் ஜீவேஶ்வரைக்யம் சொல்லுவது சேராது.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் இரண்டாமம்சம் பதிமூன்றாமத்யாயம் ஜடபரதோபாக்யாநத்தில் ஜடபரதர் ஸௌவீரமஹாராஜனுக்குபதேசித்தது.

[illegible] పిండః పృథగ్యతః పుంసః శిరః పాణ్యాదిలక్షణః । తతో(అ)హమితి కుత్రైతాం సంజ్ఞాం రాజన్ కరోమ్యహమ్ - என்றும், [illegible] సమస్తావయవేభ్యస్త్వం పృథగ్భూయ వ్యవస్థితః । కో(అ)హమిత్యత్ర నిపుణో భూత్వా చింతయ పార్థివ - என்றும் ஆரம்பித்து விஸ்தாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டுவந்து [illegible] తస్యాత్మ పరదేహేషు - [illegible]ప్యేక మయం హి యత్ విజ్ఞానం పరమార్థో(అ)సౌ ద్వైతినో(అ)తథ్యదర్శినః - என்று தன்னுடைய தேஹத்திலும் அந்யரான தேவாதி தேஹங்களிலுமிருக்கிற ஆத்மாக்கள் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தால் ஏகரூபமாயிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸ்வரூபத்தாலேபரஸ்பரம்பின்னமாகவேயிருக்கிறார்கள். இப்படியிருப்பதை பரமார்த்த தர்சிகளல்லாதார் தேவாதிரூபங்களாலே பின்னமாகப்பார்க்கிறார்கள். இப்படி ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபத்தாலே பரஸ்பரம்பின்னமாயிருக்க தேவாதிரூபங்களாலே பின்னமாகத்தோற்றுகிறதேயொழிய ஸ்வரூபத்தாலே பின்னமன்றென்று அத்வைதிகள் சொல்வது அயுக்தம். ஏனெனில் [illegible] - తస్యాత్మ పరదేహేషు - என்று தன் தேஹத்திலும் அந்யதேஹங்களிலும் [illegible] அந்யர்களென்று ஆத்மபஹுத்வத்தைச் சொல்லுவதற்கு விரோதிக்கிறபடியாலும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிஸூத்ரந்யாய விரோதத்தாலும். ஆகையால் ஆத்மாக்களுக்கு

ஸ்வரூபபேதத்தைவிட்டு தேவாதிரூப உபாதியினால் பேதம் சொல்வது சரியானதன்று.

ஆனால் தேவன் மனுஷ்யன் என்கிற வைஷம்ய வ்யவஹாரம் எப்படி உபபந்நமாகிறதென்றால்,

[illegible] వేణురంధ్రవిభేదేన భేదః షడ్జాదిసంజ్ఞితః । అభేదవ్యాపినో వాయోః తథా(అ)స్య పరమాత్మనః - என்று வேணுவில் அநேக ரந்த்ரங்களில் வர்த்திக்கிற ஏகாகாரமான வாயுவுக்கு ரந்த்ரபேதத்தாலே ஷட்ஜ - மத்யம - ருஷப காந்தாராதிபேதங்கள் உண்டாகிறாப்போலே ஜ்ஞாநாகாரத்தாலே ஒருபடிப்பட்டு ஒருவிதத்தாலேயாவது பேதம்சொல்லவொண்ணாதபடியிருக்கிற ஆத்மாக்களுக்கு கர்மாநுகுணமாக தேவதிர்யங் மனுஷ்யஸ்தாவராதி தேஹங்களில் ப்ரவேசித்தபோது தேவாதிவ்யவஹாரங்களுண்டாகின்றனவேயன்றி வேறன்று. [illegible] మాత్మనః - என்கிற பாடாந்தரத்தில் பரமாத்மசப்தம் தேஹாதிகளைக் காட்டில் பரமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

[illegible] ఏకస్వరూపభేదస్తు బాహ్యకర్మప్రవృత్తిజః । దేవాదిభేదే(అ)పధ్వస్తే నాస్త్యేవావరణో హి సః - என்றும், [illegible] - తస్యాత్మ పరదేహేషు సతో(అ)ప్యేకమయం హి యత్ - என்றும், [illegible] - విజ్ఞానం పరమార్థో(అ)సౌ - என்றும், [illegible] పరజ్ఞానమయస్సద్భిర్నామజాత్యాదిభిర్విభుః - என்றும் இத்யாதிகளிற்சொன்ன ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தையுடைய ஆத்மாக்களுக்கு தேவாதிரூபங்கள் [illegible] - అవిద్యాకర్మసంజ్ఞాన్యా - என்றும் [illegible] తిరోహితత్వాచ్చ శక్తిః క్షేత్రజ్ఞసంజ్ఞితా సర్వభూతేషు భూపాల తారతమ్యేన వర్తతే - என்றும்சொன்னபடி பலாபிஸக்தியோடு கூடியதாய் பக

வதப்பணம்பண்ணுததாயிருக்கிற பாஹ்யகர்மங்களால் வந்ததென்றும் அந்த கர்மங்கள் காலபேதத்தாலே நசித்தால்தேவாதிபேதங்கள் இடையாதென்றும் சொல்லியிருக்கையால் ஆத்மாக்கள் ஸ்வரூபபேதத்தாலேபலவாயிருக்க தேவாதிதேஹோபாதிகளால் பலவாயிருக்கிறதென்றுசொல்வது சரிப்படாது.

ஜடபரதர் த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொன்ன ருபுநிதாக ஸம்வாதத்தில் ருபுநிதாகருக்கு உபதேசித்தது.

[illegible]

सोऽहं स च त्वं स च सर्वमेतदात्मस्वरूपं त्यज भेदमोहम् इतीरितस्तेन स राजवर्यः तत्याज भेदं परमार्थदृष्टिः - என்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கும்போது [illegible] - நான் நீ ஸர்வாத்மாக்களென்றுபேதராதசேசம்பண்ணிச்சொன்னபடியால் ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபபேதத்தைநிஷேதிக்கவில்லை. ஜ்ஞாநஸ்வரூபர்களான ஆத்மாக்களை தேவாத்யாகாரபேதத்தாலே பேதமாகநினைக்கிறமோஹத்தைபரித்யஜிக்கச்சொல்லுகிறது. ஏனெனில் தேஹாத்மவிவேகத்தை யுபதேசிக்கும்போது [illegible] - पिण्डः पृथग्यतः पुंसः शिरःपाण्यादिलक्षणः - என்று கரசிரஸ்ஸுகளோடுகூடிய தேஹத்தைக்காட்டிலும் ஆத்மாவேறென்று உபதேசித்தபடியால்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் ஆறுமம்சம் ஒன்பதாமத்யாயத்தில் கேசித்வஜ காண்டிக்யஜநக ஸம்வாதத்தில் கேசித்வஜர் காண்டிக்ய ஜநகருக்கு உபதேசித்தது.

[illegible]

तद्भावभावमापन्नस्ततोऽसौ परमात्मना भवत्यभेदी भेदश्च तस्याज्ञानकृतो भवेत् - என்று பரப்ரஹ்மத்தினுடைய அபஹதபாப்மத்வாதி தர்மங்களை பாவிப்பதினாலே அபஹதபாப்மத்வாதி யாவிர்பாவமுண்டாய் பரமாத்மாவோடு ஸமானமான ஜ்ஞாநாநந்தங்களுண்டாகின்றன. தேவாதிபேத ரூபான்யம் கர்மரூப அஜ்ஞாந

த்தால் உண்டாகின்றன என்றும் [illegible] - विभेदजनकेऽज्ञाने नाशमात्यन्तिकं गते आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसन्तं कः करिष्यति - என்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபர்களாயிருக்கிற ஆத்மாக்களிடத்தில் தேவாதி விவிதபவிவிதபேதங்களுக்கு ஹேதுவான கர்மமடியாகவுண்டான அஜ்ஞாநம் பரப்ரஹ்ம தர்சநத்தாலும் கடாக்ஷத்தாலும் நாசத்தையடைந்தால் அபஹதபாப்மத்வாதி தர்மங்களாலும் ஜ்ஞாநாநந்தாதி குணங்களாலும் பரமாத்மாவோடு ஸாம்யத்தையுடைய ஆத்மாக்களிடத்தில் இல்லாத தேவாதிரூபபேதங்களை எவன் பண்ணமாட்டுவன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இதனை [illegible] - विभेदोऽयं मिथ्याज्ञाननिबन्धनः - என்று சௌநகபகவானும் சொல்லியிருக்கிறார். இது ஆத்மாக்களுக்கு ஸ்வரூபைக்யத்தையும் பரமாத்ம ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஐக்யத்தையும் சொல்லவில்லை.

இப்படி கொள்ளாதபோது [illegible] - श्रुति - निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति ब्रह्मविदाप्नोति परं ज्योतिरुपसंपद्य स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते ब्र- सू - संपद्याविर्भावः स्वेनशब्दात् - भ-गी - मम साधर्म्यमागताः - இத்யாதிகளிலே உக்தோபதேசத்திற்கும் விரோதிக்கும். இதுவுமன்றிக்கே ஸ்வரூபைக்யம் சொல்லும்பக்ஷத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஜடபரதர் பரமார்த்தோபதேசம் பண்ணும்போது [illegible] - परमात्मात्मनोर्योगः परमार्थ इतीष्यते मिथ्यैतदन्यद्द्रव्यं हि नैति तद्द्रव्यतां यतः - என்று பரமாத்மாவோடு ஆத்மா ஐக்யமாகிறது பரமார்த்தமென்று சிலர்நினைக்கிறது பொய்யாகையால் அது பரமார்த்தமன்று, ஏனெனில் ஒருபொருள் மற்றொருபொருளாகமாட்டாததைப்போல்

ஜீவாத்மாவானது பரமாத்மாவாகமாட்டாது என்று அருளிச்செய்ததோடும் விரோதிக்கும்.

[illegible] ప్రత్యస్తమితభేదంయత్సత్తామాత్రమగోచరం వచసామాత్మసంవేద్యంతద్జ్ఞానం బ్రహ్మసంజ్ఞితమ్ என்று பரப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதி சேஷ்டிதாதிகளில் திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சரீரஸம்யுக்தமான ஜாத்யாதி பேதங்களில்லாததாய் வாக்குக்கெட்டாததாய் அபக்ஷயாதிவிகாரங்களில்லாததாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் ஜ்ஞானத்தாலே நிரூபணீயமாய் ப்ரஹ்மமென்கிற பெயரையுடைத்தாயிருக்கிறதென்றும் இதையே [illegible] ము-ఉ. అథపరాయయా తదక్షరమధిగమ్యతే యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రంతదపాణిపాదం నిత్యంవిభుం సర్వగతంసుసూక్ష్మం తదవ్యయం యద్భూతయోనిం పరిపశ్యన్తిధీరాః సత్యంజ్ఞానమనంతంబ్రహ్మనిష్కలం నిష్క్రియంశాంతం నిరవద్యంనిరంజనం యస్యామతం తస్యమతంమతంయస్యనవేదసః నదృష్టేర్ద్రష్టారంపశ్యేర్నమతేర్మన్తారమన్వీథాః என்றுஇவை முதலிய ச்ருதிகளிலும்சொல்லியிருக்கின்றது.

[illegible]

[illegible] తచ్చవిష్ణోః పరంరూపమరూపాఖ్యమనుత్తమం విశ్వస్వరూపవైరూప్యలక్షణం పరమాత్మనః నతద్యోగయుజాశక్యంనృప చింతయితుంయతః తతస్స్థూలం హరేరూపం చింతయేద్విశ్వగోచరం హిరణ్యగర్భో భగవాన్ వాసుదేవః ప్రజాపతిః మరుతోవసవోరుద్రా భాస్కరాస్తారకాగ్రహాః గంధర్వయక్షదైత్యాద్యాస్సకలాదేవయోనయః మనుష్యాః పశవశ్శైలాస్సముద్రాస్సరితోద్రుమాః భూపభూతాన్యశేషాణిభూతానాంయేచహేతవః ప్రధానాదివిశేషాంతంచేతనాచేతనాత్మకం என்றாரம்பித்து விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்து கொண்டுவந்து

[illegible]

[illegible] - అన్యేతుపురుష వ్యాఘ్ర చేతనోయేవ్యపాశ్రయాః అత్రస్తేనమస్తాస్తుదేవాహ్యాః కర్మయోనయః మూర్తంభగవతోరూపంసర్వాపాశ్రయనిస్పృహమ్ । ఏషావైధారణాప్రోక్తా యచ్చిత్తం తత్రధార్యతే । యచ్చమూర్తం హరేరూపంయాదృక్చింత్యంనరాధిప । తచ్ఛ్రూయతామనాధారాధారణానోపపద్యతే ॥ ప్రసన్నవదనం చారుపద్మపత్రోపమేక్షణం । కంబుగ్రీవంసువిస్తీర్ణ । లలాటఫలకోజ్జ్వలం । మకరాకాంతవిన్యస్తచారుకుండలభూషణం । కంబుగ్రీవంసువిస్తీర్ణ శ్రీవత్సాంకితవక్షసం । విచిత్రభంగినామగ్ననాభి నావ్యుదరేణచ ప్రలంబాష్టభుజం విష్ణుమథవాపిచతుర్భుజం । సమస్థితోరుజంఘంచ సుస్థితాంఘ్రివరాంబుజం । చింతయేద్బ్రహ్మభూతంతం । పీతనిర్మలవాససం । కిరీటహారకేయూరకటకాదివిభూషితం । శార్ఙ్గశంఖగదాఖడ్గ చక్రాక్షవలయాన్వితం । వరదాభయహస్తంచ ముద్రికారత్నభూషితం । చింతయేత్తన్మయోయోగీసమాధాయాత్మమానసం । తావద్యావద్దృఢీభూతాతత్రైవస్థిరధారణా -

மற்றுமுள்ள ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண வசனங்களை விஸ்தாரபீதியால் எழுதவில்லை.

ஈஶ்வரனுடைய திவ்யரூபத்தைப்பற்றிய ஶ்ருத்யாதி
ப்ரமாணங்களை இதனடியிற்காண்க.

[illegible] బృహదారణ్యే -తస్యహైతస్య పురుషస్యరూపం యథామహారజనంవాసో యథాపాండ్వావికం యథేంద్రగోపోయథాగ్న్యర్చిర్యథా పుండరీకంయథా సకృద్విద్యుత్తం సకృద్విద్యుత్తేవహవా అస్యశ్రీర్భవతి

[illegible] శ్రుతి—తద్విష్ణోః పరమంపదం సదాపశ్యంతిసూరయః.

[illegible] —నీలతోయదమధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవభాస్వరా.

[illegible] —యత్తేరూపంకల్యాణతమంతత్తేపశ్యామి.

[illegible] —యఏషోంతరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషోదృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవసువర్ణః తస్యయథాకప్యాసం పుండరీకమేవమక్షిణీతస్యోదితినామ.

[illegible] ధ్యానశ్లోకే— ధ్యేయస్సదాసవితృమండల మధ్యవర్తీ నారాయణస్సరసిజాసనసన్నివిష్టః కేయూరవాన్ మకరకుండలవాన్ కిరీటీహారీహిరణ్మయవపుః ధృతశంఖచక్రః ॥ శంఖచక్రధరందేవం కేయూరాదివిభూషితంఅగ్నిమండలమధ్యస్థంధ్యాయేత్ యజ్ఞపతింహరిమ్.

[illegible] శ్రీరామాయణే—తమసః పరమోధాతాశంఖచక్రగదాధరః శ్రీవత్సవక్షానిత్యశ్రీరజేయశ్శాశ్వతోధ్రువః॥

[illegible] భగవద్గీతాయాం— కిరీటినంగదినంచక్రిణంచతేజోరాశిం సర్వతోదీప్తిమంతమ్ పశ్యామిత్వాందుర్నిరీక్షం సమంతాద్దీప్తానలార్కద్యుతి మ

ప్రమేయ[illegible]కోటిసంగరిసం చ[illegible]హస్తమిచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టుమహం తథైవ తే
తైవరూపేణ చతుర్భుజేన స[illegible]స్రబాహో భవవిశ్వమూర్తే.

[illegible]

శ్రీమద్భాగవతే ద్వితీయస్కంధే ద్వితీయోధ్యాయః.

కేచిత్స్వదేహాంతర్హృదయావకాశే ప్రాదేశమాత్రం పురుషంవసంతం చతుర్భుజంకంజ రథాంగశంఖ గదాధరంధారణయా స్మరంతి - ప్రసన్నవక్త్రం నళినాయతేక్షణం కదంబకింజల్కపిశంగవాససం లసన్మహారత్నహి[illegible]గదం స్ఫురన్మహారత్నకిరీటకుండలమ్ ఉన్నిద్రహృత్పంకజక[illegible]లయే - యోగేశ్వరస్థాపితపాదపల్లవమ్ - శ్రీలక్షణం కౌస్తుభరత్నక[illegible]మమ్లానలక్ష్మ్యావనమాలయాంచితమ్ విభూషితం[illegible]హనైర్మహార్హకిరీటకాంగదాదిభిః స్నిగ్ధామలాకుంచితనీలకుంతలైర్విరోచమానాననహా[illegible]సపేశలమ్ అదీనలీలాహసితేక్షణోల్లస - ద్భ్రూభంగసంసూచితభూర్యను[illegible]మీక్షయేచ్చింతామయమేనమీశ్వరమ్ యావన్మనో ధారణయావతిష్ఠతే.

[illegible]

శ్రీవి[illegible]పురాణే పంచమోధ్యాయః.

[illegible]సత్రైలోక్యదివ్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్ఛబ్దవాచ్యానివినా హేయై[illegible] సర్వాణితత్రభూతాని వసంతిపరమాత్మని । భూతేషువసనసర్వాత్మా వాసు[illegible]స్తతస్స్మృతః॥ ఖాండిక్యజనకాయాహపృష్టః కేశిధ్వజఃపురా । నామవ్యాఖ్యా[illegible]మనంతస్య వాసుదేవస్యతత్త్వతః॥ [illegible] సోంతర్వసంత్యత్రచతానియస్మాత్ । ధాతావిధాతాజగతాం వాసుదేవస్తతః

ప్రభుః ॥ స సర్వభూతప్రకృతిం వికారాన్ గుణాదిదోషాంశ్చ మునే వ్యతీతః । అతీతసర్వావరణోఖిలాత్మా తేనాస్తృతంయద్భువనాంతరాళే॥ సమస్తకల్యాణగుణాత్మకోసౌ. స్వశక్తిలేశావృతభూతవర్గః । ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః స్సంసాధితాశేషజగద్ధితోయః ॥ తేజోబలైశ్వర్యమహావబోధసువీర్య శక్త్యాదిగుణైకరాశిః । పరఃపరాణాం సకలా న యత్ర క్లేశాదయస్సంతిపరావరేశే॥ సఈశ్వరోవ్యష్టిసమష్టిరూపోవ్యక్తస్వరూపః ప్రకటస్వరూపః సర్వేశ్వరస్సర్వదృక్సర్వవిచ్చసమస్తశక్తిః పరమేశ్వరాఖ్యః ॥ సంజ్ఞాయతేయేనతదస్తదోషం శుద్ధంపరంనిర్మలమేకరూపమ్ । సందృశ్యతేవాప్యవగమ్యతే వాతద్ జ్ఞానమజ్ఞానమతోన్యదుక్తమ్ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇-𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑍇-𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿𑌪𑌠𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇॥ 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌮𑍍। 𑌨𑌮𑌾𑌂𑌸𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌃𑌸𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃॥ 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿𑌤𑌂𑌵𑌦। 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃॥ 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍇𑌶𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌖𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇। 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌯𑌪𑍁𑌰𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂𑌤𑌮𑌹𑌂𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍇॥

శ్రీవిష్ణుపురాణే షష్ఠాంశే - షష్ఠోధ్యాయః.

శ్రీపరాశరః॥ స్వాధ్యాయసంయమాభ్యాం సదృశ్యతేపురుషోత్తమః । తత్ప్రాప్తికారణం బ్రహ్మతదేతదితిపఠ్యతే ॥ స్వాధ్యాయాద్యోగమాసీత యోగాత్స్వాధ్యాయమావసేత్ । స్వాధ్యాయయోగసంపత్త్యా పరమాత్మాప్రకాశతే ॥ తదీక్షణాయస్వాధ్యాయ శ్చక్షుర్యోగస్తథాపరమ్। నమాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూతస్సశక్యతే ॥ మైత్రేయః॥ భగవం స్తమహంయోగంజ్ఞాతు

మిచ్ఛామితంవద । జ్ఞాతేయత్రాఖిలాధారం పశ్యేయంపరమేశ్వరమ్ ॥ శ్రీపరాశరః । యథాకేశిధ్వజః ప్రాహఖాండిక్యాయ మహాత్మనే । జనకాయ పురాయోగంతమహంకథయామితే॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌮𑌨𑌏𑌵𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃। 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂𑌮𑌨𑌃॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌸𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑍋𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃। 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂𑌪𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌂𑌨𑌯 𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍। 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌹𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌕𑍋𑌯𑌥𑌾॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍋𑌯𑍋𑌗𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇॥

సప్తమోధ్యాయః.

మనఏవమనుష్యాణాం కారణంబంధమోక్షయోః । బంధాయవిషయాసంగిముక్త్యైనిర్విషయంమనః ॥ విషయేభ్యస్సమాహృత్య విజ్ఞానాత్మా మనోమునిః । చింతయేన్ముక్తయేతేన బ్రహ్మభూతంపరేశ్వరం ॥ ఆత్మభావం నయత్యేనం తద్బ్రహ్మధ్యాయినంమునిం । వికార్యమాత్మనశ్శక్త్యా లోహమాకర్షకోయథా ॥ ఆత్మప్రయత్నసాపేక్ష విశిష్టాయామనోగతిః తస్యా బ్రహ్మణిసంయోగో యోగఇత్యభిధీయతే ॥ ఏవమత్యంతవైశిష్ట్య యుక్తధర్మోపలక్షణః । యస్యయోగస్సవైయోగీ ముముక్షురభిధీయతే। என்று

குணங்களுடனும் விபூதிகளுடனும் விக்ரஹத்துடனுமுள்ள பகவான் தத்வமுணர்த்தும் ஸ்வாத்யாயத்தினாலும் யோகத்தினாலும் காணப்படுவான். இவ்விரண்டிற்கும் ஜ்ஞானமுக்தியை அடைவதற்கு ஸாதநமாயிருக்கும். அதனாலே ப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்படும் சாஸ்த்ரத்தை நன்றாய்க் கற்று யோகத்தில் இழிய வேண்டும். யோகத்திலிழிகையில் அந்த தத்வ சாஸ்த்ரத்தை நன்றாய்ச் சிந்தித்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படி ஸ்வாத்யாய யோகங்களா[illegible]த்தெரிந்ததனாலே பரமாத்மா

விளங்கிக்காணப்படும். அந்த பரமாத்மாவைக் காண்பதற்கு சாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் ஒருகண், யோகம் மேலானகண்; அந்தபரப்ரஹ்மமான பகவான் இக்கண்களாலே காணக்கூடியவனே யல்லது மாம்ஸக் கண்களாற் காணக்கூடாதவன் என்றுரைத்த ஸ்ரீபராசரபகவானை நோக்கி மைத்ரேயபகவான், எதனாலே ஸகலாதாரபூதனான பரமேஸ்வரனை நான்காணக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட யோகத்தை அறியவிரும்புகிறேனாதலால் அதை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டும் என்றுவினவ, மஹாமுனிவர் சிஷ்யனை நோக்கி ஓ மைத்ரேயரே பூர்வத்திலே மஹாத்மாவான் காண்டிக்யஜநகருக்குக் கேசித்வஜர்சொன்னவிதமாய் அந்தயோகத்தை உமக்கு நான்சொல்லுகிறேன் என்றாரம்பித்து சொல்லிக்கொண்டுவந்து மனிதர்களுக்கு மநம்விஷயங்களைப்பற்றிநின்றால் பந்தத்துக்குக்காரணமாகும். அவற்றைப்பற்றாமல் நின்றால்மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாகும். ஆதலால் பந்தத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்குங்காரணம் மநமேயாகின்றது. ஆகையால் ப்ரக்ருதி புருஷேஸ்வரஜ்ஞாநமுள்ள முநியானவன் அம்மநதை விஷயங்களில்நின்று திருப்பி அதைக்கொண்டு பரப்ரஹ்மமான ஸர்வேஸ்வரனை மோக்ஷத்திற்காக த்யானிக்கவேண்டும். த்யானிக்கப்பட்ட அந்தப்ரஹ்மம் அந்தயோகியை அயக்காந்தமானது தன்சக்தியினாலே இரும்பைத் தன்னிடத்திற்குக் கொண்டுவருவதுபோலவும் அக்நியானது அழுக்குள்ளபொன்னைத் தன்சக்தியால் சுத்தப்படுத்தித்துலங்கவிளங்கும்படி செய்வதுபோலவும் தனக்குரிய தன்மையையடைவிக்கும். இடைவிடாதமனோகதியைப்ரஹ்மத்திற்கூட்டுவதேயோகமாகும். இந்தப்ரகாரம் யோகமுடையவனை முமுக்ஷுயோகியென்றுசொல்லப்படுவான். பின்பு பரப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரம் பெற்றபோது யுக்தன் அல்லது விநிஷ்பந்நஸமாதி என்று சொல்லப்படுவான்.

யோகயுக் ப்ரதமம் யோகீ யுஞ்ஜாநோ ஹ்யபிதீயதே । விநிஷ்பந்நஸமாதிஸ்து பரம் ப்ரஹ்மோபலப்திமாந் ॥ யத்யந்தராயதோஷேண தூஷ்யதே சாஸ்ய மாநஸம் । ஜந்மாந்தரைரப்யஸதோ முக்தி: பூர்வஸ்ய ஜாயதே ॥ விநிஷ்பந்நஸமாதிஸ்து முக்திம் தத்ரைவ ஜந்மநி । ப்ராப்நோதி யோகீ யோகாக்நிதக்தகர்மசயோऽசிராத் ॥ ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸாம் ச ஸத்யாஸ்தேயாபரிக்ரஹாந் । ஸேவேத யோகீ நிஷ்காமோ யோக்யதாம் ஸ்வமநோ நயந் ॥ ஸ்வாத்யாய

ஶௌசஸந்தோஷதபாம்ஸி நியதாத்மவாந் । குர்வீத ப்ரஹ்மணி ததா பரஸ்மிந் ப்ரவணம் மந: ॥ ஏதே யமாஸ்ஸநியமா: பஞ்ச பஞ்ச ப்ரகீர்த்திதா: । விஶிஷ்டபலதா: காம்யா நிஷ்காமாணாம் விமுக்திதா: ॥ ஏகம் பத்ராஸநாதீநாம் ஸமாஸ்தாய குணைர்யுத: । யமாக்யைர்நியமாக்யைஶ்ச யுஞ்ஜீத நியதோ யதி: ॥ ப்ராணாக்யமநிலம் வஶ்யமப்யாஸாத்குருதே து யத் । ப்ராணாயாமஸ்ஸ விஜ்ஞேயஸ்ஸபீஜோऽபீஜ ஏவ ச ॥ ஶப்தாதிஷ்வநுரக்தாநி நிக்ருஹ்யாக்ஷாணி யோகவித் । குர்யாச்சித்தாநுகாரீணி ப்ரத்யாஹாரபராயண: ॥ ப்ராணாயாமேந பவநை: ப்ரத்யாஹாரேண சேந்த்ரியை: । வஶீக்ருதைஸ்தத: குர்யாத் ஸ்திதம் சேதஶ்ஶுபாஶ்ரயே । யோగయుక్ప్రథమం యోగీ [illegible] వినిష్పన్నసమాధిస్తు పరబ్రహ్మోపలబ్ధిమాన్ ॥ యద్యంతరాయదోషేణ దూష్యతే చాస్య మానసమ్ । జన్మాంతరైరభ్యసతో ముక్తిః పూర్వస్య జాయతే ॥ వినిష్పన్నసమాధిస్తు ముక్తిం తత్రైవ జన్మని । ప్రాప్నోతి యోగీ యోగాగ్నిదగ్ధకర్మచయోఽచిరాత్ ॥ బ్రహ్మచర్యమహింసాం చ సత్యాస్తేయాపరిగ్రహాన్ । సేవేత యోగీ నిష్కామో యోగ్యతాం స్వమనో నయన్ । స్వాధ్యాయశౌచసంతోషతపాంసి నియతాత్మవాన్ । కుర్వీత బ్రహ్మణి తథా పరస్మిన్ ప్రవణం మనః ॥ ఏతే యమాస్సనియమాః పంచ పంచ ప్రకీర్తితాః । విశిష్టఫలదాః కామ్యా నిష్కామాణాం విముక్తిదాః ॥ ఏకం భద్రాసనాదీనాం సమాస్థాయ గుణైర్యుతః । యమాఖ్యైర్నియమాఖ్యైశ్చ యుంజీత నియతో యతిః ॥ ప్రాణాఖ్యమనిలం వశ్యమభ్యాసాత్కురుతే తు యత్ । ప్రాణాయామస్స విజ్ఞేయః సబీజోఽబీజ ఏవ చ ॥ శబ్దాదిష్వనురక్తాని నిగృహ్యాక్షాణి యోగవిత్ । కుర్యాచ్చిత్తానుకారీణి ప్రత్యాహారపరాయణః ॥ ౮ ౪ ॥ ప్రాణాయామేన పవనైః ప్రత్యాహారేణ చేంద్రియైః । వశీకృతైస్తతః కుర్యాత్ స్థితం చేతశ్శుభాశ్రయే ॥ என்று யோகியானவன் மற்றொன்றையும் விரும்பாதவனாகித் தன்மனதிற்கு யோக்யதைவரும் பொருட்டு ப்ரஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸை, ஸத்யம், திருடாமை, எதற்கா[illegible] வேதாத்யயநம் சுசியாயிருத்தல், ஸந்தோஷம், தவம் இவற்றைச் செய்துகொண்டு பரப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே மனதைப்பற்றச் செய்யவேண்டும்; யமநியமங்களாகிய இவை யாதெனுமோர்

பலனைக்கருதினவர்களுக்கு அப்பலனைத்தரும். ஒன்றுங்கருதாதார்க்கு மோக்ஷஹேதுக்களாம். இந்த யமநியமாதி குணங்களோடுகூடி யோகியானவன் பத்ராஸநமுதலான ஆஸநங்களில் ஏதேனுமோராஸநத்தைக் கைக்கொண்டு அப்யாஸஞ் செய்யவேண்டும். ப்ராணனென்கிறகாற்றை அப்யாஸத்தினாலே வசப்படுத்துவதே ப்ராணாயாமமென்னப்படும். அந்தப்ராணாயாமம் ப்ராணத்தினால் அபாநத்தைத் தடுத்தலும் அபாநத்தினால் ப்ராணத்தைத் தடுத்தலும் இரண்டையுமொருங்கேதடுத்தலுமாகிய பேதங்களினாலே ரேசகம், பூரகம், கும்பகமென மூவகைப்படும். சப்தாதிவிஷயங்களிற்பற்றி நிற்கிற இந்த்ரியங்களைத்தடுத்து சித்தத்திற்கு இசையச்செய்வது ப்ரத்யாஹாரமாம். இதனாலே மிகவுஞ்சஞ்சலங்களான இந்த்ரியங்கள் நன்றாய் வசப்படுகின்றன. அவைவசப்படாதபோது யோகியானவன் யோகத்தை ஸாதிக்கமாட்டான். ப்ராணாயாமத்தினால் காற்றும் ப்ரத்யாஹாரத்தினால் இந்த்ரியங்களும் வசப்பட்டபின் த்யாநதாரணைஸமாதிகளுக்கு சுபமான ஆச்ரயத்திலே மநத்தை நிறுத்தவேண்டும். மநதிற்கு ஆச்ரயம் ப்ரஹ்மம். அது மூர்த்தம் அமூர்த்தமென்று இருவகைப்படும். மூர்த்தமாவது சரீரத்தோடுகூடியது. அமூர்த்தமாவது சரீரமில்லாதது. ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய அமூர்த்தமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஜாதிமுதலான ஸகலபேதங்களுமில்லாததாய் வாக்குக்கு எட்டாததாய் குறைவுமுதலான விகாரங்களில்லாததாய் என்றும் ஒருபடிப்பட்டிருப்பதாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் பரப்ரஹ்மமென்கிற பேருள்ளதாயிருக்கிறது. அதுசிந்திக்கக்கூடாமலிருப்பதால் ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய ஸ்தூலமான ஸ்வரூபத்தையே சிந்திக்கவேண்டும். அந்தஸ்வரூபமாவது ப்ரஹ்மாதிகளும், மருத்துக்களும் வசுக்களும் ருத்ரரும் ஸூர்யசந்த்ரநக்ஷத்ரங்கள்முதலிய தேவயோநிவிசேஷங்களும் மநுஷ்யரும் [illegible]களும் பர்வதங்களும் ஸமுத்ரங்களும் நதிகளும் வ்ருக்ஷங்களுமிறமுள்ள ஸகலபூதங்களும் சேதநாசேதநாத்மகமான ஸகலமும் ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய மூர்த்தரூபம். இது மு[illegible] சிந்திக்கக்கூடியதாய் ஹ்ருதயத்துக் காச்ரயமாயிருந்தாலும் [illegible]திருபங்களெல்லாம் கர்மவசப்பட்டவைகளாகையாலே அசுத்திகளேயாம். ஆனதுபற்றி அசுத்தமான ஆச்ரயங்களையெல்லாம் விரும்பாமல் ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய சுத்தமான மூர்த்தரூபத்தை த்யானித்து தரிக்கவேண்டும். ஆதாரமின்றி த்யாந தாரணங்களுண்டாகாதாகையால் ஸ்ரீஹரியினுடைய எப்படிப்பட்ட எந்த[illegible]ப்படவேண்டுமோ அ

ந்தபகவத்ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். ப்ரஸந்நமான திருமுகமண்டலமும் அழகான்தாமரை இதழ்போன்றதிருக்கண்களும் அழகானகபோலங்களும் விசாலமானதிருநெற்றியும் ஸமமானதிருச்செவிகளிலேதரித்த அழகியகுண்டலங்களும் வலம்புரிபோன்றகண்டமும் பரந்ததும் ஸ்ரீயும்ஸ்ரீவத்ஸமும் பொருந்தியதுமான திருமார்பும் மடிப்புகளாலே மூன்றுபிரிவுள்ளதும் ஆழ்ந்தகொப்பூழுள்ளதுமான திருஉதரமும் நீண்ட நாற்புயங்களும் ஸமமாயிருக்கும் திருத்தொடைகளும் கணுக்கால்களும் தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளும் நிர்மலமான பீதாம்பரமும் கிரீடஹார கேயூரகடகாதி திவ்யாபரணங்களும் சங்கசக்ரகதாகட்க சார்ங்காதிகளும் வரதாபயஹஸ்தங்களுமாய் பிரகாசிக்கின்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை த்யாநித்து தாரணைசெய்து ப்ரத்யக்ஷமான ஆகார ஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பெற்று பகவத்கடாக்ஷத்தாலே பரிபக்வத்தையடைந்து பரிபூர்ணபரப்ரஹ்மாநுபவத்தைப் பெற்று வாழ்வதே உசிதம்.

[illegible]

స్థానం బ్రాహ్మణానాం ప్రాజాపత్యం ... స్థానమైంద్రం క్షత్రియాణాం సంగ్రామేష్వనివర్తి
నామ్ ॥ వైశ్యానాం మారుతం స్థానం స్వధర్మనిరతాత్మనామ్ । గాంధర్వం శూ
ద్రజాతీనాం పరిచర్యానువర్తినామ్ ॥ అష్టాశీతిసహస్రాణి యతీనా మూర్ధ్వరే
తసామ్ । స్మృతం తేషాం తు యత్ స్థానం తదేవ గురువాసినామ్ ॥ సప్తర్షీణాం
తు యత్ స్థానం స్మృతం తద్వై వనౌకసామ్ । ప్రాజాపత్యం గృహస్థానాం న్యాసి
నాం బ్రహ్మసంజ్ఞితమ్ ॥ యోగినామమృతం స్థానం స్వాత్మసంతోషకారిణామ్ ॥
ఏకాంతినస్సదా బ్రహ్మ ధ్యాయినో యోగినో హి యే । తేషాం తత్పరమం స్థా
నం యద్వై పశ్యంతి సూరయః ॥ గత్వా గత్వా నివర్తంతే చంద్రసూర్యాదయో
గ్రహాః । అద్యాపి న నివర్తంతే ద్వాదశాక్షరచింతకాః ॥ என்று பத்மகர்ப்பன் த்வாரா பகவான் ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரியாதி வர்ணங்களையும் ப்ரஹ்மசர்ய கார்ஹஸ்த்யாதி நாலு ஆச்ரமங்களையும் நிர்மித்து வர்ணாச்ரமோசிதமான மர்யாதைகளையும் ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய தாரதம்யானுகுணமாக புண்யலோகங்களையும் ஏற்படுத்தினார். அந்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும், ஸ்வதர்மநிஷ்டரான ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ப்ராஜாபத்யலோகமும் யுத்தத்தில் பின்வாங்காத க்ஷத்ரியர்களுக்கு இந்த்ரலோகமும் ஸ்வதர்மநிரதரான வைச்யர்களுக்கு மருத்துக்களுடைய லோகமும் சுச்ரூஷாநிரதரான சூத்ரர்களுக்கு கந்தர்வலோகமும் குருசுச்ரூஷாபராயணர்களான ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஊர்த்வரேதஸரான எண்பத்தெண்ணாயிரம் யதீச்வரர்கள் வாஸம்பண்ணுகிற திவ்யலோகமும், ஸ்வதர்மபராயணரான வாநப்ரஸ்தர்களுக்கு ஸப்தரிஷிலோகமும் ஸத்கர்மபராயணரான க்ருஹஸ்தர்களுக்கு ப்ராஜாபத்யலோகமும் ஸந்யாஸிகளுக்கு ப்ரஹ்மலோகமும் உண்டாகும்படி ஸங்கல்பித்தார். இது கர்மமார்க்கத்தினுண்டாகிய புண்யலோகங்கள். இனி ஜ்ஞானவான்களுக்குக் கிடைக்கும் லோகங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். கேவலாத்மாநுபவத்திலே ப்ரேமையுடைய ஜ்ஞானயோகிகளுக்கு கைவல்யலோகமுண்டாம். பக்தியோகத்தால் ஸதா ப்ரஹ்மத்யானத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிற பரமைகாந்திகளான மஹாத்மாக்களுக்கெல்லாம் நித்யஸூரிகளாலே காணப்பட்ட பரமபதமுண்டாம். (ஏகாந்தினஸ்ஸதா ப்ரஹ்ம த்யாயினோ யோகினோ ஹி யே । தேஷாம் தத்பரமம் ஸ்தானம் யத்வை பச்யந்தி ஸூரய:- என்றிருக்கிறது) சந்த்ராதித்யாதி க்ரஹங்கள் க்ரமமாக [illegible] ரங்களி னின்றும் நீங்

கிப்போகின்றன. த்வாதசாக்ஷராதிவ்யாபகமந்த்ரங்களைச் சிந்திக்கிற மஹாத்மாக்கள் என்றைக்கும் திரும்பிவாராமல் பரமபதத்தில் பரப்ரஹ்மாநுபவாதிகளால் பரமானந்த பரிதராயிருக்கிறார்கள். [illegible] சொல்லியிருக்க இவற்றில் சொன்னபலங்களொன்றையும் அடையாமல் ஆத்மாக்கள் மோஹித்து அஸத்தப்படுகைக்காக ரஜ்ஜுவில் ஸர்ப்பப்ரமம்போல் ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரபஞ்சப்ரமமுண்டாயிருக்கிறது. அப்ப்ரமம் உபதேசத்தால் நிவர்த்தியாய்விடுகிறது. என்று சொல்லுவதைக் கேட்டு மோசம்போகாமல் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் சொன்னபடி ப்ரஹ்மத்யானாதிகளைப்பண்ணி பரமபதத்தை யடைந்து நித்யஸூரிகளைப்போலே பரப்ரஹ்மாநுபவ கைங்கர்யங்களைப் பண்ணிக் கொண்டு வாழ்வதே நலம்.

பகவத்கீதை.

பகவத்கீதை கங-அத்யாயத்தில்.

இதம் ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே ।
ஏதத்யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்வித: ॥
க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பாரத -
ఇదంశరీరంకౌన్తేయ క్షేత్రమిత్యభిధీయతే । ఏతద్యోవేత్తితంప్రాహుః క్షేత్ర
జ్ఞఇతితద్విదః ॥ క్షేత్రజ్ఞంచాపిమాంవిద్ధి సర్వక్షేత్రేషుభారత - என்று

ஆத்மாக்களுடைய புண்யபாப பலங்களாகிய ஸுகதுக்காநுபவார்த்தம் உண்டான தேவமநுஷ்யாதிசரீரங்களை போகஸ்தானமான க்ஷேத்ரமென்றும், போக்தாக்களாயிருக்கிற ஆத்மாக்களை க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களென்றும் க்ஷேத்ரமாகிய சரீரமெப்படி என்னை அந்தராத்மாவாக உடையதாயிருக்கிறதோ அதைப்போல் க்ஷேத்ரஜ்ஞரான ஆத்மாக்களும் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பாரத - க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு - என்று என்னை அந்தராத்மாவாக உடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்று தெரிந்துகொள் என்கிற சரீராத்ம நிபந்தநமான ஸாமாநாதிகரண்யார்த்தமே பகவத்கீதையின் பூர்வோத்தர முழுமைக்கும் விரோதமில்லாமல் பொருந்திய பொருளாயிருக்க அதைவிட்டு அத்வைதிகள் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி - க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி - என்பதற்கு ஈச்வரன் அஜ்ஞானத்தால் க்ஷேத்ரஜ்ஞனாயிருக்கிறானென்று பொருள்சொல்வது பகவத்கீதை முழுமைக்கும் விரோதிக்கிறது. எப்படியென்னில்,

[illegible] ஸ்ரேயோ ... ப்ரபந்நம் | கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ: ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம்மூடசேதா: | யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஸ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஸிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஸாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் | கார்பண்ய

దోషోపహతస్వభావః పృచ్ఛామి త్వాం ధర్మసమ్మూఢచేతాః | యచ్ఛ్రేయః స్యాన్నిశ్చితం బ్రూహి తన్మే శిష్యస్తేఽహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్ - என்று தேஹமிப்படிப்பட்டது, ஆத்மா இப்படிப்பட்டது, தர்மாதர்மங்களிப்படிப்பட்டவை யென்றறியாதவனான அர்ஜுநன் பகவானைப் பார்த்து, தேவரீருக்கு சிஷ்யனாய்த் தேவரீரை சரணமடைந்திருக்கிறவனாயிருக்கிற அடியேனுக்கு ஸ்ரேயஸ்ஸெதுவோ அதை நிஸ்சயித்தருளிச்செய்யவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, பகவான் தேஹஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும் ஆத்மஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும் தர்மஸ்வரூபத்தையும் உண்மையாய் உள்ளதுஉள்ளபடி தெரிவிக்கத்திருவுள்ளம் பற்றிமுதலில் ஆத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள் என்று,

நத்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜநாதிபா: | ந சைவ ந பவிஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் - న త్వేవాహం జాతు నాసం న త్వం నేమే జనాధిపాః | న చైవ న భవిష్యామః సర్వే వయమతః పరమ్ - என்று நீ நான் இந்த ராஜாக்கள் அனைவரும் அநாதியாயிருக்கிற. காலத்தில் ஒருக்ஷணகாலமும் இராமலிருந்ததுமில்லை. இராமற்போகிறதுமென்பதுமில்லை. எல்லோரும் எப்போதும் இருப்பவர்தாம். என்று ஜீவேஸ்வரபேதத்தையும் ஜீவபரஸ்பரபேதத்தையும் ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் அருளிச்செய்தபடியால் இதுசத்யமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. இதற்கு அத்வைதிகள் அஜ்ஞாநத்தால் காணப்படும்பேதத்தை உபதேசித்தாரென்பார்கள் அது எவ்வளவும் சேராது இன்னும்,

அந்தவந்த இமே தேஹா நித்யஸ்யோக்தா: ஸரீரிண: - అన్తవన్త ఇమే దేహా నిత్యస్యోక్తాః శరీరిణః - என்று நசிக்கிற தேஹம் நித்ய மன்றென்றும் நித்யமான ஆத்மா நசிக்கிறதில்லை என்றும் நஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந் நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய: | அஜோ நித்ய: ஸாஸ்வதோऽயம் புராணோ ந ஹந்யதே ஹந்யமாநே ஸரீரே - న జాయతే మ్రియతే వా కదాచి న్నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః | అజో నిత్యః శాశ్వతోఽయం పురాణో న హన్యతే హన్యమానే శ

రీరే - என்று உண்டாய் அழிகிறதாகிய ஜநந மரணங்கள் சரீரத்துக்குண்டேயன்றி ஆத்மாவுக்கில்லையாது. ஆத்மாவுக்குப் பிறப்பில்லை இறப்புமில்லை நித்யனாய் எப்போதும் புதிதாயிருப்பவன் என்றும்,

எனக்கு அசித்ருபப்ரக்ருதி சித்ருபப்ரக்ருதி என்றிரண்டு சரீரமுண்டு. அவற்றுள் பூமிராபோऽநலோ வாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச | அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா - భూమిరాపోఽనలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధిరేవ చ | అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టధా - என்று ப்ருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ப்ரக்ருதி மஹத்து அஹங்காரங்களாகிற எட்டுப்ரக்ருதிகளும் ஏகாதசேந்த்ரிய பஞ்சவிஷயங்களுமாகிற பதினாறு விகாரங்களும் சேர்ந்து இருபத்து நாலாயிருப்பவை அசேதநரூப சரீரக்ஷேத்ரமொன்று

அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் | ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம் | ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத் - అపరేయమితస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామ్ | జీవభూతాం మహాబాహో యయేదం ధార్యతే జగత్ - என்று உலகமெங்கும் பரவியிருக்கிற அசேதநமான சரீரங்களை தரித்துக்கொண்டு போக்தாக்களாயிருக்கிற ஜீவாத்மாக்கள் சித்ரூப சரீரக்ஷேத்ரமொன்று என்றும்

ஏதத்யோநீநி பூதாநி ஸர்வாணீத்யுபதாரய | அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ: ப்ரளயஸ்ததா - ఏతద్యోనీని భూతాని సర్వాణీత్యుపధారయ | అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్తథా - என்று இவ்விரண்டுவித ப்ரக்ருதிகளிலிருந்து ப்ரம்மாதிஸ்தாவராந்தமான சேதநாசேதநங்களுண்டாகின்றன. இவ்விரண்டுவித ப்ரக்ருதிகளும் ப்ரளயகாலத்தில் என்னிடத்தில் லயித்து ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் என்னிடத்திலிருந்து முண்டாகின்றன என்றும்

மத்த: பரதரம் நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி தநஞ்ஜய | మత్తః పరతరం నాన్యత్ కిఞ్చిదస్తి ధనఞ్జయ - என்று ஸர்வத்துக்கும் காரணமான ப்ரக்ருதிகளிரண்டுக்கும் காரணமாய் சேஷியாய் ஜ்ஞாநசக்த்யைஸ்வர்ய வீர்யாதிகளால் பூர்ணனாயிருக்கிற எனக்கு மேற்பட்ட பரவஸ்து ஒன்றுமில்லையென்றும்

மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ - ஸமய
సర్వమిదంప్రోతం సూత్రేమణిగణాఇవ - என்று ஸர்வசேதநாசேதநங்க ளும் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் எனக்கு சரீரமாய் என்னை அந்தர்யாமி யாயுடையதாய் நூலில் முத்துமுதலிய மணிகள் கோர்க்கப்பட்டிரு ப்பதைப்போல கோக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும் இப்படி பக வானே ஸகலசேதநாசேதநங்களையும் சரீரமாகக்கொண்டு ஸர்வப்ர காரமாயிருக்கையினால் ஸர்வசப்தங்களும் அவனையே சொல்லுகின் றனவென்றும்,

அஹமாத்மா குடாகேஸ ஸர்வபூதாஸயஸ்தித: - అహమాత్మా గుడాకేశ సర్వభూతాశయస్థితః - என்றும் ந தத்ஸ்தி வினா யத்ஸ்யாத் மயா பூதம் சராசரம் | ஸர்வபூதானி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்தி மாமிகாம் | கல்பக்ஷயே புனஸ்தானி கல்பாதௌ விஸ்ருஜாம்யஹம் | ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமி புன: புன: | பூதக்ராமமிமம் க்ருத்ஸ்னமவஸம் ப்ரக்ருதேர்வஸாத் | மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம் | ஹேதுனாநேன கௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்த்ததே | ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யனாதீ உபாவபி | மம யோனிர்மஹத்ப்ரஹ்ம தஸ்மின் கர்ப்பம் ததாம்யஹம் | ஸம்பவஸ்ஸர்வபூதானாம் ததோ பவதி பாரத: నతదస్తి[వినాయ] త్స్యాన్మయాభూతంచరాచరం । సర్వభూతానికౌంతేయ ప్రకృతింయాంతి మామికాం । కల్పక్షయేపునస్తాని కల్పాదౌవిసృజామ్యహం । ప్రకృతింస్వా మవష్టభ్య విసృజామిపునఃపునః । భూతగ్రామమిమంకృత్స్న మవశంప్రకృతే ర్వశాత్ । మయాధ్యక్షేణప్రకృతిః సూయతేసచరాచరం । హేతునానేన కౌంతేయ జగద్విపరివర్తతే । ప్రకృతింపురుషంచైవ విద్ధ్యనాదీఉభావపి ॥ మమ యోనిర్మహద్బ్రహ్మ తస్మిన్గర్భందధామ్యహం । సంభవస్సర్వభూతానాం తతోభవతిభారత -

த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஸ்சாக்ஷர ஏவ ச | க்ஷரஸ்ஸர்வாணி பூதானி கூடஸ்தோக்ஷர உச்யதே - ద్వావి

మౌపురుషౌలోకే క్షరశ్చాక్షరఏవచ । క్షరస్సర్వాణిభూతాని కూటస్థోక్షర ఉచ్యతే - என்று லோகத்திலுள்ள க்ஷராக்ஷர புருஷர்களிருவரில் அசித் ஸம்ஸர்கமுடைய ப்ரஹ்மா முதல் புல்லளவாயுள்ள ஸர்வபூதங்க ளையும் க்ஷர புருஷனென்றும் அசித்ஸம்பந்தமற்ற முக்தனை அக்ஷர புருஷனென்றும்,

உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: | யோ லோகத்ரயமாவிஸ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஸ்வர: - ఉత్త మఃపురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః । యోలోకత్రయమావిశ్య బిభ ర్త్యవ్యయఈశ్వరః - என்று பத்தர் முக்தர் என்கிற க்ஷராக்ஷர புரு ஷர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவன் புருஷோத்தமனான பரமாத் மாவென்று ஸகலஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகின்றன. அந்த பர மாத்மா மூன்றுலோகங்களிலும் அந்தராத்மாவாய் ப்ரவேசித்து தரிக் கிறான், எவன் தரிக்கப்படுமவைகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனாய் அழியாதவனாய் எல்லாவற்றையும் ஆளுமவனாயிருக்கிறானோ அவன் தான் பரமாத்மா என்றும்,

யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹம் அக்ஷராதபி சோத்தம: | அதோஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம: - యస్మాత్క్ష రమతీతోహ మక్షరాదపిచోత్తమః । అతోస్మిలోకేవేదేచ ప్రథితఃపురుషో త్తమః - என்று நான் க்ஷராக்ஷர புருஷர்களைக்காட்டிலும் சிறந்தவ னாயிருக்கிறபடியால் லோகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென் று ப்ரஸித்தனாயிருக்கிறேனென்றும்,

யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜானாதி புருஷோத்தமம் | ஸ ஸர்வவித்பஜதி மாம் ஸர்வபாவேன பாரத - యోమామేవ మసమ్మూఢో జానాతిపురుషోత్తమమ్ ససర్వవిద్భజతిమాం సర్వభావేనభారత என்று புருஷோத்தமனான என்னை க்ஷராக்ஷர புருஷர்களைக்காட் டிலும் வேறுபட்டவனென்று எவன் அறிகிறானோ அவன் என்னை அடைவதற்காக அறியவேண்டியவைகளையெல்லாம் அறிந்தவனாய் என்னை பஜிக்கவேண்டும் ப்ரகாரங்களெல்லாவற்றாலும் பஜித்தவனா கிறான் என்றும்,

இதி குஹ்யதமம் ஸாஸ்த்ரமிதமுக்தம் மயானக | ஏதத் புத்த்வா புத்திமான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஸ்ச பாரத - ఇతిగుహ్యతమ

శాస్త్ర మిదముక్తం మయానఘ । ఏతద్బుద్ధ్వా బుద్ధిమాన్స్యాత్ కృతకృత్యశ్చ భారత - என்று பரமரஹஸ்யமான இந்த புருஷோத்தமவித்யையை குற்றமற்று யோக்யனா யிருக்கிறாயென்று உனக்குச் சொன்னேன் இதை அறிந்தவன்புத்திமானும் க்ருதக்ருத்யனுமாவானென்றும்,

𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 -
దైవీహ్యేషా గుణమయీ మమమాయా దురత్యయా - என்று எனக்குச் சரீரமாய் என்னுடைய லீலார்த்தமாக விருக்கப்பட்ட ஸத்வரஜஸ்தமோ குணமயமான என்னுடைய மாயையைக்கடப்பதற்கு ஒருவராலுமாகாது என்றும்,

𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 |
మామేవయే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతితే - என்று யார் என்னையே சரணமாக அடைகிறார்களோ அவர்கள்தான் இம்மாயையைக் கடப்பர்கள் என்றும்,

𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 - నమాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యన్తే నరాధమాః । మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురంభావమాశ్రితాః - என்று பாபஞ்செய்தவர்களில் சிலர் மூடர். சிலர் நராதமர். சிலர் மாயையால் அறிவழிந்தவர். சிலர் அஸுரத் தன்மையை யடைந்தவர். இந்நால்வரும் என்னைச் சரணமடையார்கள் என்றும்,

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨
𑌆𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌚 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 - చతు ర్విధాభజంతేమాం జనాఃసుకృతినోఽర్జున । ఆర్తోజిజ్ఞాసురర్థార్థీ జ్ఞానీచభరత ర్షభ - என்று புண்யஞ்செய்தவர்களில் நஷ்டமான ஐஶ்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களும், நூதனமாக ஐஶ்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களும், ஆத்மப்ராப்தியை விரும்புகிறவர்களும் பகவத்ப்ராப்தியை விரும்புகிறவர்களும் ஆகிய நால்வரும் என்னைபஜிக்கிறார்கள், என்றும்

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌸 𑌚 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 - తేషాం

జ్ఞానీనిత్యయుక్త ఏకభక్తిర్విశిష్యతే । ప్రియోహిజ్ఞానినోఽత్యర్థ మహంసచమమ ప్రియః - என்று மற்றொன்றிலும் பற்றில்லாமல் என்னிடத்திலேயே பக்தியுடையவனாயிருக்கிற ஜ்ஞானி மிகவுஞ்சிறந்தவன். நான் ஜ்ஞானிக்கு ப்ரியவனாகிறேன். அப்படியே அந்த ஜ்ஞானியும் எனக்கினியனாகிறான் என்றும்,

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌃 - బహూ నాంజన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్మాంప్రపద్యతే వాసుదేవస్సర్వమితి సమహా త్మా సుదుర్లభః - என்று அநேக புண்யஜந்மங்களின் அந்தத்தில் ஜ்ஞானவா னாய் என்னையே சேஷியென்றும் உபாயமும் உபேயமுமென்றும் அத்யவஸித்து தாரகபோஷகாதி ஸர்வமும் வாஸுதேவனாகிய நானே யென்றிருப்பவன். அப்படிப்பட்ட மஹாத்மா மிகவும் துர்லபன் என்றும்;

𑌕𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 - కామైస్తైస్తైర్హృతజ్ఞానాః ప్రపద్యన్తేఽన్యదేవతాః తంతంనియమ మాస్థాయ ప్రకృత్యానియతాస్స్వయా - என்று உலகத்திலுள்ள புருஷர்கள் யாவரும் பூர்வவாஸநாநுகுணமாக சப்தாதி விஷயங்களில் அபேக்ஷை யுடையவர்களாய் (என்னைவிட்டு) இந்த்ராதி தேவதைகளை நியமங்களோடு அர்ச்சிக்கிறார்கள் என்றும்,

𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 |
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 - యో యోయాంయాంతనుంభక్తశ్శ్రద్ధయార్చితుమిచ్ఛతి । తస్యతస్యాచలాంశ్ర ద్ధాం తామేవవిదధామ్యహమ్ - என்று அந்த இந்த்ராதி தேவதைகள் எனக்கு சரீரபூதர்களாகையாலும் அவர்களுக்கு நான் அந்தராத்மாவாயிருக்கையாலும் (இப்படியிருப்பதை அவர்களறியாமல் போனபோதிலும்) எந்த எந்த பக்தன் எந்த எந்த தேவதையை ஶ்ரத்தையோடு பூஜிக்க விரும்புகிறானோ அவனுக்கு அந்த ஶ்ரத்தையை திடப்படுத்துகிறேன் என்றும்,

𑌸 𑌤𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 | 𑌲𑌭
𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 - స

శ్రద్ధయాయుక్తస్తస్యారాధనమీహతే | లభతేచతతఃకామాన్ మయైవవిహితాన్హితాన్ - என்று இந்த்ராதி தேவதைகளை ஶ்ரத்தையோடு ஆராதித்து அந்த தேவதைகளிடத்தில் தாங்கள் கோரின பலன்களை அந்த தேவதைகளின் த்வாரா அந்தராத்மாவான என்னால் [illegible] பெற்று அநுபவிக்கிறார்கள். அப்படி யநுபவித்தபோதிலும்,

[illegible] - అన్తవత్తుఫలంతేషాం తద్భవత్యల్పమేధసామ్| దేవాన్దేవయజోయాన్తి మద్భక్తాయాన్తిమామపి - என்று இந்த்ராதிதேவர்கள் போகம் நசிக்கத்தக்கதாகையால் அந்த போகம் நசிக்கும்போது புநராவர்த்தியடைந்து புநர்ஜந்மத்தை அடைகிறார்கள். என்னுடைய பக்தர்கள் என்னையுடைந்து புநராவர்த்தியும் புநர்ஜந்மமு மில்லாமலிருக்கிறார்கள் என்றும்,

[illegible] - ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోర్జున | మాముపేత్యతుకౌన్తేయ పునర్జన్మనవిద్యతే - என்று ப்ரஹ்மாண்டத்துக்குட்பட்ட ப்ரஹ்மாதி லோகங்களை அடைந்தவர்களுக்கு புநராவர்த்தியுண்டு. அநந்தகோடி அண்டங்களுக்கு அவ்வருகே பரமபதத்திலிருக்கும் என்னை அடைந்தவர்களுக்கு புநராவர்த்தியும் புநர்ஜந்மமும் கிடையாதென்றும்,

[illegible] - అహంహి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తాచప్రభురేవచ | నతుమామభిజానన్తి తత్త్వేనాతశ్చ్యవన్తి తే - என்று ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவும் நான்; அதற்குத் தக்க பலங்களைக் கொடுப்பவனும் நான். இப்படி யறியாதவர்கள் மறுபடி திரும்புதலை யடைகிறார்கள் என்றும்,

[illegible] - యాన్తిదేవవ్రతాదేవాన్ పితౄన్యాన్తిపితృవ్రతాః | భూతానియాన్తిభూతేజ్యా యాన్తిమద్యాజినోపిమామ్ - என்று இந்த்ராதி தேவதைகளைக் குறித்த ஸங்கல்பபூர்வகமாய் யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்களைச் செ

ய்யுமவர்கள் இந்த்ராதிகளை யடைகிறார்கள். பித்ருக்களைக்குறித்துச் செய்யுமவர்கள் பித்ருக்களை யடைகிறார்கள். யக்ஷ ராக்ஷஸ பிசாசாதிகளைக்குறித்துச் செய்யுமவர்கள் அந்த பூதங்களையே யடைகிறார்கள். [illegible]வர்கள் அந்த யக்ஞாதிகளையே அந்த தேவ-பித்ரு-பூதங்களுக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கிற பரமாத்மாவாகிய என்னை ஆராதிப்பதாய் ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு என்னை ஆராதிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னையே யடைகிறார்கள் என்றும்,

[illegible] - మాంహిపార్థవ్యపాశ్రిత్య యేపిస్యుఃపాపయోనయః | స్త్రియోవైశ్యాస్తథాశూద్రాస్తేపియాన్తిపరాంగతిమ్ | కింపునర్బ్రాహ్మణాఃపుణ్యాభక్తారాజర్షయస్తథా అనిత్యమసుఖంలోకమిమంప్రాప్యభజస్వమామ్ - என்று ஸ்த்ரீகள் வைஶ்யர் ஶூத்ரர் முதலிய யாராகிலும் என்னை ஆஶ்ரயித்தால் உத்தமமான கதியை யடைவார்கள். அப்படியிருக்க பக்திபண்ணுகிற ப்ராஹ்மணருக்கும் ராஜர்ஷிகளுக்கும் கேட்கவேண்டுமோ? ஆகையால் ராஜர்ஷியாகிய நீ அநித்யமாய் தாபத்ரயங்களால் ஸுகமற்றதாயிருக்கும் இவ்வுலகத்தி லிருந்தபடியே என்னை பஜிக்கப்பார் என்றும்,

[illegible] - మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు | మామేవైష్యసియుక్త్వైవమాత్మానం మత్పరాయణః - அர்ச்சக, எப்பொழுதும் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதி சேஷ்டிதங்களால் ஸமாநாதிக ரஹிதனாயிருக்கிற என்னிடத்திலே தானே மநஸ்ஸை வைத்து என்னை தைலதாரையைப்போல் இடைவிடாமல் ப்ரீதியோடு த்யாநஞ்செய்து என்னை அநுபவித்து என்னை ஆராதித்து என்னை வணங்கி [illegible] யிருந்தாயாகில் என்னையே யடைவாய் என்றும் அருளிச்செய்தார். இப்படி அருளிச்செய்தபடியே [illegible] தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுடையவர்களாய் பக்தி ப்ரபத்திகளைச் செய்து உஜ்ஜீவிப்பதே உசிதம்.

பகவானுக்கு அத்வைதிகள் சொல்லுகிறப்ரகாரம் (நிர்விசேஷ கூடஸ்த நித்ய சைதந்யமான) ஆத்மாவினுடைய யதார்த்த ஸாக்ஷாத்காரமுண்டாய் அஜ்ஞாநமும் அதின் கார்யமும் நிவர்த்தித்திருந்தால் பேததர்சநமும் அதின்கார்யமான உபதேசாதிகளும் எப்படிகூடும்? பகவானுக்கு அர்ஜுநன் அந்யனல்ல என்கிற அபேதஜ்ஞாநமுண்டாயிருந்தால் உபதேசிக்கமாட்டான். கண்ணாடிமுதலியவைகளில் தன்னுடைய ப்ரதிபிம்பத்தைக்கண்டு வார்த்தை சொல்பவனை உலகத்தார் உந்மத்தனென்று சொல்லாநிற்பார்களன்றோ? ஆகையால் ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் பேததர்சனம்பண்ணி தானும் உபதேசித்து [illegible] - என்று சிதசிதீச்வரதத்வத்ரயங்களை உள்ளபடி தர்சித்திருக்கிற தத்வஜ்ஞர்களிடத்தில் சென்றால் அவர்களும் தத்வஜ்ஞாநத்தை உபதேசிப்பார்கள் என்று அருளிச்செய்தபடியால் பகவானுக்கு பாதிதாநுவ்ருத்தி உண்டாயிருந்து உபதேசித்தானென்பது ஸர்வஜ்ஞனென்றுசொல்லுகிற ஸகலசாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோதிக்கும். ஆதலால் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராண ந்யாயங்களுக்கும் தாங்கள் சொல்வதற்கும் விரோதமாயிருப்பதை யறியாமல் சொல்லுவதைக்கேட்டு மோஹம்போகாமல் ஆழ்வார் அவன்மாயங்கண்டு [illegible] தோமே யென்று அருளிச்செய்தபடி [illegible]கம் மோஹநார்த்தம் ப்ரவர்த்திதது என்று அறிந்து கடக்கப்போவதே நலம்.

ப்ரஹ்மஸூத்ரம்.

ஸகல ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலே ஆத்மாவின் [illegible] - தச்சக்தி - [illegible] - தத்ரூப - தச்சரீர - தத்தநுப்ரவ்ருத்திகளால் - தத்ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ப்ரதிபாதிப்பதற்கு ந்யாயத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அம்சோ நாநாவ்யபதேசா தந்யதா சாபி தாசகிதவாதித்வமதீயத ஏகே - [illegible] - என்கிற ஸூத்ரத்தால் அம்சசப்தத்துக்கு ஏகவஸ்துவினுடைய ஏகதேசமென்று பொருள்கொண்டு ஜீவாத்மாக்களை நிஷ்க்ருஷ்ட ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஏகதேசமாகவாவது ப்ரஹ்மகண்டமாகவாவது சொன்னால் ஜீவகத தோஷம் ப்ரஹ்மத்துக்கு வருகையால் அப்படிசொல்ல முடியாது. [illegible] - இத்யாதி

கள் ப்ரஹ்மம் ஸர்வஜீவவ்யாபியாயிருப்பதைப்பற்றி அபேதத்தைச் சொல்லுகின்றன. [illegible] - என்றும், [illegible] - என்றும், [illegible] - என்றும், [illegible] - என்றும் ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதவ்யபதேசம் ப்ரஸித்தார்த்தமாயிருக்கையால் அந்யதா சொல்லமுடியாது. ப்ரஹ்ம ஸ்ருஜ்யத்வ, தத்க்யாப்யத்வ, தச்சரீரத்வ, தச்சேஷத்வ, ததாதாரத்வ, தத்பால்யத்வ, தத்ஸம்ஹார்யத்வ, தத்உபாஸகத்வ, தத்ப்ரஸாதலப்ய தர்மார்த்த காம மோக்ஷத்வ ரூப புருஷார்த்தங்களையடைகிறபடியாலும் [illegible]க்ஷ ந்யாயத்தாலும் ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்குப் பேதமேயன்றி அபேதம் கிடையாது என்றும்,

மேலும், [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - என்று முன்ன, ஸூத்ரங்களால் ஆத்மாக்கள் நித்யர்களாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபர்களாய் ஜ்ஞாநகுணகர்களாய் ஸூக்ஷ்மத்தால் எங்கும் வ்யாபிக்கத்தக்கவர்களாய் ப்ரதிசரீரத்திலும் பின்னர்களாயிருக்கிறார்கள் என்றும்,

[illegible] - என்று ஸ்ருதி - [illegible] - என்கிற மந்த்ரவர்ணத்தில். ப்ரஹ்மாம்சம் ஜீவாத்மாக்களென்றும் பாதசப்தம் - அம்சவாசி.)

[illegible] - என்று [illegible] - [illegible] - என்பதில் புருஷோத்தமனுடைய அம்சமாக ஸ்மரிக்கப்படுகிறதென்றும்,

ப்ரகாசாதிவத்து நைவம்பர: - ப்ரகாசாதிவத்து நைவம்பர: - என்று எப்படி அக்நி ஆதித்யாதிகளுடைய ப்ரகாசம் அம்சமாகிறதோ அதைப்போலும் கவாச்வங்களுடைய சுக்ல க்ருஷ்ணாதிகளும் கோத்வாதி விசேஷணங்களும் எப்படி அம்சமாகின்றனவோ எப்படி தேஹிகளுடைய தேவமநுஷ்யாதி தேஹங்கள் அம்சமாகின்றனவோ அப்படியே ஏகவஸ்துவினுடைய ஏகதேசத்வம் அம்சத்வமாகையால் விசிஷ்டைக வஸ்துவினுடைய விசேஷணம் அம்சம். விசேஷண விசேஷ்யங்களுக்கு அம்சாம்சித்வங்கள் காணப்படுகிறாப்போலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு விசேஷணவிசேஷ்யங்களால் அம்சாம்சித்வம் உபபத்தியாகிறது. ப்ரபையைக்காட்டிலும்ப்ரபாவான் எப்படி அந்யனோ அப்படியே ப்ரபாஸ்தாநீயனாய் ஸ்வாம்சனான ஜீவனைக்காட்டிலும் அம்சியான பரன் அந்யனென்றபடி,

ஸூ - இவ - ஸ்ம்ருதேச்ச - என்று இப்படி ப்ரபாப்ரபாவான்களைப்போலேயும் சக்தி சக்திமான்களைப் போலேயும் சரீராத்மபாவத்தால் அம்சாம்சிபாவம் ஜகத்ப்ரஹ்மங்களுக்குண்டாயிருக்கிறதாய் பராசராதிகள் ஸ்மரிக்கிறார்களென்றபடி.

வி - பு - ஏகதேசஸ்திதஸ்யாக்நே: ஜ்யோத்ஸ்நா

விஸ்தாரிணீயதா பரஸ்ய ப்ரஹ்மண: சக்தி: ததேதமகிலம் ஜகத் - யத்கிஞ்சித் ஸ்ருஜ்யதே யேந ஸத்வஜாதேந

வை த்விஜ - தஸ்ய ஸ்ருஜ்யஸ்ய ஸம்பூதௌ தத்ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு: - ఏకదేశస్థితస్యాగ్నేః జ్యోత్స్నా విస్తారిణీయథా పరస్య బ్రహ్మణః శక్తిః తథేదమఖిలం జగత్ - యత్కించిత్సృజ్యతే యేన సత్వజాతేన వై ద్విజ - తస్య సృజ్యస్య సమ్భూతౌ తత్సర్వం వై హరేస్తనుః - என்றும்,

ஸு - உ - பல - யஸ்யாத்மா சரீரம் - ஸு - உ - யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரம் - என்றித்யாதிகளால் சரீராத்மபாவத்தால் அம்சாம்சிகளைச் சொல்லப்படுகிறது.

இப்படியிருக்குமுள்ள ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸூத்ரங்களுக்கு விரோதமாக அத்வைதிகள் சொல்வதைக்கேட்டு மோஸம்போகாமல் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களில் சொன்னபடி சிதசித்ஸ்வரூபத்வங்களை உள்ளபடியறிந்து பக்தியோகாதிகளைச் செய்து அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தால் பரமபதத்தை யடைந்து பரிபூர்ண பரப்ரஹ்மாநுபவாதிகளைப் பண்ணிக்கொண்டு பரமாநந்த பரிதராய் புநராவ்ருத்தி யில்லாதிருப்பது நலம்.

திருச்சந்தவிருத்தம்.

ஆறுலாவு கொன்றைமாலை தன்னுசெஞ் சடைச்சிவன்
நீதியால் வணங்குபாத நின்மலா நிலாயசீர்
வேதவாணர் கீதவேள்வி நீதியான கேள்வியார்
நீதியால் வணங்குகின்ற நீர்மைநின்க ணின்றதே.

தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்கவெண் டடங்கடல்
தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல்
நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவுந் திரிபவும்
நின்னுளே யடங்குகின்ற நீர்மைநின்க ணின்றதே.

உலகுதன்னை நீபடைத்தி யுள்ளொடுக்கி வைத்திமீண்டு
உலகுதன்னு ளேபிறத்தி யோரிடத்தை யல்லையால்
உலகுநின்னொ டொன்றிநிற்க வேறுநிற்றி யாதலால்
உலகுநின்னை யுள்ளசூழல் யாவருள்ள வல்லரே.

இவைமுதலிய பூர்வோத்தர பாசுரங்களுக்கு விரோதமாகவும் தன்னுளே திரைத்தெழும் என்கிற பாசுரத்தின் அர்த்தத்துக்கு அத்யந்த விரோதமாகவும் அத்வைதிகள் பொருள்சொல்வது எவ்வளவும் பொருந்ாது.

தன்னுளேயித்யாதி—பஞ்சீக்ருதமான ஜலதத்வமடங்கியிருக்கும் அகலமும் ஆழமுமுள்ள கடலிலே சலனமில்லாத ஜலத்தில் வாயுவசத்தால் பெருகுகிற தரங்கங்களுண்டாய் எங்குமொக்க சஞ்சரித்து மீளவும் அந்தக்கடலிலே அடங்கும் ஸ்வபாவம்போல விபுவான தேவரீர் ஸ்வரூபத்துக்குள் ப்ரளயகாலத்தி லடங்கியிருந்த ஸூக்ஷ்மசிதசித்துக்கள் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே தேவரீருடைய ஸங்கல்பத்தால் ஸ்தாவரஜங்கமங்களாகப் பரிணமித்திருந்து ப்ரளயகாலத்தில் மீளவும் விபுவான தேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தி லடங்கும் ஸ்வபாவம் தேவரீடத்திலேயே யிருக்கிறதென்பதே பொருந்திய பொருள்.

திருவாய்மொழி ஏழாம்பத்து. ௮-ம் திருவாய்மொழி.

கண்கள்சிவந்துபெரியவாய்வாயுஞ்சிவந்துகனிந்துள்ளே
வெண்பலிலகுசுடரிலகுவிலகுமகரகுண்டலத்தன்
கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன்நான்குதோளன்குனிசார்ங்கன்
ஒண்சங்குகதைவாளாழியானொருவனடியேனுள்ளானே. (௧)

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன்பரம்பரன்
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை
ஒடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பரொருவனே. (௨)

உணர்விலும்பரொருவனையவனதருளாலுறற்பொருட்டென்
உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே
உணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம்
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானாயொழிந்தானே. (௩)

யானுந்தானாயொழிந்தானையாதுமெவர்க்குமுன்னோனைத்
தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிப்பணைத்ததனிமுதலை
தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்தென்
ஊனிலுயிரிலுணர்வினில்நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனே. (௪)

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுள்நேர்மையதுவிதுவென்று
ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது
சென்றுசென்றுபரம்பரமாய்யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று
நன்றுதீதென்றறிவரிதாய்நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே. (௫)

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
அன்றேயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே. (௬)

அதுவேவீடுவீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறி
எதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கில்
அதுவேவீடுவீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறாது
எதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரே. (௭)

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்தாங்கலறிமுயங்கத்தாம்போகும்போதுன்மத்தர்போல்
பித்தேயேறியநுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோ
டொத்தேசென்றங்குள்ளங்கூடக்கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்பே. (௮)

கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினால்
ஆடல்பறவையுயர்கொடியெம்மாயனாவதது அதுவே
வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுங்கழிவுமாய்
ஓடித்திரியும்யோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே. (௯)

உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே
உளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்

வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலஅசைவுமாக்கமும்
வளருஞ்சுடருமிருளும்போல்தெருளுமருளும்மாய்த்தோமே. (௧௦)

தெருளுமருளுமாய்த்துத்தன்திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்
அருளியிருத்துமம்மானுமயனுஞ்சிவனுந்திருமாலால்
அருளப்பட்டசடகோபனோராயிரத்துளிப்பத்தால்
அருளியடிக்கீழிருத்துநம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே. (௧௧)

இத்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டுபாட்டாலே தன்னை யநுபவிப்பித்து அநந்தரம் ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தானாயிருக்கும். அதுக்கடியென்னென்னில், வஸ்துதான் ஸ்வாஸ்ரயமாயல்லதிராமையாலே ஆஸ்ரயமான தன்னைக்காட்டி பின்னை ஸ்வரூபத்தைக்காட்டிக்கொடுக்கிறான்.

மூன்றாம்பாட்டு - தன்க்ருபாதிஶயத்தாலே தானென்னுள்ளே புகுந்திருக்கும்படி யென்னை யிசைவித்தருளிச்செய்து தான் தனக்கு ஶரீரமாயிருக்கிறபடியையும் ப்ரகாசிப்பித்தானென்கிறார். உணர்விலும்பரொருவனை யுணர்விலிருக்கக்கடவரான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸர்வப்ரகார நிர்வாஹகனை அத்விதீயனானவனை (இத்தால் ப்ராப்ய ஸ்வரூபஞ்சொல்லிற்று. அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருக்குமிருப்பிறே ப்ராப்யம். அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ என்றிறே இவர் ப்ரார்த்தித்தது.) அவனுடைய க்ருபையாலே ப்ராபிக்கைக்காக என்னுடைய அபேக்ஷாரூப ஜ்ஞானத்துக்குள்ளே யிருத்தினேன். அந்த இச்சைதானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையடியாகவுண்டானதே. இப்படி யென்னை இசைவித்தென்னுள்ளே புகுந்தவன் விஷயாவலம்பியான ஜ்ஞானமும் பஞ்சவ்ருத்தி ப்ராணபேதமும் ஶரீரமும் மற்றும் அஸங்க்யாதமான மஹதஹங்காரேந்த்ரியங்களும் ஹேயம் என்கிற உணர்வைப்பெறும்படியாக நடத்தி ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்கள் அபுருஷார்த்தங்களென்று காட்டினவ வேயன்றிக்கே முடியப்போய் ஜ்ஞானாநந்தஸ்வரூபமாய்ப் பகவச்சேஷைக ரஸமாயிருக்கும் ஆத்மவஸ்து வெனனுமளவுங் காட்டித்தந்து அவ்வளவிலும் பர்யவஸியாதே (யானும் தானாயொழிந்தானே) ...சொல்லும் சொல்லாலே தன்னைச்சொல்லலாம்படி தனக்குப்ப்ரகாரதயா ஶேஷமென்னுமிடத்தையுங் காட்டித்தந்தான். "நீர்" என்றால் "என்" என்பான் ஈஶ்வரன்போலேகாணும். அஹம்ஶப்தமும் அஹம்புத்தியும் தன்னளவும் சொல்லும்படி ப்ரகாரதைகவேஷமாயிருக்கிறபடியைக் காட்டித்தந்தான், தச்சப்தம் குணவிஶிஷ்ட

வாசியானவோபாதி த்வம் சப்தமும் அசித்விசிஷ்ட ஜீவாந்தர்யாமி யளவும் செல்லக்கடவதிறே ஸாமாநாதிகரண்யம் - ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத. சாந்தோக்யே - ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ.

நாலாம்பாட்டு—ஸமஸ்தகாரணபூதனாவன் ஐதரேயோபநிஷத் - என்கிறபடியே தனக்கு ஸர்வவிதபோக்யபூதனான வாத்மாவைத் தனக்கப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரமாகவுடையனாய் நிற்கிறநிலையை அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

(யானும்தானாயொழிந்தானை) கீழ்ச்சொன்ன அகங்யாரஹசேஷத்வத்தில் ப்ரீதியாலே யநுபாஷிக்கிறார் யாதுமெவர்க்குமென்று காரணாவஸ்தமான சேதநாசேதநங்களைச் சொல்லுகிறது. (முன்றேலும்) கார்யத்துக்குரிய பூர்வக்ஷணவர்த்தியானதிறே காரணமாவது. (தானுமிதியவழி) ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவேயவதரித்ததானாய் ப்ரஹ்மருத்ரர்கள்முதலான கார்யவர்க்கமுமாய்க்கொண்டு விஸ்த்ருதமான வஸ்துவைக் கேவலமானவனை. சேதநாசேதநங்கள் அங்க வழிந்தபோது தன்திருமேனியிலே சக்யவஸ்தப்ரபைபோலே ஸூக்ஷ்மரூபேண விவைகிடக்கும்படி யேறிட்டுக்கொண்டுநோக்கி ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே தன்பக்கலில்நின்றும் விபக்தமாகி அண்டஸ்ருஷ்டியையும் தானேநடத்தி; அண்டாந்தர்வர்த்திகளாய் ப்ரதாநரான ப்ரஹ்மாதிகளையுண்டாக்கி ஸ்வேரூபேண நின்று பாலநகர்மத்தைப் பண்ணியும் ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய சரீரத்தையும் ஆத்மாவையும் அதிஷ்டித்துநின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணியும் அவர்கள் செய்கிற கார்யங்களோடு தான்செய்கிற கார்யங்களோடு வாசியற வெல்லாம்தானேநடத்துகிறவனை. தாஸிச்சேதநனுக்கு ஸர்வவிதபோக்யமாமாப்போலே தனக்குச்சாதுரூப போக்யமாய்க்கொண்டு ரஸித்து என்னுடைய சரீரத்திலும் ப்ராணனிலும் ஜ்ஞாநத்திலும் அப்ருதக்ஸித்தனாய்க்கொண்டு ஏகாகாரமாயிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபத்தை சரீரமாகவுடைய னருளாலே யானும் தானாய்விட்டவனை அறியப்பெற்றேன்.

அஞ்சாம்பாட்டு—பகவத்ப்ரகாரமாக வாத்மா ஓதப்பட்டது இதுக்குமேல் நாலுபாட்டு படகதமான சேஷத்வத்தைப் பிரித்து விஷ்கர்ஷகஸப்தத்தை யிட்டு வ்யவஹரிக்குமாபோலே எம்பெம்மானோடு என்கிற பாட்டளவும் கேவலாத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

"நின்றவொன்றை" என்கிறவிதில் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே காண நீந்த இவ்வாத்மவஸ்து ஒருவருக்குமறியப்போகாது. வருந்தியறிந்தாலும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்போகிற தன்றென்கிறார்.

நஸ்வரமாய் நாநாகாரமான அசித்துப்போலன்றியே நித்யமாய் ஜ்ஞாநைகாகாரமான ஆத்மவஸ்துவை அவன் ஸ்வப்ரகாரதயா காட்டக்கண்டவெனக்கு அதினுடைய ஸூக்ஷ்மமான வைலக்ஷண்யம் ஒன்றும் ஒருப்ரகாரத்தாலும் விஷ்பந்நஜ்ஞாநராயிருப்பார்க்கும் ஏவம்விதமென்று அநுபூதஸஜாதீயமாகவும் அநுபூயமான ஸஜாதீயமாகவும் ச்ரவணமநநாதிகளா லறியப்போகாது. வருந்தி யறிந்தாலும் மைாதிபர்யந்தமாக ஆரோஹித்தவளவிலும் அபரோக்ஷித்துக்காணவியலாயிருக்கும். அதைக்காட்டக்கண்ட வெனக்கு அந்நமயாதிகளான தேஹேந்த்ரியங்கள் ப்ராணஜ்ஞாநங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றைக்கொன்று மேலாய் சென்றுசென்று அவற்றினுடைய விகாரித்வபாவமொன்றுமின்றியே அத்யந்த ஸூக்ஷ்மமாய் தத்ஸம்பந்தமற்று அவற்றுக்குண்டான வுத்தரோத்தரபேக்ஷையும் ... ன்மையும் இவையுமுடைத்து என்று அரிய வரிதாய் ஸர்வப்ரகாரவிலக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்த வைலக்ஷண்யத்தையுமுடைத்தாய் இவற்றை யவலம்பிக்கிற ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமன்றியே யிருந்தது.

இதில் ஸாங்க்யோக்த மர்யாதையாலே ஆத்மவ்யாவ்ருத்திசொல்லிற்றாயிற்று.

ஆறும்பாட்டு.—அநந்தரம் யோகஸாஸ்த்ரத்வாரா நிஷ்கர்ஷித்து ஸூக்ஷ்மயபரோக்ஷிக்கப்பட்ட வாத்மாவினுடைய ப்ராப்யரூபத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

(நன்றாய் ஞானங்கடந்துபோய்) ப்ராக்ருதஸகல பதார்த்தங்களிலும் ஸங்காஹித்யமாகிற சக்தியையுடையராய் சக்ஷுராதி கரணங்களுக்கு விஷயமான சப்தாதிவிஷயங்களில் அகப்படாதே தப்பிப்போய்ப் போனாலும் அவையிருந்தவிடமே இழுக்கக்கடவதாய், மிகவும் பலவத்தான இந்த்ரியங்களைத்தையும் வென்று "இவைதனிச்சாருவஸ்திசத்" ஸர்விவேகமாம்படி சேதநரோடு சேர்த்துவிடப்படாய் ஸாத்யமாய் மஹதாதி விகாரங்களாலும் ஸ்வரூபத்தாலும் பெரும்பரப்பாய் நித்யமான ப்ரக்ருதிதத்வத்தை ஆத்மாவிற்காட்டில் அத்யந்த பஹிர்பூதமாம்படி ஶ்ரவணமநநாதிகளால் பலகாலுமுணர்ந்துணர்ந்துபோய் அந்தஆத்மவிஷயத்தில் ப்ராக்ருதமாய் புண்யபாபகார்யமான ஸுகதுக்கங்களை ஸஹேதுகமாகக் கழித்து தத்விஷயமான நாஸிகளுமாகிற பசையும் அற்றால் அந்நாளிலே அம்முதை-

ர்த்தத்திலே ஸகலஸாம்ஸாரிக தோஷ மோக்ஷம்பிறக்கும். அதுவே ஆத்மாநுபவமோக்ஷமாகிறது. வீடாமே இதுவும் புருஷார்த்தமாக இச்சிப்பார்க்கு புருஷார்த்தமாக. (வீடாமே) அவனுக்கு ப்ரகாரமாக ஆத்மாவை யநுஸந்தித்து அவ்வழியாலே இதுதன்னை ப்ராப்யமாகவிறே இவர்தாம் நினைத்திருப்பது. இவ்வளவும் போகமாட்டாதே இதின்நன்மையைக்கண்டு இவ்வளவிலே கால் தாழ்வாருக்கும் போக்கிருந்ததீ என்கிறார். தம்முடைய உத்தேஶ்யத்தி லேகதேசத்தைப் புருஷார்த்தத்தில் சரமாவதியாகக் கொள்ளுகையாலேயிறே முன்பின்னிரிதைச் சிரித்திருந்தது.

ஏழாம்பாட்டு.—அநந்தரம் உக்தப்ரகாரத்திலே ஆத்மாவலோகநம்பண்ணுதார் ததநுபவித்துபின்றியே ஸம்ஸரிப்பார்களென்கிறார்.

கீழ் பகவத்ப்ரகாரதயா ப்ரஸ்துதனை ஆத்மாவினுடைய அநுபவமே மோக்ஷமாவது அந்த மோக்ஷலாபத்தால்வரும் ஆநந்தமுமேயாக நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்க ளெல்லாவற்றிலும் பேது [illegible] பகரண போகஸ்தாநரூபேண வருகிறவங்கம் அற்று அத்தாலே வந்த ருசிவாஸனைகளும் இன்றியிலே யொழியப்பெறில் முன்புதான் அறுதியிட்ட ஆத்மாநுபவமே மோக்ஷமும்மோக்ஷலாபஜநிதமான ஆநந்தமும் அதுவே, இப்படி பகவதாத்மகமாக ஆத்மாவை நிஷ்கர்ஷிக்கமாட்டாதே எது மோக்ஷம் அததால்வரும் சுகம் எது என்று சித்ததெளிப்பல்லும்பிறந்தவர்கள் கர்ப்பநரகங்க ளிரண்டாலும் எய்த்தேவிடுவர்கள். [illegible] நம் துக்கப்பட்டேபோமத்தனை.

எட்டாம்பாட்டு.—இப்படி அல்ஸம்பாதகமான ஜ்ஞாநம் கிடைந்தாலும் பகவத்விஷயமான அந்திமஸ்ம்ருதி யுண்டாகில் ப்ராப்தி ஸித்திக்கும். இல்லையாகில் செய்ததெல்லாம் வ்யர்த்தமென்கிறார்.

அவயவங்கள் வ்யாபாரக்ஷமமல்லாதபடி யினைத்தார். இந்திரியங்கள் விஷயக்ரஹணஸமர்த்தங்களாப்படி யினைத்தார். ஶ்வாஸம் நந்தீகரிக்கும்படி யினைத்தார். என்று [illegible]ருஹத்தில் பார்யாபுத்ர ப்ருத்யாதிகளும் புறம்புள்ள ஸம்பந்தி [illegible]ந்தவப்ரப்ருதிகளும் திரண்டு அத்தசையிலே வ்யாவஹமாம்படி கூப்பிட்டு மேல்விழ இவர்கள் பக்கலிலே நெஞ்சைவைத்துத் தாங்கள் சரீரத்தை விட்டுப்போம்போது உன்மத்தரைப்போலே அறிவுகெட்டு புத்ராதிகள்பக்கலிலே மிகவும் ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணும்தசையிலே தெளிவுபிறந்து என்னுடைய ஈஶ்வரன் இவனைத் தனக்கு சேஷமென்று நினைத்திருக்குமாபோலே இவனும் தன்னையவனுக்கு சேஷமாக வநுஸந்தித்து அவன்பக்க

விலே தன்னெஞ்சுசென்று கூடப்பெற்றதாகில் நல்ல உறுதி தத்ப்ரகாரபூதனை ஆத்மாவை லபித்ததாகலாம். இப்படி துஸ்ஸஹமான ஆத்மாவலோகநத்தையிறே [illegible] லணக்கிகளிதாக ப்ரகாசிப்பித்த தென்று கருத்து.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—அந்திமஸ்ம்ருதியிலே ஜீவபரபேதம் ப்ரஸ்துதமானவாறே இந்த பேதம் அபாமார்த்தம். தத்வஜ்ஞாநம்பிறந்த ஆத்மாவும் ப்ரஹ்மமும் ஒன்றென்றுகொண்டு நித்யஸம்ஸாரியான சேதநனையே ப்ரஹ்மமாகச்சொல்லுகிற மாயாவாதிகளை க்ஷேபிக்கிறார்.

[illegible] அந்திமஸ்ம்ருதி கூடிற்றாகில் நல்லுறைப்பு. (கூடாமையைக் [illegible] முயற்சொழிதல் ஆகாசதாயரையாதல் ஊடிணைந்த [illegible] புப்பக்கமான்வை கூடுமாகில்(ஆடல்பறவையுயர்கொடியெம்மாயனாவது) ஸர்வேஶ்வரபரிக்ரஹம் என்னும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே ஆடநின்றுள்ள பெரியதிருவடியை த்வஜமாக [illegible] ஆஶ்சர்ய ஸ்வரூபரூபகுணங்களை யுடையனுன ஸர்வேஶ்வரனாய் விடுவது: (அதுவதுவே) அந்த ஆத்மவஸ்து அந்த ஆத்மவஸ்துவேயாயிருக்குமத்தனை. த்ரவ்யம் த்ரவ்யாந்தரமாகை அஸம்பாவிதமிறே. [illegible]விதற்கு மூலமென்னென்னில் (வீடைப்பண்ணி யொரு [illegible]ரிசே) சாஸ்த்ரமூலமாகவன்றிக்கே அவித்யாநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்று ஸ்வயுக்தியாலே யொன்றைக்க[illegible] திர்வும்நிகழ்வுங் கழிவுமாய்) [illegible]விஷயவர்த்தமாந காலத்ரயத்திலு முளராய் (ஓடித்திரியும் யோகிகளுமுளராம்) நிஷ்ப்ரயோஜநமாகத் தட்டித்திரியும் மஹாயோகிகளுமுளர். (இல்லையல்லவோ) இல்லாமையில்லை. காலமநாதி. பண்ணிவைக்கும் பாபங்களுக் கெல்லையில்லை. இப்படியிருப்பார் சில மஹாபுருஷர்களுண்டாகக்கூடாதோ லீலாவிபூதியில் கூடாதுண்டோ.

பத்தாம்பாட்டு.—ஸாங்க்யகுத்ருஷ்டிகளில் நான் புகாதபடி தனேஸ்வயம்ஹரித்து நினைவுக்கு வாய்த்தலையானபெருமாள் நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே என்னுடைய ஸகலதுரிதங்களும் போயிற்றென்கிறார்.

நிகமத்தில் இப்பாட்டுக்கற்றாரைத் தம்மை விஷயீகரித்தாற்போலே விஷயீகரித்துத் தன் திருவடியின்கீழே வைத்துக்கொள்ளுமென்கிறார்.

இத்திருவாய்மொழியினுடைய ஐந்து வ்யாக்யானங்களையும் இரண்டரும்பதங்களையும் ப்ரமாணத்திரட்டையும் திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் எட்டாம்பத்தில் பார்க்கப்பார்க்கலாம். இதற்கு அத்வைதிகள் சொல்லுகிற அபார்த்தம் ஒவ்வொன்றும் பொருந்தாது.

இப்படி ஈசாவாஸ்யம் - கேனம் - கடம் - ப்ரச்நம் - முண்டகோபம் - மாண்டூக்யம் - தைத்திரீயம் - ப்ருஹதாரண்யம் - சாந்தோக்யம் - ஐதரேயம் - ஸுபாலம் முதலிய உபநிஷத்துக்களிலும் மநுஸ்ம்ருதி - ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் - பகவத்கீதை - ப்ரஹ்மஸூத்ரம் - த்ராவிடவேதம் முதலியவைகளிலும் விசித்ரா தேஹஸம்பத்தி ரீச்வராய நிவேதிதும் பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா - విచిత్రా దేహసంపత్తి రీశ్వరాయ నివేదితుం, పూర్వమేవ కృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా - என்றும், சரீரமாத்யம் கலு தர்மஸாதநம் - శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మసాధనం - என்றும் சொன்னபடி விசித்ரமான தேஹஸம்பத்தை கர்மயோகத்தைச்செய்து இஹபரலோக போகங்களையும் ஜ்ஞாநயோகத்தைச்செய்து ஆத்மப்ராப்தியையும் பக்திப்ரபத்திகளைச் செய்து பரப்ரஹ்மத்தையும் அடைவதற்குக் கொடுத்திருக்கிறதென்றும் கர்ம ஜ்ஞாந பக்தி ப்ரபத்திகளின் ஸ்வரூபாதிகளையும் பரப்ரஹ்மஸ்வரூப ரூபகுண விபூதி சேஷ்டிதங்களையும் ஆத்மாக்களுடையவும் அசித்தினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளையும் தெரிந்துகொள்வதற்கு ச்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராண கர்மப்ரஹ்ம மீமாம்ஸைகளை ஈச்வரன் க்ருபைசெய்தானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிகாரணங்கள் மூன்றுமில்லாமல் ஒருகார்யமுண்டாகாதென்பது லோகப்ரஸித்தமன்றோ? நிமித்தகாரணமென்பது உபாதாநமானவஸ்துவை கார்யரூபமாக விகரிக்கச்செய்யும் கர்த்ருவஸ்து. உபாதாநகாரணமென்பது கார்யரூபமாக விகரிப்பதற்கு யோக்யமான வஸ்து. ஸஹகாரிகாரணமென்பது கார்யோத்பத்திக்கு உபகரணமான வஸ்து. கடத்துக்கு ம்ருத்பிண்டம் உபாதாநகாரணமாய், குலாலன் நிமித்தகாரணமாய், தண்டசக்ராதிகள் ஸஹகாரிகாரணமாய், கடம் கார்யமாயிருப்பதைப்போலவும்; படத்துக்கு (வஸ்த்ரம்) தந்து (நூல்) உபாதாநகாரணமாய், சேணியன் நிமித்தகாரணமாய், துரீவேமாதிகள் ஸஹகாரிகாரணமாய், படம் கார்யமாயிருப்பதுபோலவும்; பெட்டிக்குமரம் உபாதாநகாரணமாய், தச்சன் நிமித்தகாரணமாய், உளி வாள் முதலானவை ஸஹகாரிகாரணமாய், பெட்டி கார்யமாயிருப்பதுபோலவும்; ஜகத்துக்கு ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மம் உபாதாநகாரணமாய், ஸங்கல்ப விசிஷ்டப்ரஹ்மம் நிமித்தகாரணமாய், ஜ்ஞாநசக்தி காலவிசிஷ்டப்ரஹ்மம் ஸஹகாரிகாரணமாய், ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்ட ப்ரஹ்மம் கார்யமாயிருக்கிறது. ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மமே ஸ்தூல சிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மஸ்வரூபமான ஜகத்தாய்ப் பரிணமிப்பதினால் கார்யகாரணங்களுக் கபேதத்தைச் சொல்லுவதே விசிஷ்டாத்வைதம். விசிஷ்டைக்யமொழிய ஸ்வரூபைக்யமில்லாததினாலும் விசேஷணவிசேஷ்யங்களுக்கு பேதமுண்டாயிருப்பதினாலும் த்ரிவித காரணங்களும் ஒன்றென்றுசொல்லச் சரிப்படாது. ம்ருத்பிண்டம் குலாலனுமா? குலாலன் தண்டசக்ரங்களாவனா? நூல் சேணியனுமா? சேணியன் துரீவேமாதிகளாவனா? மரம் தச்சனுமா? தச்சன் உளி முதலான ஆயுதங்களாவனா? ஆகாமலிருப்பதைப்போல் தேஹங்கள் ஆத்மாக்களாகவும் ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவாகவும் ஆகாமலிருக்க - சித்தை அசித்தென்றும் அசித்தை சித்தென்றும் ஈச்வரனை சிதசித்தென்றும் அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநங்களையுடையவராய் நினைப்பது நலமன்றே.

வாஸுதேவோஹம் - వాసుదేవోహం - என்றிருந்த பௌண்ட்ரக வாஸுதேவனும் ஸர்வேச்வரோஹமென்றிருந்த ஹிரண்யாதிகளும் பகவந்நிக்ரஹத்தையடைந்து நரகங்களும் உழன்று சென்று பட்டு நசித்ததை ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்ரீபாகவத பாத்மோத்தரங்களிலும் சொல்லியிருக்கையால் வாஸுதேவோஹம் - సోహం - என்றிருப்பது உஜ்ஜீவநத்துக் குடலன்று.

பகவத்கீதையில் பதினாறுமத்யாயத்தில் ஈச்வரோஹமஹம் போகீ - ఈశ్వరోహమహం భోగీ - என்று தானே ஈச்வரனென்றிருக்கும் ஆஸுரப்ரக்ருதிகள், ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா ஜந்மநி ஜந்மநி । மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யதமாம் கதிம் - ఆసురీం యోనిమాపన్నా మూఢా జన్మని జన్మని । మామప్రాప్యైవ కౌంతేయ తతో యాంత్యధమాం గతిం - என்கிறபடி அஸுரயோநிகளிற்பிறந்து பாதிஜந்மங்களிலும் மூடர்களாய் என்னை யடையாமல் அதமமான கதிகளை யடைகிறார்களென்று ஸ்பஷ்டமாக பகவானே அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

ப்ரத்யக்ஷத்தில் சக்ரவர்த்தியை யாச்ரயித்து அவருக்குப் பரதந்த்ரராய் அவரது உத்தரவின்படி நடக்குமவர்கள் அவரது அபிமாநத்தையடைந்து அதிகாராநுகுணமாகி உத்யோகத்தைப்பெற்று ஸுகிப்பதும் சக்ரவர்த்தி யிடத்துக்குப்போய் நானேசக்ரவர்த்தி யென்றுசொல்லுமவன் சக்ரவர்த்தியின் நிக்ரஹத்தையடைந்து ஒருப்ரயோஜநமுமடையாமற்போவதுபோலவும் வீட்டிலேயே யிருந்துகொண்டு தனக்குத்தானே நான் சக்ரவர்த்தி நான் சக்ரவர்த்தியென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்குமவன் ஒருப்ரயோஜநமு மடையாமற்போவதுபோலவும் ப்ரஹ்மஸந்நிதாநத்துக்குப்போய் (ஸோஹம்) நானே ப்ரஹ்மமென்று சொல்லிக்கொண்டால் ப்ரஹ்மநிக்ரஹத்தை யடைந்து ஒருப்ரயோஜநமுமடையாமற் போவோமென்றும் இருக்குமிடத்திலேயே யிருந்துகொண்டு ஸோஹம்ஸோஹம் நானேப்ரஹ்மம் நானே ப்ரஹ்மம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் ஒருப்ரயோஜநமுமடையாமற் போவோமென்றும் செவ்வையாயறிந்துகொண்டு ஸோஹமென்று பாவிப்பதைவிடுத்து [illegible] - [illegible] - என்றிருக்கும் ப்ரகாரம் ருத்ரமூர்த்தியினுடைய அம்சமாய் ஐந்த்ர வ்யாகரணபண்டிதரான திருவடி, [illegible] - என்னும் அநுஸந்தாநத்துடன் கைங்கர்யவ்ருத்தியி லகவயித்து உஜ்ஜீவித்ததுபோலவும் ஆதிசேஷருடைய அவதாரமான லக்ஷ்மணப்பெருமாள் [illegible] - என்னும் பாரதந்த்ராநுஸந்தாநத்தோடு [illegible] - என்று ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவித கைங்கர்யங்கள் செய்து உஜ்ஜீவித்ததுபோலவும் ப்ரஹ்ம ருத்ரேந்த்ராதி ஸகல தேவதைகளும் ஸூர்யசந்த்ரர்களும் அஷ்டவஸுக்களும் ஸப்தமருத்துக்களும் ஸநகாதி பரமயோகிகளும் நாரதாதி தேவருஷிகளும் வசிஷ்டாதி ப்ரஹ்மருஷிகளும் ஜநகாதி ராஜருஷிகளும் ப்ரஹ்லாத பராசர புண்டரீக வ்யாஸ அம்பரீஷ சுக சௌநக பீஷ்ம சல்ய ருக்மாங்கத அக்ரூர மாலி விபீஷணாதி பரம பாகவதர்களும் பகவத்கடாக்ஷ லப்த திவ்யஜ்ஞாந ஸம்பந்நரா

ஆழ்வாராசார்யர்களும் [illegible] - [illegible] - என்னும் ப்ரமாணத்தில் பரமாத்மாவுக்கு ஸர்வாத்மாக்களும் ஸ்வதஃ தாஸபூதரென்றும் பந்தமோக்ஷங்களில் அந்யதா லக்ஷணமில்லையென்றும் சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் பக்திப்ரபத்திகளைப்பண்ணி தாஸோஹமென்னும் பாவத்தோடு பகவத்கீதையில் க-ம் அத்யாயத்தில் [illegible] - [illegible] - என்று சொல்லியிருக்கிறபடி [illegible] அர்ச்சை [illegible] பாஞ்சராத்ர [illegible] பாத யோகபாத க்ரியாபாதங்களில் சொன்ன சர்யைக்ரியையோகம் [illegible] - [illegible] - என்பதின்படி ஸந்நிதி நிர்மாணஞ்செய்து ஸ்வாமியைப்ரதிஷ்டைசெய்தல், திருமாலை சேர்த்தல், தீபம் ஸமர்ப்பித்தல், திருவலகிடுதல் திருமெழுகிடுதல், அமுதுபடி சாத்துதல், [illegible] ஸமர்ப்பித்தல், அகில்சிந்தமாதி ஆராதநாதிகள் நடக்கத்தக்க வஸ்துக்களுக்குத் தக்கவாரும்படியும் [illegible] க்ஷேத்ர பராக்ரமங்களை ஸமர்ப்பித்தல் முதலிய ஸ்ரீவிஷ்ணுவாலயாதிகளில் ஸாலோக்யப்ராப்திக்கு ஹேதுவான சர்யையையும்; தேஹசுத்தி த்ரவ்யசுத்திகளோடு ஸிம்ஹாஸநம் முதலிய ஆஸநங்களில் பிராட்டிமார்களோடு பெருமானை யெழுந்தருளப்பண்ணி ஷோடசோபசாரங்களைச் செய்து ஆராதிக்கிற ஸாமீப்ய ப்ராப்திக்கு ஹேதுவான க்ரியையையும்; பரப்ரஹ்மத்

இன் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை சங்கசக்ர கதா தராமாகவும் பீதாம்பரயுக்தமாகவும் கிரீடாதி நூபுராந்த திவ்யபூஷணாலங்க்ருதமாகவும் லக்ஷ்மீஸஹிதமாகவும் த்யானித்தநுபவித்து அவ்வநுபவத்தை பண்ணுகிற ஸாரூப்யப்ராப்திக்கு ஹேதுவான யோகநிஷ்டையும், சித்திதிர்வ ரதத்வஜ்ஞாந பூர்வகமாய் த்யாஜ்யகோடியில் அந்தர்ணமாய், உபாய கோடியில் அ[illegible]விஷ்டமாய், ப்ராபகாந்தரபரித்யாகபூர்வகமாய், பகவத்ரக்ஷகத்வ[illegible]மதிரூபமாய், [illegible]ர்யமாய், ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், பகவத்[illegible]கவிகாஸஹேதுவாய், ஸ்வரூப[illegible]ரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாய் இருப்பதொரு அத்யவஸாயாத்மக ஜ்ஞான[illegible]த்தை யுடையவர்களாய் [illegible]சார்யன் உபதேசித்தபடியாவது அல்லது இவனுக்காக உபா[illegible]நுஷ்டாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல ஆசார்யனுவது த்வயமந்த்ர பூர்வகமாய் ப்ரபத்திபண்ணும்போது பரத்வவ்யூஹ விபவ அந்தர்யாமிகளைவிட கண்களுக்கு விஷயமாம்படி கண்டுபற்றுகைக்குறுப்பான ஸௌலப்யமும் மேன்மைகண்டு கலாமைக்குறுப்பான ஸௌசீல்யமும் கார்யஞ்செய்யுமென்று விஸ்வஸிக்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வமும் குற்றங்கண்டு வெருவாமைக்குறுப்பான வாத்ஸல்யமும் கார்யபாதகங்களான ஜ்ஞானசக்த்யாதிகளும் இருட்டறையில் விளக்கைப்போலே ப்ரகாசித்துக்கொண்டு சா[illegible]திருத்தவொண்ணும்படி விக்ரஹாந்தரங்களைவிட்டு விமுகராய்ப்போரும்[illegible]நனை ஸ்வஸௌந்தர்யாதிகளாலே [illegible]பரிக்ரம்பண்ணி வைமுக்யத்தை மாற்றி நித்யாநுபவம் பண்ணவேண்டுமென்கிற ருசியையுண்டாக்கி நித்யாநுபவம் பண்ணுகைக்குத் தானே உபாயமாய் உபாயமாக பரிக்ரஹித்தபின்பு நித்யவிபூதிக்கு[illegible]வும் அதிசயபோக்யமாய் அர்ச்சாரூபமா யெழுந்தருளியிருக்கிற பகவானே முக்யவிஷயமாகையால் அந்த [illegible]திருமுன்பேசென்று பகவத்சாஸ்த்ரத்தில் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் எம்பெருமான் நாரதருக்கு உபதேசித்தபடி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] - என்று சொன்னபடி பகவானைப்பார்த்து நான் அபராதங்களுக்கு ஆலயமாயிருக்கின்றேன். ஆகிஞ்சநனாய் அநந்யகதியாயிருக்கிற அடியேனுக்குத் தேவரீரே உபாயமாகவிருந்து தேவரீரையடை

டைவதற்கு ப்ரதிபந்தகமான ஸர்வபாபங்களையும் போக்கி தேவரீர் திருவடிகளையடையும்படி செய்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்து சரணாகதிசெய்து ஸாயுஜ்யமடைவது உசிதம். ஸாயுஜ்யமாவது ஸயுக்கினுடைய பாவம். ஸயுக்காவான் ஒருபோக்யத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட அநுபவிக்குமவன். இக்குணப்ரகாரப்ராப்யமாகிற போக்யத்திலே ப்ரஹ்மமும் முக்தனுங்கூட போக்தாக்களாய் அநுபவிக்கையிலே முக்தனை ஸயுக்கென்கிறது. இப்படியாகில் ச்ருதியில் ஸாயுஜ்யசப்தமும் [illegible]தாசப்தமும் சேர்ந்ரயோகிப்பா [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] - என்று முக்தனுக்கு ஜகத்வ்யாபார மில்லையேயாகிலும் க்ருஷிபண்ணின பிதாவும் நிர்வ்யாபாரரான புத்ராதிகளுங்கூட க்ருஷிபலத்தை புஜிக்குமாபோலே ஜகத்வ்யாபாரத்தை வரும் ரஸம் வ்யாபரிக்கிற ஈச்வரனுக்கும் பரித்திருக்கிற முக்தனுக்கும் துல்யம். ஸூத்ரகாரரும் [illegible] - என்று தொடங்கி [illegible] - என்றருளிச்செய்தார். [illegible] - என்று பராசரனும் சொன்னான். சப்தசக்தியன்றிக்கே யிருக்க [illegible]ச்ருதிகளும் விரோதிக்க ஸாயுஜ்யசப்தத்துக்கு [illegible]ளாக நினைத்திருப்பார்க்கு முக்தன் பரமஸாம்யத்தை யடையுமென்னும் [illegible]ரும் சொல்லுகிற ச்ருதிகளும் விரோதிக்கும். [illegible] - என்று கீதாசார்யனும் அருளிச்செய்தான்." என்றிருக்கையில் ஸாயுஜ்யசப்தத்துக்கு [illegible]த்தைச்சொல்லுவது அயுக்தம்.

[illegible]கவதாஜ்ஞாரூப சாஸ்த்ரங்களில் விதித்தவற்றை விடுத[illegible]ம் இஷ்டப்படி யார் [illegible]க்கிறார்களோ அவர்கள் இஹபர[illegible]களையும் ஸுகத்தையும் பரமமான கதியையுமடையமாட்டார்கள் ஆகையால் விடவேண்டியவைகளையும் செய்யவேண்டியவைகளையும் ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிப்ரும்ஹித வேதவேதாந்தங்களில் புருஷோத்தமனது ப்ரீத்யர்த்தமாயும் தத்ப்ராப்த்யர்த்தமாயும் சொல்லிய யமநியமாஸன ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹார த்யாநதா

ரண ஸமாதிகளால் அடையத்தக்க அணிமாத்யஷ்ட ஸித்திகளேயும், யஜ்ஞதான தபஸ்ஸுக்களால் அடையத்தக்க இஹலோக பரலோக [illegible] ஜ்ஞானயோகத்தாலடையத்தக்க ஆத்மாநுபவத்தை யும் பக்திப்ரபத்திகளா லடையத்தக்க பரிபூர்ண பரப்ரஹ்மாநுபவ த்தையும் அடைந்து உஜ்ஜீவிப்பது உசிதம். கல்பிதங்களான அபூர்வ ஸாரோபநிஷத்து ஜ்ஞாநவாசிஷ்டம் கைவல்யநவநீதம் முதலியநூல் களே விடுத்து வேதங்களேயும் வேதாந்தங்களான உபநிஷத்துக்க ளேயும் ஸூத்ரகாரரெடுத்த விஷயவாக்கியங்களேயும் ஸ்வேதாஸ் வதர கௌஷீதகி சுபாலோபநிஷத்துக்களேயும் வேதபூர்வ பாகார்த்த ங்களே விவரிக்கும் மநுவஸிஷ்டபராசரவ்யாஸ ஸ்ம்ருதிகளேயும் வேதாந்தார்த்தங்களே விவரிக்கும் ஸ்ரீராமாயண மஹாபாரத [illegible] வத ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண பகவத்கீதை ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களேயும் அநா தியாய் படபரம்பரைகள் தெரிந்துகொண்டு அதின் அர்த்தங்களே செவ்வையாக விசாரித்து த்யர் [illegible] பராசர்ம்மார்க்கமேன் பக்திப்ரப த்திகளேச்செய்து உஜ்ஜீவித்துக்கொண்டு வந்ததுபோல செய்து உஜ்ஜீவிப்பது உசிதம்.

அசங்கியமான வேதவேதாந்தங்களுக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனே க்ருஷ்ணமூர்த்தியாகத் திருவவதரித்து அர்ஜுநனுக்கு உபதேசித்த பஞ்சமவேத ஸாரபூத கீதாசாஸ்த்ரத்துக்கும் அந்த நாராயணனே [illegible] வ்யாஸ [illegible] விஷ்ணு நாராயணம் [illegible] [illegible] ப்ரஹ்மஸூத்ரம் [illegible] - என்கிறபடி ஸ்ரீவே தவ்யாஸராகத் திருவவதரித்துச்செய்த ப்ரஹ்மஸூத்ரங்க ளெ [illegible] ஸூத்ரங்களுக்கும் அபார்த்தம்பண்ணும்படி ஸ்வாய ம்புமந்வந்தரத்தில் பகவான் ருத்ரமூர்த்திக்கு [illegible] சிவபிரான் சங்கராசார்யராக அவதரித்து வேதாந்தார்த்தம் உபநி ஷத்துக்களுக்கும் கீதைக்கும் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களுக்கும் செய்த அபார்த்தங்களே நிரஸித்து தேவப்ரக்ருதிகளுடைய உஜ்ஜீவ நார்த்தம் அநாதிஸித்தமான யதார்த்தார்த்தங்களே வெளியிடும்படி பரமபதத்தில் தன்னேத் தம்மடியார்வைத்து ஸதா அநுபவித்துக்கொ ண்டு அநுபவஜநிதப்ரீதியால் அநேகதிருமேனிகளே பரிக்ரஹித்து எல்லாக்கைங்கர்யங்களேயும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற தம்முடைய ஹ்ருதயஸ்வரூபராய் ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமமாயிருந்த திருவநந்தாழ்வானுக்கு நியமிக்க அவர் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஸ்ரீமத் ராமாநுஜாசார்யராகத் திருவவதரித்து ஸ்ருதிகீதை ஸூத்ரங்களு க்கு சங்கர பாஸ்கர யாதவாதிகள்பண்ணின அபார்த்தங்களே நிரஸி

த்து அநாதிஸித்தமான யதார்த்தார்த்தங்களே வேதார்த்தஸங்க்ரஹ, கீதாபாஷ்ய, ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளால் வெளியிட்டாரென்று சொல்லுகிற வைஷ்ணவர்களேப்பார்த்து யோக்கியனுயிருப்பானுருவன் அயோக் கியனேப்பார்த்து நீ அயோக்கியனுயிருக்கிறுயென்று உண்மைசொன் னால் அதற்கவ்வயோக்கியன் நீ உன்தம்பி உன்மைத்துனன் தகப்பன் முத லியபாவரும் அயோக்கியர்களென்று பதில்சொல்லுவதைப்போல உங்கள் [illegible] அவர்தான் ஸ்ருதிகீதை ஸூத்ரங்களுக்கு அபார்த்தம் பண்ணினார் என்று சொன்னதிலும் யோக்கியாயோக்கியர்க ளின் உண்மையை [illegible] விளக்குமாபோலே இவ்விரண்டு பாஷ்யங்களின் உண்மையைப் [illegible] மின்றி ஆராய்ந்தறிந்தவர் கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். எங்ஙனேயெனில் (Secretary of State for India) ஸெக்ரிடெரி ஆப் ஸ்டேட் பார் இந்தியா அவர்கள் உத்தரவின்படி ஜர்மன்பாஷையினின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு மாக்ஸ் மல்லர் அவர்களால் சரிபார்க்கப்பட்டு அச்சிட்டு வெளிவந்த தாகிய சங்கரபாஷ்ய இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பின் முகவுரையில் கஉ-அ பக்கங்களில் அதற்குக் [illegible] அமெழுதியிருக்கிறார். அதிலு ள்ள விஷயங்களின் அதிஸங்க்ரஹம் எழுதப்படுகிறது.

ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களுக்கும் சங்கர [illegible] பத்துக்கும் எவ்வளவும் [illegible] பந்தமில்லேயென்றும் சங்கராசார்யர் [illegible] யாக்செய்த மதத் துக்கிணங்க ஸூத்ரங்களேத் தானுமாறாய் தலேகீழாயவயித்து [illegible] தம் பண்ணினபோதிலும் அவ்வர்த்தம் இசைந்துவரவில்லேயென்றும் [illegible] வேதவ்யாஸரிடத்தில் நேரே ப்ரஹ்மஸூத்ர முதலியவைக ளே கேட்ட போதாயநடங்க குஹதேவ பாருசி ப்ரஹ்மநந்தி த்ர [illegible] மதாசாரியர்களான [illegible] பூர்வாசார்யர்கள் செய்த வ்ருத்திவாக்ய பாஷ்ய ங்களுக்கு அத்யந்தவிரோதமா யிருக்கிறதென்றும் இதை சங் கராசார்யரே தமது பாஷ்யத்தில் நான் செய்தது சிலர்செய்ததற்கு விரோதிக்குமென்று போதாயநாதிகளுடைய பெயரையெடாமலெழு தி வைத்ததற்கு அந்தச்சங்கரபாஷ்யத்துக்கு வியாக்யானமெழுதின சங்கரசி ஷ்யரொருவர் சங்கராசார்யர் சிலரென்றது போதாயநாதிகளேயென் றெழுதியிருக்கிறாரென்றும், மற்றொரு சங்கரசிஷ்யர் [illegible] [illegible] [illegible] நாராயணவ்யயம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] நாராயணஸ்ஸ்வயம் [illegible] [illegible] [illegible] என்று சொல்லியிருக்கிறாரென்றும் ஹயவதநாசார்ய [illegible] தாரோ

[illegible] — भगवद्बोधायनकृतां विस्तीर्णां ब्रह्मसूत्रवृत्तिं पूर्वाचार्याः संचिक्षिपुः तन्मतानुसारेण सूत्राक्षराणि व्याख्यास्यन्ते — என்றருளிச்செய்தபடி ஸ்ரீமத் ராமானுஜாசார்யர்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தைப் பார்த்தால்தான் ஸூத்ரங்களுக்கு ஸரியான அர்த்தம்விளங்குமென்பது மன்றி இன்னும் சங்காசார்யர் ஸூத்ரங்களுக்குப் பொருந்தாம [illegible] எடுத்துங்காட்டி பகவத்கீதைக்கும் சங்கராசார்யர்செய்த கீதாபாஷ்யத்துக்கும் பொருத்தமில்லையென்பதையும் காட்டியிருக்கிறார். அச்சங்கரபாஷ்ய இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பு பம்பாயில் (அவ) ரூபாவுக்குச் சென்னையில் [illegible] (௲) ரூபாய்க்கும் விற்கப்படுகிறது. அதைப்பார்த்திட்டால் சங்கரபாஷ்யம் வேதாந்த ஸூத்ரங்களுக்குப் பொருத்தமில்லாத வுரையென்பது ஸ்பஷ்டமாய் விளங்கும்.

பாத்மே [illegible]

[illegible]

[illegible] — என்னும்வசனத்தின்படி மாயாவாதமான அஸத்சாஸ்த்ரத்தைச்செய்யப்போகிறேன். அதில் லோகநிந்திதமாக ப்ருதிவாக்யங்களுக்கு அபார்த்தத்தை வெளியிடப்போகிறேன். கர்மங்களுக்கு ஸ்வரூபத்யாகத்தை [illegible] ஸர்வகர்மங்களையும் நன்றாகவிட்டு விபரீதகர்மஸ்தாபடி செய்யப்போகிறேன். பரமாத்ம ஜீவாத்மாக்களுக்கு [illegible] லைக்யத்தை [illegible] [illegible] விபூதிகளையுடையபரப்ரஹ்மத்துக்கு [illegible] விக்ரஹமில்லை விபூதி யில்லையென்றும் ஐக்கத்திலுள்ளவர்கள் மோஹிக்கும்படி சொல்லப்போகிறேன். [illegible] தார்க்கிகர்களுடைய முறைசாஸ்த்ரம்போலிருக்கிற மாயாவாதமானது அஸத்யம். அந்த மாயாவாதமதத்தை அஸத்துக்களுடைய நாசார்த்தமாக [illegible] சொல்லப்போகிறேன். என்று சிவபிரான் பார்வதிதேவியுடன் சொன்னப்ரகாரம் செய்த மாயாவாதமதத்தில் அந்வயமுடையவர்கள் சொல்லுவதைக்கேட்டுப்ரமித்து (ஸக்குபாயி சரித்திரம்) என்று [illegible] அதில் ஸக்குபாயி உபதேசித்ததாக திருமந்த்ரா [illegible] ஸ்ரீ சநபூஷணதிகளிலுள்ளவைகளையே முக்காலே [illegible] அதின் [illegible] டையில் அமூர்த்தத்தில் விஷங்கலந்தாற்போல பச்சைப்பொய்யையெழுதினர். [illegible] எப்படியெனில் [illegible] பகாயித்துமஹாநாராய [illegible] பநிஷத்திலுள்ள ப்ரஹ்மநாராயணஸம்வாதரூபமான பரமதத்வ [illegible] ரஹஸ்யத்தை அவரோஹணக்ரமமாகச் சொல்லுகிறேன். அதை [illegible] தானமாய்க் கேளுங்கள். அதாவது அவித்யாபாதமென்றும் வித்யாபாதமென்றும் ஆநந்தபாதமென்றும் துரீயபாதமென்றும் ஈச்வர [illegible] பாதசதுஷ்டயாத்மகமா யிருக்குமென்றும், இதில் ஆரோஹணக்ரமத்தால்அவித்யாபாதம் முதலாவது; வித்யாபாதம் இரண்டாவது; ஆநந்தபாதம் மூன்றாவது; துரீயபாதம் நான்காவது; துரீய [illegible] ஸ்வரூபத்தைக்கேளுங்கோள். இது [illegible] யம்-துரீய துரீயம்-துரீயாதீதம் என்று த்ரிவிதமாயிருக்கும். இவ் பரப்ரஹ்ம [illegible] ரூபாநிதம் [illegible] மாயிருக்குமென்றும், ஆநந்தபாதத்தில் [illegible] முக் [illegible] த்தா நீயும் நானும் [illegible] ப்ரஹ்மஸ்வரூபா [illegible] [illegible] நீயென்று சொல்லுகிறதாகவும் - மேலும் [illegible] ஸம்ப்ரதிபந்ந ச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராண -. பகவச்சாஸ்த்ராதிகளிலும் - ஸ்ரீ உடையவரருளிச்செய்த வைகுண்ட [illegible] லும் - [illegible] லோகாசார்யரருளிச்செய்த - அர்த்த [illegible] யிலும் அருளிச்செய்

யாத: அநந்தவைகுண்டங்களையும் அநந்[illegible] விஷ்ணுக்களையும் - கற்பித்தெழுதியதும் அஸத்யமேயன்றி ஸத்யம[illegible]று. இப்படிக் கஸத்யமாயி[illegible]திலும் சாஸ்த்ரஜ்ஞ யோகஜ்ஞ[illegible] பகவத்ப்ரஸாதஜ்ஞ ஜ்ஞாநமொன்று மில்லாதவர்கள், சாஸ்த்ர ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கு அத்யந்தம் விரோதமாகச்சொல்லுகிற ஸ்வகபோலகல்பிதங்களிலும், ருசிவிஸ்வாஸமுண்டாயிருப்பதற்கும், அறிவினுக் [illegible]றைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்[illegible]றைஞானத்தொரு மூர்த்தியாகிய பகவான்-[illegible] அருளிச்செய்தவைகளும், பரிபூர்ணயோக ஜ்ஞ [illegible] வ்யாஸபராசர[illegible] மஹருஷிகளருளிச்செய்த-மநுஸ்ம்ருதி பாரதபாகவத ஸ்ரீவிஷ்ணு[illegible]ணாதிகளிலுள்ளவைகளும் பரிபூர்ண ப[illegible]ப்ரஸாத ஜ்ஞாநமுடைய ஆழ்வார்களருளிச்செய்தன[illegible]களும், [illegible] ந்யாயவிஸ்தர: [illegible] தாஶ்ச [illegible] மீமாம்ஸா [illegible] புராணம் [illegible]-என்னும் ப்ரமாணோக்தமான [illegible] வேதங்களையும் ஆறங்கங்களையும் பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளையும் ந்யாயசாஸ்த்ரங்களையும் ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களையும் அப்யஸித்த பரிபூர்ண சாஸ்த்ர ஜ்ஞ ஜ்ஞாநமுடைய பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்[illegible] வைகளும் பூர்வோத்தரவிரோத பரஸ்பர விரோதமில்லாமல் [illegible]ய் உஜ்ஜீவநகரமாயிருக்க அவற்றில்ருசி விஸ்வாஸமில்லாமற் போவதற்குக் காரணம் - கலிப்ரபாவமும் கருவில் பகவத்கடாக்ஷமாகிற திருவில்லாததுமேயன்றி வேறொன்று. ஆதலால் - அப்படிப்பட்டவர்களைப் பார்த்து "அவன் மாயங்கண்டீர்தறிந்தோடுமினே" என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்தபடி அவன் மாயா ப்ரபாவமென்று ஒதுங்கிவர்த்திக்கவேண்டும்.

முற்றிற்று.

551